

Өфө,
март
2009

3 (1032)

ӘЗӘБИ-НӘФИС ҺӘМ ИЖТИМАҒИ-СӘЙӘСИ ЖУРНАЛ
ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ
И ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛ

Ойоштороусылары:

Башкортостан Республика ы Хөкүмәте,
Башкортостан Языусылар берлеге,
Редакция коллективы.

Учредители:

Правительство Республики Башкортостан,
Союз писателей Республики Башкортостан,
Коллектив редакции.

1923 йылдың март айынан башлап сыға.
Башкорт телендә айына бер тапкыр басыла.
Издается с марта 1923 года.
Выходит один раз в месяц на башкирском языке.

АГИЗЕЛ ● АГИДЕЛЬ

Баш мөхәррир

Әмир ӘМИНЕВ

Мөхәрририят:

Роберт БАЙЫМОВ,
Рауил БИКБАЕВ,
Рәмил ЙӘНБӘК (*баш мөхәррир урынбасары*),
Марат КӘРИМОВ,
Фәнил КҮЗБӘКОВ,
Фәнил ҚОЗАКАЕВ,
Ноғман МУСИН,
Ғайса ХӨСӘЙЕНОВ,
Сабир ШӘРИПОВ (*бүлек мөхәррире*),
Әмир ЮЛДАШБАЕВ.

Редакция хезмәткәрҙәре:

Харис Сәғитов (*баш мөхәррирҙең хужалыҡ эштәре буйынса урынбасары*),
Гөлнәз Котова (*яуаплы сәркәтип*),
Тамара Ғәниева, Мөхмүт Хужин (*бүлек мөхәррирҙәре*),
Ләйсән Марақанова (*өлкән мөхәррир*),
Зилә Йәнбәкова, Рүзилә Саптарова (*корректорҙар*),
Рәйсә Камалетдинова, Ләйсән Ишембәтова (*компьютерза йыйыусылар*),
Роза Шәйнурова (*компьютерза нәшергә әҙерләүсе*),
Рима Нәзифуллина, Зөлфия Биктимерова (*бухгалтерҙар*).

Журнал Башкортостан Республика ының Матбугат әм киң мәғлүмәт министрлығында
1992 йылдың 10 декабрендә теркәлдә.
Таныҡлыҡ № 646.

Журнал редакцияла компьютерза йыйылды әм биттәргә алынды.
Басырға кул куйылды 01.03. 2009. Офсет қағызы. Форматы 70x100 1/16.
“Times” гарнитура ы. Офсет ысулы менән басылды.
Шартлы басма табак 15,6. Исәп нәш. табак 18,1.
Тиражы 5 462 экз. атыуза хақы ирекле. Заказ № 2.0028.09.

Безҙен адрес: 450001, Башкортостан Республика ы,
Өфө кала ы, Октябрь проспекты, 2, 4-се кат.
«Ағизел» журналы редакция ы.
Наш адрес: 450001, Республика Башкортостан,
г.Уфа, проспект Октябры, 2, 4-й этаж.
Наш адрес в Интернете: Agideljurn@mail.ru.
[http:// www. jurnal-agidel. narod.ru](http://www.jurnal-agidel.narod.ru).

Басма Матбугат әм киң мәғлүмәт коммуникациялары буйынса федераль
агентлыҡтың финанс ярҙамында сығарылды.

Выпуск издания осуществлен при финансовой поддержке
Федерального агенства по печати и массовым коммуникациям.

Башкортостан Республика ының «Өфө полиграфкомбинаты»
дәүләт унитар предприятие ында басылды.
(450001, Башкортостан Республика ы,
Өфө кала ы, Октябрь проспекты, 2).
Отпечатано в ГУП РБ «Уфимский полиграфкомбинат»
(450001, Республика Башкортостан, г.Уфа, пр.Октябры, 2).

Банкыла безҙең реквизиттар: журнал «Агидель» ИНН 0274014887
р /с 40602810200830000004, к/с 30101810600000000770
филиал ОАО «Урал-Сибирский» банк г.Уфы, БИК 048073770

БЫЛ АНДА:

Башкортостан Языусылар союзы ойшторолоуга 75 йыл

	Рауил БИКБАЕВ. Ил амлы ижад юлында.	5
ШИҒРИӘТ		
	Мөхәммәт Илбаев. Батырзар. Поэма.	9
	Әлфия Әсәзуллина. Күнелемдә Хозай йәшәй. Ш и ғ ы р з а р	15
	Фәтих Сайфран. Мөхәббәтең менән... Ш и ғ ы р з а р	20
СӘСМӘ ӘСӘРЗӘР		
	Мөһир Кунафин. Тәңре өрөк капканда. Х и к ә й ә	22
	Сәлимиән Бәзретдинов. Аккош ауазы. Х и к ә й ә	46
КӘЛӘМДӘШТӘР ТӨСӨ		
	Гөлнур Якупова. «Ак юл!» тиеп бышылданы остазым...	51
	Ирек Кинйәбулатов. Ак шишмәнең тынмас тауышы.	53
	Алла Докучаева. «Был донъяла таузар бар сағында...»	57
БЕЗЗЕҢ ЮБИЛЯРЗАР		
	Ирек Кинйәбулатов. Офоктарза ак түбәләр тора... (Әхмәт Сөләймәновка 70 йәш.)	59
ӘЗӘБИ МИРАС		
	Гәли Ибраһимов. «Кинйә» хақында уйланыузар (Көндәлектәренән) ...	71
	Кинйә. Тарихи роман. III китап.	78
	Бүгәсәү батша анаты. Башы.	78
	Гәли Ильясов. Таштар. Ш и ғ ы р з а р	134
“АҒИЗЕЛ” КОНКУРСЫ		
	<i>«Күңелемдә — донъя сере»</i>	
	Фәнил Бүләков. «Күнелемдәң кылдарына...» Ш и ғ ы р з а р	137
	Айгиз Сафин. «Бер қасан да осмаң инем...» Ш и ғ ы р з а р	139
ПУБЛИЦИСТИКА		
	Миҙхәт Сазрыев. Мәғариф философия ы.	141
	Фәнил Шәрипов. Каңлылар байрағы астында.	148
	Сәләхәтдин Карамов. Укылмаған хат. Азағы.	154
	Мәхмүт Хужин. Базар шәүлә е.	175
САТИРА ӘМ ЮМОР		
	Марат Кәримов. Қызыл калейдоскоп. Х и к ә й ә	180
БЕЗ ЙӘШӘГӘН КАЛА: НЕФТЕКАМА		
	Мөгсүм Фәйрушин. Нефтьте Камалай ағыззы.	185
ӘЗӘБИ-МӘЗӘНИ МӨХИТ		

В НАШЕМ НОМЕРЕ:

75 лет образованию Союза писателей Башкортостана

Р. Бикбаев. На пути творческих вершин.

ПОЭЗИЯ

М. Ильбаев (*поэма*), **А. Асадуллина**, **Фатих Сайфран** (*стихи*).

ПРОЗА

М. Кунафин. Орех во рту Тэнгри (*рассказ*).

С. Бадретдинов. Душераздирающий крик лебедя (*рассказ*).

ЖИВАЯ ПАМЯТЬ

Г. Якупова. Напутствие учителя.

И. Киньябулатов. Белый родник.

А. Докучаева. "На свете есть горы..."

НАШИ ЮБИЛЯРЫ

И. Киньябулатов. На горизонте — белые вершины (*А. Сулейманову 70 лет*).

ЛИТЕРАТУРНОЕ НАСЛЕДИЕ

Г. Ибрагимов. Замысел романа (*из дневниковых записей*);

Кинзя. Послы Пугачева (*исторический роман. III книга*). Начало.

Г. Ильясов. Камни (*стихи*).

КОНКУРС "АГИДЕЛИ"

В душе — тайна мира

Ф. Буляков, А. Сафин (*стихи*).

ПУБЛИЦИСТИКА

М. Садриев. Философия образования.

Ф. Шарипов. Под знаменем канлинцев.

С. Карамов. Непрочитанное письмо. *Окончание*.

М. Хужин. Тень рынка.

САТИРА И ЮМОР

М. Каримов. Красный калейдоскоп (*рассказ*).

ГОРОД, ГДЕ МЫ ЖИВЕМ: НЕФТЕКАМСК

М. Файрушин. Там течет Кама-река.

ЛИТЕРАТУРА, КУЛЬТУРА

Телефондар:

Баш мөхәррир — 277-76-88 (факс)

Баш мөхәррир урынбасары әм яуаплы сәркәтип — 274-89-65

Шигриәт әм сәнгәт, тәнкит, публицистика бүлектәре — 277-87-73

Проза бүлгә — 277-87-50

Бухгалтер — 277-78-90 (факс)

- Редакция фекере авторзар фекере менән тап килмәскә лә мөмкин.
- Редакцияга килгән кулъязмалар рецензияланмай әм кире кайтарылмай.
- Журналда сыгкан язмаларзы күсереп бағканда «Агизел»дән алынганлығын күр өтеү мотлак.
- Нәшриәт гәйебе менән киткән етеш езлектәр өсөн редакция яуап бирмәй. Улар хақында 223-76-62 телефоны менән хәбәр итергә кәрәк.

Башкортостан Языусылар союзы ойошторолоуға 75 йыл

**Раул
БИКБАЕВ,**
*Башкортостан Республика ы
Языусылар союзы идара ы рәйесе*

ИЛ АМЛЫ ИЖАД ЮЛЫНДА

Башкортостан Республика ы Языусылар союзына – 75 йыл. Тәүге көндөрөнән үк был ижади ойошма, тере организм кеүек, туктау ыз эзләнде, үсте әм камиллашты.

Башкортостан Языусылар союзы – республикалағы ижади ойошмаларзың ин өлкәне. Ул 1934 йылда барлыкка килә, башкорт мәзәниәтенен бөйөктәрзән-бөйөк комарткы ы – “Урал батыр” эпосы дәүеренән алып башкорт үз сәнгәтендә мө им вакиға булып тора әм әзәбиәт мөхитендә ижади көстәрзе берләштерәүсе ышаныслы үзәккә әйләнә. Узған быуат башында ук әле күп кенә укыу йорттарында, мәсәлән, Өфөләге данлыклы “Ғәлиә” мәзрәсә ендә, шәкерттәрзең әзәби тү-нәрәктәре эшләгән. 1917 йылда Шәйехзада Бабич Ырымбурза башкорт ижади йәштәрен “Тулкын” әзәби ойошма ына туплай. Егерменсе йылдар башында Башкортостанда тәүге әзәби берләшмәләр барлыкка килә. Ошо ук осорза РАПП (Российская Ассоциация пролетарских писателей) йоғонто онда БАПП төзәлә. Был эзләнәү йылдарында хаталар за, бер сиктән икенсе сиккә уғылыулар за, яны-са тойолған әр төрлө теориялар менән мауығыулар за (мәсәлән, “вульгар социализм”) була.

Илебеззең ошо етмеш биш йыллык, йәғни Языусылар союзы төзәлгәндән алып үткән тарихына караш ташла ақ, күз алдыбызға ярай ы сыбар вакиғалар килеп баһыр. Халыкка мәғариф еместәре килтерәүсе әм уны яны белем баһкыстарына күтәрәүсе культура революция ы, шул ук вақытта тарихта тиндәше булмаған канлы террор, уғыш әм халкыбыззың ошо уғышта Бөйөк Еңеүе... Дә шәтле яуз-ан сак аякка баһқан кеүәтле ил йы анды үзләштерә, шул ук вақытта кешеләрзән күнелдәрен зәғифләүсе күнел ез вакиғалар булып ята. Алда яны офоктар асыла, әммә шул ук вақытта алдыңғы караштарзы ауызылығларға, тыйырға тырышалар. Языусылар яны, бығаса әзәбиәтебеззе булмаған катмарлы жанрлар ижад итеүгә ил амлана, әм шул ук вақытта улар эзәрлекләүгә дусар ителә, китаптары яндырыла.

Барлык был вакиғалар Башкортостан Языусылар союзына ла қағылды. Төрлө ө булды. Яны ғына ойошторолоп, ул ижади берләшмә емереләүгә дусар

ителде. Утызынсы йылдар азағында янынан көстөрзе тупларға, янынан күтөрелергә тура килде. Әммә, әр төрлө көртәләргә карамай, туктау ыз югалтыуларзын үшәшкә камасаулауына карамай, ижад итеү, төзөү әм берләштерәү әр вакыт Союзыбыззың төп максаты булды.

Бөгөн без ижади берләшмәбеззе төзөгән, ә азак канлы утыз етенсе йылдын корбаны булған өлкән кәләмдәштәребеззе оло хөрмәт, рәхмәт тойго о әм бер үк вакытта сик ез ағыш менән ишкә алабыз: Дауыт Юлтый, Афзал Та иров, Төхвәт Йәнәби, Ғабдулла Амантай, Булат Ишемғол, Ғәббәй Дәүләтшин...

Был тойғоларға Бөйөк Ватан уғышы яландарында әләк булғандар өсөн кайғырыу өстәлә: Низам Кәрип, Мәлих Харис, Мөхәмәтйәров Хәй, Сәғит Мифтахов, Хөсәйен Кунақбай, Маз ар Абдуллин, Бәзрүш Мокамай әм башкалар.

Башкортостан Языусылар союзы – изге, тылсымлы йорт. Әзәбиәтебеззең ин матур биттәрен язған Баязит Бикбай, Рәшит Ниғмәти, Ғ.Сәләм, әзиә Дәүләтшина, Мостай Кәрим, Назар Нәжми, Зәйнәб Бишшева, Хәким Ғиләжев, Ибра им Абдуллин, Рәми Ғарипов, Әнғәм Атнабаевтарзың таланты ошонда асылды. Рәшит Назаров, Рәмзилә Хисаметдинова үззәренән тәүге шигырзарын ошонда укыны. Фәрит Исаңғолов, Әсғәт Мирза итов, Булат Рафиков, Рәшит Солтанғәрәев, Әхиәр Хәким, Динис Бүләков, Ғәзим Шафиковтар ошо Союздың ижад атмосфера ында әзәби тәҗрибә тупланы. Әхнәф Харисов, Ким Әхмәтйәнов, Әнүр Вахитовтарзың ижад язымыштары Союз менән айырылғы ыз бәйләнгән. Илебеззәге бүтән қай ы Союз Мостай Кәрим кеүек титаны менән хаклы рәүештә ғорурулана ала?!

Башкортостан Языусылар союзының төп максаты ижади көстөрзе бергә туплау, әзәби фекерзе үстәрәү, бәйләнештәрзе нығытыу бул а ла, етмеш биш йыл эсендә ул сик ез күп яклы, қатмарлы әм ижтимағи ө әмиәтле бурыстарзы атқарзы. Ил тормошо йылғызма ын ижад итеүселәр союзы бер қасан да ижад әше менән генә сикләнемәне. Тарихи ынылыш мәлдәрендә ул мәғрифәтсе лә, тәрбиәсе лә, халық мәнфәғәттәрен яқлаусы ла, кәрәк сакта – яугир за, кәрәшсе лә булды. Башкортостан Языусылар союзы әр вакыт заман әм халық менән бергә атланы. Союз тарафынан берләштерелгән языусылар ижтимағи хәл-вақиғаларзы теркәп кенә қалмай, бәлки, яны ысынбарлықты төзөй, ижад итә. Халықтың рухи тормошонда әзәбиәттең йоғонто о ба алап бөткә өз. Яқты хистәр әм изге ниәттәр уатыусы үз оқталары ватандаштары өсөн рухи тәрбиәселәр, кәнәшселәр булды әм булып қала.

Мин, әлбиттә, әр қай ыбызға қәзерле Союзды Мәккәгә сағыштырырға йыйынмайым. Қызғанысқа қаршы, изге эштәр менән рәттән ғәзел езлектәр зә булды. 1937 йылдағы насар даны сыққан йыйылыштарза эш бер-бере ен әшәке битәрләүзәргә әм наһақ ғәйепләүзәргә тиклем барып еткән. уғыштан уңғы йылдарза Мөхәмәтша Буранғолов ошо Союзда ғәм халық алдында хөкөм ителә. Ошо ук осорза Баязит Бикбай уйлап сығарылған гона тарза ғәйепләүгә дусар ителгәс, Языусылар союзы үзенең тәүге орденлы языусы ын лайықлы рәүештә яқлап қала алманы. Шулай ук Рәми Ғарипов та был ойшмала яқлау тапманы.

Узған быуаттың 80-се йылдарының икенсе ярты ында “үзгәртеп короу” тип аталмыш ығы-зығылы осорза беззең языусылар коронда ла үз иреклеген баш-баштақлык, ни қыл ам да ярай, тип қабул итеүселәр табылды әм, намыс менән әхлақ сиктәренән үтеп, үззәренә оқшамағандарзан үс алырға, уларзы юкка сығарырға маташты.

Әлбиттә, бөтөн был негатив күренештәрзә Языусылар союзын ғәйепләргә ярамай. Күп вакыт бындай йәм ез хәл-вақиғалар ижади ойшмала тороусылар әм ижад итеүселәр иркенән тыш була торғайны. Көзрәтле партия Үзәк Комитеты үзенең қарарзарында башқорт драматургтарына қара тап яққан бер мәлдә республика Языусылар союзының ғына быны юйып ташларға көсә етә инеме уң? Совет әзәбиәте эзәрлекләүзәр, тыйыузар әм сикләүзәр шарттарында ла художест-

волы фекерләү әм ижад итеү әләтән аклап кала алыуы арка ында ғына донъяла танылыу яуланы. Бындай әнел булмаған ынаузар Башкортостан Языусылар ой-ошма ына тупланған әзиптәр иңенә лә төштә. Беззән ижади союздың етмеш биш йыллык юлы, — вақыты-вақыты менән икәлтәле булуыуына карамастан, үчеш әм нығыныу юлы ул.

Казаныштарыбыздың бары ы хакында ла әнтәклә әйләү өсән етмеш биш йыл әсендә булған бәтә әзәби әм әзәбиәт тирәләй күренештәрзә, хәл-вакиғаларзы яны күзлектән карап сығырға кәрәгер ине. Бер фактка ғына игтибар йүнәлтәйек: узған быуат азағында башкорт әзәбиәте тарихына арнап нәшер ителгән алты томлыктың дүрт томы тап ошо осорзә әйрәнәүгә арналған. Ә бит был фундаменталь фәнни хәзмәт үзенән тикшеренәүзәрән быуаттар төпкөләнән башлай, меңәр йыллык дәүәрзәрзә үз әсенә ала. Был үлсәмдәр менән сағыштырғанда, етмеш биш йыл әллә ни күп тә түгел, әммә унда сик ез тәрән йөкмәткә ыйған.

Илләнсе йылдар азағында — алтмышынсы йылдар башында Башкортостан Языусылар союзы Рәсәй Федерация ында ғына түгел, ә барлык ССР Союзында иң көслә ижади ойошмалардың берә е ине. Шул замандарзан алып башкорт әзәбиәте үзәнән художестволы үз үрнәктәрә менән илебеззә танылыу яулап кына калмай, сит илдәр әзәбиәт майзанына сыға.

Башкортостан Языусылар союзы өсән уңғы егерме йыл — катмарлы тарихи вакиғалар осоро. Бәтә илебез өсән яуаплы был арауыкта беззән ойошмабыз ижади тормош менән йәшәнә. Мәскәүзә әм қасандыр ик ез-сик ез илебеззән күпсәлек региондарында Союздар тарқалған, бүләнгән сакта, — хәйер, Советтар Союзы үзә лә тарқалды — без ижади ойошмабыздың бәтәнлөгән, берзәмлегән әм йогнотолоғон аклап кала алдык. Был — беззән әзәбиәтебез берзәмлегәнән өзәмтә е, беззән ижади ойошмаларыбыздың уртақ максат әм ынтылыштар менән йәшәүенән сағылышы.

Башкортостан Языусылар союзының ике быуат ара ындағы, меңйыллыктар қиңешендәгә төп эшмәкәрлек асылы — дәүләтсәлек өсән көрәш, республика халықтары ара ында дуслық әм қиләшәп йәшәүзә аклап алып қалыу, қәләмдәштәрзә бөгәнгә көнгә лайықлы яны әсәрзәр ижад итеүгә ил амландырыу ул. Языусы үзәнән көсә сағылыуына лайық миқалдар бәтә замандарзә ла етерлек. Бөгән, Башкортостан дәүләтсәлегәнән язмышы, республика халқының қиләсәгә хәл ителгәнән, языусы үзә айырым мәғәнә, ә әмиәт ала. Шуға ла Башкортостан языусылары әр сак ижтимағи вакиғалар әсендә, әр сак тормоштон алғы ызығында. Был — аңғырауық үззәр генә түгел, был — языусыларыбыздың граждандық йәзә, намыс қушыуы.

Туған тел язмышы, тарихты объектив ба алау, республиканан ситтә йәшәүсә кан-кәрзәштәрәбез язмышы, тыуған тәбиғәткә ақсыл қараш — был бик қатмарлы, көнүзәк әм қисектергә ез мәсәләләр языусыларыбыз тарафынан иң берәнсе сиратта күтәрелә.

Республикалағы иң күренәклә ижтимағи вакиғалар, Бәтә донъя қоролтайзары, Башкортостан Президентын айлаузар, күршә региондар менән бәйләнештәр, Мәскәүзә осрашыузар, сит илдәргә командировқалар — бына Башкортостан Языусылар союзының күп яқлы эшмәкәрлегәнән қай ы берзәрә. Ижади секцияларзә яны әсәрзәрзә тикшерәү, дөйәм йыйылыштар әм съездарзә фекер алышыу, башлап языусылар өсән семинарзәр үткәрәү, шигриәт байрамдары, ижад қисәләре, юбилей тантаналары, Әфәлә языусылар осрашыузарын ойошторәу әм республика райондарына, күршә өлкәләргә барыу, әзәби мирастар буйынса қомиссиялар әшә, қәләмдәштәрзән қитаптарын нәшер итеүгә ярзәмлашыу, улардың йәшәү-торлақ шарттарын хәстәрләү — былардың бәтә енә лә өлгөрәү өсән вақыт еткерә алмай аптырай ың қай ы сакта. Қай ы берәүзәр өсән бындай саралар байрам ғына, әммә Языусылар союзында эшләүсәләр өсән — мәшәкәтлә қәндәлек хәзмәт. Союзға яңы ағзалар қабул итеү қыуанысы әм қоллаларыңды йоғалтыу,

уларзы унғы юлға озатыузы ойштороу — быллар бөтә е лә Союз инендә, Союз елкә ендә. Бөтә был эштәрзе Союз аппаратындағы алты языусы әм бер нисә хезмәткәр аткарып сыға. Ярай әле, халык урта ында әүзем эшләүсе Стәрлетамак, Сибай, Учалы, Янауыл, Күмертау калалары региональ языусылар ойшмалары бар. Кәләмдәштәребеззең тормош шарттарын якшыртыу буйынса Рәсәй Федерация ы Әзәби фондының Башкортостан бүлексә е хәленән килгәнсә хәстәрлек күрә. Башкортостан Языусылар союзы, уның идара ы, региональ ойшмалар әр вақыт барлык языусыларзың ижад потенциалына таяна, улар хақында кайғырта.

Беззең ин зур таянысыбыз — хөрмәтле Президентыбыз Мортаза Гөбәйзулла улы Рәхимовтын әм республика Хөкүмәтенен даими хәстәрлеге. Асығын әйтергә кәрәк: ошондай хәстәрлек әм ярзамдан башка Башкортостан Языусылар союзының ил амлы ижад тормошон күз алдына ла килтереп булмай.

Без был хакта бер қасан да онотмайбыз. Ошо ярзам әм игтибарзан башка беззең ижади ойшмабыз ғына түгел, уның басма ы “Ағизел” журналы ла булмақ ине. Был — бәхәс ез. Әммә Президент әм Хөкүмәтебез “Ағизел”де ақлап алып калырга ғына ярзам итмәне, улар яңы басмаларға юл асты. ик әненсе йылдарза миллионлаған тираждар менән басылған үзәк журналдар 3-4 мең данаға қалғанда йәи ә бөтөнләй донъяға сығыузан туктағанда, беззә башқорт телендә “Ақбузат” әм “Шоңқар”, татар телендә “Толпар” әм “Әллүки” исемле яңы журналдар, рус телендә “Бельские просторы” әм “Истоки” тигән яңы басмалар сыға башланы. Мин ында Языусылар союзы қатнашлығында донъя күрәүсе басмаларзы ғына телгә алдым.

Республика етәкселегенен ярзамынан тыш башқорт телендә китаптар нәшер итеүсе доньялағы берзән-бер “Китап” нәшриәтенен хәлдәре бик қызғаныс булып ине. Бәхәтебезгә, халықтың рухи үсешендә айырым роль уйнаусы ошо нәшриәтебез ындай язымыштан йолоп қалынды. Әлбиттә, З.Биишева исемендәге “Китап” нәшриәтендә укыу әсбаптары ла, ижтимағи-сәйәси басмалар за, бүтән төр йыйынтықтар за басыла. Шунлықтан, күрелгән барлык сараларға қарамақтан, художестволы әзәбиәттең өлөшә йылдан-йыл қысыла бара.

Әзәбиәт — ул Гүзәллек донъя ы, шуға күрә ул бөтә ерзә лә булышлық итеүгә әм ихтираам-игтибарға лайык. Милли үз сәнгәте дәүләт дотация ынан башка йәшәй әм үсешә алмай. Республика етәкселеге киләсәктә лә Языусылар союзын, милли әзәбиәтебеззе, милли басмаларыбыз әм нәшриәтебеззе ярзамынан ташламақ, тип ышанабыз.

Үз сафында ике йөззән ашыу языусыны туплаған Союзыбызза бөгән утызға етеп килгән йәш кәләмдәштәребез зә, ик ән йәште үтеп киткән ақ ақалдарыбыз за бар. Улар башқорт, рус әм татар телдәрендә дәртләнәп, ил амланып ижад итә. Оло хөрмәткә лайықлы ветерандарыбыз Кәтибә Кинийәбулатова, Нәжиб Асанбаев, Ғайса Хәсәйенов, Суфиян Поварисов — үсеп килеүсе быуындар өсөн үз Оқтаы әм Кеше үрнәктәре ул.

Союзыбыззың етмеш биш йыллық үткән юлын байқап әм рухи эзләнеүзәр, ирешелгән уныштар хақында уйланып алғандан ун, Пушкин кеүек қысқырып ебәрге килгән сактар була: “Дустар! оқланғыс беззең Союзыбыз!” Әммә без бер қасан да үзәбезгә йөкмәтелгән сик ез оло яуаплылық, юғары талаптар әм бурыстар, тууған Башкортостаныбыззың бөгәнгә ө әм киләсәге хақында оноторға тейеш түгелбә! Беззе уртак бәхәт әм уртак ғазаптар — туған телебезгә, әзәбиәтебезгә, рухиәтебезгә хезмәт итеү берләштерзе, берләштерә. Был изге юлыбызза, әйзә, ижад қыуаныстары юлдаш бул ын әм беззең әзәби асыштарыбыз бөтә ватандаштарыбыззың дөйөм шатлығына, уртак байлығына әүерел ен, ойшмабыззың юбилейы бөтә халық байрамына әйлән ен.

**Мөхәммәт
ИЛБАЕВ**

БАТЫРҒАР

ПОЭМА

Тау батыр

– Эй, Тау батыр, Тау батыр!
 Ни кыл аң да, ау батыр!
 Буй-ыныңа буй етмәй,
 Кеүәтеңә уй етмәй!
 Ырыу – акыл казна ы –
 иңә өмөт бағланы.
 Фарман үзен йыкманың,
 Бары ын бергә тупланың.
 Бары ын бергә тупланың!
 Кеселәргә күз булдың...
 Ололарға үз булдың...
 Көтмәгәндә қырылдың –
 Изге юлдан боролдоң,
 Изге юлдан боролдоң!..
 Ят ырыуға каш аттың,
 (Каш тигәнем – таш аттың!)
 Яу күтәрәп, тиз генә
 Ябырылдың Изелгә:
 Быузың, алып алкымдан,
 Йөнен курзың ялкында.
 Урман илен өркөттөң,
 Донъяларын елкеттең!
 Үрт алдың да үртөнең,

Мөхәммәт Илбаев 1939 йылдың 13 мартында Ейәнсура районының Мөхәммәтйән ауылында тыуған. Башҡортостан ауыл хужалығы институтын тамамлай. Тәүге шиғырҙар китабы 1968 йылда донъя күрә.

Күмертау кала ында йәшәй. Языусылар союзы ағза ы. Кәләмдәшебеҙҙе 70 йәше менән котлайбыҙ!

Үртәп, үзең өркә ең,
Үртәп, үзең өркә ең...

Уларза ни үсең бар?
Кайзан... хәрәм көсөң бар?
Тау батыр нишләп аза,
Әллә акылдан яза.
Әллә акылдан яза?..
– Тау батырза күңел киң,
Күңел киңгә үзем киң!
Аз ам-туз ам, танмайым,
Әммә шуны аңлайым:
Ят ырыузар кузғалды,
Йән әсетеп, кур алды.
Изелдәр бик ыулылар,
Камап, тынды быузылар.
Эркелеп үк килделәр,
Илебезгә инделәр!

Басты беззе Урман да...
Ни етмәй уң уларға?–

Үз еренә ыймайзар,
Бөлдөрөргә уйлайзар!..
Кылыктары хак түгел.
Без зә ерзә ят түгел.
Без зә ерзә ят түгел!

... «Бер!» тигәс тә, бер булдык,
Бергә булғас, көр булдык
«Өс!..» тигәс тә, көс булдык.
Калмас элек көлкөгә,
Баш бирмәбез ау көйгә,
Баш бирмәбез ау көйгә!

Изел батыр

– Изел батыр, иң батыр,
Юктыр иңә тиң батыр!..
Ырыу үзең бозманың,
Аманаттан узманың,
Аманаттан узманың!
Ба а алып, балкының.
Изге эштәр талкының.
Тора-бара басылдың,
Оторо яктан асылдың:
Кылып куйзың хилафлык –
Ис-акылға ыймаслык,
Ис-акылға ыймаслык!
Таулы илен какшаттың,
«Юк итәм!..» тип баш ваттың!
Әйттең: « езма – түр менгән?»
Тигезләйем ер менән!»
Урманға ла укталдың,

Төп-тамырын куптарзың,
 Яуың ис ни аямай,
 Кар алана, яйламай!
 Күтәрелә, ағыла
 әм дә каты кағыла.

Бәлә эзләп бәйләндең,
 Гона лыға әйләндең.
 Күңел шомло уй изә...
 Изел батыр ни изә?
 Изел батыр ни изә?..

–Изел батыр изелмәс,
 Үзенә үз тейзәрмәс.
 Ят ырыузар кә әрле,
 (иззек быға кәзәрле.)
 Таулылыр за курзылар –
 Маза алып торзолар.
 Урман түгел моң оззан,
 Улары ла бозолған:
 Үззәре (ай!) үрсемле,
 Үрсей-үрсей күсемле.
 Беззе камап алдылар,
 Хафа-яфа алдылар.

Күнәп язмыш кушканға,
 Әүерелдек дошманға.
 Яу уң низе хуп күрә?–
 Барлығыңды юк күрә,
 Барлығыңды юк күрә!
 Юкка анлау – кәм етеү,
 Кәм етеү бит – йән өтеү!
 Акылын йоткан азма ын, –
 Туззырырбыз казна ын,
 Туззырырбыз казна ын!

Урман батыр

– Урман батыр, уң батыр!..
 Булманың ин туң батыр.
 Бирелдең зур хезмәткә,
 Лайык булдың хөрмәткә.
 Ырыу зарын онотто –
 ине айлап ул отто!
 Ышанысын акланың –
 Берзәмлекте акланың,
 Берзәмлекте акланың!

Төңәлгәндәр төркөмө
 Терелделәр бер көнө.
 Бүленгәндәр бер булды,
 Күңелдәре көр булды.
 ауаланған аралар
 Сауап ала баралар.
 Өстөнлөккә юк нигез –

Бары ы ла бер тигез,
Бары ы ла бер тигез!

Бул а ырыу тәхете,
индә икән бәхете.
Әммә донъя үзгәрә...
Күз тейзе бит иңә лә,
Күз тейзе бит иңә лә!
Изелдәргә барзың ин,
Илен камап алдың ин.
Ак-караны күрмөнең.
Тау иленә үрләнең!
Был ни тигән эшендер,
Урман батыр, төшөндөр,
Урман батыр, төшөндөр!

–Урман батыр оттормас,
Яман хәбәр йоктормас.
«Усал бул аң, асалар,
Йыуаш бул аң, баасалар...»
Ярап булмай донъяга!
Изге микән бер Алла...

Бәйет әйтеп тормайым,
Үз көймә йырлайым:
Ерзә урман бер түгел,
Бер булмагас, сер түгел.
Йыйын оңкот төс бирзә –
Ошо хәлгә еткерзә.
Алда низәр бул а ла,
Купкан янъял күз а ла,
Урман уңмай тукталмас!..
Шун ыз беззә кот калмас,
Шун ыз беззә кот калмас!

Утйән батыр бар булғаны

–Утйән батыр, ин кайзан?...
Әллә төштөңмө Айзан?..

үрәтең бар, ының юк,
ызып алған юлың юк.
Азып-тузыр йүнең бар,
Азымың юк, эзең бар.
Эзеңдән ер бизәрә –
Танымаслык үзгәрә!..
ин, ахыры, азғын йән!
Карғыш төшкән кан ыз йән!
ын ыз, өм өз үрәтең
Үз башыңдан, күрә ең:
Ярлыкамаç гона ка
Баткан ыңдыр бер якта.
Ғибрәт булып калған ың.
Ғибрәт булып калған ың!..

Бер икерзәң, йөз тулап –
 Йән өрзәң бит Күк улап.
 Боҗрап, болот калккандай,
 Томра томан яткандай,
 Қабарзың да таштың ин,
 Йә әннәмгә аштың ин.
 Йә әннәмгә аштың ин!..

Утйән батыр, ин кайзан?..
 Төштөңмө ергә Айзан?..

Бармы инең төйәгең,
 Хәтер ез йән эйә е?
 Бул а, кай ы төбәктә?..
 Күз көйзөрөп йөзәтмә –
 Юғала ал тизерәк,
 Фибрәтле ин бигерәк,
 Фибрәтле ин бигерәк!..

Ер ин ез зә “елкенә”:
 Көнә – аңкы-тиңкелә.
 Көнә – аңкы-тиңкелә.

Утйән батыр:
 – Әйтә алмайым – кайзан мин...
 Үз-үземә хайран мин!..
 Кемдәр мине бар иткән –
 Шулар юк – ары киткән.
 Қалғанмын мин иректә...
 Ирек мине илертә,
 Ирек мине илертә! –
 Юк тыйыусым, юк аллам!–
 Шуға сик ез кыуанам.
 Шуға сик ез кыуанам!
 Үзем хужа үземә,
 Баҗыусы юк эземә.
 Батша ызза уй башка,
 Буйлап китер уй башка...
 Ал-ял белмәс юлда мин.
 Қайза ет әм, шунда мин!
 Қайза ет әм, шунда – мин!
 Күсә йөрөп үсәм мин!
 Күсә йөрөп үсәм мин!
 Туктап тороу килешмәй –
 Кеүәтләнәм йөрөшләй!
 Кеүәтләнәм йөрөшләй!
 Эзем ергә уйылмай,
 Әммә үзе юйылмай.
 Бары ын үртәп яндырам,
 Қара тамға калдырам,
 Қара тамға калдырам!

Утйән батыр – атым шул.
 Барлығымдың хақы шул:
 Ер менән Күк ара ын
 Барзыр басып ала ым!
 Шул бик ирмәк, шул кызык,
 Зауык миңә был кылык.
 әм дә шуны тылкыйым:
 Юғалырға юк уйым!
 Юғалырға юк уйым!

Тау батырзың иңрәүе:

Йә, ила и!.. Ярзам бир!–
 Гона лыңа язаң бир!
 Гона лыңа язаң бир!
 Тик ын ғына елкеткән–
 Бары ын берзәй өркөткән,
 Таш сукмарзы уйнатқан –
 Бары ын берзәй кыйратқан,
 А , мин икән – Тау батыр.
 Ер түренән екергән,
 Күк үренә төкөргән,
 Сама белмәй шашынған,
 Ут яратқан таш ыңдан,
 А , мин икән – Тау батыр.
 Киң донъяны тар күргән,
 Юк бәләне бар күргән,
 Ят ырыуза тап күргән,
 Үз ырыуын ят күргән, –
 А , мин икән – Тау батыр.
 А , мин икән – Тау батыр...

Урман тигән ил кайза?–
 Елдән ора – көл кайза?..
 Изел әскән ыу кайза?
 Күктән ора – быу кайза?..

Тау ишелде, таралды...
 Бына – Утйән яралды.
 Бына – Утйән яралды.
 Укынам да арбайым –
 Утты тыя алмайым.
 Утты тыя алмайым...

Яраштырған яу булмаҫ,
 Яулы ырыу ау булмаҫ –
 Шуны белгән бар микән,
 Шуны белгән бар микән..

Йә, ила и!.. Ярзам бир! –
 Гона лыңа язаң бир!
 Гона лыңа язаң бир!

Әлфия ӘСӘЗУЛЛИНА

Күңелемдә Хозай йәшәй

Кем телендә тибрәлгән
Ирешкәндер аңыма:
Рәхмәт укып, сәждә кылам
Бары бер Хозайыма.

Бисмилланан көн башлана,
Ястыктан баш калкыткас.
Изге Көрьән сүрәләре
Түгел ис тә ялкыткыс.

Йылы ғына ағым, гүйә,
Бәүелтә назлап, бәпләп,
Каршылыкты ашаклатып,
Алып китә етәкләп.

Күңелемдә Хозай йәшәй –
Юк ис бер ауырлығы.
Ғүмерзә иммәтле итә
Ышанысым барлығы.

Теләгеңде кабатласы...

Үзең үк ез етем үскәнгәме,
Теләгеңдең, әсәй, иң зуры:
"Балаларым етем калма ындар,
Ғүмеребез озон булғыры!"

Әлфия Әсәзуллина 1959 йылдың 2 мартында Ауырғазы районының Үтәймулла ауылында тыуған.
БДУ-ны тамамлай. Башкортостан "Китап" нәшириәтендә эшләй. Языусылар союзы ағза ы.
Кәләмдәшебеззе күркәм юбилейы менән котлайбыз!

Ишеткәндер Хозай, еззең бына
ик әненсе тиштә ваклана.
Хәстәр менән аман янып йәшәү,
Уфтаныузар аман: "А, бала!"

Күз уңынан ыскынмайса үстек,
Әзәп-тыйыузарға таянып.
Өгөт-нәсихәттәр тоткангамы,
Хәүеф-хәтәр калды айбанып.

Әжәл тырнагына эләк ә лә
Кустым менән еңлем бик иртә,
езгә булған өйөү, ихтирамды
Биш балагыз әле йөрәтә.

Атай нигезенең тартыу көсөн
Йөрәк менән тоя әммәбез.
Вақыттарзан өстөн булма ақ та,
Түбәндә лә түгел әммә без.

Заман улышында – улышыбыз,
Ғүмер ағышында – булмышыбыз
Канаттарын киргән коштарзай.
Хәзмәт менән – хәләл икмәгебез,
Иңдәребез йөктән бушанмай.

Таң күззәре әле асылғансы,
Аяк өстә инде эш өйгән.
Атай-әсәй, еззең өлгөгөззә
Бала сактан быны төшөнгән.

Кеше өләшөнә кул узмаҗска,
Ятканда ла алтын өйөлөп, –
Сабып сыгып нәфсе алдарына,
Тәрбиәгез баҗты иң әлек.

Туған телдең ғәзизлеген тәүзә
Күкрәк өтә аша татынык.
Тел кеүә е биргән сик ез көзрәт –
Кара төндә еңгән яктылык.

Тыуған ерзә йәндәр сихәтләнә,
Еле генә ыйпап үт ә лә.
Күз карашы, йүгереп урман-кырза,
Хискә, тойғоларға үрт ала.

Рух тамыры улкып ут емерә,
Иән сөйөлә тойоп иркенлек.
Уй балкышы, кыуа ул ағышты,
Тыуған ерзә генә хәр киңлек.

Тыуған йортта...
... Сүгеп кенә бара атай, әсәй,
Болок оузар йәнде каната.
еззән башка йәшәп өйрәнмәнек,
Теләгенде, әсәй, кабатла!
Теләгенде, зин ар, кабатла...

Минең язым

Яззар килгәс язылып та китәм,
Кендек инәй булған яз үзе.
Қыштың кысымынан котолған да
Гөл-сәскәләр аткан ер йөзө.

Яр ыу йөрәк язын кабынғанда
Ташкын ыуҙай өйөү йөрөтә.
Ақ донъяға, матур кешеләргә,
Тел тибрәтеп, моңло йыр илтәм.

Яззар яр ыу кар ыуҙары менән
Ергә еңеп, тамыр имләгән.
абак оноп кыяк тирткәс кенә,
Емеш бирер сәскә тәйнәлә.

Ерем көзрәте был! Мин еремә
Түл йәйзәргән өсөн бурыслы.
Кояш йөзөн карлы болот каплап,
Искәндә лә елдең кырысы.

әммә е лә миңә тәғәйенле,
Йөз сөйөрөп түгел уҙмалы.
Емештәре тамып торған ергә –
Йыл әйләнә йәйгә кызмамын.

Бәтә е лә бында үземдеке:
алкын кышы, яз, йәй, көз мәле.
Мизгел айын алышынып тора
Тәбиғәттең затлы күлдәге.

Йөрәк тибешендәй кабатланып
Яңыра ла тыуа әр бер таң.
Көн сыуағы күңелдәрзәй якты,
Көмөш ямғыр ибелә болоттан.

Яззар менән язылам да китәм,
Қышкы ойоу ыпырып алғандай.
Нур шөлкемен устарына кысып,
Кояш үзе сәскә онғандай.

Йән аулығын, тән аулығын
Еткеле бир ен Хозай,
Уларҙан тыш был донъяла
Әзәмсә йәшәп булмай.

Күтәрелеп күззәремә кара –
Йәшәү көсө унда, дәрт, ил ам.
Йәндәрәңде имләп торғозорлок,
икәлтәлә абынып йығыла ың.

Сарсауындан урт сатнаған сакта
Йотом кымыз булыр изгелек.
ыу ындарың кандыр –
мәрхәмәтем
Күңелең кыйралышын тергезер.

Тәкәтемде корота шул
Ашығыу, кабаланыу.
Юғалып калған үземде
Кыйын шул мәлдә табыу.

Йәнде-тәнде, аяк-кулды
Бығаулаған тыйыузар.
Тыйыузарға күнеп кенә
Йәшәй алмай кыйыузар.
Кыйыузар үз-уктар ата,
Маңлай яра кыйыузар.
Кыйыузарзың кылығынан
Донъялар шаңкып колар.

Уттың да төрлө ө була
Кайза яныуға карап.
Йөрәктә – йә, өйөү, ағыш.
Янғын сығыуы – харап.

Әзәмдәрзең холоктары кызык:
Тәүзә кыла – шунан үкенә.
Үкенеүзәр әллә үзгәртәме?
Бәтә енә кабат ул күнә.

Әсәйемә

Үземдең дә хәлем хәл өстөндә,
Әсәкәйем, килде инән хәбәр.
Йәнгенәмде бүлеп бирер инем,
ин аякка баҫа, тип әйт әләр.

Күззәреңдең каралары менән
Төндөң караңғы ын сигендереп,
Бишек тирбәлдерзең көйзәр көйләп,
Керпегеңә әлмәк йоко элөп.

Йөрәгеңде кысып устарыңа
Янып-көйөүзәрең беззең өсөн,
Йөззәреңә япты үрмәксе ау,
Сәстәреңә бәстәр үрзе төсөн.

Хәлкәйзәрең нисек икән, әсәй,
Яткан көйө мин дә уфтанамын.

Осоп кына кайтыр әмәлем юк,
ағыштарға батып ут янамын.

Итәк кенә тулып үстек бит без,
Итәгенде бүсеп койолманык.
Таузай ауырлыктар тыузыр ак та,
Кош мамыгы төслө тойомланың.

Кесерәйзе инде купшы кәүзән,
Йөззәреңдең шинде ылыулыгы.
Күззәреңдең нуры көс өзләнде,
Калды бары беззәң быуын ныгып.

Шәмдәй генә калып бысқы аң да,
Кояштай ың бит ин, әсәй, безгә.
Күтәрелеп каршы атлайыксы
Атыр таңға, килер көнөбөзгә.

Йәшлегемдең назы, таты булдың,
Тозо булып еңдең йәшемә.
Үмер юлы сак башлана төслө,
Күңел тойған хәтле йәш миңә.

Зәңгәр күкте телгән кошкайзарзың
Канаттарын елдәр аралай.
Беззәң үмер төслө, каурийзари
Кош юлына койолоп калалар.

Икебеззәң күңел кылдарынан
Моңло бер көй сыға зыңгырлап.
Күктең үзе йәшкәзәгән күзле
Мөхәббәтле сихри йыр тыңлап.

Тау

Катлы-катлы суғырмаклы таштар –
Күкрәк киреп торған тау ыны.
Калай мө абәт ул, калай җорур,
Таш ба адир инде торғаны.

Күкрәгендә күпме ағас үсә,
Шау таштарзан ғына тор а ла.
Киң күңелле, оло йөрәкле тау –
Итәгенән гөрләй шарлама.

Без күргәне генә таң калырлык,
Калғандарын бел әк, иҫ корор –
Яталыр ул, бәлки, шып-шым ғына,
Куйынына алтын кыстырып.

ФӘТИХ САЙФРАН

Мөхәббәтең менән...

Мөхәббәтең менән укырайт күззәремде,
Яндарымдан йырак китмә ин.
Колактарым инең үззәреңдән башка
Бер кемде лә инде ишетмә ен.

Мөхәббәтең менән мине йоклат әле
Үзең йоклай торған түшәгендә.
Юк, юк, урын табалмаған был башымды
Куйып йоклайымсы түштәреңә!

Мөхәббәтең менән мине уят, йәме.
Башкайымдан ыйпап тының менән.
Ғумерең буйы мине яратырға
Йөрәгемдән иңә урын бирәм!

Мин бөгөн кем уң ул?
Үзем өсөн йәшәмәгән...
Кемдер өсөн йәшәгәнмен –
Ни фәтүә йәшәгәндән?

Быға яуап тапты микән
Безгә кәзәр йәшәгәндәр?
... Иң куркканым: был донъяла
Тағы кабат йәшәүемдән...

Тау янында үк еп бер кыз илай,
Кайнар йәштәр тама күзенән.

Фәтих Сайфран 1949 йылдың 25 мартында Балтас районының Бүләк ауылында тыуған. БДУ-ны тамамлай. Мәктәптә укыта, директор булып эшләй. Шиғырҙары республика матбуғатында даими баҫыла килә. Өс китап авторы.
Туймазы кала ында йәшәй.

Кыз янында үк еп шул тау илай, –
алкын шишмә ургый үзенән.

Таузар катып калган ағыштарзан,
Ә кызга уң, кызга нишлөргә?
Ниңә кайнар икән күз йәштәре,
Ниңә алкын икән шишмөләр?!

әр бер шәхсэн бәндә тормошонда,
анай кит ең, күпме абына...
Юлдарында бәхет маяктары
Нисә үнеп, нисә кабына?!

... Кеше уйлап, кайсак уйламайса
Упкындарзың баса алдына...
Инде бөттөм тигән сакта тағын
Тотоноп кала өмөт ялына!

Кешеләрзең күззәренә багам:
Бармы икән берәр – кайгы ыз?
Ни гәләмәт, бойоктарзан туйзым,
ағыш ызын килә айлай ы!

Тик уң улар бармы тирә-йүндә,
Төртөп күр өт, күр ең берәр ен.
... Эй, йүләрлек!.. Ситтән эзлөп йөрөйөм...
Йәнәшәмдән икән килә ең!

Рәхәт касан килә

Йәнкәйемә урын тапмағанда,
Ары-бире килеп йөрөгәндә,
Шундай сакта, никтер, үз-үземә
Еп-пәрейзәй булып күренгәндә –
Дусым килеп кер ә фатирыма,
Рәхәт булып китә йәнкәйемә.

Бер нәмәгә күңел ятмағанда,
Ашау-эсеу тамағыма үтмөгәндә,
Өйзәгеләр мине гәфү итмөгәндә –
Күршең хәлдә бел ә көтмөгәндә,
Рәхәт булып китә йәнкәйемә.

Аяктарым сак-сак атлағанда,
Онотканда катын иркөлөргә,
ис нәмәгә исем китмөгәндә –
Шундай сакта таныш ханым кер ә,
Рәхәт булып китә йәнкәйемә.

Ғүмер бозо кинәт сатнағанда,
Күп нәмәгә акыл етмөгәндә,
Абынганда яткан көртәлөргә,
Бере е лә гәфү итмөгәндә –
Улдарымдан йылы үз ишет әм,
Рәхәт булыр кеүек йәнкәйемә.

**Мөнир
КУНАФИН**

ТӘҢРЕ ӨРӨК КАПКАНДА

хикәйә

Бог слепил Человека из глины и остался у него неиспользованный кусок.

– Что еще слепить тебе? – спросил Бог.

– Слепи мне счастье, – попросил Человек.

Ничего не ответил Бог. Только положил Человеку в ладонь оставшийся кусочек глины.

Фәйрүзә уңғы мәлдә бөтөнләй хәлдән тайзы. Ашказан, тағы ла әлеге ашказан. Әсә ен дә, олата ын да, иң оло аға ын да алып киткән ашказан. Әсә е алтмыш и-геззә хушлашкайны якты донъя менән, ә уға ни бары алтмыш дүрт кенә. Әсә е йәшенә етергә әле ярты тиштә гүмер бар. Иртәрәк йәбеште түгелме был яман шеш? Врачтар капылда йәшерергә тырыш а ла, үзе лә изенгәйне шул. Айзан ашыу рай-он дауахана ында ятыуы бушка ти еңме? Ашауын ашаған да кеүек, тик телең осо нимә капканды ла тоймағас уң? Шаулап ултырған имән әле ин, бирешерлек түгел ен, тип таныш врачы тынысландырған була ла, тик, күңеле тәненән алда үнмә ен, тип өмөтләндереүе генәлер шу-ул. Ысынын әйткән әзәм катындарзы имәнгә тиңләр инеме, антый, гәзәттә нескә билле талға окшаталар йә, кайындай купшы ын, тизәр бит. Холко менән имәндәй каты, нык, ызланыузарына түзер был, тиеүелер. Анлай, бары ын да анлай Фәйрүзә. Үзе түзер зә ул, сызар, капыл ғына ынмас. Ә бына Мәргәне, Мәргәне уң? Яңғызы бер көн дә тора алмаясак бит ул, кендеге менән йәбешкән ул Фәйрүзәгә. Әле ауылдан дауаханаға килеп йөрөгәнәндә, балауыз ығып ук ултырма а ла, күзе тулы ағыш ине, тизерәк кайт инде, ыйырың да ағынған, самауырың тел ез калды бөтөнләй, тип амаклағаны бына аман колак төбәндә. Тик үзе ере, мин дә ағындым, тип әйтергә теле әйләнмәй. Белә уны Фәйрүзә, яғымлы үз әйткә е килә, балалар ымак, кулы менән үз башын үзе ыйпай башлай. Әле лә шулайтып озақ кына ултырзы. Тик

Мөнир Кунафин Гафури районы Сәйетбаба ауылында тыуған. БДУ-ны тамамлай. "Йәшлек" гәзитенең яуаплы сәркәтибе. Языусылар союзы ағза ы. Ике ишғри йыйынтык авторы.

йөрөккә шифа булурзай үзен генә кызганды. Хәйер, кызгангандан да түгелдер, ирзең теленән сығыр татлы тойго о күззәрендәге монло карашы аша Фәйрүзәнәң йөрөгәнә, кире енсә, ауыр уй булып ятты: "Минән кал а, нишләр был бахыркай?"

Өйөн өзөлөп агынып кайтты Фәйрүзә. әр нәмә әүәлгесә кеүек бул а ла, тәүзә өй әсе ыуык ымак, түбәләге лампочкалар үрән янган кеүек тойолдо. Мәргән мейес тултырып ут ягып ебәр ә лә, берауык аман йылына алмай бер булды. Күңелендәге шик-шөб ә е бар тәнен дерелдәтә ине, бугай. Самауыры кайнагансы тәүзә яйлап кына гөлдөрәнә ыу ибеп сықты. Уларзың хәлен белеште, әй гүмеркәйзә-әре тип, арғайған япрактарзы кайсы менән ипләп кенә кыркты. Өйзәге тынлыкты Мәргәннен ғыжылдап йүткергән тауышы ғына бозголаны. "Мин юкта үзен йүңләп карамагандыр за, ана, тамагына ла бәргән, ней тәмәке ен ташламай, йүләр", – тип эстән генә укранып та куйзы Фәйрүзә.

Сәйзе тәүзә тауыш-тын ыз ғына эстеләр. Мәргәннен сабырзарса балкып торган күззәре генә табынга йәм өстөгәндәй булды. "Минен кайтыуыма өйөнгән булып ултырыуылыр инде гәрипкәйемден, озакламай яңгызы каласак, уф, ниндәй ынаузар көтәсәген белмәй әле бахырым", – тип уйлап ултырзы Фәйрүзә. Икенсе сынаягын эсеп бөткәс, тирләп китеп, иңендәге шәлен алды. Йөзә ал ыуланды, күзәнә нур ингәндәй булды уның. Уңарсы булмай, катынының уйсан йөзөнә беленер-беленмәс кенә яктылык-йылылык ятканын күреп, Мәргән дә телгә килде:

– Кай ылай сәй килеште, ин юкта тәме лә, өстәлден йәме лә юк ине, ай, бөгән килеште, эсеп туйып булмай за а. Йүткерәү зә томалангандай булды. Кушкайын яланынан йыйып алып кайткан мәтрүшкә-фәләнде бешергәйнем, тоя ынмы төмен?

Фәйрүзә, тәү капкандай, сәйен әзләп-әзләп кенә йотколап караны, үт кызык, уйзарына бирелеп, сәйенен төмен дә тоймай ултыр ынсы әле. Әйе шул, мәтрүшкә тәме лә ә, ауызы тәм тоя бит, тоя бит былай булгас! Кушкайын мәтрүшкә ен дә тойма а инде.

– Кушкайын яланыныкын алғайныңмы? – тип ихлас йылмайзы хужабикә. – Әйтәм, тыным иркенәйеп, күңелем бөтәшәп китте шул.

– Иртәгә Кушкайын миндеге менән тәнендә изрәткәнсе сабып та алам, бөтөнләй кеше булып китер ең әле.

"Шулай бул а икән дә бит, их, белмәй ең әле ин, Мәргән. Кушкайын миндеге лә, мәтрүшкә е лә ярзам итмәс инде хәзер катынына. Хәләлендәң үлем яланына табан юл алғанын изенмәй еңме ни әзәрәк..." – Яман ыу уйзарынан Фәйрүзәнәң илағы ы килде. Ауызы, теле тойған мәтрүшкә төмен тозло йәш тәме менән бутаны ы килмәне. Түззе.

– Үзәнде сабырға кәрәк, бигерәк нык ыуык алдырған ың, – тигән булды, күзән йәщереп.

Йокларға ятқас, катын иренәң уға ғына хас есән ескәп, йылы ын тойоп берсә кинәнеп, ыйынып, берсә үзәнен балнис есә еңгән тәненән тартынып ятты. Мәргән дәртенәң тезгенен бер аз ыскындырып ебәргәйне лә, катынының, мунса ингәс, тигән иркә, ләкин кәтғи тауышын ишеткәс, хис-тойго он тышаулап куйзы. Яз а, мунсала ыскындырып тышауын.

Фәйрүзәнә йоко алманы. Үзәнән бигерәк Мәргәннен уйланы. Мин инде үләрмен дә котолормын, ә ул уң нисек йәшәр мин ез, тигән уй бауырына төштә. Күркәм бит әле ире, бик күркәм, йәшәй е гүмере алда әле, теге оска тиклем бары ла бара ы. Сәсе генә ағарзы ла, бер аз йөзөн сырыштар басты инде. Ә йәш сагында ниндәй ине. Ул бөзрә сәс, ул бә леуән кәүзә. Торғаны менән кәртинкә бит, тип көнләшәп тә, окланып та әйтер ине әхирәттәре. Шөкөр, ука ы әле лә койол-

маған иренен, кисеттә дары ы ла етерлек, улай ти ән. Сырайы йәштәрсә, токаны-рзай аман да.

Димләп кауыштыргайнылар уларзы. Фәйрүзә егерме бишен артылырға тора. Райүзәктә укытыусы булып эшләй. Укытыусы булыу ул сакта бигерәк мактаулы, әр кем был өнәр әйләрен алла урынына күрә ине. Егерме биш йәш. Ниндәй генә абруйлы әзәм булмағайы, ултырып калған кыззар иҫәбендә Фәйрүзә. Тәскә-башка бик күркәм булмағандыр: артык нык ипкелле ине, шуның арка ында ин гүзәл мәлдә — яззы яратманы. Был мизгелдә ул себен яраузары (кемдәрзәр уларзы кояш кызсыктары тигән була, ысын исеме ана шулай ул ипкелдәрзән) бигерәк шашып китеп, битте каплау ғына түгел, колак япрактарына үрләй торғайнылар. Яззан касып, өйөнә, үзенә бикләнә Фәйрүзә. Ә мөхәббәт язза шыта, язза бөрөләнә, язза сәскә ата. Өй кыйығынан тамған тамсыларзын яра-там-там тип тамғанын ишетә, кесерткәндең дә сәскәләй күренгәнән изенә барыбер кыз йөрәге. Тик...

ипкеленән бигерәк, Фәйрүзә ирзәрзәке кеүек ясы устарынан ояла торғайны. Был етеш эзлек бала сағынан эшкә әр эзлегәнән килдеме, әллә нәселдәнән инде. Ят кеше менән өйләшкәндә, ике кулын кайза куйырға белмәй, йә кеҫә енә тыға, йә артына йәшереп бер була торғайны. Был үз артынса катын-кыззарға хас булмағанырак хәрәкәттәр я арга мәжбүр итер ине. унынан кәйнә е: "Урушка-дәфтәр генә тотоп эшләгән бисәнәң эшкә эрәте лә, әр эзлеге лә булмаҫ, тип борсолуын борсолғайным да, иллә мәгәр ошо көршәк капкасындай устарыңды күреп үз ит-тем мин ине, килән", — тип арка ынан өйөр булды.

Йәм эзлеге арка ында институтта укығанда ла, эшләгән осоронда ла язмыш уны егеттәрзән йылы карашынан да, башка ынан да мәхрүм итте, "яратам", "мөхәббәтем" тигән татлы үззәр менән дә иркәләтмәнә. өйөү илендә ул, гүйә, бөкрә-гәрип кыз булды. Язмышына шулай күнә лә башланы. Кемгә димлә әләр зә риза ине, бугай, ул сакта. Акыйлға ауылындағы колхоз бухгалтерынан яусы булып килгәстәрә, укыған әзәмгә укыған кешене генә димләүзәрә инде, күрә ең, мөхәббәт тигән юлдаштарына арбаларында урын булмағандыр, йәшәгәндә тин күрмәҫ барыбер, тип бик уйланғайны. Тик артка ла юл юк ине. Яңгызың гүмер кисереп, яңгызың қартайып ултыра ыңмы ни! Буласак иренәң гәрип икәнән белгәс, үзенән ысынлап та үтем ез тауар икәнән аңланы. Ризалык бир ә лә-бирмә-ә лә бәхет ез язмыш көтәсәк барыбер, тип юраны.

Бәхеткә күрә, юрағаны юш булманы, бәгерле булды язмышы. Ә инде сибәр Мәргәнде күргәс, үзен ниңәләр йолкош өйрәккә окшатты. Тин түгел ине улар өйөү илендә: бере е — аккош, икенсе е — йолкош... Тик аккошо сатан ине. Ә осар кошқа аяк нимәгә — канаты имен бул ын. Кәм енде, бик кәм енде тәүзә Фәйрүзә. уңғарак, кулдан осоп китер, тип қуркты. Әммә аккошо ярзарына тоғро калды.

— Караскы кеүек йәм ез кәләште нимә тип алдың икән ин, Мәргән? — Был о-раузы йыш бирә торғайны катыны иренә.

— Күрә белмәгәндәргә генә йәм ез ул. Калакка алып йоторлок өймәлектең үзе бына. Ә өймәлекле өйәк тамакка тормай ул, — тип ихлас көлөп ебәрә ине Мәргән.

Ислә әң, вақытында, мәргәнлегең кайза булған, Мәргән, атқан уғың аз бака — ына барып капқан түгелме, тип уның йәнән үртәүселәр булмаған ти еңме? Булғанды-ыр...

Ул сакта, кире енсә, бөтә ағзалары теүәл, юғары белемле мөләйем кыз алдында Мәргәндең үзен нисек кәм енеп, оялсан тотоуын Фәйрүзә белмәнә лә. Юк, ире тыумыштан зәғиф булмаған. Әрме хезмәтендә қаза күреп, бер аяғын өззәрәп қайтқан ул. Госпиталдә ятқанда өйгән қызының үзен ташлауын ишеткән. Гәрип

ир миңә кәрәкмәй, тип әйткән, имеш, теге е...

Аяғын ғына түгел, рухын какшатып, тормошка, кыззарға булған ышанысын юғалтып кайтқайны Мәргән. Бер йығылаң, калкыныузары ауыр икән шул. Якындары Мәргән алдында, кәләш, катын кәрәк, тип үз кузғатырға курқыр булдылар. Был үззәр уны сығырынан сығарзы. Ул, үземә мөңге тиң тапмам, мин Квазимода, тип әм шуға ныклы ышанған бер иҫәргә әйләнгәйне, шикелле.

Бара-бара вақыт үзенекең иттеме, йөрәктәге яралар бер аз бөтәштеме инде — үзәндә көс тапты кисәге алдат, бухгалтерлыкка укып сықты, шунан ныклап эшенә сумып, үз эшенең оҫта ына әйләнде. Колхоз рәйесе: "Райүзәктәге ултырып калған бер укытыусыны димләйек әле үзәнә, кустым", — тигәс, ис көтмәгәндә, маташтырып карағыз ун, тип қапыл риза булды ла куйзы. Уның сәбәбе ябай ине. Әйтелгән әйләмдә, юк, юк, тәкдимдә түгел, әйтелгән үззәр тезмә ендә Мәргән өсөн үтә лә кәзерле мәғлүмәт бар ине. Укытыусы булуы ла, димләүзәрә лә әүрәтмәне уны. "Ултырып калған" — уның хәленә инерзәй иң татлы үз ошо ине. Утызын кыуған егеткә, тимәк, ул ғына тиң булырға мөмкин. Ниңәлер Тәңре уға шулай тип әшкәртте, шуға инандырзы ла куйзы. Ә Фәйрүзәнен үзән күргәс, йоклар йоко он, ашар ашының тәмен юғалтты карт егет. Күрер күзгә гашик итерзәй ылыулығы булма а ла, карашындағы тоғролокмо, артык баҫалкылыкмы, әллә уның да яңғызлыктан арып, тик иңә генә мохтажмын, тигән катын-кызға ғына хас йәлләткес, ым ындырғыс сихырмы — белмәс ең, бер тылсым көсә бар ине карт кызза. Тәү күрүзән үк уға тартылды Мәргән, уны юғалтыуан куркты. Алма нык бешкән: өзәләп төшөр зә сереп юкка сығыр. Юк, кемдер ауызына кабасак түгел, ә серейәсәк бына. Уның ымак... Райүзәккә барып танышып кайтқас та, ата-әсә ен аптыратып, иртгәгә үк яусы ебәрәүзәрән, кыз риза бул а, никахты тизләтәүзәрән ораны. Алма бешкән сағында тәмле була...

— Йәш сакты уйлап ятам, Мәргән, — Фәйрүзә иренә еңелсә генә қағылып алды. — Бигерәк йәм ез инем бит ул мин. Нимә тип мине алырға булған ыңдыр. Ултырып калыр был Мәскәй, тип йәлләненме икән, ә?

— Йәм ез бул аң да, тәмле ең шул... иртгәгә мунсала... — тип мығырзаны ире йоко аралаш.

Тәүге никах төнөн уйла а, Фәйрүзәнен тәне әле лә земберләп китә. Еңелсә ойшторолған табындан уң аулак өйгә алып барзылар. "Алып барзылар" тигәс тә, күрше енең тасма так аң да талымланмаҫ бейә ен еккән булып, йүкә қабыккы йөк арба ында шығыр-шығыр килеп, дүрт өй аша үттеләр инде. Көнә буйы йәштәрзә озатып йөрөгән қояш арығайны, офокка килеп ыйынып, күзән йомам-йомам тип кенә тора ине...

Бер-бере ен икенсе тапқыр ғына күргән ике йүләр — хәзер шулай тигән була ың инде — нишләргә белмәй, тәүзә кулдарын тотошоп киң икелә тын ғына ултырзылар. Үззәрәнсә язмыштарына күнеп ултырузары шул булғандыр инде. Үззәрән, хәлдәрән аңларға тырыштылармы, әллә вақытты тойоузары булдымы. Вақыт менән үлсәшмәскә улар был мәлдә бәхет тәмен ныклы ғына татып та өлгөрмәгәндәр ине әле. Бәхетлеләр генә уның менән бик иҫәпләшәп бармай торған. Тынлыкта тек-тек килгән сылбыр баулы сәғәт тауышы қолағын ауырттырғайны шул сак Фәйрүзәнен. унынан был йортка килгән айын шул сәғәттең сылбырын тартырға яратты, вақыттың ис кенә лә туктамауын теләне, ил генә текелдәүенән күнеленә ятышлы моң да тапты.

Ултыра биргәс, кыйыулығы етепме, әллә, низер әйтергә тейешмендер, тип уйлапмы:

— Хәзер без бер-беребезгә хәләл инде, Хозай қаршында ла, кеше алдында ла, —

тип Мөргән уны косағына алды. – Тиң күр әң, башкаларзан кәм булып йәшәмәбез.

Берауык тағы ла тын ултырғас, кузғалды ла:

– Тәүге төнөбөзгә бөгөн үткәрергә язған инде, хәләлем... уң булып китте, ин ята тор, мин хәзер, – тип тәмәке тартырға сығккан булды.

Фәйрүзә яңғызы калғас, нишләргә белмәй, тубыктарын косаклап ултыра бирзе. "Тиң күр әң, ти. Тау янында тау булып басырмын, дала янында дала булып ятырмын да ул. Ә ин?.." Шунан капыл калкынды, колакты ярып алып барған сәгәттең сылбырын талгын ғына тартып куйзы: "Беззең вақыт башланды, уртақ вақыт," – тип шыбырзаны. Егет менән қызға тип әзерләнгән ап-ак түшәккә озақ карап торзо ла, байрам күлдәген алып, тартынып-тартынып қына атлас юрған астына инеп ятты. Кейәуен көттө. ыуык булма а ла, калтыранырға тотондо. Юрғанды мықтып-мықтып уранды, иренең ятыр урынын устары менән йылытты. Ниндәйзер мөгжизә көттө.

Тәмәке есе менән бергә қыуара башлаған үләндәрзә йәй есен алып ингәйне өйгә ире. Кулында – бер таяқ әрем менән бергә таждары койолам-койолам тип торған сәскәле ике абак үлән. Караңғыла әрмәнеп табыуын әйт әле.

– Янына сәскә менән индем әле, Фәйрүзәкәй, – тигәйне Мөргән, ихлас йылмайып. Әй, қыз сақ, антый сақ, әллә игтибар эсенә килешмәнемә, әллә үзенә киммәтен белеуе булдымы, Фәйрүзә:

– Сәскә тигәнәң әрем түгелме? – тип баллы кискә бер семтем тозон өстәп куйзы.

– Әремдең дә үз йәме, үз тәме, – тине лә кейәуе гөлләмә ен ак қына мәндрәнә алды. Ана бит, искә төштө, бына шул әрем есе, башты әйләндерер үзенә генә хас ес бөгөн күнелде елкендереп, берсә ағышқа алып, танау осон қытықлап тора бит. Тәүге никах төнөн хәтерләтеп.

Мөргән уттарзы үндереп, тук-тук килеп кәләше ятқан ике ситенә килеп ултырзы ла сисенә башланы. Тын алырға ла курқып ятқан қыз тағы ла нығырак калтыранырға тотондо. Шак итеп изәңгә төшкән тимер қисәге тауышына ул ғына түгел, Мөргән үзе лә искәнеп китте, шикелле: " Уй, Алла, тимер аяқ та тыңлашамаған була", – тип куйзы. Уның тауышы нисектер калтыранып сығккан төслө тойолдо Фәйрүзәгә. Әллә үзе өшөгәңгә... Ауған протезын икегә өйәп куйғас, қыйуы ыз ғына юрған астына инде Мөргән. "Өшөп тә өлгөргән ең инде әллә, кәзерлем," – тип хәләлен үзенә қысты. Битен, сәстәрен ыйпаны. Кулының қытыршылары тәүзә қыззың битен еңелсә әсеттереп сыйған кеүек бул а ла, бара-бара қытықлап, әле бығаса тоймаған рәхәтлек бирзе. Иренең ирендәре маңлайына, күзенә тейгәс, Фәйрүзә тәне буйлап, калтыраныузы қыуа-қыуа, тулқын-тулқын йылылық йүгергәнән тойзо. Мөргәндең қайнар тыны үзенә ирененә қағылғас, күзәрән йомдо, күбәләк булып елпенеп-елпенеп оско о килде... Оско о килде, ә үзе нығырак кейәуенә ыйынды...

"Ой! А-ай! Юк! Юк? Курқыны-ыс..." Ике донъя бер бөтөңгә генә әйләнә башлаған, бар тәне, бар күзәнөгә менән Мөргәнгә ыйынған ғына мөлдә, Фәйрүзә капыл иренең ул аяғы урынында ас яктан бушлықты тойоп, нисек икереп торғанын да измәне. Ай ақты ында қыззың шарзай асылған күзәрән, ап-ак булған йөзөн күреп, бер ни аңламаған Мөргән үзенсә көйәләнде:

– Тәүзә курқыта ул, курқыта, Фәйрүзә. Қыззан қатын булуы еңел эш түгел бит. – Бар йыуатыуы ошо ине. Вә-әт, тәжрибәле ир-егет ни! Әй, уңынан, нисә йылдар йәшәгәндән уң, Мөргәндең, еңел эш түгел ул, тигән үзен мәзәккә алып, бер лақапка әйләндергәйнеләр.

Фәйрүзә тыныслана алманы ул төндө.

– Яқын килмә, Мөргән, яқын килмә, үзәндән түгел, аяғыңдан, әйе, әйе, буш-

лыктан, юк аягындан куркам, — тип икенсе урынга барып ултырзы.

Мөргөн бер үз зә катманы, ныкышманы ла, урынынан да кузгалманы. Нисек тороп ултырган — шул килеш калды. Хатта тәмәке тартырға ла сыкманы был төндө. Низәр уйлап, низәр кисереп ултыргандыр ир заты. Шулай ике е ике урында ултырып тәүге тандарын аттыргайны улар.

Азнанан ашыу кыз менән егет булып йөрөнөләр әле. Бер-бере енә ыйыныр, бер-бере енән йылыныр әмәлен дә тапманылар, сара ын да белмөнеләр, базнаттары ла етмәне. Шулай за гәйрәтле, тәүәккәл токомдан ине шул Мөргән. Тәүге никах төнөнән уң азна тирә е үткәс, ер- уу күреп киләйек, тип атын екте. Кушкайын яланына, сабынлыктарына алып китте. арысай урталары бул а ла, йәй йылыы, йәй назы китмәгәйне әле. Барып еткәс тө, бесән мөлөндә калған кыуышты рәткә килтерзе, тышкы якты япраклы ағас сыбыктары менән бөтәштерзе, эсенә кипкән йәшел бесән, үндөк түшәнә, арбалагы көрәк-ярағын индереп куйзы ир кеше. Кыуышты уратып дилбәгә, йүгән, камыт-ыңғырсағын алды. Уңарсы булмай, тағанга асқан сәйнүктә сәй зә кайнап сыкты. Мөргән кырагай сәйә, карагат япрактары өззә, мәтрүшкә янынан сығырға тейеш, тип уны эзләп бер булды. Фәйрүзә үзә бөтнөк, тәлгәш-тәлгәш балан, кипкән муйыл табып өлгөргәйне инде. Тирә-якка кипкән бесән есе менән бергә урманда ғына була торған усак есе менән үләнле сәй есе таралды. Бермә-бер көйөфтәр күтәрелде, көрөшкәләге эсе сәйзе уртлагас та йөззәргә йәйге миләш төсөндөгә ал уулык ягылды. Тирә-якка окланып ултырзылар, кысыр-кысыр ғына тауыш биргән коштарға колак алған булдылар, тынлыкка сумған ағастарзың буй- ынын күзләнеләр...

— Гүзәл бит был тормо-ош, ай, күркә-әм, — тип Мөргән кәләшенең күзенә бакты. өйгәнәнен күззәрәндөгә кәнәгәтлек оскондарын, был тормошка Фәйрүзәгә генә хас бер ягымлы наз менән багыуын күреп, берсә икереп тороп бейеге е, берсә хәләлен кулына алып әйләнге е килде. Дәртен йүгәнләр, дарманын тышап куйыр хәлдә түгел ине ир заты. Ул капыл Фәйрүзә ен киң косағына алды ла шашып-шашып үбергә тотондо. Көттө был мәлде, түзем езләнеп көттө кәләше лә: тартыныманы ла, каршылашманы ла, иренәң ихтыярына бирелде. Мөргән, өйөп туйгы- ыз кәләшенең ыкка килеуен тойоп, килбәт ез генә калкынды, шунан уны кулына алды ла, бер якка кыйшая биреп ултанлай- ултанлай, кыуышка инде...

Ике е лә шыр тиргә батып уялды. Күнелдәрәндә әйтеп бөтөргө ез ләззәт биреусе мәгәнәле бер наз уйнай ине. Бер-бере енә ни тиклем якын, ни тиклем кәзерле икәндәрен белгертеусе бер тойго бөрөләнгәнәнен тойоп уялды ысыклы был танда ике йәш йөрәк.

— Кыуышта ла ожмах тигәндәре ошо микән ни, Фәйрүзәкәй, — тип бышылдагайны өйгәнә. Йылы түшәк булған, хан арайындагы ебәк-мамыктарға ла алыштырғы ыз урман бесәнә есе, уларзы оло донъя ыгы-зыгы ынан курсалаған сыбык япрактарының төндә күргән татлы мөхәббәт уйыны хакында әзәп аклап кына шыбырлашыузары, кыуыш артындагы донъяның ниндәйзер бөйөк эш көткәндәй саф та, моңло ла ысыкка батып тынып қалыуы — бөтә е лә оло мөхәббәткә фатиха кеүек тойолдо Мөргәнгә лә, Фәйрүзәгә лә.

"Тор-ройык! Тор-ройык..." Капыл ишетелгән ым ындырғыс тауышка искәнәп ките ике е лә. Мөргән, тора алып, кыуыш ауызынан тышка бакты. "Торналар!" — Күззәрәндә оскон уйнатып, тышка атылды. Йөрәге дөп-дөп типкән Фәйрүзә лә калкынды.

— Ә-е-әй, торналар, азын минә ул алып кайтығыз, ишетә егезме, безгә ул көрәк, — тип коштар артынан ултанлап йүгергән иренәң артынан карап, катын йылмайзы. "Қалай тиз генә малайлы булмаксы был. Ыштаныңды күтәр тәүзә. Үзенә торналарзан аяк та ора аңсы, гәрипкәйем", — тип кызганып торғанын исләй әле Фәйрүзә. Мөгжизә артынан сапқан малайзай, Мөргән үзен аямай, и-

керәнләп торналар артынан йүгерзе лә йүгерзе, нимәгәлер элөгеп йығылып та китте, тороп тағы басты, йыраклашып өлгөргән коштарға озак кул болғап торзо. Торналарзан бигерәк иренән күзен алмаған кәзерле е: "Ярай, хәзер үз ирем, ниндәй генә гәрип бул а ла ек енмәм, бауырыма басырмын... Йүгер ен, торналар артынан да сап ын әйзә, арғымағым минең", — тип куйғайны.

Ә торналар Мәргәнгә тоғро калдылар. Килә е йәй башына — ысынлап та малай, ә уңғарак, тағы ла бер улдары булып, әкрәнләп ике е лә кул астына инә башлағас, Мәргәнгә аяктар за алып кайтты торналар.

...Ат арба ында икәү е яй ғына келтер-келтер әлеге шул Кушкайын яланына бесәнгә китеп барыузары. Баш бухгалтер булып эшлөгән сатан Мәргәнгә колхоз хан заманынан калған карт бейәне бөтөнләйгә биреп куйғайны. Ул осорза хужалыкта шәберәге булмағандыр за инде. Хрущев, ил дилбегә ен үз кулына алғас, быуаттарзан-быуаттарға ил генә түгел, донъя йөгөн өйрәп килгән йылкы малына әллә ниңә канықты бит, ауыл кеше енең кулынан дилбегә ен тартып алды. Йәнә е, бөтә ен дә техника аткара, ат — тәүтормош калдығы ул. Аткара аткармай ни, атаң башы. Түлле тупрак өстөндә ат даға ы эзен күрмә ә, ергә береккән әзәмдең ашлығы уңмас та уңышы булмас, ыбай йә арба-санала бер елеп үтмә ә, дәрте кузғалып, күңеле лә елкенмәс. Ат ыз башкорт сатан да, арка ыз за.

Бер азым басқансы икенсе тояғын эт ашар ялкау бейгә ихлас өйөндә Мәргән. Йәйен дә, қышын да йыбанманы, егеп сығып китер ине. Кыууға ла, әүрәтеүгә лә бармаған, сыбырткы телен дә аңламаған мәхлүкте әр сак үз яйына куйып, барыбер барыр еренә етеп, эшләр эшен аткарып өлгөрә үзе. Йөрөп кайтқас, сыбырткы абы менән протезына уғып, бейәм булма а, был ағас саптар менән нисек өлгөрмәк кәрәк, тип ярзамсы ына оло алырға ла онотмай. Ауыл кеше е бейә ен йомош-фәләнгә ора а, ихлас биреп торор ине. "Ипләңкерәп тотон инде, артык шәп сап а, осоп қала күрмә", — тип "инструкция" ла бирергә онотмай. Бейә е кузғалып киткәс, шөкөр, башкаларға ла кәрәге булғас, кәре бөтмәгән, көнә бөтмәгән әле, тип йылмайып куя Мәргән.

Әйе, келтер-келтер бесәнгә китеп барыузары.

— Барыузары яй бул а ла, басыузары яғымлы бейәмден, шулай бит, Фәйрүзә, — ойоп барған катын иренең тауышына уянып китте.

— Әйтә е лә түгел, артык яғымлы, барып еткәнсе қояш байып куйма а ярар ине, — Фәйрүзә иренеңме, әллә бейәнеңме бакса ына таш ташламай булдыра алманы. Ни ти әң дә, йәйге сыуак көндөң әр сәгәте кәзерле. — Шәп бар а, ана, малайзарың ултырып алған булып ине.

Ысынлап та, бере е уны, икенсе е игезе менән барған ике улдары алдан оло юлдың саңын борхотоп юртып бара. Бейә тизлеге уларзың күңелендә ятқан әйөрле-йүгәнле ақбузаттыкы менән бер түгел шул. Как арбала эсәк-бауырзы елкетеп барғаны, табанда ер йылы ын тойоп, саң борхотоп барыуы шәберәк тә.

"Тпру" тигән тауышка Фәйрүзә тағы искәнеп китте. Мәргән қапыл атын туктатты. Арбанан төштә лә оло юлға тубыкланып ултырзы:

— Фәйрүзәм, кара, Фәйрүзәм, — тип юлға күр әтте. Бер ни аңламаған катын аяктарын язып алды ла иренә бакты. Саңды услап алып, шашып-шашып башына койған, битен ыуған Мәргән аман өйләнеуен белде:

— Ана, ана, китеп бара... баралар...

— Нимә китеп бара? Нимә булды инә, Мәргән?— Фәйрүзә хәүефләнә төштә.

— Китеп бара, минең аяктарым китеп бара... Ике е лә исән, ике е лә теүәлдәр!..

Юлға баккайны, Фәйрүзә лә тып туктап калды. Оло юлдың саңында улдары-

ның йәтеш кенә аяк эззәре ырланып, йылылык, камиллык бөркөп ята ине.

Саңға ятып тулаған, акылдан язырлык хәлгә еткән Мөргәндең керпектәре, бите ап-ак ине. Ә күззәре яраткан уйынсыгын тапкан сабийзыгы кеек шундай нурлы, өймәлекле. Шул сакта Фәйрүзә сандын ак төстә икәнән белде. Быгаса ул ер-тупрак, саң-мәтене кара йә оро төстә генә тип күрә ине. Саң бу менән кауыш ағына кара төскә инә икән. Ана бит, Мөргәндең битенән ике кара бормалы укмак төшкән. Шатлыктан ул. Кояшқа нисек ялтырайзар! Нурзан койолғандармы ни?!

Уңарсы булмай, малайзар, ни булды, күсәр ындымы әллә, тип арба янына йүгереп килделәр. Аталары уларзы косаклап алды:

– Арба күсәре нимә, ер күсәре нык бул ын, балакайзарым.

Кузғалып киткәс тә, тулышкан хистәренән озак тыныслана алманы Мөргән:

– Ой, Фәйрүзә, калай антый мин, үземде сатан, гәрип тип йөрөйм тағы, мин бит аяклы ғына түгел, канатлы ла хәзер. Әйзә, Катерина, елдәй еләйек әле, – тип нык итеп дилбегә ен тартты.

– Күңелең зәғиф түгел, күңелең бөтөн бит инең, исәрәм, – тип Фәйрүзә иренә йыйнып ултырғайны шул сак.

Малын карағас, Мөргән коро ғына имән утындарзы айлап алды. Уларзы кул сана ына алып, бау менән нығытып бәйләне лә, көрт яра-яра, бәрәңге бакса ының арткы ызанында урынлашкан мунса ына килде. Айзан ашыу яғылғаны юк инде. Бисә е балниста сакта яңгызының мәшәкәтләнге е килмәне, күршеләренән яткан мунса ының тантырында йууынып йөрөнә. Ишек алдын ярай ы ук көрт баскайны, шуны көрәнә. Мунса эргә ендәге козоғона юл ярзы. Күп йүткереүзән хәле бөттә, гүмерзә булмағанса, ултырып-ултырып хәл алғыланы. Тирләп-беш ә лә, ешенән туктап, кейемде алыштырайым, сәй эсәйем бер юлы тип, өйөнә ыңғайламаны. Тышауын ыскындырыу дәртеме, мунса ин ә бисә е элекке хәленә кайтыр, тигән ышанысмы уға, кире енсә, көс бирзә. Шулай за мунса ын токандырып ебәрәп, соландағы ширлеккә тәмәке тартырға ултырғанда аяк быуындарының калтыраныуын тойзо. Күңелендә, картаям, ахыры, көрәм көмей бара, тигән шик тыузы.

Ултыра биргәс, капыл ғына мунсаны өйөнән йырағырак ултыртканына үкенде. Элек йола ы шулай ине. Мунса башқа йорт-куранан айырылып торзо. Кояш байығас, ул шайтан-пәрейзәр оя ына әйләнә, өйгә якын булмауы хәйерле тип, ата-олатайзар ситкәрәк күтәрәп куйзылар. Хәзер халык, ундай им-томдарға ышанмағас, өйөнә терәтеп үк куя. Мөргән дә ышанмай, ләкин ул мунсаға артык несек карашлы булды. Уны тазарыныу, керзән, арығанлыктан арыныу урыны ғына тип түгел, ә бөлгәндең күзен астырыр, бөгөлгәнде аякка бастырыр йорт тип кабул итте. Унан тағы мөхәббәт уйыны өсөн аулак тәйәк тә бит ул. Көндәлек мәшәкәт дөрлөгән ерзән мунса ситтәрәк бул а йәтеш ине уға әр сак. Тормоштан арыныу, тормоштан ял итеү, тормоштоң үзе менән калыу утрауы булырға тейеш мунса. ин мунсала сакта бер кем дә камасау итмә ен.

Был урынды үзе айланы ир кеше. Ызанда ултырған зәғиф кенә бер имән дә үзенә тарткандыр, бәлки. Йыл да өрөлөп килгән бакса ы артын бер нисә йыл ял иттереп, үлән сәстереп, сизэм ер эшләтте. Ошо урынға килтереп күтәрә башлағас, йырак булмағсы, тип Фәйрүзә шик белдереп куйғас, Мөргән:

– Мунса ғына түгел, был беззән мөхәббәт йортобоз за. Сит күззәрзән йырак булғаны әйбәт, – тигәйне, мут йылмайып.

– Кит, исәр, мунсамы уң мөхәббәт йорто? Ен-пәрейзәрзән туй урыны, ти ән бер хәл.

– өйөү кайнар бул а, шайтандар түзмәй касып бөтәсәк, – тип кыскырып

көлдө Мөргөн ул сак.

Мунсаның эргә енә сиртмәле козок та йүнлөп куйғас, – йәйге көндәрзә бигерәк тә – сәхрәлә йөрөгән кеүек була торғайны. Козоктоң ыуы тутланма ын тип, тәүзә мунсаны йышырақ яктылар.

– Козоктан ыузы ни тиклем йыш ал аң, ул шул тиклем тазарак була. ыуға ихтыяж кәме ә, ул корой, яйлап үлә, козок мүкләнә, – тип аңлата ла Мөргөн Фәйрүзәгә, тағы мунса яғырға тотона. Бисә е, бөгөнгә кәрәкмәсә әллә, тип каршы төшә башла а, мыйык астынан ғына йылмайып өстәп тә куя:

– Кеше лә шулай... Мөхәббәттә әйтәм... Ихтыяж кәме ә, корой...

Азактан шул тирәлә йәшелсә-емеш тә үстәрә башлагас, ыу менән бигерәк кинәндәләр. Бара-бара мунса тирә е ныклап ял урынына әүерелдә лә куйзы шулай. Зәғиф имән дә, донъя котон тойоп, тармакланып-йәйеләп үстә лә китте.

Вақытында әр шәмбе, ауыл халкын аптыратып, улар мөхәббәт көнөн дә үткәрәзәләр индә. Әс-дүрт сәғәт инәләр ине мунсаны, рәхәтә, кинәнәсе ни генә! Ауылдаштары көлөп, шунда ыйыр бызаулата ығызмы әллә, тип мәрәкәләй зә торғайнылар. Хәзәр улай ук шашып булмай, йәш менән бергә самаға ла өйрәнелә. Башын әйләнәрләк тә, әллә низәрәң елкәнерләк әле ислә ән. Дәртлә лә, дарманлы ла ине Мөргөн. "Донъя рәхәтә икәү индә: мунсала ла, әхе-ем, ике бот ара ында," – тигән канатлы үззәр уның ауызынан ел ыңғайына ғына осоп килеп төшмәгән индә ул. Белгән кеше әйткән уны.

Әле килеп, Мөргөн мунса ының өйөнән йырағырақ урынлашканына үкендә. Тирлөп-бешеп сыккандан уң, кар кисә-кисә, ауырыу бисә е нисек кайтыр? Хәлдәре бөтөнләй мөшкөлләнәп кит ә, үзән өйгә кәзәр күтәрәп барғансы йәнәң сығыр. Сыкмас! Шулай тинә лә Мөргөн насар уйзарын кыузы. Алда татлы мөхәббәт уйыны көтә әле. Бигерәк ағынды ул бисә ен. "Әйзә мунсаға... Бер юлы йыуынып та сығырбыз", – тип шаярткан булыр.

Артык әсә алмай, әләүкәлә озак кына ултырзылар тәүзә. Бисә е бер кат керен йыуып төшөрғәс, әзәрәк ишектә асып торзә. Тик Мөргәндә изәнгә төшөрмәнә, ыуык нык тейгән, әләүкәнән төшмә, тип искәртте. Миндекте, әсә ташта тоткас, ескәп, үззәрән урман-сәхрәлә кеүек хис иттеләр.

Бәлки, ашказаның бөтөнләй ауыртмайзыр, ә бары әсең генә төшкәндәр тип, Мөргөн миндек менән бисә енең бү ерен имләне. Уны ы, үз артынса, иренәң аркаларын, түштәрән бал менән ыуып ултырзы. "Бал ыуықтарыңды тир менән ығып-ығып сығар ын", – тип миндеген дә елпенә. Рәхәт ине уларға. Хатта Мөргөн "тышау"ын да онотто. Бер-бере енә нимә кәрәк, нисек яйлы – улар ымдан, хәрәкәттән белә шул. Бисә е башын йыуған арала Мөргөн, ташка шыжлатып әсә ала-ала, ныклап сабынып алды. Бер-бере енең аркаларын йыуыштылар. Артык керлә булыуына уңай ызланған Фәйрүзә, арка ын ышкытканда:

– Әллә бар балнистың керен йыйып алып кайтканмын индә, – тигәс, Мөргөн, ыу ибә-ибә:

– Күнелдә кер булма ын, тән керә нимә индә, ыу менән аға ла китә, иң глаунайы, әбекәй, тәнәң таралып төшмә ен дә йәнәң ташлап китмә ен, – тип шаярткайны, Фәйрүзә тағы ауыр уйға қалды: "Әллә ул да минән әжәлемдә изәнә микән? Ғүмерзә әйтмәгәнсә, әбекәй тип ебәрзә тағы".

Өйгә табан етәкләшәп атланы ир менән катын. Көрт-бурандарзы бергә тоношоп барғанда ғына енеп була. Былай күпкә еңеләрәк тә. Усында катынының кул йылы ын тойоп килгән ир, нишләптер, үззәрән қамаузан сығып килгән, ниндәй генә хәлдә қал алар за бер-бере ен ташламаған яугир менән санитарка итеп күрзә. Тик малай-яугир – сатан, кыз-санитарка ауырыу ине.

Дауахананан сыкканын белгәс, Фәйрүзәнәң хәлен белергә тип әхирәттәре килгеләнә, күрше-күлән инеп сыкты. “Йөзөң генә бер аз тартылгандай, алай за күзәндән нур китмәгән әле”, – тип өйләнәүселәр зә, “Әсәйәң артынан кыума аң тагы, ул да ашказан сире менән кузгалгайны түгелме?” – тип сама белмәй хәлгә инәүселәр зә, ярага тоз алыусылар за табылды. Зөләйха күрше е генә уның йөрәгенә май булып ятырзай үзән таба белде:

– Урамыбыззың бер күрке ең инде, апай. Үзән булмағас, үнгәндәй булды шау-гөр килгән төбәгебез. Бына хәзер тагы йәм кайтты.

әр килгән әхирәте менән ихлас өйләшәп ултырган иренә карап: “Үзем үлмәс борон уға берәй ең табырға кәрәк, яңгызы харап буласак”, – тип бер туктау ыз уйланды Фәйрүзә. Килгән әр кемде, әр бисә-сәсәнә тигәндәй күззән үткәрәп, күнел илгәнән елгәрәп ултырзы ауырыу. Ниңәләр ирле ең дә, ир езен дә Мәргәнә янына куйып караны. Бере е лә уның иренән баш тартмаң ине, могайын. “Әсмәгән, үзән карай алган бабайзар урамда тәгәрәп ятмай хәзер. Булганы ла, булып-булма-стайы ла бармак менән генә анарлык былай за. угыштан уңгы йылдарзан да яман. Йәбешәп киләсәктәр, битгәрән яулык осо менән капларға ла онотоп йүгерәп киләсәктәр. Тик хәләле генә уларзы тиң күрер ине микән уң? Йәш сактагылай мәүешлеге уззы инде былай, тиң күр ә, ората алырзай батырлығы бар хәзер. Ә кеүәт тигән аты тимер капкаларзы емерәп сыгырзай за... Емермәгәйе лә, тик әзәп тигәнә туп а ын да аша атлап сыға алмаң шул. Шуға үзем иңән сакта фатиха бирәп, үземә йүңләңкерәп куйырға кәрәк. Мин ез йә әбей зә ала алмай йөрәр”.

Фәйрүзәнәң үз уйзарынан үзәнәң көлкә ө киләп китте. “Көлкә ти әң дә, Мәргәнә уның үзәнә ысынлап та шул тиклем нык өйрәнгән бит ул, алышкан инде прәме, ыңар быйма ын да киптерергә үзе мейәс башына алмаң, еңенә йә кеңә енә кулъяулык тыкма аң, танауын да өртмәң. Ә йорт-хужалык эштәрәнә бисә енәң кулын тығылдырмаң зат инде. Әле, ана, калай кинәнеп китеп ултырган була, өйөм, донъям кәзимгә хәленә кайтты, тип өйөнөүе инде сатанымдың. Ә минең баш осомда ғына әжәл өйөрөлгәнән күрмәй, юсык кына гүмерем калганын аңламай за, измәй зә”.

Килгән-киткән, күнеле менән шөйлә таныған әхирәттәре ара ынан капыл ғына Мәргәнә барырзай, дөрөсөрәге, уны аңларзай, кәрәк кенә сакта алпы ягына алам кыстырырзай йылы үзән таба, артык сама ызлык йә сабыр ызлык күр әтә башла-а, кәтги генә тыйырзай зирәклек күр әтә белгәндәр юк кеүек тойолдо. Карасәле, әлек игтибар бирмәйерәк йөрөгән дә, әр бере е күкрәк кирәп йөрөгән күркәме ни? Мәргән, тыныс-тымык кына бул а ла, күркәләрзе яратмай. Уға тауыктар окшай, себештәрән дә караған, күрше ихаталарзың бар икәнән дә белмәгән. Ә үз ихата ын яраткан тауык, ни генә тимә, тоғро ла, мондо ла була – үз ба а ын белгән акыллы әтәс ундайзарзың да кәзерен белә. “Калай кызык, бер-беребеззәң кәзерен беләп, ипләп кенә ул да, мин дә ба абыззы күтәрәп йәшәгәнбез түгелме? Шуға араға әсе гәйбәт елдәре үтә алмагандыр за әле. Мәргәнә иплә өй тауыгы кәрәк”. Фәйрүзә, Хозайзан хәбәр-хәтер киләү-килмәүән ныклап тоймайса тороп, бөгәнә хәл-торошо, язмышы менән килеште лә куйзы, шикелле.

Ә Зөләй уң? Зөләйха уң? Мәргән менән бер урам балалары. Йәш айырма ы ла бик зур түгел – кул бармактары анына ла етмәй. Картайган көндә ул сама айырма, төкөрәймә, кулында эш уйнап, тамагыңа аш бара икән, бөтөнләй пүстәк, юк ара ул. Гүмер буйы әскән ир менән бәхет күрмәнә. уңлап бул а ла ир бәхете татыр ине, исма ам, Мәргән нисек бәхетле итергә белер ине. Эш-фәләнә әр ез бисә, ире каралған да булып ине.

Фәйрүзә байрамға ғына кейә торған кейемдәрән кейәп алды. Балалары алтмыш йәшенә бүләк иткән купшы күлдәк өңтөнә укытыусы булып эшлөгәндә бирелгән мизал-билдәләре тағылган пинжәгән дә иңенә алды. Күптән был кейемен кулы-

на ла алганы юк ине. Бөгөн затлырак, күркәмерәк күренге е килде, унан бигерәк ниәте ышаныслы икәнән, уйнап йөрәмәгәнлеген белдерергә тейешле өстөндәге кейеме.

– Кайза юлланды икән минен әбекәй? Кейәүгә сыгырга йыйынмайзыр бит, мине йәтим калдырып, – тип шаяртып калды Мәргәнә. Был үззәрзән капыл ғына албырғап калған хужабикә, ишекте асқан еренән артына боролоп, низер әйтергә кәрәк тип тапты:

– Күрше Зөләйхаға инеп сығам, үтә оло йомошом бар. ин үзәнә әүрәмә, күмер төшкәндә күмер үндереп кал. Йәйен самауыр кайнатырга йәтеш була торған.

Күк тәңре е күзен кысып ак кына асқа бак а, қәзимге башкорт ауылы урамынан, ябай йорттар ара ынан ак шәл ябынған ябай ғына ауыл катынының әкрән генә атлап барыуын күрер ине. Уның күнел урамына ингәс, оло йөрәкле зат икәнән аңлар ине Тәңре. Тере килеш үзәнә көндәш, үз хәләленә, гүмер кисергән ин якын кеше енә, яратқан иренә, (ул телә ә) уға тупрак булырга ла риза булған йәндәшенә үз өстөнән әбей әйттерергә китеп бара ла а... Тәңре фатиха ын еткергән булыр – капыл яуырға тотонған эре-эре кар бөртөктәре ак инәйзе акка төрөргә тотондо: тәүзә ак шәлгә ыйынып ятты, бишмәткә ырыны, битте, керпектәрзе үбеп бер булды. Кар яуыуын изгегә юраны Фәйрүзә, болот яумай, бойорок яуа – юлым уныр, иншалла, тип эстән үзе белгән доғаларын укыны.

– Алла Тәғәлә е тирмәнән эшкә екте, бәрәкәт яузыра ғына, – тип өйләнәп килеп инде өйгә.

– Уның эш башка, аллаларса, ә безеке аман да балаларса. Әйзә үт, апай, – Зөләйха күрше ен әйзүкләп каршы алды. Кейемен сисешергә булышқас, карын кагып төшәрзә. Ишек төбөндәге икегә ултырып, амин тотоп алдылар. Хужабикә самауырына йәбешкән булды. Өстәленә ни куйырға белмәнә. Күрше енең кейгән кейеменә игтибар иткәс тә изенде катын: низер булған йә буласак. Юкка ғына укытыусы Фәйрүзә улай купшыланып килеп ултырмақ.

– Сәйенде куйып тор, Зөләйха, гүмер касма а, ул касмас. Эсергә өлгөрөрбез, – тип яғымлы ғына өндәште Фәйрүзә. – Оло йомош менән килеүем. Балағым юк, бөкләп ингән булыр инем.

Нимә тура ында үз булырын аңланы Зөләйха. Димләргә килгән. Тик кемгә? Иренәң үлеуенә ни гүмер, димләү түгел, был турала ике үззе кушып әйткәнә юк ине лә ә Фәйрүзәнәң. Балниста берәй ен тап итте микән? Юк инде, яңғызым – тыныс йөрәгем. Әсеп кайтыр за тукмар, тип кемделер көтөп ултырыр көнөм үтте инде. Йүнле ир бармы урамда? Эленә е тиреләр тозлап әленгән инде.

– Бер тырмаға ике тапкыр бақа ым юк. Ул тарафтарға көл ипкәнмен инде. уңланың, апакайым.

– Кабаланма, аслан. Карт көнөндә яңғыз барыузары кыйын ул. Арка терәйем ти әң дә, йылы тән кәрәк.

– Төнөлгәнмен мин уларзан. Көндөз сыра яктыртып эзлә әң дә, йүнле ир табылмас хәзер.

– Улай тимә. Ә Мәргән ағайың уң?

– Мәргән ағай башкарақ. Бойзайзы арыш менән бутама ин.

Был үззәрзән Фәйрүзәнән күнеленә йылы инеп китте.

– Мәргәнде инә димләргә тип килдем.

– Алтынды букка буяп ултырма әле, апай, – Зөләйха оторо асылуанып китте. –

Шул да булдымы шаярыу.

– Шаяртмайым.

– Шаяртмайым? Улай а, толдар язмышынан әсе көлә ең икән.

Фәйрүзә дилбегәнә үз кулына алырга булды. Телендә лә, йөзөндә лә назлылык юкка сыкты:

– Көлмәйем дә, шаярмайым да. Бындай мәсәләлә уйнап эш итмәйзәр. ин дә, Мөргән дә миңә юк кеше түгел, быны әйбәт анлай ың. Тик икенсе нәмәне анламай ың: кеше гүмере сик ез түгел.

Зөләйха тертләп китте:

– Нимә әйтмәксе ең?

– үнеп барғанымды күрмәй еңме ни әзәрәк? Әжәл килеп, сана ына ултыртып алып китмәксе мине.

– Юкты өйләмәле, апай. Кем әйтте, кире енсә, дауахананан яктырып, тазарып кайттың әле.

– Врачтар белмәй әйтмәс, – өйләгәнә дәлилдерәк бул ын өсөн алдап та ебәрзе Фәйрүзә. – Яман шеш, тизәр. Коро ергә аяк баһсып буламы, юкмы? Мөргәнәм яңгыз кал а бөлөр, тим. Ышаныслы кулдарға калдырғым килә. ине тиң итеп күрзәм уға. Бәхет тәмен татыр инен...

– Туктап тор әле, башка бймас әллә нәмәләр өйләп бөттөн. Сәйнәп йотайым, исма ам, туктап тор, зин ар, – Зөләйха тышта бурап-бурап яуған қарға тәзрәнән тауыш-тын ыз ғына қарап торзо. Озақ торзо. Шунан қарашын тәзрәнән алмай ғына үз башланы:

– Өләсәйем өйләп ултырыр ине. Кеше язмыштары ете кат галәмдә, күк өстөндә хәл ителә, тип. Тәңре үзе әр йән эйә енең гүмерен танып, язмыш мө өрөн ала икән. Бер бәхетләгә – бер бәхет ез, бер бәхет езгә – бер бәхетле тип. Ауызына өрөк қапқан сағындамы, бер бәхетләгә – бер бәхетле, йә, бер бәхет езгә – бер бәхет ез, тип яңылышып та китә, ти. Бына Мөргән ағай менән инең язмышынды мө өрлөгәндә, апай, бәхетләгә бәхетле тура кил ен, тип дәрәс яңылышқандыр. Кеше нуры күктән килә бит ул. Үзенә тейешле бәхетте бүләк итеп тә, мирас итеп тә калдырып булмай. Минен бәхет ез язмышымды инең әжәләң дә, инең Мөргәнәң дә бәхетле итә алмас. Маңлайыңа шундай мө өр уғылғас... – Тыныс қына тыңлап ултырған Фәйрүзәгә қараны. – Димләмә миңә Мөргән ағайзы.

Фәйрүзә ни әйтергә белмәне.

– Үз язмышынды, үз бәхетендә, алығыз, тип кеше туп а ына қалдырып китеүе лә енел түгел ул, Зөләйха. Изге теләктәр, ақ уйзәр менән йөрөүем ине. Анлар ың, хәләмә инер ең, тип йыуанып ултырыр йәштән узғанмын, шуға тура ын әйттем, ине лә, үземдә лә қызғанманым.

– Онотайық бул турала, йәшәргә лә йәшәргә әле безгә, – тип йәп ез итеп йылмайған булды Зөләйха.

– Шулай за бер нәмәне йөрәгенә алып қуй әле, Зөләйха. Минең менән ул-был хәл бул а, Мөргән ағайындың аяқтан йығылғанын көтөп ултырма, мин инә генә фатихамды бирәм. Башқалар буталып, қан бозоп йөрәмә ен ине.

Зөләйха бер ни өндәшмәне.

Өстәл артында ултырғанда искәртеүзе кәрәк тип тапты килеп тә йомошон йомошлай алмаған күрше е:

– өйләшеү үз-ара қал ын. Ошо арала баш қалаға барып балаларымдың хәлен белеп киләйем тим. Тағы ла әллә барып була, әллә юк. Йорт- арай тирә енә күз-колак булып торор оң әле. Мөргән бик қаты йүткереп, сырхап торғандай, – тине. Балки, шунда үззәре берегер, ни ти өң дә, күнеленә орлоқ алынды инде. Кайтқас Мөргәнәңдә лә қытықлап қуайым, тип уйланы үзе.

Юлға қапыл ғына сығып китә алманы әле Фәйрүзә. Токсайзарзы төйнәгәнсе, күнеле менән әзәрләнгәнсе бер-ике азна үтеп китте, азак акман-токмандар башланып, юлдар қапланды. Ул осорза үзе аулығына бик зарланманы ла, табиптар қушқан күр әтмәләрзе еренә еткереп үтәнә, урындағы фельдшер азна ына ике тапқыр үтә ауырттырғыс укол қазап киткеләнә. Тик бына Мөргән генә қапыл бирешеп китте, быуып-быуып йүткерәүе үткәйне, тыны қыса башланы. Мал-фәлән

карап ингәнсе кара тиргә бата. Үзе аман түшен ышкып-ышкып бул а ла тәмәке тартыуын белә. Бисә енен, инең йәштөгә карттар өнәрәме күккә төтөн осороп ултырыу, тип шелтәләенә:

– Дусым да, дошманым да – ошо бармак буйлы тәмәке, мин – уға, ул минә тоғро, унан котола ы юк, – тип мейес алдында, көлдөксәгә төтөн өрөп, ғыжылдап, үзгә әүрәтеп ултырыуында булды. Үпкәнә төшмә ен сирен, духтырга барып күрен, тигәнгә кул ғына елтәне, ә фельдшер калдырып киткән төймәлөргә әйләнәп тә караманы. Көндәр асылып, қояш қыззыра башлағас, тыны асылғандай булды. Ай, ыуык нык тейгән булған, үтте, бугай, тип тынысланды Фәйрүзә. Бер ниәтлөгәс, балаларына барып қайтыуы башка кисектермәне. Иртөгә юлға тигәндә тағы Зөләйхаға инеп, йорт тирә ен караштырғылап торор оң инде, тип ораны. Уны ы риза булды булыр: "Караштырырмын, тик күрше хақына ғына..."

Киске ен Мәргәнәнен қолағына ла, мин юкта Зөләйха ингеләп үзенде, донъяны караштырғылап торор, юкка мыйығынды тырпайтып, қырыс караш ташлап ултырма, йәме, тип тишеп тә қуйғайны, тегене енен әле үк йөнә кабарзы ла китте:

– Юк, кәрәкмәй, ин балниста сакта үз йүнемде үзем күрзем, берәүгә лә ауырлық та булманым. Халык әллә ни өйләр тағы...

– Ай, гона шомлого, шуға йүткереп, бөтөрөнөп киткән ең дә. Зөләйха ят көйәнтә түгел, елкәнә сей яра алмас.

Баш калала азнанан ашыу ятты Фәйрүзә. Балаларының якты йөзөн, бөхтә, затлы донъяларын күреп, әсә кеше, бындай бөхет кемгә элөгә әле, тип өйөндө. Үзен зарын да белдермәне, ниндәй уй-тойғолар менән йәшәуен дә иззертмәне. Ауылда тип ә тимер өзөрзәй ирем көтә, нимә тип үлеп ятмак кәрәк, тип уйланды. Әгәр зә... үлмә әм. Мәргән... Зөләйха... тип шикләнде. Врачтар өзә генә әйтмәне лә ә. Ашказаны ауыртмай башланы, ауызы тәм тоя, ингәнә қыйынлық күр өткәне юк – сығыр юлын якшы белә. Хәл бөтөп бармай хәзер. Әгәр зә үлмә әм... Тегеләр бер-бере енә эсенешеп кит әләр? Ир бирмәк – йән бирмәк бит әле.

Йөрөй торғас, қапыл күнел тыныслығын юғалтты қатын. Йоқолары бозолдо, юк-бар төштәр былай за әстә имез қортқа әйләнә барған шикте көсәйтте генә. Тәүзә бакса артындағы мунсала яланғас Мәргәнде шәрә қыззар, ихахайлап-ихахайлап, таска ыу алалар за койондоралар икән тип күрзе. Килеп торор ыузары болғансық. Бысрақ ыу, яланғас кеше ауырыуға, тизәр, сирем қотолғо оззор, Тәңре шулай искәртә торғандыр, тип үзен йәлләп, тынысландырырга тырышып ятты уянғас Фәйрүзә. Шәрә қыззар шулай за күнел төбөндә қыйыр-қыймас қына ятқан икеләнеүзә қузғатқылап-қузғатқылап қуйзы. Бәлки, теге икәү уртақ тел тап а... Икенсе ендә Мәргән менән бейек тауға менәләр зә менәләр. Хәлдәрә бөтөп, бер ағас төбөнә ултырғайнылар, ире ниндәйзәр шөкәт ез қоштарға әйәрәп күккә осто ла китте. Фәйрүзә, әй, тегеләр артынан йүгерә лә йүгерә. Үзенә шундай йәш сағы, арымай за. Мәргән асқа қарай, уға ынтылғандай за була, үзе шундай карт. Йәм ез қоштар бер мәл ат булып болоттар ара ынан сабырға тотондолар. Қапыл йәш сактарындағы теге бейәләре – Катерина килеп сықты. Мәргән қапыл уға атланды ла, ике е лә юк булдылар за қуйзылар...

Баслығып уянып китте қатын. Қайта алайым, ысынлап та Мәргәнәнде бөтөнләй юғалтып қуй ам, тип уйланы, йөрәгә өшөп китте. Ул Катерина нимә тип төшкә килеп инде тағы. Үлеуенә генә утыззан ашыу йыл бар за а. Өндә ике азымын үлсәп басқан мәхлүк төштә қалай шәп саба. Мәргән бигерәк үз күрзе инде үзен. Күрмәслек тә түгел ине шул. Ошо көнгәсә ат тотоузары ана уға бәйләнгән. арайза торған қола бейә Катеринанын нисәнселер быуыны инде. Бик егеп барма а ла, ат – мал кото, кәртә эсендә тороуы ғына бер қот-ырыс бит, тип Мәргән ихлас қарай үзен. Башқаларға бер ыйырзан артық эре мал тоторға рөхсәт булма-

ганда, совет власы аяк ыз Мэргэнгә ат кото менән йөшэргә ирек куйзы. Эрменән аяк ыз кайтыуының берзэн-бер файза ы шул булды бахырынын.

Кайтырға кэрэк. Мэргәнән дә ағынды, ауыл ауа ын, унан бигерэк самауыр сәйен ағынды. Балалары нисек кенә өсәй тип өзөлөп торма ын, барыбер зә үз йортон, үз мөйөшөн, әйтә е лә түгел, хатта үз түшөгөн үзөнә тан ык икән ул. Түшәк тигәс, күз алдына тағы Мэргән менән Зөләйха килеп басты. “Артык ирек биреп китмөнөм микән? Кайтыуыма “кети-кети” уйнап ултырма ындар тағы”.

Түзмәнә Фэйрүзә, таң менән юлға сыкты. Автобуска ултырғас, күңелендә әсе бушлык тойзо, әллә үзәнде артык бәхетле тойоу, әллә шул бәхетте юғалтыузан куркыу хасил иттеме ул вакуумды – аңламань. Шул бушлыктан ауызына хатта әсе тәм килде. Ниңәлер капыл Мэргәнәнә ышанысы юғалып киткәндәй тойолдо. Фэйрүзә үзе корған ауға элөгеп, янылыш... әйе, уға хыянат итеп куй а. Былай бит бөтә йөшөлгән гүмерзе юкка сығарырға мөмкин. Фэйрүзә сөп иткәнсе ясы устары менән битәрәнә уғып алды. Уян, насар уйзарындан уян! Түшәк кенә түгел, кабыр кабымын да инең менән бүлешкән кеше тура ында нисек бозок уйзар уйлай ала ын, гүмерзә булмағанса, тип әрләнә. Тик шик куркыныс кортка әйләнгәйне инде.

Ауылға, үзе самалап, караңгы төшкәс кенә кайтып төштө. Көн битендә кайт а, берәй е юлда осрар за, Мэргән менән Зөләйха бергә донъя көтәләр, ин кайза азашып йөрөй өң, тигән куркыныс хәбәр алыр кешек ине уға. Ә былай шул хәбәрзән дөрөсмө-юкмы икәнән үз күзе менән күргә е килде. Капка сылбырын ак кына асып инде. Ихатала мал күрәнмәй, тимәк, арайға ябылған. Тәртип. Залда ут токандырылмаған, тэзрәнән унда күз алды, бер ниндәй хәрәкәт тә шөйләнмөгәс, бөләкәй бакса ягына күз ташланы. Кухняла яктылык бар. Тимәк, шундалар, сөкөргөшөп сәй эсәләр. Бөләкәй баксаның кыштан бирле кеше кулы теймәгән капка ын көскә күтәрәп асты катын, тэзрәгә барып еткәнсе көзөн казып калдырылған түгәлдәрзә баткакка батып бөттө. Шулай за тэзрәгә килеп етте, ак кына эскә күз алды. Мейескә ут ягып йөрөгән Зөләйханы күрәп быуындары йомшарзы. Карасәле, бөтөнләй хужабикә булып алған. Әнерзә Мэргән әр сак үзе генә өй йылытыр өсөн көлдөксәгә ут яға торғайны. Фэйрүзә тотон а, кояш байығас уға барма ла ут менән шаярма, тип әрләшер ине. Был шаталағы егәрлелек, хәстәрлек күр өтте булды инде?.. Ут менән шаярзым, уйындан мөгөз сығарзым, былай булғас. Юк үз доньям, Мэргәнәм, тип яр ыны. Кара баткак менән нисек өйгә йүгереп ингәнән дә измәй калды Фэйрүзә. Ингәс тә, ирен күргә е килде, нисек күзәнә багыр икән?

– Мэргән, Мэргән! – Тауышка кухнянан килеп сыккан Зөләйха, төсө каскан, баткакка бысранып бөткән Фэйрүзәнә күрәп, албырғап калды. – Кайза Мэргән?

– Ишеттеңме ни?

– Ишеттем, ишеттем. Уйнаш кылып ята ығыз икән бында. Минең үлгәнәмде көт өгез ни була?

Бер ни аңламаған Зөләйха лып ултыра төштө:

– Нимә өйләй ең ин, Фэйрүзә апай? – Йөшлө күззәрән яулығы менән капланы.

– Мэргән! Мэргән, тим, – яуап ишетмөгәс, тағы Зөләйхаға төбәлдә. – Мэргән кайза?

– Мэргән ағайзы ат типте... бесән алғанда...

Был үззәрзән капыл башы әйләнәп киткән Фэйрүзә дөбөр-шатыр изәнгә аузы. Зөләйха тиз генә ууык уу килтерә алып, апа ының битен, ирендәрән сылатты, уулы усы менән еңелсә генә сәстәрән ыйпаны.

– Төшөмә юкка инмәгән икән Катерина, коро-ого-р. – Как изәнгә башын ороп-ороп иланы исенә килгән катын.

– Нык бөтөрөнмә, апай, скорый машина ына үз аягы менән сығып ятты. Район үзәгенә алып киттеләр. Балнистан шылтыраткандар, хәле бик куркыныс түгел. Тик, ыуык нык үткән үзенә, тигәндәр, – Зөләйха, Фәйрүзәне арка ынан косаклап, уның янына сүгәләне. Мәргән ага ынын, тыны нык кысылгас, унан ярты сынаяк кына сәмәй орап эскәнен, бесән алганда, әллә шул ят естә үз енмәй, бейәнен тибеп ебәргәнән, арайзан Мәргән үзе атлап сыгканын, уға килеп табип сакыртырға орауын өйләне. Үзе уларға ыйыр ауырға ғына йөрөгәнән, өйзәрәнә ул юкта инеп тә карамаганын өстәнә. Әле өйгә балниска китер алдынан Мәргәннен, өйзә карап тор, тигән үзен йыкмастан ғына инеүән әйтте.

Шәле менән битен, күззәрән өртә- өртә, Фәйрүзә калкынып ултырзы. Ултыра биргәс, Зөләйхага боролоп караны ла, уны косаклап, тагы үк еп ебәрзе.

– Ай, Аллам, гәфү ит гона лы колондо-о. Карт көнөмдә әллә нинә насар уйзар инде бит башыма-а. Мөхәббәт менән көнсәллөк култыклашып йөрөй, тигәндәрә дөрөс икән. А-ай, Зөләйха-а-а...

Зөләйха үзен тиз үк кулга алды. Кешене йәлләр, йыуатыр урынға, тәбиғи кырыслығы өсқә калкып сыкты:

– Этем куштымы ни Өфө тип артың кысып йөрөгә, улай бик көнләшкәс.

Шунан тороп шәп-шәп кейенә башланы, аңғармастан кара баткакка бақты. Бысранған нәскиен сисеп кеңә енә алды ла итеген кейзе.

– Кара уйынды тышга калдырып инер инен, исма ам. Баткактарың менән бергә! – тине лә ишекте шап итеп ябып сығып китте.

Машина яллап, таң ары ынан тигәндәй барып етте дауаханага Фәйрүзә. Үзенән был ике катлы ак йорттан сығыуына ай ярым ғына вакыт үткән. Ул сакта, сирсырхау белмәгән Мәргән янына килермен, тип ис тә уйламагандыр әле бына.

"Сирләйем, үләм тип йөрөй инен, Мәргәнненә ауыр сакта үл бына хәзер, үлмәй ни!? Юк инде, Әжәл бабакай, өркөтә алмас ың, үз бабайымды аякка бастырмай тороп, инен арбаңа ултырып, инен йырынды йырай ым юк. Ирем хақына йәшәйсәкмен әле," – тип уйланып, нык торорға кәрәк, бирешергә ярамай, тип үзенә үз биреп килеп инде палатага.

Уяу яткан ире, Фәйрүзә ишектән күренәү менән, урынынан тормай ғына кулын болганы, мин бында, йәнә е. "Көткән, тимәк", – тип уйлап өлгөзә хәләле.

– Шунан, хәлдәрән? – Бер кулы менән үзенә күз йәштәрән өртә- өртә, икенсе кулы менән иренә битен ыйпаны Фәйрүзә. – Кайзан ғына шул Өфө тип сыгып киттем дә...

– Түзәрлек. Ат мөгөзә үгезкекеләй түгел, бейәм үземдеке, үз күреп кенә ыйпаны. Балалар нисек? – Мәргән, уң як кабыргаларын тотоп, ак кына йүткереп маташты.

– Балаларга хәбәр итмәгәнмен әле. Кисә эңерзә генә кайттым.

– Хәбәр итмәй тор, эштәрәнән айырып. Бер-ике көндән аякка басам мин. Бейә үземдеке, минән котолам тип түгел, котороп кына елтәнде. Сәмәй есенә башы әйләнәп кенә. – Ғыж-ғыж көлгән булды карт. Нисек кенә бул а ла бейә енә үз тейеүзән куркты ул. Бисә е, асыуы кайнап, бысаклатып куйма ын тип, изге малының рәңйешенән, тормош иптәшенән гона альуынан куркты. – Бейәгә асыу тотма, йөрө өн курала. Колон алыр мәле етә, шуға назлы кылана.

– Бейә өйләй, әле кай ы ерең ауырта?

– Уң яктан үпкә кысқандай, йүткерәүе кыйын...

"Ике кабырға ы ғына ынған, үпкә ен кыса биргән, шикелле, – тыныс кына яуап биргән табипка асыуы кабарзы Фәйрүзәнән. Әйтер ең, бер ни булмагандай кылана. – Уны ы ғына туйга кәзәр йүнәлер. Ә бына үпкә ен ныклап тикшерергә

кәрәк".

– Ниндәй туй?– Фәйрүзә аңламай калды тәүзә.

– До свадьбы заживет, тизәр бит урыстар.

– Ә-ә-ә, – тигән булды карсык унай ызланып, кисәге хәлдәрен дә искә төшөрөп.

Ике көндән дә, ике азнанан да хәле бик якшырманы әле Мәргәннен. Айзан ашып китте бында килгәннен, бар донъя йәшеллеккә күмелде. Донъяның иң гүзәл мәлендә ят инде балнис саңын эсеп. Биргән анализдары табиптарза шик уятты, улар төплә генә фекергә килә алмай бер булды. Шуға уны сыгарырга ашыкманылар, кире енсә, йүнәлтмә менән Өфөгә ебәрзеләр.

Азна айын ире янына барып йөрөгән, хәзер бар донъяны яңгызы үз иңендә алып барған, аман иренен шәбәйеп китә алмауында урындагы табиптарзан гәйеп табыр сиккә еткән Фәйрүзә, баш кала ни ти әң дә баш кала булыр әле, тип өйөнөп кабул иткәйне лә был яңылыкты. Эш күп бул а ла, үзе бик арыманы, ауырырак эштәр Зөләйха елкә енә төштө. Теге хәлдән уң ике катын бер-бере енә тағы ла якынайып киткәндәй булды. Фәйрүзә эш ара ында үзенә ауырыуларын да онотто. Укол алырга килгән фельдшерзы, әйбәтләндем инде, тип кире борзо.

Тик... Мәргәннен коткарыусы фәрештә Өфөлә лә булмай сыкты. Кире енсә, заманса сит ил корамалдары кот оскос мө өр сыгарзы: үпкәләге яман шеш кызыл үңскә йәбешкән. Улдары анализ қағыздарын зур-зур табиптарға ла күр әтеп караны, сара калмағас, кай ы берзәренә акса ла тәкдим иттеләр, тик ... "Исма ам, бер йыл алданырак килтер әгез, низер эшләргә булыр ине лә, уңланылған". – Бар яуап ошо ине. Өлкән генә бер табип хатта:

– Атайығыздың ике-өс ай ғына гүмере калған, табиптарға йөрөтөп ызалатмағыз, калған гүмерен үз өйөндә, әсәйегез янында кешесә үткәр ен, – тип ауылға кайтарырга тәкдим итте. Улдары был әсә хәкикәтте кабул итмәне, Хозай ебөргән тәкдирзән хаклығына шик белдерзе. Табиптар бер нисә айға бул а ла гүмерен озайтыр өсөн химиотерапия, унан үнәс урынына ашказанға тура көпшә куйырга тәкдим итте. Тик ул сакта телдән языу ихтималлығын да әйттеп үттеләр. Улдары, хәлдә аңартып, әсәләре менән кәнәшләшергә булды: дауалаузы дауам итергәме, әллә өйгә алып кайтырғамы, ни ти әң дә, иң уңынан өмөт үлө. Ә бәлки?..

Был уңғы ай эсендә килендәре аша эштең айышына, хәлдән кайза барғанына бер аз төшөнә башлағайны Фәйрүзә. Улдары кайтып, курка-курка ғына үз башлағанда ук әйттеп кайтып:

– Әйтер хәбәрегеззе булмышым менән кабул итмә әм дә, йөрөгем, күңелем менән аңлайым бары ын да. Тик ул улай ук тиз булырға тейеш түгел ине. Бер нәмә лә йәшермәгез, дөрөсөн әйтегез, – тине.

Улдарының үзен тыңлағас, йөрөгәннен ығып бер генә үз сыгарзы:

– Әжәлдә алдамағыз, атағыззы апкайтығыз...

Ә ауырыу үз хәлен үзе белмәй ине. Балнистан сыгарғанда ла өле:

– Әжәл урап үтте, шикелле, башкаса тәмәкене ауызыма ла аласағым юк, ой, гүмер менән шаярырга ярамай, – тип өйләнде.

Ауылына кайтыуына сабырзарса өйөндө. Урамдан инмәй, озак-озак саф ауала ултырзы, ишек алдына ыксым ғына яны эскәмйә эшлөп куйзы. Эргә ендә колоно уйнап йөрөгән бейә енә карап туя алманы, күзем генә тейеп куйма ын инде, тип төкөрөнөргә лә онотманы. Тәүге азна үзе яйлап йөрөп мунса ла яғып ебәрзе. Иртәгә-бөгөн төзәлеп китәм, кисәге Мәргән хәленә кайтам, тигән уйы дөрт кенә өстәнә. Тик көндән-көн әзерәк ашаны. Каттырак ризыктарзы бөтөнләй йота алмай башланы. ыйырзың ағынан айырма ын инде, тигән булып табын артында ултырзы. Азна айын кайтқан балаларына карап, бик йышланылар, артык игтибарлы була башланылар, юкка түгелдер, тип уйланып киткән сактары ла йышайзы.

Унан бигерәк, нимәлер исләп ауыз асып өлгөрмәй ең, Фәйрүзә енең күзен өртөргә тононууы аптырата.

– Ауырый ыңмы әллә тагы, Фәйрүзәм? Күзендән йөш китмәй зә ә, – тип бер өндөшкәйне, әбейе үк еп үк илап ебәрзе. Бер ни аңламаган Мәргән қурка төштө.
– Ауыр уйзарың бул а, котол, минә өйлә, эсең бүскәрер.

Нимә тип әйт ең инде Фәйрүзә?

– инен менән үткән бәхетле көндәремде ағынып илайым, – тигән булды.

– ағынып иларлыктары булғас әйбәт, әләйгәс, – тип йылмайзы карт.

Йәй азақтарында ныклы түшәккә ятқас қына аңланы хәлен Мәргән.

– Көззән алып йәнде ашай был йүткерев. Тамак төбөнә бер нәмә килеп тығлды ла, үтмәй зә, сықмай за. Юкка булмаған икә-ән.

"Юк шул, Мәргән, төйөр түгел ул, әжәл шулай үзенә орлоғон алып киткән, үзәң дә белмәгән ең, без зә, исма ам, измәгәнбез. Миңә тигән орлокто язмыш инең тамағыңа қилтереп тыққан бит, кә әрең", – тип уйланы Фәйрүзә.

Үлеренә бер азна тигәндә, изенгәндәй, Мәргән Фәйрүзә енә оло йомош қушты.

– Фәйрүзә, бер кешене күргем қилә, үкенескә қалма ын, күрше ауылдан Сәбилә исемле қатынды ғына сақырт әле.

– Имсе-фәлән түгелдер?

– Қасандыр күнелде имләр зат ине лә, хәзер белмәйем, ситтә йөрөнә, қайтқан, тизәр, – шулай тине лә Мәргән, күзен йомдо. Шулай ята торғас, ойоп та китте, шикелле. Янында Фәйрүзә, ызланығузарынан азға ғына бул а ла арынып серемгә киткән иренә қарап, нишләргә белмәй шым ғына ултырзы ла Зөләйхаға юланды. Унан да уңай йомошсо табылмас.

– Туңйылға ауылынан Сәбиләне белә еңме? – тип ораны тәүзә. Зөләйха исләй алманы, бәләкәй генә ауылдың әр өйөн тигәндәй бармағын бөкләп барлап ултырзы. Тик исләй алманы.

– Юк ул ундай қатын. Нимәгә кәрәк шулай, имсе-фәлән түгелдер?

– Юк, шикелле. Буталды микән ни? Мәргән сақырттыра, күргем қилә, тей зә.

– Мәргән ағай сақырта-а? Сәбилә-ә...не? – Зөләйха асқан ауызын яба алмай торзо. – Беләм, беләм. Қалай искә төшмәй торған. Биш йыл әлекме Қазақстандан қайтты.

– Туған-кәрзәшеме әллә? Әллә... тиндәштәрме?

– Сыбық осо ла туған түгел, – қисқен әйтте быны Зөләйха. – Үә-әт, Мәргән ағай му-ут, онотмаған тегене, онотмаған тәки.

– Кем уң ул? Нимә күнелемә шул тиклем шом ала ың? Былай за бөткән йөрәгемде теткеләп... – Фәйрүзә, ер тетрәү көткәндәй, Зөләйхаға қараны.

– Ирендең йөшлек мөхәббәте! Ташлап киткән Сәбилә, аяқ ыз Мәргәнде тин күрмәгән қазашка, бер қилмешәк.

Исләне Фәйрүзә лә. Қилән булып төшкән мәлдәрәк, ире тура ында, йәнен бирерзәй булып яратқан қызы ташлағас, шуны онота алмай өйләнмәй йөрөнә, тип қолағына тишеп қуйғайнылар шул. Ә Мәргән уң? Қалай сабыр, бер зә генә теленә лә алманы бит әле, ауызын күтәрәп, исма ам, бер тапқыр исемен ата асы.

– Шуны сақырып қилә алмас ың микән? – Тауышы зәғиф кенә сықты Фәйрүзәнен.

Бер аз тынып ултырғас, Зөләйха:

– Юк, бармайым. Бармайым да, сақырмайым да. Кәрәк бул а, ирен үзе тор он да бар ын, – тип қиреләнәп алды ла китте. Фәйрүзә әқрен генә қалқынды:

– Улай а, үзем барам инде.

– Акылыңа кил, еңгә, – еңгәнән алдырып, хужабикә ишеккә аркыры торзо. – Шул хыянатсыга бәхил үзен әйттермәксе еңме ни? Форурлык бармы ул индә, юкмы?

Яңынан баягы урындарына барып ултырзылар.

– Үә-әт, әй, үзе – үлем түшөгөндә, ә уйында – мөхәббәт. Ирзәрзән дә азгын мал бармы ни ул донъяла? Ит изгелек – көт яуызлык. – Зөләйха яр ыны. Акайып Фәйрүзәгә караны. – Ә ин, үлеп-фәлән кит әм, Мөргәнәм нишләр, нисек кенә донъя көтөр, тип өзгөләнәп йөрөгән булдың. Зөләйха, йәтим итмәс ең инде иремде, имеш. Төкөрзә ул инә, тиз үк табыр ине үзенә кәрәк йәрен.

Туктатманы уны Фәйрүзә. Зөләйханы ла аңлай ул, Мөргөндә лә. Эскесе ире арка ында мөңгә бәхет күрмәгән берәү е бөтә ирзәрзә күрә алма а, катыны янында үзен әр сак бәхетле тойган икенсе е үлер алдынан бул а ла яраткан кеше енен күзенә баккы ы киләләр. Гәзәттә, үзен бәхетле тойган кеше әм фани донъя менән осто-оска ялгар әзәм, үзенә бары ы ла мөмкин, тип уйлай бит. Мөргән дә шулай уйлай ала икән, тимәк насар түгел. уңгы тапкыр йәне теләгән кеше менән осрашкы ы килеүе гона мы ни? Ярай, гүмер буйы ине көттәм, ине яраттым, тип тә әйт ен, ти, уга... Ә уйла аң, ул бит миңә гүмер эсендә бер тапкыр за яратам тип әйткәнә булманы. Тик үзенә яратмаганын да белдермәнә, кул күтәрмәнә, йөрәк кыйгыс үз әйтмәнә. Күрә ен, "яраттым", "көттәм" үззәре телгә йөрәк кушыуы, күнел сакыруы менән киләләр. Тик ошо мәлдә нимә эшләргә уң Фәйрүзәгә?

Тынып калган Зөләйханың ике кулын Фәйрүзә киң устары менән капланы ла тыныс кына үзен әйтте, аңлайышлы итеп, кәтги әйтте:

– Барып кайт Тундыйлаға. Мөргән үлем түшөгөндә ята, ине күрге е килә, тип кенә әйт. Килеү-килмәүе уның ихтыярында. Зин ар, яр ып артык бер нәмә лә ыскындырма. Сақырма ак, Мөргән мөңгә бәхиллеген бирмәс. Бирмәс, – урынынан калкынды ла: – Сит кеше түгел бит, бергә гүмер кисергән кеше-е... – тип өстәнә.

Ишектән килеп ингәс тә ул икәнән таныны Фәйрүзә. Күз алдына килтереүе буйынса, шулай сибәр булырга тейеш ине ул. Сөм-кара күз, килешле йөз. ис тә шаталакка окшамаган. Уйсан караш, тыйнак йылмайыу. Тормош эшкәрткәнме, тыумыштан шулаймы? Уны күргәс, нисә көн түзеп йөрөгән Фәйрүзәнәң капыл илагы ы килде. Бына ул ғына Мөргөндә әжәл тырнагынан тартып алып, тигән өмөтмә, мин үзем быны булдыра алмайым, тигән көс өзлөкмә, әллә шундайын сибәрлек алдында каушап калыуымы – бары ы бергә тамагына төйөр булып килеп тыгылды. Үзен тизерәк кулга алырга тырышты хужабикә.

– Сисенәп үтегез, алгы якта Мөргән. Әйтер үзе бармы, езде күрге е килде, – тип өйләнде. Йока бишмәтен алғас, кунак озон куйы сәстәрен тагатып, бер урынга төйнәп йыйып куйзы ла яулыгын рәтләп бөйләнә. Юл ыңғайы стеналагы көзгөгә күз ташлап, маңлайын, битен ыпырып куйзы. Ипле кыланып, әлмәк кенә башып алгы бүлмәгә уззы.

– Мөргән, ин сакырған, – "кунагың" тип әйтергә укталғайны ла, тик теле улай өйләнмәнә катынының, – кешәң килде.

Үзе иренәң арка ын рәтләп япты, мендәрен калкыта биреп куйзы. "өймәлекле, хәстәрлекле икән катыны. Тауышы калай ягымлы, – тип уйланы Сәбилә. – Донъялары иркән, таза. Бәхетле булгандыр Мөргән. Күңелендә нур-именлек бул-ма а, былай шағарак қороп донъя көтөп буламы ни!"

Мөргән күзен асмай ята бирзә:

– Фәйрүзәм, ултырғысты якынырак куй әле, Сәбилә ултыр ын.

"Тауышы шул килеш. Кәтги зә, моңло ла, ис үзгәрмәгән. Ошо тауышты бер тапкыр ғына бул а ла ишетергә ине, тип күпме зар-интизар булып йәшәлдә. Калай катынына йомшак өндәшә".

Кунак кыйыр-кыймас кына Мөргөн янына килде.

– аумы, Мөргөн.

"Үзгәргән. Картайган калай. Мө абәтлеге бөтә лә, йөзөндөгә ила илыгы бөтмөгән. Күзәрә аман зәңгәр микән?"

Мөргөн күзен асмай яуап ыз ята бирзе. Аптырап, тынлыкты Фәйрүзә бозорга мәжбүр булды:

– Ат типкәйне. Үпкә ендә электән үк сире булган, шуны кузгаткан теге бейә то-
ягы, – тип аңлайыш ыз үз өйләне.

Шул сак Мөргөн юрған астынан ак кына уң кулын сыгарзы ла, күзен асмай гына әрмәнәп, Сәбиләнәң кулын эзләп тапты. ак кына ыйпаны.

– Эйе, Сәбиләнәң кулдары... – Өзөк-өзөк кенә сыккан тауышта тиштә йылдар азашып йөрөгән мон да, хәкикәт тә, әрнеш тә, зар за бар ине. – Аяк өштә каршы алып булманы, гәфү ит.

Кулды озак ыйпаны Мөргөн. Сәбиләнәң тып-тып тамган күз йөштөрәнә лә игтибар итмәй, ыйпаны ла ыйпаны. Был тетрәндергес мөхәббәт тамаша ын ситгән күзәтеүсә, ул тамашала үзәнә урын юк икәнән бөтә йөрөгә, булмышы менән тойган Фәйрүзәнәң күнелән иррәткес тойго биләнә: "Ни гүмер йөшәп, минең кулды шулай назлы гына итеп ыйпаганы юк бит, юк бит".

Мөргөн күзен асты. Сәбиләнәң йөшлә күззәрәнә мөлдөрәп карап торзо.

– ин сати булманың! – Кырыс тауыш капыл ауаны ярзы. Тынын тигезләгәс, өштәп куйзы. – Килгәнәң өсөн рәхмәт, Сәбилә. Башка үзем юк, бәхил бул. – Ир кеше күзен йомоп, башын ситкә борзо. Кулын үзәнә тартты, ләкин ике кулы менән йәбешеп өлгөргән катын уны ебәрмәнә.

– ине уйлап, ине ағынып, ине юк ынып, мең янып, мең терелдем мин, Мөргөн. Каты бәгерле булма, каты хөкөм сыгарма улай.

Мөргөн өндәшмәнә. Фәйрүзә табын әзерләргә тотондо. Каткан әйкәл төслә Сәбилә бер ни өндәшмәй озак кына ултырзы.

"Бик картаймаган, шулай за акылды юйырзай матурлығы калмаган, ука ы ко-
йола башлаган. Язмыш йөгә нык басқан микән, күззәрә бигерәк эскә баткан. Тик ирене ситенән генә шул тиклем ым ындырғыс итеп йылмайыуы, шунан хасил булган ым ындырғыс серлелеге китмәгән. Бөгөн йылмайып бакманы ла түгелме уң? Кайзан сағылды ул йылмайыу? – Мөргөн капыл Сәбиләгә боролоп карап алды. Уны ы кымшанмайса ултырыуында булды. – Ә ирендәре янындагы сокорзары бит калай аман да, йөш сактагыса, нур сәсеп тора. Шул йылмайыуы заманында әсир итте. Тыйнак кына йокак иренәнән урып үпкә е килә торгайны бит. Тик егетлеге генә бығаулы, тәүәккәллеге кисеп сыгырзай ай ине шул. Был татлы иренде башка берәү үпкән, был ым ындырғыс иренгә башка берәүзәң генә буйы еткән. Ни тиклем гүмер үткән, ә ым ындырғыс серлелек үтмәгән, – тип уйлап ятты Мөргөн. Эскә баткан күззәрән күз алдына килтергәс, йәл булып китте Сәбилә уға. – Катырак кағылдым, буғай. Үземдәң уны уйламаган көнөп, юк ынмаган төнөп әз булдымы ни? Кызганырға кәрәк булгандыр, бәлки. Улайга кит ә, касан да бул а кылгандар өсөн яуап бирергә кәрәк тә ө. Мөхәббәт ул – татлы хис, өйөш кенә түгел, бер-берен язмышы алдында яуаплылык та, бер-беренә тоғролок та шул. Шул яуаплылыкты тойма ак, тоғролок булма а, Фәйрүзә менән ошо көнгәсә кулга-кул тоношош етә алып инекме?.." Катыны исенә төшкәс, Мөргөн:

– Фәйрүзәм, сәй кайнатып, кунакты ыйла аңсы, – тип көскә тауыш бирзе. Был вакытта Сәбилә кузгалгайны инде.

Мөргәнәң ауырыуы көсәйгәндән-көсәйзе. Тамагына бөтөнләй бер нәмә лә барманы. Көслә уколдар вакытлыса ызлануыын баң а, кан тамырзарына куйылган система тукландырзы ла, бер аз хәл дә алып инде. Башын мөлдөрәнә генә

калккытып алырға булашканда ла көсөргөнешлектән Мөргөндөң хәлә бөтә ине. Ярау итеүзән бөтөнләй туктаны. Тик хәтерә лә, аңы ла яңылышманы, бының менән ул үзә лә, аңды тормошонда әр сак янында килгән катыны ла бик бәхетле ине. Фәйрүзә уның янынан китмәнә, ирендөрән ыулы мамык менән сылатып кына торзо.

уңгы сәфәрәнә кузгалыр төндө бахырың фанилыккта уңгы балкыш кисерзе. Әжәлен тойомлауы булдымы, ызлануызарынан котолорон иземләнемә – был көндө ул мыжыманы, хас та тормоштан кәнәгәт йылмайып торған кеше кеүек күренде.

– Ни гона тарым өсөн язалай икән мине Хозай, Фәйрүзәм? – тип өндөште тәүзә. Әйткәндөрә аңлайыш ызырак ишетел ә лә, аңлай ине уның телен катыны.

– Ни гона тарың бул ын, ти, инең. Сабый сафлыгы менән йәшәнен, шул сауаптарың менән китер ең дә инде. – Фәйрүзә күз йәшен өрттә. – Минең әжәлемдә үзәнә алдың бит, Мөргән. Мин үлергә тейеш инем. Был инең әжәлең түгел... Түгел...

– Кем әйтте?

– Әйтмәнә, күнеләм шулай тине.

– Кабаланма! Үлергә. инең өсөн мин... – Әйтеп бөтә алмай, йылмайырға тырышты Мөргән.

– Исәр ин, үзәнде генә уйлай ың. Мин ин ез нишләргә тейеш?

– Бәхетем бар, үз кулдарым менән ине ер куйынына алмайым. ин дә бәхетле, – ауырыузың тагы хәлә бөттә.

– Нисек?

– Мине ер куйынына ала алыуың менән... Мин ныгырак бәхетлерәк.

Фәйрүзә иренең әйткәндөрән аңламаны:

– Хәлең бөтә, тыныслан, – тип уның маңлайындагы тирен өрттә. Иртгә уң булып, тип уйланымы, Сәбилә килеп кайткандан бирле борсоған орауын бирмәй түзмәнә үзә:

– ин мине әз генә бул а ла яраттың микән, Мөргән?

Был үзәрзән Мөргөндөң илагы ы килде. "Мин бер тапкыр бул а ла уға "яратам, үлеп яратам" тип әйттем микән, – тип уйлай алды. – Исма ам, иларлык та хәләм юк бит. Ә ул үзә әйтерзәй көсөм бармы?" Бөтөнләй тынып кала алмағанын да аңлай ине үлеп барған акыл:

– Мин яңынан тыу ам, тик инең менән генә йәшәр инем, Фәйрү-үзә-әм!

Таңда Мөргән хәләленең кулында йән бирзе.

Мөргәнде кәбергә генә төшөргәйнеләр, донъя яңгыратып, капыл "Тор-ройык, тор-ройык" тигән асык кына тауыш ишетелде. Былай за ярылыр сиккә еткән йөрәк өзөлөр әм өзлөгөрзәй булып ызылып- ызылып типте. Мөрхүм менән хушлашырға килгән бөтә ауыл, үзә лә измәстән, күккә бакты. Канаттарын талғын ғына каға-каға, хушлаша-хушлаша, сылбыр булып торналар китә ине. Кәбергә төшөп, изге әм кәзерле кеше енең кәүзә ен ләхеткә алып торған оло улы түзмәнә, торналар сылбырына йәбешеп атай за кузгалды, тип ауыр итеп көр өнөп куйзы.

Ә Фәйрүзә бөтөнләй хәл езләнеп ергә сүкте. ығылып илагы ы килде. Кыскыргы ы, үкерге е килде. Тамак төбөндөгә төйөр генә быуаға йырылып китергә ирек бирмәнә. Берсә башын ергә әйзе. Кәбер тупрағын усына нык итеп кысып, катып калды. Кара тупрак, әсе кайгыға түзмәй, бармак араларынан ығылып килеп сыкты. Берсә калкынып күккә бакты. Йәш аша күренгән торналар йыраклашкандан-йыраклашты. "Мөргәнемдә калдырыгыз, уны алып китмәгез минән, тор-

налар..." – Йөрөк төбөнән килгән ауаз тышка сыгып етмәне, бары хәл езлэнгән ирендәр генә калтыранып елкенеп куйзы.

Мәргәнде уңгы сәфәрәнә озаткас, Фәйрүзә көн менән төндө, кайнар менән ы-уыкты бутап бер булды. Тәүге айзарза, балалары янда булган сакта, тормош йылға ы кәзимге улағынан аккан кеүек ине лә. Уларға ла шөкөр, эш тип донъя тирмәнәнә баш-аяк инә алып китмәнеләр. Яйын табып, вакытты тышаулап, әсәләренә хәлдәрәнә инделәр, аталарының рухтарына ихтирам күр әттеләр. Мәргәндең кыркына хәтлем ата йортоноң мөрийә енән төтөн сыгарзылар, азга гына бул а ла әсәнен күнелен йылыттылар. Балалар янында үзен нык тоторға тырышты әсә кеше, Мәргәнән нисек кенә юк ын а ла, көндөззәрән балауыз ыгып ултырманы, вак-төйөк эш менән алданы ла, алданды ла. Ул-ейәндәре изге кешеләрен ағынып үз кат алар, артык хистәргә бирелмәй, йә әйткәндәрәнә аран гына кушылды, йә бөтөнләй өндәшмәүзә хуп күрзе. Китер сакта балалары үззәре менән барырга бик димлә әләр зә, күнмәнә, Мәргән йылы ын, ире йәнән аклаган өйөн калдырып китеү хыянатка тиң кеүек ине уға.

Бына өй бушагас инде... башланды. Баягы төйөр әсә ағышка түзмәнә, ирене лә быуаны йырып ебәрзе. Фәйрүзә, балаларын автобуска ултыртып, кайтып капка бауына гына үрелгәйнә, быуындары калтырап, сүкәйә төштө. Унда мине берөү зә көтмәй, тигән үзәккә үткес хәкикәт алкымынан алды. Капка бағана ына өйәлеп, битен яулығы менән каплап озак торзо ул. Гүмере эсендә беренсе тапкыр ихата ына үткә е килмәнә. Шар асык капка уны етем әм буш донъя ына сакырзы. Капканы эстән ак кына япкас, башын, сикәләрен тотоп, Мәргәнәнә йөзөн күз алдына бақтырып қараны. ултанлай- ултанлай йүгереп килеп сыгыр ирен капыл гына хыялында ла терелтә алманы бисара. Тормош қайнағанын аңлатқан ауыл урамының шауы ихатаға үтеп инә алманы, тын қурырлық тынлық көслә булып сықты. Быны бар булмышы, бар йөрәге менән тойған қатын қапыл болдор күтәрмә енә йүгереп менде лә, нишләргә белмәй, икереп- икереп бейергә тотондо. Башынан яулығы ыпырылып төшкөн бисара сәстәрен туззырып, шашып-шашып бейене, тыны қысылды. Үзенә әзәп ез шашыуынан башы әйләнде. Қарлыққан тауышы менән ниндәйзәр тақмақ та көйләп маташты:

*Әжәлгә дарыу бар, тизәр,
Мөхәббәткә бар микән?..*

Быуындары қамырға әйләнәп, бөтөнләй хәлдән тайғас, солан туп а ына арқыры узылып ятты. Йыш-йыш тын алып, әжәлгә лә юк, мөхәббәткә лә – шиш, дарыу юк, чуртым да, тип күзен йомоп ята бирзе. Тынылықты ара-тирә берсә үк егән, берсә үкәргән тауыш қына боззо. Бахырқайзың сикә е буйлап, тузған сәс бөртөктәрен еүешләтеп, бормалы ике улак туктамай акты ла акты. Айзар буйы иреккә сыға алмай ятқан түзге ез қайғы кисерештәре лә, аңлата алмаслық яңғызлық хәсрәте лә изәнгә тозло күз йәштәре булып йәйәлеп китеп, байып барған қояш нурзарында ялтырай ине.

Тамағына аш барманы, үзен қайза қуйырга белмәнә. Хәлен белергә ингәндәргә лә ихласлық күр әтмәнә. Өстәленән төшмәгән, әр сак тереклек белдереп босон болғап, йырлап ултырған самауыры мейес янында, кеше қулы теймәгәс, санланып, арғайып, түңкәрелгән қилеш тынып қалды. Уның урынын өстәлдә, етемлек төсөн биреп, электр сәйнүге алды. Уны ы ла, хужабикә енен бөтөнләй тамақтан язмағанын исбатлап, онотқанда бер генә тауыш биреп торзо.

Сәйнүгенә ыу алып торғанда, келт кенә мунса янындағы қозок исенә қилеп

төштө. Донъянын йәмен югалткан Фәйрүзә, үзенә бер сер аскандай, тиз генә кейенде лә бакса артына йүгерзе. Шәп йүгерзе, әйтер ең, уны берәй е көтә. Кабаланып, козоктоң капкасын аса алмай бер булды. Аскас, тутык ултырған сылбырлы бизрәне, алабарманланып, шаптыр-шоптор түбәнгә – козок төбөнә төшөрөп ебәрзе. Күнәге артынан эйелгәнсе яулығы башынан ыпырылып төшөп китте. Колғага беркетелгән сылбырзы тарткан айын, тыны қысылып: "бу ғына корома ын, әтеү мөхәббәт тө улый, козок қына мүкләнмә ең, әтеү кеше лә мүкләнә", – тип анлайыш ыз үзәрзе тәқрарланы. Бизрә өскә килеп сыккас, уны ак қына ергә куйзы. Берауык бизрәне косақлап ултырзы. Ундағы ыузы бер усы менән генә алып, биттәрен, тағатылған сәстәрен ыпырзы: "Коромаған! Мәргәнем козоғо коромаған", – тине, аран ғына йылмайып. Бизрәне үзенә табан қыйшайтып, уға иренен терәне: "Фу, аз тәме ингән түгелме? Әллә ауызым тағы тәм тоймаймы?" – Капыл ауыттан ауызын тартып алды. Яңынан тәмләнә. Тороп, козок ауызынан эйеләп эскә қараны. Алған ыуын имән төбөнә алып барып түкте лә бизрә ең шаптыр-шоптор тағы козок төбөнә төшөрзө. "Юк, юк! Мүкләнергә ирек бирмәйем. Мин терә әле..." – Хәлдән тайғансы ыу ташыны имән төбөнә.

Ошонан алып бәрәңге бакса ының ызанындағы, мунса янындағы козоктан сәйлек кенә ыу алыу Фәйрүзәгә көндәлек бер татлы хәстәргә әйләнә.

Тик бауырга яткан юк ыныузы Мәргән козоғо ыуы ғына баса алманы. Кире – енсә, тотонған әр әйбер, күзгә ташланған әр нәмә, Мәргән тура ындағы хәтирәнә яңыртып, үзәккә үтте. Мәргәнә тура ында, уның изге кеше булыуы хакында, күнелендәге ең уртаға алып, кем менәндер әйләшкә е килде. Тик ул кеше юк – бына иң қыйыны шул ине Фәйрүзәгә. Бер нисә тапқыр Зөләйхаға инеп тө қараны. Гүмер буйы иренән тукмалып, кәм енеп йәшәгән күрше е менән был турала үз суйыргытыу бөтөнләй мәгәнә ез зә кеүек тойолдо. Шуга үзәрә ауыл хәбәрзәрәнән ары китмәнә лә.

Күнелә болок оғас, йөрәге ағышка түзмәгәс, ул Туңйылғаға юлланды. Иренен йәшлек мөхәббәте менән ораша, бәлки, әзәрәк бул а ла йөрәге тынысланыр. Ике е бер ир қуйынында ятма алар за, йәндәрә бер күнелгә тартылған бит. Мәргәнден йөрәгендә ике енә лә урын да табылған, шикелле. Тик кемдәе түрзәрәк булды икән? Мөхәббәттең әллә бизмәнә юк микән? Улай ти әң, Фәйрүзә урыны түбәндәрәк бул а ла үкенмәс ине, ни ти әң дә, Мәргәнден мөхәббәтен гүмерә узымында уята ла, ақлай за алды. Ә Сәбиләнәң урыны? Ул бит Фәйрүзәнән күпкә, бик күпкә сибәрерәк, ым ындырғысырак. Мәргән гүмерә буйы Сәбиләнә юк ынып, ағынып йәшәгәндер, тик миңә генә белдермәгәндер, Мәжнүн бахыр. Кулын тотоп Сәбиләгә, сати түгел ең, тине. Уны ы ни тигәнә булды икән? Ә бер йөрәккә ике мөхәббәт ыямы уң? Тилертә бит был ағыш, ай, тилертә...

Ошондай уйзар менән килеп инде Сәбилә йортона Фәйрүзә. Хужабикә ултырған урынынан тороп қаршы ал а ла, йөзөнә борсолоу за, шатланыу за ишараты сығарманы. Бөтөнләй көтөлмәгән кеше килде, тип хәуефкә лә батманы, шикелле, артык ихласлық та күр әтмәнә. Амин тоткас, өстәлгә қайнап торған самауырын қуйзы, сақырылмаған қунағын табынға сақырзы:

- Мактап йөрәй өң, самауырым қайнап қына тора.
- Мактарлық та, мактанырлық та хәлем юк, қайғыға батып йөрөүем.
- Ишеттем. Урыны йәннәттә бул ын. – Башка йыуатыр үз тапманы Сәбилә.

Өндәшмәй генә сәй эстеләр. Әйзә тынлық урынлашты. Тағы йәнде өтөп барған тынлық. Бер себен безелдәп-безелдәй. Үрмәксе ауына эләккәндер мәхлүгәң. Фәйрүзә үзен шул себенгә окшатты. Ней уйзарынан котола алмай, ней донъянан йәм тапмай. Осоп кит әң ине ул берәй яқка. Ирекле булып. Ултыра торғас, ул Сәбиләнәң йөзөнә бакты. Күзәрә бигерәк бойок, уға ла еңел түгелдер.

– ағына торғайныңмы Мәргәнде? – тип тыныс кына орап куйзы Фәйрүзә.

– ағындым, – тип кырысырак яуап бирзе хужабикә. Өйзә тағы тынлык хөкөм өрә башланы. Баягы себен тауышына самауыр йыры кушылды. Уғаса булмай, сәғәттең тек-тек килеүе қолақты ярырга тотондо. "Касан шулай Фәйрүзәнең сәғәт тауышына қолағы тонгайны әле? Әйе шул, тәүге никах төнөндә бит. Беззең уртак вақытыбыз башланды, тип сәғәт сылбырын тарткайны. Ә хәзер... уртак вақыт туктаны микән?"

– уңынан оноттом. – Тынлыкты Сәбиләнең бойок кына әйтелгән үзе боззо.

– Ғәрип тип оноткан ыңдыр, – Фәйрүзә асыланмай ғына әйтте.

– Ю-у-ук, – тип уззы Сәбилә. Бер аз үз ез ултырғас, өстәп куйзы: – әр сак тин күрзем... Язмышыма буй оноуым булгандыр.

...Их, мөхәббәттәре уң! Бигерәк оклангыс ине лә. Мәргән менән ике ен инд кино ы геройзарына окшатыузары юкка ла булмагандыр. Шул вақытта Сәбилә изә-тоя йөрөнә бит, кинолағы мөхәббәт тарихтары әр сак тиерлек бәхет ез таммлана, беззең менән дә бер-бер хәл булып куймағайы, тип әр сак низәндер куркты, уңынан, Мәргәндең әрменән килгән хаттарын кулына алған айын, на-сар хәбәр булмағайы, тип калтыранып төштө.

Әрмегә озаткан сакта барса халык алдында озақ бер-бере енең кулдарын тотошоп торғайнылар.

– Артык кызыл да тиз уңа, тизәр. ин шуға ышана ыңмы, Мәргән? – тигәйне Сәбилә.

– Мин уңдырмам, ин генә көт, йәме, – тип ышандырғайны ауылдың беренсе егете.

– Янырмын, туңырмам, көйөрмөн, тик барыбер көтөрмөн, – тип шыбырзағайны өйгәнә. – Тик ин генә ау килеш әйләнеп кайт.

– уғыш вақыты түгел дә ә... – Кайзан килгән ул уй тиер ең, капыл шул сак Мәргән әйтеп алма ынмы: – Ә мин үл әм, ин сати булыр ыңмы, Сәбилә?

Ул заман кешеләре инд кино ы аша "сати"зың ни аңлатканын беләләр ине. Тоғро, артык тоғро катындарзы шулай атайзар. Ирзәре үл ө, мөхәббәттәренә тоғролок билдә е итеп, өйгән йөрзәре үззәрен-үззәре яндыра икән. Мәргәнәң ни әйтергә теләгәнән әйбәт төшөн ө лә, Сәбилә тәүзә ни әйтергә белмәнә.

– Мин сати булырмын да ул, тик ин иҫән кайт, йәме, – күзәнән йәштәр тамды кыззың.

өйгәнә уны күкрәгәнә кысгы.

– Илама, ин утта янма ын өсөн, мин үлмәйәсәкмен, кәзерлем. – уңғы үзе шул булды Мәргәндең.

Ә тормоштоң үз канундары, үз дарыузары, үз ағыузары. Сәбилә Мәргәнде көтә алманы, көтә торған юлын да табалманы. Мәргәндең қазаланыу хәбәрән ишеткәс, ақылдан яза яззы кыз бала. Ашын, эшен онотто. Мин уның янына барам, ул үл ө, мин дә үләм, тип тәгәрәп илаған бала ын күреп, ниндәй ата-әсәнәң йөрәге түз ен. Ни зә бул а кылырға кәрәк. уғышты, утты күргән ата ы, кызына бәхет теләүе булдымы, уны, ай-вайына карамай, ситтә йөшөгән еңделәренә озатты. Язмышына күнмәйсә булдыра алманы кыз бала, низер кылырға тәүәккәллеге лә етмәнә, кай-ғынан аңлы тормошто аңламаған, кайза барырга белмәгән азашқан болан бала ы хәлендә ине. Юлдары уны казак далаларына алды ла китте. Алып кына китмәнә, юлын да, язмышын да шунда азаштырзы... Тыуған ерзәренә әйләнеп кайтыуына ла бына нисә йыл ғына әле.

Үткәндәре иҫкә төшөп киткән Сәбилә, тағы бер аз ултырғас:

– Бик онотмағанмын да икән, – тип куйзы.

– Нисек инде?

– Теге көн Мөргөндөн йомошсо килеп киткәс, быуындарым йомшарзы, юкка-барға хәлем бөттө. Бармайым микән, күпме йылдар үткән, күпме ыузар аккан, тип икеләнәү зә булғайны. Тик күргем килде. – Катын ярып китте: – Күргем килде. Бик күргем килде. Мәңге күрмә әм дә риза кеүек төнөлөп бара инем инде бер мәл. Ә ул көн күргем килде. Үлеп китер зә, йәндәй якин кешемде мәңге күрмәм, тигән тойго алкымымдан алды. уңғы тапкыр йәнемде усыма кысып, уның янына йүгерзем...

Бүлдермәне уны Фәйрүзә. Тынған арала үз зә кыстырманы. "Беззең вакыт туктанымы икән?" – тигән орау тәйөр булып тамағына түгел, бауырына ятты уның. Шуға яуап эзләне.

Сәбилә тағы бер аз ултырғас, үз-үзенә өйләгән кеүек, хистәрен бушата торзо:

– Оңотмағанмын икән, кулының йылы ы шул килеш кенә ине. Бармак остарымдан йөрәк кылдарына тиклем йылы нур кеүек үттә. Әле лә тоям шул йылылыкты...

Был үззәрзән уң Фәйрүзәнен капыл йәне кабарзы:

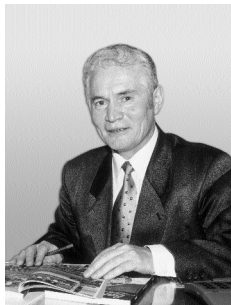
– Кулы йылы, имеш. Мин йылыттым, мин акланым уны. Йылы кулды тойгон килә, сати булырға ине инә. – Был үззең ни аңлатканын белмә ә лә, үзенсә Сәбиләнен ауырткан еренә тейге е килде. Сәбиләнен дә шеше ытылды булыр, сымылдыкка инер төндә ултырған оялсан кыззар кеүек, карашын изәндән алмаған баһалкы катын капыл Фәйрүзәгә тишерзәй итеп караны:

– инә бында нимә кәрәк уң ул?

– Бер нәмә лә кәрәкмәй! Мөргәнде ағындым, үлеп ағындым... Шул! – Фәйрүзә әкрән генә калкынды ла, яулык осо менән күззәрен өртә- өртә, ишеккә йүнәлдә. Сәбилә, устары менән битен каплап, башын әйеп, кымшанмайса ултырып калды.

Ике азнанан Фәйрүзә лә мәрхүмә булды. Юк, ашказан сиренән түгел ине үлеме. ары ағышка баткан катындың капыл йөрәге туктаған, тинеләр. Эстән янып, эстән дөрлөгән икән бахыркай. Са-ти...

Ул йылы кыш хәтәр килде. Язын бакса артындағы, етем ерәп калған мунса янындағы имән ниңәлер япрак ярырға ашыкманы. Тамырына ыуык теймә ә ярар ине... Ә йәй урта ында, бары ын аптыратып, унда-бында кытыршы йәшел япрактары күренә башланы.

Сəлимйән БӘЗРЕТДИНОВ

АККОШ АУАЗЫ

хикəйə

Əхтəм бик иртə тора. Коштар за, һыу тереклеге лə таң менən уяна. Уяна ла үз хəстəре менən йəшəй башлай. әр йөн эйəһе кыбырлай, кыймылдай, тəгəм эзлəй, таба, ташый, ашай. Əзəм нəселе Əхтəмдең шөгөлө иһə — балык тотоу. Əлбиттə, кураһында һыйыры, һарығы, казы, тауығы ла бар. Мəгəр мал-тыуарзы үстєрєргə, кəрəйтєргə вакыт кəрəк, һуйып, гелən базарға илтєп булмай. Ə балыктын гиллəһе башка. Ул — тəбигəт бушлай биргən байлык, язын, йəйєн, кəзөн көн һайын тигəндəй кулакса килтерə. Ялкауың ғына килмəһєн.

Əхтəм Кайынкүлгə йəшєртєн генə ау һала, ауға табан, карабалык, вак суртан, шүрəт элэгə. Суртанды ялтырға ла қаптыра. Табышын якындағы каланан ял итергə килеүселəргə һата. Улар йəйєн күл буйында мыжғып тора. Бəгзелəре палатка короп, һыу инєп, музыка уйнатып, йырлап, бейєп азналар буйына ята. Инде байтағы Əхтəмгə таныш-белеш. Уның ярға сығыуын кəтəп торалар, тоткан балығы барыһына ла етмəй кала. Тағы килтерєүєн, күбєрəк килтерєүєн үтєнэлər. Вася тигəндəрє бигерəк әрһез, хəмер эсєрєп, балығының хақын тəшөртə, өйөнən һөт-каймағын, хатта коро утынын да килтертə. Гипноз хəлєндəге кеше һымак, Əхтəм уның әйткəнен үтəй. Тегенəһе һалпы яғына һалам кыстыра, мактап-хулап рюмка тоттора. Был нык кына арыған-талған, сүешлəнгən балыксының тəненə ецеллек килтерə, кəйєфєн күтəрєп ебərə.

Əхтəм балыксылау əмəлдəрєн бала сактан һəйбəт белə. Ул ауылдан ситтə, күл башында үстє. Изелбаштағы комбинат етəкселəре кəсөргəнєшлєктən, йəнде какшатқан ығы-зығынан бушаныу өсөн бында, хозур тəбигəт косағында, зур ғына йорт һалдырғайны. Инəһе килеүселəргə табын əзєрлəй, мунса яға, түшəк кəрəк-ярағы йыуа, үтеклəй, атаһы балыксылай, ау корорға, шапылдаткыс менən балык куркытырға улын да алып сыға ине. Балык һурпа бешерєргə лə, курырға ла, мул итєп күстəнəскə лə кəрəк. Ə кунактар йыш килə. Баштарына кейез калпак, кулдарына бəз бейələй кейєп, кызыу мунса ташына кайнар һыу койоп, кып-кызыл булғансы сабыналар за ах та ух күлгə сумалар. Əхтəм дə улар тирəһєндə уранғылай, юк-бар йомоштарын үтəргə йүгергелəй.

Сəлимйән Бəзретдинов — Языусылар союзы ағза ы, Башкортостандың атказанған мəзəниət хє-мэткəрє, Шə ит Хозайбирзин, Муса Мортазин исемєндəгє премиялар лауреаты.

“Ватандаш” журналының баш мөхəррир урынбасары.

Түрөләр кәнәгәт: «Малайка молодец!» — тип һумлыктар за һонғолайзар. Атаһы: «Улар аксаны көрәп ала, металлург булһаң, һин дә алырһың», — ти. Гел шулай тигәс, мәктәпте тамамлағандан һуң Әхтәм металлургия техникумына укырға инде, шунан комбинатта сым һуза башланы, арыу ғына бол алды. Әммә бәхет озакка барманы. Донъяны пыран-заран иткән койон һымак, күнелгән йәшәйеште үзгәртеп короузар Әхтәмгә лә ен-пәрей һымак кағылды. Йөзәрләгән иптәштәре менән уны ла эштән ебәрзеләр. Өүәлге таныш түрөләр зә алмашыңғайны. Шуның замирынан бер килке қаңғырып йөрөнә-йөрөнә лә ауылға кайтты Әхтәм. Йәшәр әле балык аулап, бирешмәс.

Мәгрүр таузар, һомғол кайындар куйынына һыйыңған Кайынкүл иҫ киткес матур. Тирә-йүнгә еләслек бөркөп, һауаны сафландырып йәйрәп ята ул. Баш яғында тау һырттары һыу ситенә үк килеп етә, кая таштары калкып тора. Көнсығыш, көнбайыш тарафтары һөзәк, йәм-йәшел сизәм, комло, ташлы түбәлек. Йәнәштәге һырттарында карағай, карағас, дунала күренгеләй, таш еләге, ер еләге, әберсә, сейә тамылйып бешә. Үзәндәрәндә Көсөкбай, Тәкәлек, акйылға, ағамыш һыузары сылтырай. Күк ынйылай Кайынкүлдә дә һыуы таза, гәйәт йомшак, йыуһаң — сәсәң ебәк һымак. Йәйен — өстә йылы, асты — һалкынсарак. Бит уға һалкын һыулы Карабизәү, Ташъяр кеүек күп шишмәләр қоя. Йәннәттәй йәмле Кайынкүл! Өстәндә аксарлактар оса. Килеүселәр хозурлыкка хайран калып, саф һауаһын шулап, ләззәтләнеп ял итә, рәхәтләнеп һыу инә, кәмәлә йөзә.

Балыксылык шөгөлә Әхтәмдәң булмышын бөтөнләй биләп алды. Тик хозур Кайынкүл буйында бала сактағы һиллек, именлек бөтөүе генә күнелһезләндәрзе. Тәү мәлдә йөнтөйәгенәң йәмен, кәзерен белмәүселәргә, бәсен ебәрәүселәргә нык борсолдо. «Фу, миһырбанһыззар, йәннәттәй ерзе бысраталар», — тип көйөндә. Яр буйы тулы һыу һауыттары, һыра, арақы шешәләре, быяла ярыктылары, аш калдыктылары... Моторлы кәмәләр геүелдәй, мылтыктар дөмпөлдәй. иңкелдәп ятқан һазлыктарза сынрау торналарзың йөрәк тетрәткес тауыштары уның йән әрнеүән көсәйтә, рәнйетелгән тереклек донъяһы сеңләй кеүек тойола. Хәзәр кеше тәбиғәт менән аһәңле йәшәмәй шул, йәшәмәй! Тора-бара бындай хәлгә, мөнәсәбәткә Әхтәм үзә лә күнекте, көтһозлокка бөтөнләй игтибар итмәй башланы.

Камыш, тал баһқан күтерзәрзә кыр өйрәктәре быйыл да оя қорзо, бала сығарзы. Көзөн һунарсылар аһа ла, язын қабат әйләнеп киләләр. Әллә бында уларға хәүеф-хәтәр янағанын оноталар инде. Қасандыр Кайынкүлдә, кешеләрзе һокландырып, акқоштар за йөзөп йөрөгән. Мәгәр яман әзәмдәрзән бизеп, байтак йылдар инде күренмәйзәр, төләк урындарға ғына төшәләр.

Сентябрзәң сыуак мәле ине. Йыш қына сыбарланып, тулкындарын қағып ятқан күл әле тып-тын. Камыш, тал ышығында нимәләрзәр суп та суп килә. Әхтәм, һиҫкәнеп, кәмәһен шул тирәгә борзо. Супырлау асығырак ишетелде. Қаззар қойона, буғай. Был якка килеп етмәй торғайнылар за. Балыксы яқыная бирзе һәм, яп-яктыла мәғжизә күргәндәй, иҫе китте: уның қаршыһында — акқоштар, һомғол һынлы акқоштар!

Үлеп гашик булып, һылыу қыз янына ашыққан егеттәй, Әхтәм икенсе, өсөнсә көндә лә акқоштар янына алкынды. Тәүзә тегеләр унан ситләште, бик яқын юллатманы. Әхтәм балык тотоуын да онотоп, сәғәттәр буйына һомғолкайзарға бағып, гәжәп кылып ултырзы. Шундай гүзәл, нәфис йән әйәләре! Назлылар, иркәләр, һөйкөмләләр. Юқка ғына һылыу қыззарға «акқошом!» тимәйзәр икән.

Мәктәптә укығанда укытыусыһының акқош тыуы тураһында һөйләгәнә шул сак йәнә хәтеренә төштә. «Қанбабабыз Уралдың қатыны омай — қоштар батшаһы Самраузың қызы, бәхет қошо. Урал мәрхүм булғас, ул қош тунын башка һалмаған, ситтәр күзән алырлык қабат һылыу булмаған, қош көйә қалған һәм

осоп киткән. Байтак йылдар узгандан һуң, омай нык һағынып, Уралға килеп, уны уйлап моң сәскән, аккош булып түл йәйеп, аккош тыуыны үрсеткән. Урал батырҙың саф уйындай, аккош төсө ак булған. Кәрзәштәр быны якшы белгән, бер туғандай күрешеп, ау аулаузан тыйышып, аккош тотоп еймәскә һәр кемгә әйтешкән. Урал батыр нәселе әүбән дә омайғоштон тыуы булған аккоштарҙы атамасқа кушқан. Аманаттың ғилләһе шул: кешегә аккош ите харам».

Укытыусы ағай хикәйәтен дәфтәргә яззырып, укытып, һәр балаһан кабат-кабат һөйләттә. омай нәселе аккоштарҙың Урал заты ла икәнән, йәнә лә яратып, иркәләп балаларға «аккошом» тиеүзә лә төшөндөрзө. Шуға ла аккош тураһындағы карһүз Әхтәмдең хәтеренә нык уйылды.

омайғош тыуының асылы нәсәлдән нәсәлдә күсәләр, күрәһән. Алысқа, бик алысқа юлланып, әммә монланып, һағынып, аккоштар Уралдың күк ынйыһылай Кайынкуленә көс-көзрәт, ғәйрәт алырға төшкәндәр, моғайын. Шүлгән һымак яуыздарҙың яһиллығын бер килке онотқандарҙыр. Шундай уйзар кисерзә Әхтәм омай коштарына һокланып. Тора-бара һомғолкайзар уға күнекте, Әхтәм көмәһендә уларҙың араларында йөзөп йөрөй башланы, йәнәштәрәндә генә балык каптырҙы.

Көз көз индә, көндәр һалкыная төштө. Өшөттө, етәр бөгөнгә. Ниһәләр эсе лә боша. Анлашылмаған хис-тойғо, кисереш күңелендә. Әхтәм ярҙа Васяның таныш «Нива»һын күреп, шул якка ыңғайланы. Бәлки, йылытырҙар за.

Урыстар яр ышығындағы йәшел сирәмгә қорам қорған. Йыйылма өстәлдә — арақы, тоҙло қыяр, шашлык... Ымһындырғыс аш-һыузы күргәс, Әхтәмдең күззәре янды, тамағы қылқылданы. Быны Вася ла тойҙо.

— Ахтямка, әйзә беззәң менән, — тип пластмасса һауытқа арақы койҙо. Берәүзә тотқас, икәү, өсәү иттеләр. Әхтәм йомшарҙы, урыстарҙың гәм белмәй ял итеүенә көнләшәп тә куйҙы. Без ошонда йәшәһәк тә, күл буйына сығып, табын қороп ултырмайбыз, донъя мәшәкәтенән бушамай йөрөп тик ятабыз. Бушаған сакта ла ниһәләр төбигәт қосағына сықмайбыз. Ә бит һыуға қарап, усакқа бағып, гәп һатып, қымыз эсеп йырлашып ултырыуы үзә бер гүмер.

— Қорзаш, тим, қорзаш! — Вася Әхтәмде уйынан бүлдә. — Күлдәң анау төшөнә аккоштар төшкән. ин дә шунда балықсылайһың. Исмаһам, беренән генә атып алып қил, беззәң мылтық юк.

Ах, һисек күреп қалған һуң был ен һукқыр аккоштарҙы? Нисек? Күл бит күз күреме етмәс зур, озон. Кәмәлә йөрөгәндәрәндә шәйләнеләрме икән? Әллә осқандарындамы? Балықсы борсолдо, мөгәр һыр бирмәнә.

— Беззә, башқортта, аккош изге кош һанала. Уға һунар итеү борон-борондан тыйылған. Юк, атмайым! — Әхтәм кәтғи рәүештә баш тартты.

— Әкиәт! — тине қызмаса булып алған Вася. — Қаз итән бик яратып ашайһығыз, бер зә язык һанамайһығыз, хатта қаклайһығыз.

— Қаз қаз индә, аккош түгел.

— Нисек... түгел? Назан һин, Ахтямка! Улар икәһә лә — озон муйынлы һыу қошо, икәһә лә — ашамлыҡ.

Әхтәм бирешергә теләмәнә, үз һүзән һөйләнә:

— Вася, һин үзәң аңламайһың. Аккошқа теймәү — беззәң изге йола, гөрөф-ғәзәт.

— Гөрөф-ғәзәт, имеш. Ғәзәт түгел, хөрәфәт. Шул хөрәфәткә ышанып, был үзәңдә сиқләү, тәмлә тәғәмдән мәхрүм итеү. Бына без өйрәген дә, озанын да, һуйырын да атып алып рәхәтләнәп ашайбыз. Аккош ите иш-шеү зә затлырақ.

— Беззәң күлдәң табаны, шүрәте, қарабалығы ла телендә йоторлоқ. Бына, әле генә сығарҙым, һаман да қыймылдашып яталар. Өс қилограмм булып. Ал. Йөз иллә һумға ғына бирәм.

— О-о-о! Без балыкты ла яратабыз. Суртандын ухаһы айырыуса шифалы. Ах-тямка, молодец, шәп кеше һин! — Урыс балыкты ла, балыксыны ла мактай-мактай аксаһын сығарып һалды. — Әйзә, балыкты йыуып куйайык.

Кара кеше һүрәтле шешәнән койоп, балыкты йыузылар, әсе кыяр каптылар. Әхтәмдең зиһене нығырак томаланды. Вася урай-урай тағы ла аккош тураһында һүз сурытты:

— ез ни, ауылда йәшәгәс, ишле қаз асрайһығыз, һуйып, өмә үткәрәп, байрам итәһегез. уғанлап, һарымһаклап итен һоғонған, коротлап һурпаһын эскән бар. Бер башкорт танышым қаз ботон майлы қоймакка урап, қаймакка манып ашатты. Тәмле! — Урыс ирендәрен ялап алды. — Безгә, қала бахырзарына, қаз ите онотқанда бер эләгә. Хәзер, көзән, бынау аккоштар һимез инде. Ахтямка, мин һинә әйтәм: әкиәткә ышанма, қуркма, хәзер шундай заман, иң тәүзә үзәнде уйла. Бына һинә мең һум — аккошто атып алып қил! Деликатес өсөн мең һум йәл түгел. Минең өсөн иң мөһиме — затлы ашамлык!

Күнелде иретерлек һәм әүрәтерлек һүзе менән тәһсир итеп, аксаһы менән арбап, хәмерзән йомшарған балыксыны үз ихтыярына буйһондорғандан-буйһондорзә Вася. Әхтәмдең буталған башында төрлө уйзар уралды. Был аксаны табыу өсөн әллә нисә кән иртә таңдан торорға кәрәк. Ә аккошто атыу йәһәт, мылтығынды бер дөпөлдәттең — бөттөң. Аккош ите кешегә һарам, тиеу, ысынлап та, әкиәттер ул. Коштоң кеше менән ниндәй уртақлығы булһын? Аккоштоң катын-кызға, катын-кыззың аккошка әүерелгәнән кем күргәнә бар? Әхтәмдең дә күргәнә юк. Вася әйтмешләй, қош қош инде, әзәм затына ризык өсөн яратылған. Акса аяк астында ятмай, урыс иһә инәлеп, қулыңа һоноп тора.

— Ал, ал, — тип қоторто күзгә күрәнмәс нәфсе. — Биргән сакта — ал! Гел биреп тормастар...

— Ярар, бер аккошто атқандан донъя кителмәс әле. — Әхтәм әллә урысқа, әллә нәфсегә һырт бирзе.

— Бына был, исмаһам, беззәңсә! — Вася шап иттереп уның иңбашынан қакты.

Әхтәм күп эсеүзән зиһенән, ақылын юйып өйөнә қайтты һәм һунар мылтығын алды. Шул қилеш кәмәһенә ултырып, аккоштар яғына йөззә. Улар күлдең қайын, ерек, муйыл, тал қаплаған һазамык шары тирәһендөгә қамышлы ышығында қойона. Кәмә яқынайғас, хәуефләнгәндәй, һомғол муйындарын тағы ла нығырак һузылар. Таныш әзәми затты күргәс, тынысландылар, томшоқтары менән қаурыһзарын рәтләргә керештеләр.

Мөртәт мылтығын бер алды, бер һалды. Ниңәлер күңеле шомланды. Аккоштар уны үз итә, уға ышана. Ул иһә, ышаныстан файзаланып, изге қоштоң ғүмерән қыймаксы. Ата һүзән тотмай, қабырсактан қан һемергән, қанлы йәшен түгеп, ебәреүзәрен ялбарған омай аккошто ашарға тырышқан яуыз Шүлгән затынан микән әллә мин? Қанбабалар йолаһын бозоп, қан кәсәйем бит. Аккош қанын! Аккош ите кешегә һарам, тигән сың телеп үтте мейһен. Бәлки, һарамдыр? Ләкин уны үзе ашамай за, урыс ашай. Һарам қафырға төртөр. Мәғәр атыу тыйылған қошто кем ата ун! Башыма қәһәре төшһә?.. Төшһә төшә инде. уң инде, һуң! Хәмерзәрен — эскә, мең тәңкәһен кәсәмә һалдым...

Тымык күл өстөндә қолак тондорғос шартлау яңғыраны. Хәуеф, шом һалған қыйғақ тауыш менән аккоштар күккә күтәрелде. Берәүһе қанһырап, һомғол муйыны һәлберәп, күл өстөндә ятып қалды. Уны йәһәт кенә эләктереп, Әхтәм кәмәһенә һалды һәм, тетрәткес шауға һисқәнәп, юғарыға бакты. Күл өстөндә өйөрөлгән қош тубынан берәүһе айырылып, бейегерәк күтәрелде. Пары һәләк булғанын, яңғыз қалғанын тойған, рухы һынған ата аккош! Уның хәсрәтле әсе тауышы һауаны ярып, йөрәккә үтте. Нәк Әхтәмдең өстөндә осоузан туктаны ла, таш һымак асқа йомолдо гәййәр қош һәм, кәмәһенә қырыһына қиләп төшәп, шундук йән бирзе, алһуы қаны битенә сәсрәнә. Әхтәм шақ қатты: пар аккоштар берәһе

өсөн береһе үлдә! Коштарзың да мөхәббәте шул кәзәре көслә була икән! Йә Хоҙа, нишләнем мин, нишләнем?..

Ата аккоштон хәсрәтле һунғы ауазы башкаларына яһилдан кон алырға сакырған оран һымак та янғыраны, бугай. Аккош тубы берзәм рәүештә йән кыйыгусыға ябырылды. Башы осонан осоп, битен, сикәләрен сукуштары менән сукуйзар, канаттары менән һуғалар. ыу өстә кош кауырһыны, йөнә менән тулды. Хәзәр үлтерәләр, хәзәр бөтөрәләр! Мылтығы төшөп китеп, күл төбөнә батты. Кулдары менән генә һелтәнеп каршы торорлок, котолорлок түгел. Аккоштар кыйылып осоп, кайтанан һөжүмгә ынтылған арала, яһил йәнтәслимгә ярға табан йөззә. Ниһайәт, һыу өстөнә хәтле эйелгән кайындың ботактары астына кереп боҫто. Коштар иһә һауаға күтәрелеп, мәрхүм кәрзәштәре менән хушлашкандай, күл өстөндә өйөрөлдө-өйөрөлдө лә күкһеллеккә инеп юғалды.

Әхтәм дә боҫқан урынынан сықты. Бите кып-кызыл сей яра. Утка бешкәндәй янып барғас, башын һыуга тықты, канлы кулдарын йузуы. «Дунғызлар»зың һүзен тынлап, кәрәгендә алдыңмы, йолкош, тип, был яманлыҡка котортоусыларзы ла, үзен дә һүкте.

Култыктан йөзөп сыкканда, урыҫтар уны ярза көтөп тора ине. Кулы, бите сукулып, кейеме теткеләнеп бөткән Әхтәмдә күреп, улар телһез калды. Ниһайәт, Вася:

— Ни булды? — тип һораны.

— Ни булһын, бәлә булды. Мин — өзәм актығы, — башкаса ауыҙ за асманы Әхтәм.

Канаттарынан тотоп, корбандарын урыҫтарзың аяк астына ыргытты. Шул сак башы тағы ла нығырак зыңкып ауыртыуын тойзо. Кулдары калтырай, йәне-тәне өшөй, болокһой. Әйтерһен, үле аккоштарзың йәне һымак, уны ла кото ташлап китмәксе. Урыҫтар иһә, Әхтәмдең бер юлы ике аккош килтереүенә кыуанышып, сатырзарына карай атланы. Вася, боролоп, каз мамығындай йомшак сирәмгә кара кеше һүрәтле шешә бырағытты:

— Стресынды сығар...

Озак, бик озак ятты Әхтәм күл буйында имәнес төштәр күреп. Йәнәһе, ул кара кеше һүрәтле шешәнән аракы түгел, ғорғолдатып кан эсә. Аяктары бәйләнгән аккоштар, бысак тотоп, муйындарын кырқырға теләгән яуызға: «Ебәр, зинһар өсөн ебәр, без изге йәндәр!» — тип инәлә. Котолорға талпына торғас, аккоштарзың канаттары кайырылып сықты, Әхтәмдең өстө-башы канға мансылды. Әллә кайзан мәрхүм укытыусыһы пәйзә булып, уға тишерзәй, йәнән өтөрзәй итеп карай: «Бәдбәхет, рухыма кара яктың, кәбәхәт!» — тип аяғынан тотоп һөйрәй...

Әхтәм яман итеп акырып уянды. Тәне дер калтырай, бите әсетеп һызлай, йөрәге һулкылдай. Күззәрем томаландымы икән тиһә, караңғы төшкән икән. Ярылып килгән башын тотоп, ауа-түнә ауыл яғына ыңғайланы. Тәнтрәкләп бара торғас, алды яктырып киткәндәй тойолдо. Лаякыл иҫерек Әхтәм арттан машина якынайыуын да тойманы.

Аккош итен кыззырып ашап, туйып, кикереп, Вася ла корзаштары менән кайтырға кузғалғайны. Көн буйы әсеүзән мейеләре һыйыкланған, күззәре томаланған урыҫтар төн караскыһын күреү түгел, шәйләмәне лә. Машина уны тапап үтеп, капыл ситкә тайпылып, йуған кайынға барып бәрелде. Күззәргә уттар күренде. Ошо минутта ниндәйзер хикмәт менән күктән таш һымак атылған аккоштон шомло ауазы Әхтәмдең қолағында йәнә бер сенләне һәм күбәләктәй йәне, яманға тарыған тәнәнән айырылып, Кош юлына карай осто.

“АК ЮЛ!” тиен бышылданы остазым...

“Автограф” исемле икенсе йыйынтығым Языусылар союзының шигриәт секция ында тикшерелә (1989 йыл). Танылған шағир, төүге китабыма ла фатиха биргән Хәсән Назар ыңғай үз әйтте, ижадында үсеш тенденция ы бар, тип канат куйзы. Әнисә Та ирова менән Тамара Ғаниева ла кулъязмамды нәшриәткә тәкдим иттеләр. Әхирәтем Зарема Әхмәтйәнова и ә үз итеп, күтәрәп мактап куйзы. Ни әйәт, олпат әзип Муса Ғәли үз алды. Манлайыма алкын тир бәрәп сыкты: уф, нисек ба алар икән? Хәлемде изгәндер инде, Тамара тер әге менән нык кына итеп кабырғама төрттө: “Куркма, Муса ағай шәп кеше ул!” Куркам шул, әлегә мин уны шәп шағир итеп кенә беләм, бер нисә йыл ғына Әфөлә йәшәүемә, кәләмдәштәр менән якындан аралаша башлауыма.

Кыска ы, Муса ағай, рәхмәт төшкөрө, хупланы китабымды. Уның кулъязмамды баштан-аяк укып сығып, тәфсирләп анализлауына гәжәп иттем. Был бит йәш языусыға карата игтибар ғына түгел, ә уның шәхесенә ихтирам да – артабан да ошо мөнәсәбәткә лайык булғым, комарланып ижад иткәм килде шул минутта.

“Автограф”ымдың язмышы матур хәл ителде. Кәләмдәштәрәмде өйәмә сәй әсергә өндәштем. Бәтә е лә бер ыңғай Муса ағайға күз төбәнә: ул ни әйтер?

– Без күптән түгел фатир алдык, иптәшем унда көтөп ултыра, – тип кыстырзым, ысынлап та шулай за а.

– Бәй, яңы өйгә барып аят укымай ярамай, улай а, – тине Муса ағай, йылмайып. Шундай за нурлы йөз була икән, тип уйлап куйзым.

Мин бөгән дә шул фатирза йәшәйем. Муса ағайзың ап-ак тулкынлы сәстәре, изгелек бөркөлөп торған күркәм йөзө әм моңло тауыш менән аят укыуы хәтерәмдә генә – бик йыш күз алдыма килә, колағымда сағыла, йөрәгәмдә йәшәй ошо күренеш.

Олуғ шағир Муса Ғәлиҙән күз уңынан артабан да төшөп калманым, шөкөр. Языусылар союзына тәкдим итәсәкмен, көнә еткәс, тигәйне ул баяғы өйләшүзә. Ә ул көн, кағизә буларак, ике китабың донъя күргәс етә. Рекомендация орайым тип өйзәрәнә шылтырат ам: “Ағайың Мәскәүзә ине бит әле, Переделкинола, языусыларзың ижад йортонда”, – ти катыны Рәйлә апай. Ни сәбәп менән эзләүемдә аңлаткас, ул ихлас борсолоп ките минән өсөн, ағайзың адресын бирзе. Бул а ла булыр икән ике е лә берзәй яғымлы кешеләр, тип окландым.

Муса ағайға хат яззым, бер шөлкәм яңы шигырзарымды ла алдым (1992 йыл). Ярабби, күп тә үтмәй, калын ғына конвертта яуап килеп төштө. Тулкынланып астым да хайран калдым: бер ыңғай өс мә шүр шағир минә хат язған – Мостай Кәрим, Рәсүл Ғамзатов әм, әлбиттә, Муса Ғәли. Өнөммө был,

*Муса Ғәли, Шакир Янбаев, Ирек Кинйәбулатов,
Феликс Чуев, Михаил Брагин, Мостай Кәрим,
Муса Сиражи, Рафаэль Сафин. 1988 ыыл.*

төшөммө?! Бергә тура килгәндәр икән ижад йортонда. Мостай ағай за, теге шәлкемде укып сыгып, рекомендация язган. Ә Рәсүл Ғамзатовтың белмәгән-күрмәгән берәүгә сәләм күндерәүе — теләктәшлек белдерәүелер инде...

“... үземде ослап, “Ак юл!” тип бышылдап калам”. Муса ағайзың кәләмдәштәр корона тәкдими ошолай тамамлана. Рухташым, остазым, атай ымак күргән кәзәрле кешем минә үзе инселәгән ижад юлын ак күнеле, ак теләктәре менән бөгөн дә яктырта — иманым камил быға.

“Йөрәк хаты” исемле шиғыр китабым донъя күргәс, Муса Ғәли ағай “Башкортостан” гәзитенә мәкәлә язып сықты (1998 ыыл). Уның ба а ында мин шәкертенә хезмәтенән кәнәғәт остаздың тын алышын тойзом әм, күнелем нескәрәп, илап та алдым.

Бир ә бирә бит Алла бер кешегә: шағирлык таланты, изге күнел, пәйғәм-бәрзәкеләй нурлы, матур йөз — Муса ағай хақында гелән шулай уйлайым.

Остазым сирләй... Тамара Ғәниева менән хәлен белергә барзык. Үзәбез шөрләйбез: Муса ағайзы аяныслы халәтгә күрәп, ебеп төшмә әк ярар ине? Уны нык яратуыбыз, ауырып киткәс әрнеүебез, хафаланыуыбыз хақ та а. Ишекте Рәйлә алай асты, йөзөндә көсөргәнеш бар, әммә беззе өйөнәп каршыланы: “Ағайығыз яңы шиғырлар язган, әлдә килдегез,” — тине Рәйлә алай.

Муса ағай ябыккан, бәләкәсәйеп қалған кеүек, — күзгә йөш төйөлдө, тышка сығармақса сак көс етте. Ағай, беззе күрәп, ике кулын уззы, гүйә, канаттары язылып китте. Ап-ак күлдәк, ап-ак йөз, ап-ак сәстәр әм қап-кара каштар — торғаны изгенә портреты. Ул безгә шиғырлар укыны, ап-ак қулдарын үз ритмына болғай-болғай. “Муса ағай, қулдарыңды улай қискен болғамасы, хәлендә бөтөрмәсе,” — тип әйтерзәй булдым да, әйтмәнем — қағыныр көрә әле бар за а канаттарының, қағын ын!

Гүйә, қояш тотолдо — Муса ағай фани доньянан үтте. Минең күңелемдә тотолған икән қояш... Канундарға ни дөгүә? Муса ағай кеүектәрзе лә юғалтырға, шуға күнергә тура килә — ә нишләмәк?! Хәтер менән йөшәргә, рәхмәтле хистәрзе уның рухына еткерергә тип күккә өндәшергә қала.

Муса ағай, хөрмәтлем! ин аят укыған өйзә, ин ишек аскан ижад донъя ында мин бар әле әлегә... әм минең хәтеремдә — ин бар, олуғ шағир, шәп кеше, матур кеше Муса Ғәли!

Гөлнур ЯКУПОВА.

АК ШИШМӘНӨҢҮҢ ПЫҢМАҢ ПЛАУЫМЫ

Был фани донъяла көтмәгәндә низәр генә иштергә, низәр генә кисерергә тура килмәне. Өлкән кәләмдәшем, изгеләрзән-изге йән эйә е, күренекле шағир Муса Ғәлизең йөрәге туктағанын ишеткәс, миңә ауыр сактарза барып өйәлә торған иң ышаныслы имәндәрәмдең бере е дарслап ауғандай тойолдо. Бер миңә генә микән уң әле? Тистәләрсә, йөззәрсә кешеләр — йәшерәк быуын кәләмдәштәре, меңдәрсә төрлө быуын укыусылары, уны белгән күп замандаштары, ирәгәйә барған язуаштары — барса ы шундай ауыр юғалтыу тойғо о кисергәндер. әм әле алда озак вақыттар кисерәсәк. Уның булмауын, уның етмәуен без әр сак тоясакбыз. Ул башкорт шигриәтенәң, тотош башкорт әзәбиәтенәң генә түгел, донъяның бер кабатланмаҗ бизгәе, сағыу матурлығы ине.

Быйылғы йылы кышта ирәк- аяк яуған, йортобоз каршы ында тезелеп ултырган шыршы ботактарында өйөм-өйөм булып кабарып яткан карзар за уның күпереп торған ап-ак сәстөрән, сафтан-саф күңелен, тик изгелектән торған ап-ак хыялдарын хәтерләтеп яткандай. Сәстәре ымак ак күңелле, ак хыяллы, ак өмөтлө, ак әм пак тормошка әйзәүсә өлгө булып каласак ул замандашыбыз, ватандашыбыз хәтерендө.

Күптәнге осазымдың оло ижадына мөнәсәбәтемде, дөрөсөрәге, мөхәббәт-ихтирамымды әр төрлө әзәби осрашығузарза, төрлө өйләшеү-бәхәстәрзә әйтә-белдереп кил әм дә, уның бөтә шигриәтенә тулы ба а бирә алыуымды күз алдына ла килтерә алмайым. Шағирзың нигеззә тәбиғәткә, иң мө име, кеше тәбиғәтенә, тормош-булмышына бағышланған ижады тәбиғәттең, тормоштоң үзе ымак бер карауза ябай за әм мәңге төшөнөп бөтмәслек серле лә, катмарлы ла.

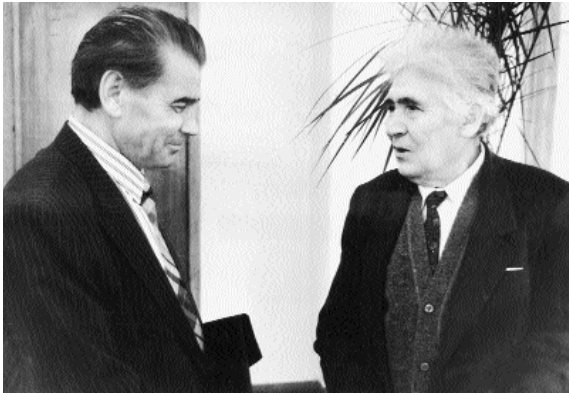
Бөгөн Шишмә районының иң матур төбәктәренәң бере е Иске Муса ауылында, уға 70 йәш тулған сактағы юбилей тантаналарында булған хәтирәләр искә төшә. Тик бейек таузар башында әсе йәйзә лә ятқан ак кар ымак, Муса Ғәлизең күркәм ак сәстәре әм ошо ауылдағы Ак шишмә күз алдыма килеп баҗа. Хозур тәбиғәттең урта ында атылып ағып ятқан Ак шишмәненәң әргә ендәге ак зур ташка Муса Ғәлизең:

*Ак шишмә мин, уйлан, кешем,
Карап миңәң ағышыма.
Кеүәт бир ен иңә ыуым,
Паклык бир ен намысыңа, —*

тигән юлдары мәңге торорлок итеп уйып язылған. Шағирға бынан да тәбиғи, бынан да зур ба аны, хөрмәтте тағы нисек уйлап табырға мөмкин?!

Әлбиттә, мин Салауат төйөгәндә Йүрүзән шишмә енән дә, Миәкәлә Акмулла шишмә енән дә, Езем-Каранда Ғафури шишмә енән дә, Келәштә Мостай Кәрим козоғонан да әм башка исемдәр йөрөткән сығанактарзан ятып шифалы ыузар әскәнем бар. Улар хақында ла ләззәтләнәп хәтерләйем. Бына хәзер нисәмә тистәләрсә йылдар Муса Ғәлизең шигриәт шишмә ененәң телдән китмәс ләззәтән татып йәшәүем шатлығын уртаклашкым килә минен.

Шағир үзенәң мулла кушқан Ғабдрахман тигән исемән ошо Ак шишмәләре

Ирек Кинйәбулатов менән Муса Ғәли.

Ләкин уларзын койрок оз шигриәте лә, койрок оз исеме лә күнел укшытыу той-го о ғына тыгузыра.

Ә бына үзенә тыуған ауылының исемең алған шағир исеме тәбиғи зә, йөрәккә лә яқын. Әле шағир Муса Ғәлизең тәүге исемең дә, уның биография ын да йүнләп белмәгән сакта мин, урта мәктәпте тамамлап хәрби хезмәткә киткәндә, өс китап – тәүге башкорт поэзия ы антология ын, Мостай Кәримдең “айланма әсәрзәр”ен, Муса Ғәлизең “Тыуған яктарым” поэма әм шигырзәр китабын ток-сайыма төрөп алып алып киттем. Севастополдә ауыл кейемен хәрби-дингез флоты форма ына алмаштырғанда бер старшина был китаптарзы мунсала ук калдырып китергә кушқайны. Тыңламаным. Улар, иң кәзерле бетеү булып, минең менән дүрт йыл төрлө дингеззәрзе, океандарзы йөзөп йөрөп кайтты.

Муса Ғәли исемеңең миңә яқынлығы әле мәктәптә етенсе синыйфта укып йөрөгәндә үк башланғайны. Иң тәүзә өс шигырымдың бере ен ул 1953 йылда “Пионер” журналының февраль анында бақтырып сығырғайны. Ул сакта Муса Ғәли журналдың әзәбиәт әм сәнгәт бүлеге мәдире булып эшләй ине. Мәктәптә укыған йылдарза көн дә тигәндәй шигыр язып редакцияга ебөрөп қаңгыртқаным өсөн әле лә унай ызланам. Ә Муса ағай уларзың әр бере ен яуап ыз калдырмай торғайны. Уның кешегә игтибарлылығы шул сакта ук яқынайткайны инде. Флоттан туп-тура Башкорт дәүләт университетына килеп ингәс, шағир менән яқындырак таныштым. Ул тәүге китабымдың кулязма ын тикшерәүзә лә катнашып, фатиха бирзе.

Артабан Муса Ғәлизең тормош биография ын да, рухи биография ын да нык-лабырак белдем, киңерәк төшөндөм. Муса Ғәлизең тәүге шигырзары Дәүләкән педагогия училище ында укығанда, 1940 йылдан башлап басыла. Узған ярты быуаттан артык вакыт эсендә шағир төрлө телдә 50-нән ашыу китап бақтыра. Улар ара ында балалар өсөн китаптар за, проза әсәрзәрә лә бар. Әммә уның төп жанры – юғары поэзия. Уның шигриәтенә нескә лирик моң менән юғары гражданлыг рухының органик берлеге хас. Тәбиғәт әм кеше аша тормош асылын асыу – шигриәтенәң төп сифаты.

Муса Ғәлизең “Ағизел йыры”, “Дингеззәр аша өйләшәү”, “Таузар сакыра”, “Кояш еле”, “Кызыл үләндәр”, “Атылған йондоззәр”, “Ғүмер ауазы” поэмалары – башкорт шигриәтенә бизәк-нур өстәүсе әсәрзәр. Уларзың әр бере енең художество қиммәте әм поэтик үзенсәлектәре хакында байтак язылды әм языласак әле. Бында тик академик Ғайса Хөсәйеновтын: “Романтик күтәрәнкелек әм киң кол-ласлылык – шағирзың поэмаларына айырата хас сифат”, – тигән ба а ы менән сикләнеү зә етер. “Шундай сағым була, гүйә, мин Етегәндәргә йәнәш еләмен, шарға басып килгән айыу ымак, йы ан буйлап бөйөк Ер шарымды төгәрәтеп

булған тыуған ауылы исемеңә ал-маштырыуы ла ис осраклы түгел. Был – үзе генә лә зур бәхет. Тыуған төбәккә яқынлықты тағы ниндәй сара менән иҗбат итеп була икән?

үз ыңғайы шуны ла әйтке килә: уңғы вакытта әле Языусы-лар берлеге ағза ы ла булмаған шигыр языусылар фамилия ының койроғон кырқып, матбу-ғатта койрок оз исемдәр менән йыш күренә башланы. Қай берзәрә, “донъя иркәңлегәнән” файзаланып, псевдонимдарын азна айын, ай айын алмаштыра.

алып киләмен!” – ти шағир “Ер ыскынмас миңең кулымдан” шиғырында.

Ана шулай йы андарға атылыр кеше ыны, бейеклек әм бөйөклөк, романтик күтәрәнкелек “Кояш эле” поэма ына айырыуса хас. “Был поэманың төрлө серзәр менән тулы космосы ла, кешенең тәбиғәт, йы ан стихия ы менән алышына бәйле драматик хәлдәре лә, ут канатлы әм ут йөрәкле космонавт-ка арман характеры ла, символик образдары әм поэтика ы ла шау романтик рухта”, – тигән фекерен еткерге килә укыусыға.

Муса Ғәлизең йәнә үзенә генә хас сифаты – ул донъяны, илде, тыуған ерзе күп гизгән шағир.

Ул сит илгә киткәндә лә, ил эсендә сәфәргә сыкканда ла, Башкортостан буйлап йөрөгәнәндә лә – мин әр сак қыуанып кала инем. Кайза йөрә лә, Башкортостаным исеменә, милләтем исеменә оят килтермәслек, кире енсә, уның данын күтәрерлек “илсә” сыға, тип өйөнөп кала инем. Уға карап башкорт шигриәтенәң дәрәжә ен күрәләрзәр, тип ихлас қыуана торғайным.

Юлда Муса Ғәли менән бергә йөрөү – үзе бер қыуаныс. Мин дә уның менән бергә республиканың төрлө яктарында байтак булғаным бар. Ул сәфәрзәң күбе е хәтерзә аклана. Ә бына Бөйөндәге орашыузар айырыуса күнелдә қалған. Мостаи Кәрим, Рауил Бикбаев, Динис Бүләков, Муса Ғәли әм башқа кәләмдәштәрәм менән без Шүлгән мәмерйә енә лә ингәйнек. Кайтқас байтағыбыз шиғырзәр яззы. Муса Ғәли зә “Шүлгән хәтирәләре” тигән шиғыр алып кайтқайны унан. Был зур ғына әсәр шулай тамамлана:

*Ирек атлай иркенлеккә ыуап,
Мәмерйәлә ыуыт, караңғы...
Әй, яқтылык! Ерем яқтылығы,
инән тәнгә йылы таралды.
Ерем, индә, индә генә бит ул
Был йәшәүзәң барлык сере лә,
Азат йәндең күргән байрамы ла,
Без қалғанға хисап көнә лә.
Мәмерйә ни?.. Унда керзек, сықтык...
Ағай-эне бергә йыынып:
Кайт ақ икән теге донъянан да,
Бер-беребезгә шулай ыйынып!..*

Шиғырзарында әр сак кеше бөйөклөгән, уның тәбиғәт менән берзәмлегенәң мәңгелеген раслаусы шағир ошо юлдарза ла кешеләрзән бер-бере енә, тәбиғәткә ыйынып йәшәргә теләүен әм уны зурлауын күр әтә. Зур тормоштоң бәтә бөйөк гармония ы – донъяға, тәбиғәткә бәйлелек, уға ынтылыу моңо. Моң тигәндәй, Муса Ғәлизең шигриәте үзенә генә хас әске моңо менән арбай белә. Шуға ла:

*Зур еремә зур өмөттәр сәстем,
Шытыузарын, язым, инән көтәм:
Нисәнсе кат йылы қулым менән
Йәшел бөрәләрзе ыйпап үтәм, –*

тип укығанда мин үземдә аңлап бәтмәгән сихри моң тоям, шағир ынын күз алдыма килтерәм.

Донъя катмарлашып-ауырлашып, кирегә тәгәрәгәндә Муса Ғәлизең Ак шишмәнәң пак ыузары ымак шигриәте ызланыулы күнелдәргә шифа булып, йөрәк яраларын еңеләйтә килә. Йәшә ен шундай шигриәт, ақ шишмәләрең атылып аға бир ен ғәзеллеккә, матурлыкка сарсаған донъяла.

Мин был бәләкәй хәтер-мәкәләмде Муса Ғәли арабызза сакта уға бағышлап язылған шиғыр менән тамамағым килә. Уны әр сак янымда тоям. Шулай тойол он да.

Ерзә аман каты уғыш бара,

Уйы ла юк әле туктарға.
 Күкрәгебез аман телгеләнә
 Төрлө уттар, төрлө уктарзан,
 Уйы ла юк әле туктарға.

уғыш бара кешелекле өсөн,
 Кеше итеү өсөн кешене.
 Шуға кайтып кал ын өсөн бөгөн
 Бар асылы бөтә эшенең,
 Кеше итеү өсөн кешене.

Бара уғыш, атыш, шартлау менән,
 Йышаялар йөрәк шартлаузар.
 Шатлыклы ла, хәүефле лә инде
 Ал ызыкта ездең атлаузар,
 Тик йышая йөрәк шартлаузар.

Әллә ниңә донъя сәйерләнә,
 Әллә ниңә кеше ваклана:
 акланмастай сакта аклана ла
 Акланмастай сакта аклана,
 Әллә ниңә кеше ваклана.

Тауға карап тау булырзай булып,
 Көндән-көнгә арта көнсөллек.
 Бары менән байрам итә белмәй,
 Был йәшәү, тир, гүйә, өс көнлек,
 Көндән-көнгә арта көнсөллек.

Йән дуң булгандар за хөкөмләшә,
 Бүленәме намыс урталай.
 Инә — кыззы, ата улды белмәй,
 Ак акалдың битен йырталар,
 Бүленәме намыс урталай?

Әле күптәр кабынып та бармай,
 ез уттарза нисек яндыгыз?!
 Яуза юкка ятып калдыгызмы,
 Бушка түгелдеме каныгыз?
 Уттарза ез нисек яндыгыз?

Төрлө уғыш яланынан ял ыз
 Уттар, уктар аман яуалар;
 Күптәр уғыш яра ынан түгел,
 Тормош яра ынан ауалар,
 Уттар, уктар аман яуалар.

**Ирек КИНИӘБУЛАТОВ,
 Салауат Юлаев исемендәге
 дәүләт премия ы лауреаты.**

”БЫЛ ДОЧЬЯЛА ТАУЗАР БАР САҒЫНДА...”

Муса Ғәли менән без тәү тапкыр эш буйынса осрашкайнык. Ул сакта мин “Вечерняя Уфа” гәзитенәң әзәбиәт бүлегә мөдире инем әм уға яңы шиғырҙарын орап мөрәжәғәт иттем. Ул редакцияға кыйыу ыз ғына килеп инде лә шиғырҙарын ондо: “Укып сығығыз әле башта... йә окшатмаҫ ығыз...” Окшатмай була тиме?! Уның ижадындағы лирик а әң күнелдәргә ятышлы шул. унғарак, минең уға карата мөнәсәбәтемдән ихтирамлы булыуын аңлапмы, ул үзе лә асылып өйләшә барзы, әм без уның менән дуҫтарса мөнәсәбәттә булдык.

Хәтеремдә, шәлкемдәренән бере ендә уғыш хақындағы шиғырҙары ла бар ине. Кайза уғышыуы хақында ораным, әм уның Курск дуға ындағы каты алыштарза катнашыуы, Днепрзы кисеуе асықланды. Наградалары хақында өйләмәнә. Ә бит ул II дәрәжә Ватан уғышы ордены әм мизалдар менән кайта. Уларын миңә уңынан шағирзың катыны Рәйлә ханым күр өттә. Рәйлә Гиниәт кызы шағирзың иҫтәлеген кәзәрләп ақлай. Днепрзы кискәндән уң бирелгән “За отвагу” мизалы ла мөндәргә беркетелгән.

*Төнгө Днепр... Ярзан ярына
Сират күперен кисте алдаттар.
Янып торзо кулда байрактар,
Туракланды дошман аръякта.
Томан бөтөн, тугай йәйрәгәс,
Ялды белмәй, белмәй куркыузы,
Уксы частар тағы ынтылды.
Гүйә, туфан калкып тулкынды.
Ер әйләнде мәллә кирегә,
Үткәндәрзе кире сакырып.
Басты мәллә унан калкынын,
Меңәр янар таузар атылып!*

Рәйлә Гиниәт кызының өйләуе буйынса, шағир уғышта каты яралана, госпиталдә яралыларзы Өфөгә озатасактары хақында ишетеп, зур шатлык кисерә. Шулай булмай ни, тыуған яктарын, туғандарын, тыуған ауылын – Шишмә районындағы Иске Мусаны күрәсәк бит! Фронттан кайтқас, ул уғыш хақында лирик шиғырҙар за, поэмалар за, повесть та яза.

Муса Ғәлизең бала сағы еңел генә булмай. Әсә енең буйында сакта ук ата ы әләк була. Тол калған әсә е уға күптән күз алып йөрөгән ауыл егетенә тормошка сыға. Мусаны олата ы менән өләсә е тәрбиәгә ала, ә әсә енең яңы ғаилә ендә йәнә ете бала донъяға килә.

Атай бурысын үз өстөнә алған олата ы уғышта танышқан дусы хөрмәтенә Ғабдрахман тип исем куштыра. Романтик рухлы, лирик кисерешле малай бөләкәйзән ижадка тартыла әм шиғырҙарын, тыуған ауылы исеме менән, Муса Ғәлиев тип бастыра башлай.

Муса Ғәлизең холкон формалаштырған ауылдаштарының егәрле, ихлас, тәбиғәт яратыусан сифаттары гүмер буйы уның ижадын уғарзы. Шиғырҙар, проза, мәкәләләр яз ынмы, Муса Ғәли намысына, әзәп-әхлак нормаларына тоғро булды. Укыусыларына ул кыртан ашыу китап бүләк иттә. “Ағизел йырҙары”, “Дингеззәр аша өйләшә”, “Июнь кистәре”, “Кояш еле”, “Таузар сакыра” поэмаларында ул үзен тормошка

фәлсәфәүи карашлы, образлы фекерле, романтик хис-тойғоло шағир итеп танытты. Донъяның сер тулы космосы кешенең тәбиғәт, йы ан стихия ы менән алышына бәйле драматик кисерештәре, ка арманлык әм кешлеклеклек бар уларза.

*Мин хушлашам бөгөн ерем менән,
Таузар тыны, ямғыр эле менән,
Ямғыр кылдарының көйө менән хушлашам!..
Бар булмышым менән мин – ерзекә,
Ерзәй тиң ез хыял-хистәрәм.
Мин, бөркөттәй, алыстарзан күрәм
Тау таштарын, күктең зәңгәрлеген,
Тупрак төстәрән.*

Уның шиғырзарын мин рус телендә укыным. Уларзы Елена Николаевская, Ирина Снегова, Людмила Татьяничева, Борис Романов тәржемә иткән. Бәлки, улар шағир мәкиббән яраткан башкорт теленең нескәлектәрән биреп тә еткөрмәйзәр, әммә уларзағы шигри образлылык барыбер күнелде арбай.

Ул йәшәгән фатирза “сәйәхәтсе таягы” ақлана. Үзе юнған. Таякка үзе күргән илдәр исемдәре ырып куйылған.

Йәш сакта Муса Ғәли художество училище ына инергә лә ниәтләнә, ләкин әзәбиәт юлын айлай. Әммә тәбиғәттең матурлығына оклануы тойго о уны ағас скульптуралар а ау юлына этәрә. Карт ағастарзың ботағынан ул лирик-философик образдар алынған әйберзәр юныу менән мауыға. Уның “Бөтәбез зә бер тамырзан” тип исемләнгән бер поэтик композиция ы ла ана шундайзарзан.

*Ғүмер бында – тылсым. Юлдарымды
Йыл үтә ен бында көн үтәм.
Ерем кәзерен күкрәгемдә ақлап,
Изге бер ант итеп йөрөтәм.
Мин әкиәт кеүек күрәп багам
Үз еремдең зәңгәр төсөнә.
Париждарзан урап кайт ам да мин,
Исерермен арыш есенә.*

Алсак холокло Муса Ғәли дуслыктың кәзерен белә ине. Хәким Гиләжев, Гилемдар Рамазанов, Шәриф Бикколдарзың шәхәсен әм ижадын хөрмәт итте. Озақ йылдар Мостай Кәрим менән дустарса аралашып йәшәнә, уның менән тығыз бәйләнәштә булды. Словак шағиры Ладислов Беньо, үзбәк язбусы ы Хәсән Мөхтәр, аварзың атаклы Рәсүл Ғамзатовы менән дә ғүмеренең азағына саклым бәйләнәштә тотто.

Үкенәскә каршы, шағир бәләкәйзән, бозо йока йылғаға сумғандан бирле, үпкә сиренән яфалана. Ауырыуын фронт яландары ла азырғайны. Әммә ул быны белдермәскә тырышып, үзен егеттәрсә тотоп ғүмер итте. Әммә уңғы йылдарза үпкә тамырзаны кысылузан каты сирләне әм якты донъя менән хушлашты.

Үзе әйтмешләй:

*Был донъяла таузар бар сағында,
Тырышма ин башың әйергә.
Канаттарың бул а, талын, янып,
Йәшлегендә зәңгәр елендә.*

Үкенәм, ғүмеренең уңғы көндәрендә уның янына бара алманым. Телефондан өйләшәп торзок, хәле шәп түгел икәнә беләнә ине, борсормон, тип унай ызландым. Ә ул, бак ан, көткән. Катанына минең хакта йылы үззәр өйләгән.

Муса Ғәлизең вафатына кырк көн тигәндә 4 йәшлек ейәнсәре уның портреттағы йәзән ййпап, шулай тип куйзы: “Мин картатайзың озақ йәшәуән теләгәйнем. Килеп сыкманы...”

Тау кеүек кеше ине Муса Ғәли. Ә ижады халык хазина ына өүерелде.

Алла ДОКУЧАЕВА.

ОҒОҠЛАРҘА АҘ ИҮБӘЛӘР ИҮРӘ...

(Әхмәт Сөләймәновка 70 йәш)

Республикабыҙҙа әм ил эсендә генә түгел, уларҙан тышта ер аяғы-ер башында ятқан мәмләкәттәрҙә лә халыҡ ижады менән кызык ыныуылар, уны ғилми яктан өйрәнеүселәр өсөн Әхмәт Сөләймәновтың исеме күптән таныш. Берәүҙәр уны халыҡ ижадын халыҡка еткерәүсе, икенселәр әр сак эзләнеүсән баһалкы ғалим, Башкорт дәүләт университеты, Мифтахетдин Аҡмулла исемендәге Башкорт дәүләт педагогия университеты, За ир Исмәғилов исемендәге Өфө дәүләт сәнғәт академия ы талиптары уны кешелекле укытыусы итеп, мәктәп укыусылары и ө туған әзәбиәт, Башкортостан мәзәниәте буйынса дәреслектәр авторы тип белә. Әзиптәр даирә ендә ул Башкортостан әм Рәсәй Федерация ы Языусылар союздары ағза ы буларак мәғлүм. Кем генә тип кабул итмә ендәр, кем генә итеп ба алама ындар, Әхмәтте белгән кеше иң тәүҙә уның итәғәтлеләге әм ихласлығы өсөн хөрмәт, ихтирам итәлер, тип уйлайым.

Әхмәт Мөхәмәтвәли улы – башкорт әм, ғөмүмән, төрки донъя ы фольклористика ында күренекле урын яулаған филология фәндәре докторы, М.Аҡмулла исемендәге Башкорт дәүләт педагогия университеты профессоры, Рәсәй Гуманитар фәндәр академия ы академигы. Өлкән укытыусы, доцент сифатында Башкорт дәүләт университетының башкорт әзәбиәте әм фольклоры кафедра ында ун туғыз йыл эшләп өлгөргән Әхмәтте Рәсәй Фәндәр академия ының Өфө ғилми үзәге Тарих, тел әм әзәбиәт институты етәкселәге 1990 йылда фольклор әм сәнғәт бүлегенә мөдирлеккә конкурста катнашырға сақыра. Был имтиханды ул унышлы үтә. БДУ-ла эшләгән йылдарында ук ошо бүлек менән хезмәтәшлек итеүе өҙөмтә ендә ун игез томдан торған “Башкорт халыҡ ижады” туплама ының дүрт томын әзерләгән Әхмәт Сөләймәновты ТТӘИ-ның ғилми советы ағзалары бер тауыштан шул бүлек менән етәкселек итергә лайыҡ тип таба. Тик ун бер йыл унышлы ғына шул вазифа ында эшләп йөрөгән сағында уны 2002 йылдың йәйендә үткән II Бөтә донъя башкорттары королтайы и ө ошо халыҡ-ара йәмәғәт ойошмаының башкарма комитеты рәйесе итеп раһлай. Бына шулай, халыҡ ихтыяры менән, уға яратқан фәненән айырылып торорға тура килә. Насибы булғас, дүрт йылдан уң уға был эште М. Аҡмулла исемендәге БДПУ-лағы башкорт әзәбиәте әм мәзәниәте кафедра ы профессоры, Фольклор үзәге етәксе е рәүешендә өр-яңынан башларға форсат тыуа.

...1961 йылдың онололмәс авгусы. БДУ-ла кабул итеү имтихандары бара. Оло корпустың тарих-филология факультеты (хәзерге филология, башкорт филология ы әм журналистика, тарих факультеттары ул вақытта бергә булып, шулай тип атала ине) урынлашқан дүртенсе каты айырыуса шаулы. Ни өсөн тигәндә, әзәбиәтте, телде, тарихты яратыусылар бәхет ынарға йыйына ында.

Кабул итеү имтихандарында Әхмәт — алдат форма ында, мин моряк кейемдә йөрөнөк. Хәрби кейемгә ынау алыусылар за икенсерәк карар ымак тойолғандыр, бәлки. Хәйер, алдат менән моряктың бүтән ниндәй кейеме бул ын инде. Йылдар үтте. Әммә Әхмәт гимнастерка ын әле лә сисмәгән ымак миңә. Сөнки ундағы хәрби ыспайлык, йөрөш-хәрәкәтендәге еңеллек, эш-үзәндәге теүәллек аман шул көйөнсә аклана. Студенттары уға арнап:

*Коридорзан берәү килә:
Баҫа командир ымак,
Үзе йыйған әкиәттән
Төшкән ба адир ымак, —*

тип юкка ғына такмак сығарған ти еңме!

Әхмәт Сөләймәнов 1939 йылда Башкортостандың матур төйөгендә — Бөрйән районының Нәби ауылында Хәйрулла улы Мөхәмәтвәли узаман менән Лотфулла кызы Нурикамал тигән уңған колхозсылар ғаилә ендә тыуған. Тиндәштәре кеүек үк, уның да бала сағы ауыр уғыш йылдарына тура килә. Узған быуат ил эсендә илаш-ыкташлы әм қан койошло 30-сы йылдарзың буҫаға ына аяк баҫқан сағында ғына сәйәси золот қорбаны исемлегенә теркәлгәс-икәс, Себер концлагерын үзе теләп Ақ диңгез — Балтик каналы төзөлөшөнә китеү мөмкинлегенә алмаштырып, удар хезмәт күр әтеүе арка ында ғына иреккә сығарыл ала, шул тырышлығына “бүләк”кә алған сире ата ын 1942 йылда тамам аяқтан йыға әм қайтмаҫ ергә алып та китә. Әс кенә йәшендә атайзан етем қалып, балалығы уғыш дәүеренә тура килгән Әхмәттең тормошо нисек башланып киткәнән күз алдына килтереүе қыйын түгелдер, моғайын. 1946 йылда ул ауылындағы башланғыс мәктәпкә укырға бара. Тәүге укыу йылы ук хәтерзә озақ ақланырлық тормош класы була — шул укыу йылының язына халық, уғыш осоронда күрмәгәнсә, аслық килсерә.

1958 йылда, ВЛКСМ-дың Бөрйән райкомы юлама ы буйынса, райондан дүрт комсомолецты, шул иҫәптән бер йыл алда ғына Байназар урта мәктәбен тамамлап, тыуған колхозында эшләп йөрөгән Әхмәтте, Башкортостан ауыл хужалығы институтында тәүгә асылған әзерлек курсына ебәрәләр. Әммә, бер осрақлылық, дөрөҫөрәге, кабул итеү комиссия ының яуаплы сәркәтибенә яуап ызлығы аркаында, ул кире қайтып китергә мәжбүр була. Хәзер, алға китеп, Әхмәттең унда инмәй қайтыуына қыуанырға ғына қала, сөнки республикала ауыл хужалығы белгестәре бихисап, ә фольклор өлкә ендә белгестәр, бигерәк тә уларзын Әхмәт ымақтары, бармак менән генә анарлық бит. Шулай ук юғары укыу йортонада укытырлық ысын укытыусылар за әлегә тулып ятмай.

...Без йәш сакта алдатта булып қайтмаған ир затын қыззар хуш ынмай торғайны. Шуға ла алдат урпа ын татымау — егетмен тигән кеше өсөн хурлық иҫәпләнә ине. Мәктәптә укыған сағында бер сак Әхмәттең ауылына «Тракторсылар» тигән кинофильм килә. Шул фильмда Климын (артист Николай Крючков) танк тураында әйләгәнә йогонто онда унда тик танкист булуы теләге уяна. Теләгәнә алдына килеп, Әхмәт Сөләймәнов танк часына юлыға. Әс йыл буйы — тәүзә курсант сифатында, унан танк экипажы командиры буларак — ул Урта Азияла Кара Ком сүллеген ярып, тәрән ырзар ала.

Әхмәттә хәрби хезмәт осоронда журналист булуы теләге уяна. Дивизияның “Танкист”, Төркөстан хәрби округының “Фрунзевец” гәзиттәрәнә язышып тора. Часть командирының политик эш буйынса урынбаҫары майор Макаров әләтле егетте Львовка юғары хәрби-политик училищеға барырға димләй башлай. Хәрби журналист булып ын, тип дәрәтләндерә. Шул мәлдә генә уға ауылда укытып

йөрөгән Мөхәмәтзәки аға ынан хат-кәңәш килеп төшә. “Үзебезең Башкорт дәүләт университетында ғына имтихан тот. Телә әң — журналист, телә әң укытыусы булыр ын”, — тип яза тәҗрибәле педагог. Хәзер инде без Мөхәмәтзәки ағай биргән кәңәштең бик тә килешле әм киләсәкле булыуын якшы беләбез.

Университеттың филология факультетының башкорт-рус бүлегендә өс курс укығас, ни ғиллә булғандыр (бәлки, тормошка якынырак булырға теләгәнбездер, филологтар буларак, “Хезмәт кенәгә е” астырырға, стаж эшләй торороға хыялланыуыбыз за үзенекен итеүе ихтимал), егеттәребезең бер өлөшә — Юныс Латипов, Файыл Мөхәмәтов, Рәжәп Шәрипов, ошо юлдарзың авторы әм Әхмәт Сөләймәнов — көтмәгәндә академотпуск алырға қарар итте. Төрлөбөз төрлө ергә таралыштык: Юныс менән мин — радиоға, башқалар — башқа тарафқа. Әхмәт и ә үзенәң Бөрйәнәндәге Иске Монасип игез йыллык мәктәбенә китте. Азак шуны белдек: ул унда укытыу күнекмә е алыу менән генә шөгөлләнмәгән, вузыбыз программа ы буйынса алдағы курстарза үтелә торған әсәрзәрзе лә өйрәнәп ятқан.

Мәктәптә бер йыл эшләп килгәс, Әхмәт уға ғына хас ныкышмалылык менән йәнә йәбешәп ятып укырға тотондо. Ул укыған элекке группала язышқандарзан, минән тыш, Вафа Әхмәдиев, Юныс Латипов, Сафуан Әлибаев, Миндияр Дилмөхәмәтов, Флүрә Юламанова, Фирғәт Зәйнуллин, Файыл Мөхәмәтов ымак әм яны группала Тимерғәле Килмөхәмәтов, Тимербай Йосопов, Риф Мифтахов, Данис Тикеев кеүек кәләм тибрәтәүселәр булды. Был да Әхмәттә сәм уятқандыр. Жәлил Кейекбаев, Әнүр Вахитов, Марат Мин ажетдинов, Кирәй Мөргән, Лев Бараг ымак укытыусыларыбыз йоғонто онда ул фольклор менән етди кызык ына башланы. “Етди” тигәс, аңлашыла торғандыр: тимәк, халык ижады менән әүәлдән кызык ына килгән. Ошо хакта үз сык а, ул бала сак хәтирә енә төшәп китеүсән.

“Ниндәй әшкә тәүләп тотонма ын, әсәйем иң элек:

Бисмилла ир рахманир рахим!

Әшем башы — эш қары,

Дошман башы — тыш қары!

Күргәндәр күреп қал ын,

Күрмәгәндәр тороп қал ын!

Минең қулым түгел,

Ғәйшә, Фатималарзың қулы, —

тип теләк теләп алыр ине.

Тәпәнгә май ал а, көбөгә иген йә он бушат а, йәнә бисмилла ын әйтер зә:

Ашып сык, тулып сык,

Қайзан сык аң, шунан сык! —

тип амақлаған булыр ине.

Инде лә кейем- алымыбыззың тишек-тошоғон яма а (ә без үз заманыбыззың джинсыларында ғына, йәғни киндерзән генә кейенәп йөрөнөк): “Мә, улым, атлы кеше төшәп қарамалы, йәйәү кеше ятып қарамалы булды”, — тигән булып, үз әшенә үзе ба а бирер ине, минең күнелемде күтәрергә тырышқан булыр ине.

Көн тип тормай, төн тип тормай, киндер иләй торған машина ын дырылдатып, безгә күлдәк-ыштанлык хәстәрләгәндә лә, қазан, кашығаяк тирә ендә ураланғанда ла, әсәйем гел йырлап йөрәй торғайны. Озон көйгә алып тороп йырлар-йырлар ине лә дәрт укырға тотоноп китер ине:

— Хан қызы, ас ишегеңде, бән керәйем,

Сэнең йөзөң нурлы, тизэр, бән күрәйем...

Бер көндө әсәйем, гәзәтенсә, шулай берсә дәрт укып, берсә йырлай-йырлай казан тирә ендә ураланды ла былай тип куйзы: “Китапта әйтелгән: “Берәү көнөтөнә намаз укыр, берәү сазака артынан сазака бирер, берәү зар-интизар булып йырлар. Намаз укыган менән сазака биргәннен теләгенән алда зарланып йыргандың теләге кабул булыр». Был — уның акланыуы түгел ине. Зарланырға ла, иларға ла сәбәптәре етә е булган уның. “Репрессияланган ир катыны” тигән исем күтәрәүе етмәгән, атайым тоткондан котолоп кайтып, инде рәхәтләнәп йәшәй башлайбыз, тигәндә генә — уғыш сыгып китә. Концлагерзан киңгәп кайткан атайзы, үлеренән бер-ике көн генә элек, симулянт тип, түшәктән алып, носилка менән сыгарып санаға тейәп, егерме биш сакрымда яткан район үзәгенә комиссияға йөрөткәндәр... Ул кинәт кенә үлеп киткәс, әсәйем озата ла сыға алмаган. «Атайыңның көзүә ен зыяратка алып барырға капканан сыгарып килгәндә генә, Дәүләтбикә инәндәрзә Гәүәрәм донъяға килеп, яр алып ебәрзә... Етем булып донъяға килеүен изенәме ни! Ә мин башымды калкытып, атайыңды алып киткәнде карап та кала алманым», — тигәйне әсәйем. Сүп өстөнә сүмәлә: әле генә ун ете е тулып килгән өлкән улын, Мөхәмәткилдә ағайымды, уғышка ебәрәләр. Уны озата барғанында әсәйем иҗ ез булып йығыла. Бына шуларзың бары ы ла әсәйемде монланырға, Хозайға зарланырға мәжбүр иткәндер, моғайын».

Шулай тип хәтерләй Әхмәт үзенә әсә ен. Ә минең ишетеп белеүемсә, апай гел зарлы йырзар ғына йырламаган. Кәрәк сакта әсәе такмактар за сыгарған.

*Әхмәт Сәләймәнов аға ы
Мөхәмәтзәки менән.*

Был гаиләлә шулай йыр, такмак, шиғыр сыгарыу гәзәти хәл иҗәпләнгән. Әхмәттең ата ы ла әр нәмәнән кызык табып, төртмә такмак сыгарырға ма ир була. Бөгөн дә уларзы хәтерләүселәр бар. уғыштан уң район гәзитендә Мөхәмәткилдә ағайзың шиғырзары йыш басылып тора. Азак был традицияны Мөхәмәтзәки ағай дауам итә. Библикамал апайзың да бәйет, такмактары Бөрйәндә күптәргә мәғлүм. Әхмәттең әйтеүенсә, уның әр хаты такмак менән бөтөр булыр. Әйткәс әйтәйем, ижад ене Библикамал апайзың Сәриә, Миннур тигән кыззарына ла кағылған.

«Гөмүмән, без бәләкәй сакта ауылда сәсэнлек башланғысы көслә ине, — ти Әхмәт. — Тукай әйтмешләй, бер нәмә шылт иттеме — такмак йә бәйет. Мәсет-клубта кистәрән йәштәр уйын қора.

Укытыусылар беззә, бала-сағаны, кыуа. Ә безгә кызык. Йәшенеп бул а ла калырға тырышабыз. Бер тигәс тә, кемдең апайы кемдең ағайы менән бейегәнән, кемдең ағайы кемдең апайы тирә ендә уралғанын күзәткебез килә. Шуға өлгәш әк, кемдең тиззән еңгәй, кемдең езнәй булырын юрайбыз. Еңгәйлеккә кандидаттар күп, ә бына егеттәрзәң күбә е яу кырында ятып қалыуы сәбәпле, езнәйлеккә тигәнәнән дефицит икәнән белгәнгә шулай итәбез инде.

Клуб тирә енән қайтмауыбыззың икенсә сәбәбе лә бар: кемгә кем ниндәй төртмә такмак сыгарыр икән? Ишетеп қалыуыбыз ғына бурыс — уны ололарзан алда ауыл буйлап таратасакбыз.

Теге көндә лә укытыусылар кыуа — без йәшенеп бул а ла калырға тырышабыз. Бер вақыт Байкаш ағынан (Изел арыяғын без шулай тип йөрөтәбез) Зәйтүн тигән

йылғыр малай (ауыр тупрағы еңел бул ын) мейес башына менеп йәшенмәк булган. Аңғармай за калған — бер кирбес ярсығын төртөп төшөр зә ебәр был. Уйынсылар сыр-сыу килгәнгә кара ақ, Хозайым, мейескә арка ын терәп ултырған Хәзисә өләсәйзең башы канға тузған. Әбейзе тиз генә алып сығып киттеләр. Халык тынысланғас, уйын яңынан башланды. әм... ни ишетәбез? Көткәнебеззе, әлбиттә. Бер апай такмак башланы, ик әнгә артылып барған әлеге өләсәй хакында ине ул:

*«Комсомолка» Хәзисә
Килгән йәштәр кашына...*

Шулай тип бер әйләндеме-юкмы, икенсе е такмакты еренә еткереп тә куйзы:

*«Комсомолка» Хәзисәнең
Кирбес төшкән башына.*

Икенсе класта ғына укыған мәле икән Әхмәттең. Кайзан башына килгәндер: ишеткән йырзарзы дәфтәргә теркәй бара башлай малай. Әхмәттең шулай башланған йыр дәфтәренә стенаға йәбештерелгән гәзиттән мөхәббәт такмактары ла инеп ултыра. Бына бер мәлде ул үзенә язмалары менән иптәштәрен таныштырмаксы була. «Минәң йөрәм армияла...» тип укып та ебәрә — әлеге язмалар кузы базлап ятқан мейес төбөнә оса. «Иртәрәк әле инә ундай нәмәләрге укырга!» Екергән тауыш уның йөрәген теләп үткәндәй була... Аңғармай калған икән — класка укытыусы апай килеп кергән булган...

Тәүге фольклор дәфтәренәң утка осоуы халык ижадына булған игтибарын үндермәй Әхмәттең. Кире енсә, сәм генә уята. Уның халык ижадына ылығыуына Мөхәмәткилде аға ының фольклор менән мауығыуының да йоғонто о зур була. “Бер мәлде йәй көнә шул оло ағайыма, — тип хәтерләй Әхмәт, — ике ят егет килде: бере е кулбашы аша фотоаппарат тағып алған, сәсе күбәләй булып кабарғанының костюмы кеңә енән зур ғына блокнот ерәйеп тора. Шул бөзрәкәй:

— Мөхәмәткилде ағай, без туралап езгә осраклы рәүештә килмәнек. еззе якшы белгән кешеләр өйрәтеп ебәрзе, — тигәс, ағайым ағая биреп кенә:

— Булыр, булыр, — тигән булды.

— ез бындағы фольклорзы йыйыу менән шөгәлләнә егез икән. Ошо Байназар ауылындағы хәтерле қарттар менән таныштыр ағыз ине...

Бөзрәкәйзең шул үззәренән уң быллар өсәүләшеп ауыл буйлап сығып киттеләр зә кисләтеп кенә кайтып инделәр. Сәй әсеп алғас, урындағы фольклор хакында озақ кына гәпләшеп ултырзылар. Иртәгә енә ағайым:

— Кустым, бына был ағайзарынды үзебеззең ауылға алып бар, — тине. Минә ни нимә, ике канат, бер койрок: ағай үзе — минең өсөн закон. Теге ят ағайзарзы ауылыма алып килдем.

Азақ шуны белдем: был ағайзарзың фотоаппаратлы ы йылдар үткәс 17 нәфис фильм, 15 документаль фильм төшөргән мәш үр кинооператор, Қазақстандың атказанған сәнғәт эшмәкәре булып танылған яқташыбыз Әсғәт Әшрәпов, “бөзрәкәй” тигәнем хәзер без Башкортостандың халык шағиры тип белгән Рәми Ғарипов булған. Ике е лә Мәскәүзән килгән икән. Әсғәт ағай Бөгә Союз дәүләт кинематография институтында — кинооператорлықка, Рәми ағай М. Горький исемендәге Әзәбиәт институтында укыған сактары булған.” Ошо осрашыу за Әхмәт өсөн ез үтмәгәндер, моғайын.

Әхмәттә бәләкәй сағында фольклорсы булузын, бәлки, тик романтик ағы ғына кызык ындырғандыр. Әммә талип йылдарында ук был яуаплы эштең романтиканан башка яктары ла булуына нык төшөнә.

— Ғүмерзә аяк баҫмаған ергә барып, күрмәгән-нитмәгән кеше менән уртақ тел

табыуы, ай- ай, еңел түгел икән ул. Беренсе курста “Башкорт халык ижады” буйынса лекция укыған остазыбыз Әнүр Вахитов, хәтерендәлер, фольклор йыйыу хакында: “Был эш — дүүләт әәмиәтендәге мө им эш” тип аңлата йөрөгөз», — тигәйне. Шул акыллы кәңәште бер вакытта ла онокан юк та ул... Ярай за, инен изге эш башкарыуынды аңлаган кеше озра а. Ә ундайзар, бөхеткә күрә, күптәр, — тип өйләгәне булыр Әхмәттен.

Әхмәт Сөләймәнов БДУ-ла укыған сағында ук Тарих, тел әм әзәбиәт институтына йыш барып йөрөй торғайны. Якташы Мөхтәр Сәғитов, укытыусыбыз Әнүр Вахитовтар (ә ул беззе бер йыл ғына укыткандан уң шул институтта асылған аспирантурала укып, фән кандидатлығына диссертация яклап, шунда ук эшкә калғайны) менән гел озрашып, уларзан кәңәштәр ала йөрөр ине. Ә инде 1972 йылдың көзөндә БДУ-ның башкорт әзәбиәте кафедра ына өлкән укытыусы итеп сакырылгандан уң был ғилем усағында ул бөтөнләй үз кешегә әүрелде. Тап шул дәүерзә институт ғалимдары мәж килеп ун игез томлык “Башкорт халык ижады” туплама ын әзерләй башлағайны. Бер озрағанында ошо хакта ла үз куйыртып тора ла Ә. Вахитов, уны етди өйләшеүгә сакыра.

— Марат Мин ажетдинов үлгәс, уға тәғәйен тормош-көнкүреш әкиәттәре менән көләмәстәр томын минә йөкмәттәләр. Ә минең елкәлә ун ыз за эш күп: докторлык диссертация ын тамамлап қуйырға ине... Әхмәт, әллә ин тотона ынмы шуға? Бына Марат туплай башлаган көләмәстәр, — тип ике йөзләп көләмәс тупланған йока ғына папка тоттора. — Бер том килеп сығырмы-юкмы...

Бындай өйләшеү Тарих, тел әм әзәбиәт институты директорының урынбасары Әхнәф Харисов кабинетында ла кабатлана. Әнүр ағайзың икеләнеуен ишеткән кеүек, ул да:

— Нисек уйлай ың, Әхмәт? Көләмәс менән тормош-көнкүреш әкиәттәренән берәй том төзөп булырмы? — ти, уның ризалығын алғандан уң.

орау бик урынлы була. Сөнки әлегә көләмәстәрзә ихласлап язып алыу, язылғанын рәткә килтереп, йыйынтык төзөү менән республикала берәү зә махсус шөгөлләнмәгәс, уларзың әзме, күпме икәне лә мәглүм булмай. Ә тормош-көнкүреш әкиәттәре хакында «улар беззә әзселекте тәшкил итә» тигән фекер нығынған ине. Был фекер хатта Ким Әхмәтйәновтың “Әзәбиәт теория ы” тигән китабында теоретик яктан нигезләнгәйне. Эске интуиция ы ыңғай яуап бирергә мәжбүр итә Әхмәтте:

— Булыр ул...

Интуицияға ғына нигезләнөп ыңғай яуап биреуен бирә лә ул, әйткән үзенде бойомға ашырырға ла кәрәк бит әле. әм Әхмәт архивтарза актарына-сокона башлай. Халык ара ына сыға. Был эзләнөү эшенә талиптарын да йәлеп итә. өзөмтәлә тормош-көнкүреш әкиәттәре ике китапка ыйғы ыз булып китә. Көләмәстәр зә ике томлык туплана.

Йөнә артқарак сигенөп алайык әле. Университетты тамамлағас та, аспирантура булыр, тип өмөтләндрөп килделәр Әхмәтте. Ләкин мәсәлә хәл ителер вакыт еткәс кенә, вәгәзә бирөп килеүселәр:

— И-и, Сөләймәнов ауылда ятып та диссертация яза ала ул.

— Әлбиттә, әлбиттә. Ул да булдырмағас! — тип қоптап, йүкә шына қағып, Мәғариф министрлығы карамағына қалдырып, Әхмәттән қотолоу юлын қаранылар. Был өйләшеүгә мин дә ша ит булғайным, сөнки ул беззе эшкә тәғәйенләү мәлендә ректор бүлмә ендә барзы.

Әхмәт Өфөлә қалып торманы. Кәләшен — абакташыбыз Флүрәнә эйәртте лә, ун айлык Ләйсәнөн күтәрөп, тыуған ауылына қайтты ла китте. Бәхетенән, ауыл-

даштарының талабы буйынса, шул йылды ғына Нәби башланғыс мәктәбен игез йыллыкка әүерелдереү тура ында Бөрийән районы халык депутаттары Советы карар сыгаргайны.

БДУ дипломы менән кайтып төшкән ике белгес муйындан эшкә сума. Эште бишенсе, алтынсы класс ойштороузан башлайзар. Тиззән йәш укытыусылар өстәлә, кластар үсә бара. Колхозсылар менән бергәләп өр-яңы мәктәп бина ын күтәрәләр. Әхмәткә зур портфеленә бер бүлкәтенә — китап, дәфтәр, икенсе енә йышкы, быскы, сүкеш, балта тейәп мәктәпкә йөрөү гәзәти хәлгә әүерелә. Төзөүселәргә лә булышырга кәрәк, стендтар за я ап әлергә, хезмәт дәрестәрән дә алып барырга кәрәк. Укыусыларын әйәртеп, тырма, әнәк күтәрәп колхоз бақыу-зарына хезмәт десанты төшөрөргә лә, ағас мылтыктар менән коралланып «Зарница» уйындары ойшторорға ла тура килә уға. Сәхнәгә артист булып сығыу за ситтә калмай. Биш йыл буйы партия укыулары мәктәбәндә пропагандислык эшен дә алып бара. Укыусылар менән туристик походтарға барганда, ял көндәрәндә Әхмәт, күрше-тирәләгә ауылдарзы кызырып, ундагы халык ижадын йыя. Талип йылдарының тәжрибә е бында ла ярап кала.

Әйткәндәй, беренсе курсты бөткәс, укыу планы талап иткән фольклор практика ына барып кайтыу менән генә сикләнмәнә ул. Икенсенә бөткәс, башкорт әзәбиәте кафедра ы (мәдире доцент Хәнифә Зиннәтуллина ине) карары буйынса, уның етәкселегендә Вафа Әхмәдиев, Нәфик Хәмитов, Биктимер Шәриповтарзан торған төркөм айға якын Әбйәлил төбәген кызырып кайтканы. Әзәбиәт кафедра ында уның отчетын тыңлап бөтөүгә, доцент Әмир Чаньшев:

— Алдагы укыу йылында быларзың төркөмә әзәбиәт буйынса курс эше язасак. Әйзәгез, Сөләймәновтың был сығышын, шул тәүгә гилми эшен, ул көн әлгәре асык яклауға сыгарзы тип, юғары ба а менән ба алайык, — тигән.

— Дөрөс!

— Әлбиттә, әлбиттә!

Шулай тиешеп, Әмир Изрис улының тәкдимен Марат Мин ажетдинов менән Бә иә Мәғәсүмова ла күтәрәп ала.

Дүртенсе курстан уң әм мәктәптә эшләгәндә, йәйге ялы вакытында Әхмәт беренсе курсты тамамлаусыларзы Ейәнсураға, Миәкәгә экспедицияға алып барзы. Талип йылдарында үзә язып алған фольклор өлгөләре генә лә диплом эше язырга етерлек ине. Әммә, көтмәгәндә, уға икенсе темаға, мин әйтер инем, тотош язмышын хәл итмәле темаға тотонорга тура килде. Эш былай булды. Ул дүртенсе курста укыганда, әзәбиәт кафедра ы “Башкорт халык ижады” тигән дәрәсләк әзәрләүзә планлаштыргайны. Авторзар коллективына профессор Кирәй Мәргән, фән кандидаттары Марат Мин ажетдинов, Салауат Галин менән бергә Әхмәт Сөләймәнов әм бишенсе курс талибы Биктимер Шәрипов индерелгәйне. Ни сәбәптәндер, ул дәрәсләккә донъя күрәү насип булманы. Уның карауы, доцент Марат Мин ажетдинов етәкселегендә легенда әм риүәйәттәр буйынса Әхмәт язған бүлек, диплом эше рәүешәндә, курсташы Тимергәле Килмәхәмәтовтың Мөхәмәтсәлим Өмөтбаев ижадын байкаған шундай ук тәүгә гилми хезмәте менән бергә Куйбышев кала ында ойшторолған талиптарзың гилми әм техник ижады күргәзмә ендә хушлау тапқандан ун, махсус курс буйынса укыу кулланма ы рәүешәндә 1969 йылда БДУ нәшриәтендә “Башкорт легендалары” исемә астында ташка бақтырылды. Китап гилми етәксе е менән авторзаш рәүешәндә бирелгән теоретик хезмәттән генә тормай. Уға башкорт әзәбиәте әм башкорт теле кафедра-ларында тырым-тырағай ятқан кулъязмаларзан (ә уларзы төрлө йылдарза укыған талиптар диалектология әм фольклор буйынса туплаган ине) әм талип йылдарында Әхмәт Сөләймәнов үзә йыйған материалдарзан ул айлап алған, системаға

алган 131 легенда эм риүэйэт индерелгән. Башкорт фольклоры буйынса иң тәүге укыу кулланма ы бына шулай туызы. Ана шул эшенә таянып Әхмәт артабан кандидатлык диссертация ы яззы. Былар бөтә е лә үзәктән ситтә, мәктәптәгә мәшәкәтлә эштәр ара ында эшләнде.

1972 йылда Башкорт дәүләт университетына эшкә килгәнә бирле Әхмәт Сөләймәнов педагогик эм филми эш йөгөн бергә эм тиң тартты. Филолог-талиптар өсөн дүрт укыу әсбабы бастырып сығарзы. Башкорт мәктәптәренә V - VI синифтары өсөн «Туған әзәбиәт» дәреслек-хрестоматия ының, I - II, III - IV кластар өсөн рус эм татар телдәрәндә «Тере шишмәләр» тигән укыу әсбаптарының, талиптар өсөн башкорт әзәбиәте тарихы программа ының авторзашы, махсус курстар буйынса өс программаның, өс методик эшкәртмәнә авторы. БДУ-ның башкорт бүлегенә укырга инеүселәр өсөн «"Башкорт теле эм әзәбиәте" тигән тәүге кулланма бастырызы (авторзашы – профессор Мөхтәр Әхтәмөв). Әле генә, иш янына куш булып, халык ижады өлгөләрен йыйыусылар өсөн ярзам йөзөнән әзерләнгән «Башкорт фольклоры» тигән методик кулланма ы донъя күрзе.

Әхмәт Мөхәмәтвәли улы Сөләймәнов шулай ук республиканың ижтимағи вә мәзәни тормошонда ла әүзем катнаша. Радио, телевидение аша, матбугатта сәнғәт, әзәбиәт, халык ижады, башкарыусылар, үз сәнғәте оқталары тура ында сығыштар я ай. «Совет Башкортостаны» гәзитендә «Улым, иңә әйтәм, киленем, ин тыңла» рубрика ын алып барзы. Өфөгә килгәндән алып ул Башкортостан Республика ының Мәзәниәт министрлығы эм уның карамағындағы Республика халык ижады үзәге, Хор йәмғиәте, Башкортостан радио ы эм телевидение ы менән тығыз хезмәттәшлек итә. Башкортостандың халык артистка ы Флүрә Ноғоманова менән Хор йәмғиәте директоры Зәйтүнә Гөбәйзуллина ойшошторған «Йырзаның күп инен, моңдарың күп» тигән концерт-лекцияны ул алып барзы. Башкортостан халыктарының мәзәниәтен үстөрәү тура ындағы программаны әзерләүзә катнашты. Музыка училищеларының фольклор коллективтары фестиваленә (Учалы), «Озон көй» (Туймазы), «Моңло гармун» (Янауыл), курайсыларзың, халык бейеуен башкарыусыларзың «Байык» телевизион конкурсының (Октябрьский) жюри ағза ы, «Ирәндәк моңдары» (Сибай), «Салауат йыйыны» (тәүге дүртәү ендә), «Урал батыр» эпик қобайырын башкарыусы йөш сәсәндәр бәйге е кеүек сараларзың жюри рәйесе булды. Ун йыллап «Башкортостан» дәүләт телерадиокомпания ындағы «Хазина» ижад берекмә е тапшырыузарында (етәксә е Юлай Гәйнәтдинов) «Сәсән» рубрика ын алып барзы. Әхмәт Сөләймәнов — әзәбиәт эм сәнғәт өлкәләре буйынса Салауат Юлаев исемендәгә дәүләт премия ы, фән эм техника өлкә е буйынса (әлегә исем ез) дәүләт премия ы комиссияларының, филология, педагогика, этнография, этнология эм археология буйынса диссертация советтарының, «Башкортостан: Кысқаса энциклопедия»ның мөхәрририәт ағза ы булды. Бөгөнгө көндә ул «Ватандаш», «Башкортостан укытусы ы», «Бельские просторы» тигән журналдарзың мөхәрририәт ағза ы, «Башкортостан энциклопедия ы»ның филми-редакцион коро ағза ы, Төркиәлә сығып килгән «Милли фольклор» журналының Башкортостан буйынса академик вәкиле, 35 томлык «Төрки донъя ының дөйөм әзәбиәте» тигән тушламаның координаторзанының бере е, башкорт фольклоры эм әзәбиәтенә бирелгән өлөшөнә авторзашы. Бынан тыш академик Гәйса Хөсәйеновтың филми етәксәлегендә Әхмәт Сөләймәнов БДУ доценты Гәйнислам Ибраимов менән бергәләп Төркиәлә бастырыу өсөн өс томда «Башкорт әзәбиәте антология ы»н әзерләне. Төрөк душтар уны башкорт эм төрөк телдәрәндә калын-калын ике том итеп бастырып сығарзы.

1995 йыл ЮНЕСКО-ның карары менән кыргыз халкының күләме буйынса

донъяла тине булмаған “Манас” дастаны йылы тип иглан ителгәйне. Шул мәш үр эпостың 1000 йыллығына бағышланған халык-ара оло байрамда халык шағиры Рауил Бикбаев етәкселегендәге Башкортостандың рәсми делегация ы составында Әхмәт Сөләймәнов та катнашты. 1999 йылдың 24-25 ноябрәндә ы ә ЮНЕСКО курсауында әм уның ул сактағы Генераль сәркәтибе Майор әфәнде катнашлығында шул ук илден баш қала ы Бишкектә “Ерзәге барлық халықтарзың эпосы именлек әм кешелекте берләштерәү өсөн” тигән халык-ара конференция узғарыла. Шул форумда “Донъя халықтары эпосы” тигән Халык-ара ассоциация төзөлә. Уның ойшторолоуын раслап, Әрмәнстан, Германия, Иран, Карағалпакстан, Кытай Халык Республика ы, Кыргызстан, Монголия, Санкт-Петербург, Саха (Якутстан), Тажикстан, Татарстан, Төркиә, Хакасия вәкилдәре менән бер рәттән, Башкортостан исеменән кул куйыу Әхмәт Мөхәмәтвәли улына насип була.

Әхмәт Сөләймәнов яңы быуат башындағы дүрт йыл гүмерен тәгәрмәс өстөндә үткәрзе, тип әйтергә була. Сөнки Бөтә донъя башкорттары королтайы башкарма комитеты рәйесе сағында (2002 – 2006) уны кабинетында ирәк осратырға мөмкити ине: әле Ырымбурға юл тотқан, әле Силәбегә, әле Корғанға, әле Пермь өлкә енә, әле Казан – Чебоксар – Түбәнге Новгородка, әле амар – арытау ягына йәки республикабыз райондарына сығып киткән сағы була. Шул арала өсәр тапқыр Төркиәлә, Әзербайжанда халык-ара гилми форумдарза катнашырға өлгөрзә. 2001 йылда уға саха, кыргыз, тыва, алтай галимдары менән бергә Саха-Якутстандағы “Лена-Евразия” фирма ы ойшторған бер айлык Трансгималай экспедиция ында катнашыу насип була. Унда алған тәвсәраттары айырым өйләшәүгә лайык. Кайза юл алма ын, кемдәр менән осрашма ын, Әхмәт үзенән төп өнәрән онотманы. Йыш кына: “Ғайса Батыргәрәй улы, ептең осон юғалтмасқа кәрәк, тип өйрәтте”, – ти торғайны. әм, ысынлап та, фекер ебенән осон юғалтмасқа, фольклор тигән цехын туктатмасқа тырышты. Шуға ла, әле телгә алынған бөтә эшмәкәрлеге лә уға яңынан-яңы халык таланттарына, яңынан-яңы фольклор әсәрзәрәнә юлығыуға, сит-ят ерзәрзә башкорт фольклорын танытыуға, Башкортостан әм сит илдәр менән фән өлкә ендә бәйләнештәрзә ныгытыуға үз өлөшөн индереүгә булышты, тип әйтә алабыз.

БДУ-да эшләгән дәүерендә ул үзенән талиптары менән “Йәнгүзәл” фольклор ансамблен ойшторзо. Был ансамбль республиканы урап сықты. Уның сығышың Силәбе, Ырымбур өлкәләрендә лә, Татарстанда ла яратып каршылар булдылар. Әхмәттең мәзәниәт өлкә ендәге хезмәтен дәүләтебез юғары ба аланы: 1991 йылда уға “Башкортостандың атқазанған мәзәниәт хезмәткәрә” тигән мактаулы исем бирелде. Союз, Рәсәй күләмендә әм сит илдәрзә (Төркиәлә, Үзбәкстанда, Кыргызстанда, Қазақстанда, Әзербайжанда) узғарылған халык-ара гилми конференцияларза, конгрестарза, симпозиумдарза Әхмәт Сөләймәнов өүзем катнаша килә.

БДУ-ла укытқан сағында, төп эшенән айырылмайынса, ТТӘИ галимдары менән берлектә ун игез томлык «Башкорт халык ижады» йыйынтығын төзөүзә лә абақташым ең ызғанып эшләне. Тупламаны әзерләүзә өүзем катнашқан бүтән галимдар (Мөхтәр Сәғитов, Нур Зарипов, Фәнүзә Нәзәршина, Лев Барат) менән бергә уға ла ошо гилми-ижади эшмәкәрлеге өсөн 1987 йылда Башкортостандың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премия ы бирелде.

Башкортостан Республика ы Президенты Мортаза Рәхимов 1998 йылдың 23 гинуарында кул куйған “Башкортостан халықтарын милли-мәзәни үстәрәү программалары хақында” тигән Указын гәмәлгә ашырыу максатында, шул ук йылдың 27 майында республикабыззың Министрзәр Кабинеты сығарған бойорокка ярашлы, ТТӘИ директоры академик З.Ғ. Ураксин етәкселегендә Ф.А. Нәзәрши-

на, Х.С. Ихтисамов, Р.С. Сөлэймәнов катнашлығында, вуз фольклорсыларының кәңәш әм теләктәрән иҗәпкә алып, Әхмәт Сөлэймәнов әзерләгән “Башкортостан Республика ы халыктарының фольклорын өйрәнәү, тергезеү әм үстөрәү буйынса программа” проекты, төрлө инстанцияларза тикшерелгәндән ун, 2002 йылдың 23 декабрәндә Хөкүмәтебеззәң махсус қарары менән расланғайны. Уны гәмәлгә ашырыу әше лә Ә.М. Сөлэймәнов етәкселегендә башланғайны. Әммә, төрлө объектив әм субъектив сәбәптәр әм ылтаузар арка ында, дәүләт ә әмиәтендәге был әш әле аман бер урында тапана, шығырлап қына кузғала. Рус фольклоры буйынса әш Стәрлетатамақ дәүләт педагогия академия ы профессоры И.Е. Карпухиндың энтузиазмына ғына қайтып қалыуын, башкорт халық ижады буйынса планлаштырылған илле биш томдың ун ике е генә сығыуын иҗәпкә алмағанда, республикабызза йәшәгән бүтән этник төркөмдәрзән фольклоры аман күтәрелмәгән сизәм хәлендә. Башкорт фольклоры буйынса донъя күрергә өлгөргән әлегә томдарзын қап ярты ын (шуларзың өсәү ен йә Р.Ә. Солтангәрәева, йә З.Я. Шәрипова, йә Ғ.Б. Хәсәйенов, М.Х. Нәзәрғоловтар менән қулдаш булып) Ә. М. Сөлэймәнов әзерләне. Иҗәп хисапқа тура қил ен. Шуны ын да телгә алаймы: “Башкорт халық ижады” туплама ының, әле үз барғанынан тыш, быға тиклем туған телебеззә сыққан ун игез томлығын, рус телендә сығып ятқанын әзерләүзә катнашқанын иҗәпкә алғанда, Әхмәт Сөлэймәнов ун өс томдың автор-төзөүсә е йә авторзаш-төзөүсә е булып сыға. Зәйнәб Биишева исемендәге “Китап” нәшриәтендә әле ике томы сират көтөп ята. Бөгөнгә көндә ғалим Программа буйынса үз өстөнә алған башқа томдарзы туплау мәшәкәте менән мәшғүл.

Әхмәт Сөлэймәнов — «Тормош-көнкүреш әкиәттәрә: Жанр үзенсәлектәрә» (Өфө, 1990), «Башкирские народные бытовые сказки: Сюжетный репертуар и поэтика» (М.: Наука, 1994), «Әкиәттә — хәкикәт» (Өфө, 1997), «Устарымда ерем йыльязма ы» (Өфө, 1998), «Халықтың юмористик сәсмәүерә» (Өфө, 1999), «Мөгжизә инештәрә» (Өфө, 2000), “Башкирская народная новелла” (Уфа, 2005), “Бала-сағаның уйын фольклоры”, “Эпик мирасыбыз”, “Мөхәббәт дастандары”, “Беззәң илдән йәме” (Өфө, 2007), “Башкорт балаларының қар үзе: 1-се китап”, “Фән иленен узаманы”, “Йырын йырлар, ялыкмаҗ”, “Ақмулланы биргән Мең кәүеме фольклоры: 1 — 3-сә томдар” (Өфө, 2008), “Башкорт балаларының қар үзе: 2-се китап” (Өфө, 2009) ише егерменән ашыу эреле-ваклы мөгнографик китаптарзын авторы. Ун бер ырыузан торған Мең кәүеме фольклоры буйынса кесе тупламаны Әхмәт Мифтахетдин Ақмулланың тыууына 175 йыл тулузы билдәләү, йылда ла Башкортостанда Халық-ара Ақмулла көндөрән үткәрәү хакында Республикабыз Президенты М.Ғ. Рәхимов қул қуйған Указдарға яуап итеп әзерләгәйне. Әле и ә, Башкортостан Хөкүмәте Премьер-министры Р.С. Сарбаевтың күренекле ғалим Мөхтәр Сәғитовтың тыууына 75 йыл тулузы билдәләү тура ындағы бойроғона ярашлы, уның “Башкорт эпосының мифологик әм тарихи нигеззәрә” тигән монография ын әзерләне, ошо күренекле фольклорсыбыззың ижади портретын яқтыртқан “Фән иленен узаманы” тигән китап яззы. Был китаптар М. Ақмулла исемендәге БДПУ-ның Фольклор үзәге исеменән донъя күр ә лә, асылда, башқа бик күп эштәрә кеүек үк, пландан тыш, Әхмәт Мөхәмәтвәли улының үз инициатива ы менән бойомға ашты.

Әхмәт Сөлэймәновтың хезмәттәрә башкорт, татар, рус, төрөк, үзбәк, қарағалпақ, англиз телдөрәндә басылғаны бар. “Урал батыр” эпосының яны бақма ын әзерләгәндә, уның китаптан китапқа күсә қилгән әм бер ни тиклем әзәбиләштерелгән тексын йәш текстолог Шәүрә Шәкүрова, ғилми архивтағы нөсхә е менән сағыштырып, уға байтақ қына мө им төзәтмәләр индәргәйне. Әле сығып ятқан “Башкорт халық ижады” туплама ының Әхмәт Сөлэймәнов төзөгән 3-сә томына

“Урал батыр” шул яңы редакция ында инеп китте. Әсәрзе үзенә баш үзе, аңлатмалары менән өс телдә айырым китап итеп баһтырыу ихтыяжы килеп туғас, ғалим уның мәғәнә енә хилафлыҡ килмәуен хәстәрләй. Уның үтенесе буйынса, Башҡортостандың халыҡ языусы ы Әхиәр Хәким – рус теленә, Зәрә Рәхимова инлиз теленә эпостың юлын-юлға тәржемә итә. Бынан бары эпосыбыз ота ғына. “Урал батыр”зың әм уның тәржемәләренә тап ошо варианты, Ғәйнислам Ибраимов әйтеуенсә, Башҡортостандың ЮНЕСКО-ла үткән презентация ы мөләнә (2008) БМО-ның мәзәниәт буйынса халыҡ-ара абруйлы шул ойошма ының ғалимдарында зур кызык ыныу туызырған.

Фән өлкә ендәге уныштарың иҫәпкә алып, 1997 йылда Республика Президенты М.Ғ. Рәхимовтың Указы менән Әхмәт Сөләймәновка – Башҡортостандың, 2006 йылда Рәсәй Президенты В.В. Путиндың Указы менән Рәсәй Федерация ының атқазанған фән эшмәкәре тигән мактаулы исеждәр бирелде.

Үзенә қазаныштары менән мактанмай Әхмәт Мөхәмәтвәли улы, кире енсә, әлегә мөмкинлектәренән түбәнерәк эшләуенә зарлана. Ә инде қазаныштары хақында үз сыққанда: “Мин бының менән Жәлил Кейекбаев, Кирәй Мәргән, Ғәли Сәйтбатталов, Марат Мин ажетдинов, Лев Бараг, Мизхәт Ғәйнуллин, Марат Зәйнуллин ише укытыусыларыма бурыслымын, кафедралаштарың Ким Әхмәтйәнов, Роберт Байымов, Тимерғәле Килмөхәмәтов, Ғиниәт Кунафин, Мирас Изелбаевтарға, өнәрзәштәрәм Мөхтәр Сәғитов, Барый Әхмәтшин, Морат Рәхимқолов, Нур Зариповтарға әм, әлбиттә, ата-әсәмә, туғандарыма, ғәиләмә, туған еремә бурыслымын әм оло рәхмәтлемен, – ти әм былай тип өстәп куя: – Мин ил әсендә дан алған, ил тышында ан алған Х.Ғ.Кор-Оғлы, В.П. Аникин, В.М. Гацак, А.И. Алиева, В.В. Илларионов, К.М. Миңнуллин, Н.Ш. Хисамов, Ф.И. Урмансы кеүек әскер ез ярзамсыл алыс коллегаларымды яқын күрәм, ил тышындағыларҙан Түрә Мирзәевты (Үзбәкстан), Садик Турал, Фикрәт Төркмән, Имран бей, Мәтин Әргүн, Иҫәнбикә ханым Вәлиди (Төркиә), Исмаил Гусейнов, Али-Шамил (Әзербайжан) ише сит ил ғалимдарың, Төркиәләге вәкилебез Канчал бей Мизәевты йылы хистәр менән исләйәм”.

– Улар бары ы ла инә ярзам итеп торҙолармы? – тип ораным унан, ошо үзәрзе ишеткәс.

– Әйе, – тине абақташың әм үзенә хас тапқырлыҡ менән: – Кемдәрзәр кама-сау қылма а, уны ла мин әшемә ярзам итеү тип таныйым; кемдәрзәр аяқ сал а ла – уларына ла шундай ук ба а бирәм: сөнки ундайзары сәмемде генә уята, сәм тигәнәң и ә мине тағы ла нығырақ егелеп эшләрәгә мәжбүр итә, – тип өстәнә.

1991 йылда Тарих, тел әм әзәбиәт институтына эшкә күс ә лә, Әхмәт Мөхәмәтвәли улы БДУ менән араны өзмәнә. Байтак йылдар башҡорт филология ы әм сит ил әзәбиәте буйынса диссертация советы ағза ы булып тороуҙан тыш, талиптарға башҡорт халық ижады серзәрен өйрәттә. Бөгөнгә көндә и ә, Мифтахетдин Ақмулла исемендәге Башҡорт дәүләт педагогия университетының башҡорт әзәбиәте әм мәзәниәте кафедра ы профессоры буларак, Фольклор үзәге ойоштороу менән мәшғүл, бер үк вақытта За ир Исмәғилов исемендәге Өфә дәүләт сәнғәт академия ында ла башҡорт фольклоры буйынса дәрестәр бирә.

Катыны, абақташыбыз, Өфөләге Фатима Мостафина исемендәге 20-се башҡорт гимназия ының башланғыс кластарында Давыдов-Әльқонен система ы буйынса унышлы эшләп абруй қазанған Рәсәй мәғарифы алдыңғы ы, Башҡортостандың атқазанған укытыусы ы Флүрә Ғөбәйзулла қызы менән Әхмәт ике қыз, бер ул үстерзәләр. Инәнән күргән – тун бесер, атанан күргән – ук юныр, тигәндәй, балалары ла юғалып қалманы. Ләйсәндәрә – философия фәндәрә кандидаты (БДУ-ла укыта), Нәркәстәрә – филология фәндәрә кандидаты (ул ТТӘИ-ның

өлкөн филми хезмәткәре), Жәлилдәре — күренекле рәссам, республикабыздың Ш. Бабич исемендәге премия ы лауреаты. Үткән йылдың азағындарак Силәбе кала - ында үткән “Оло Урал” күргәзмә е лауреаты: Жәлил унан алтын мизал алып кайт- ты. Үкенескә каршы, Флүрәгә генә балаларының был казаныштарын күрәп кыу- анырға насип булманы — мәкерле сир 1995 йылда уның гүмерен өззә. Әммә уның рухы Әхмәттең гаилә ендә йәшәй. Бында уның яңы никахының да роле зур, әлбиттә. Бөгөнгө көндә Әхмәт дусым билдәле йырсы, республикабыздың халык артистка ы, танылған радиожурналист, халык ижадын ихлас пропагандалаусы Фәниә Байгилде кызы менән донъя көтә. Уның йөзөндә Әхмәттең балалары — икенсе әсәй, алты ейән-ейәнсәре яңы өләсәй тапты. Фәниәнең улы Айрат Әхмәтте үз ата ылай күрә, ун өс ейән-ейәнсәре олатай тип өзөлөп тора. Бөгөн улар бары ы ла уртак хистәр, уртак хәстәр менән йәшәй.

Ошо көндәрзә Әхмәт Мөхәмәтвәли улы Сөләймәновка 70 йәш тулды. Әммә, йөрөшөнә-торошона, ын-киәфәтенә карап, уға ис тә ул тиклем йәш бирерлек түгел ымак. Тик сәстәрәнә иртәрәк кунған саскау ғына, «бул а булыр за» тигәндәй, алыстан ялтлап тора. Ә йөзөндәге әскер өз еңелсә йылмайыу күңел йы- лы ы бөркә кеүек. Улар унда мин белә-белгәндән үзгәрмәнә.

*Офоктарза ак түбэләр тора,
инең сәсең ымак кабарып.
Ерзә, гүйә, кара көндәр бик аз,
Кара уйзар куя агарып.
Далаларға сык ам — күз алдында
Башын сайкай өн өз кылгандар.
Меңйыллыктар ағышынан улар
инең сәсең ымак булгандар.
Таузарыма сык ам, миңә табан
Таузар ынап карай бар яктан.
Таузарзың да бейегенә генә
инең сәсең ымак кар яткан.
Башым түбән эй әм — абак алам
Кара ерзә ак ыл таштан да.
Агаргандыр улар сал быуатта
Зур даръялар хаттин ашканда.
Бөтә галәм раслай ымак бөгөн
Минең уйзарымдың хаклыгын;
Күпме йылдар рухыбызга күсә
инең күңелеңдең паклыгы,
инең сәстәрәңдең аклыгы.*

Ирек КИНИӘБУЛАТОВ.

«КИҢҮЙӘ» хаҫында үйланһуҙар

(Ғәли Ибраһимов көндәлектәрәнән)

7/І – 1967 й.

уңғы ваҡытта Кинйә Арыҫланов хаҫында бик ныҡ уйландыра башланы. Ә. Усманов мәкәлә ен укып-укып алдым. Лимонов, Мавродиндарҙың китабында ла уға зур ба а бирелә.

Зур кеше булған. Уның абыз булыуы шул замандың укымышлы кеше образын тыузырыуға мөмкинлек бирә. Кинйә үзенең тап шул яғы менән абруй ҡазанып, Пугачев заманында бөтә халыҡты артынан эйәртә алған булырға тейеш. Бына ошо яғын кәүҙәләндерергә кәрәк уның.

2/ІІ – 1967 й.

Был тарихи тема буйынса ике-өс йыл эсендә байтаҡ ҡына укылды. Укылғандарҙан сәйер бер нәмә тойола. Бөгөнгө тарихсылар аман революцияға сатлығы буржуаз тарихсылар йөгөнтө онан сыға алмай. Ваҡыты-ваҡыты менән уларға карағанда ла царизмды йомшағыраҡ фашилайҙар.

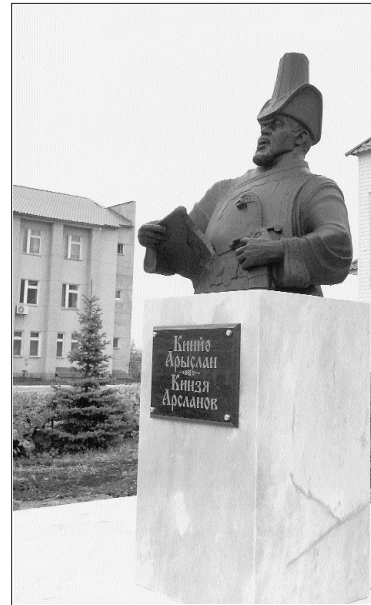
Әллә нисек...

Игнатъев, Юматов, Ремезов кеүектәр башкорттарҙың изеләүен асығыраҡ күрәтә. Ә безҙең тарихсылар нимә бул а — шуларҙы цитировать итеү менән генә сикләнә. Шул ҡарашта ҡала, ә ҡараштарына ни бары шуларҙан ғына нигеҙләү эҙләйҙәр. Йәнә е, башкорттар — дикий булған, назан булған. Ә тормошта икенсе төрлө.

Ә былай карағанда, Салауат бик грамоталы, белемле булған кеүек. «Салават каким-то образом получил хорошее образование» тип язылған бит. Ә уның ата ы?.. Кинйә?.. Уларҙың өндәмә хаттары бик төплө бит.

Иҫке ҡарашка яңы ы килергә тейеш түгелме?

Гумилев печенеғтар хаҫында язып, тап ошо фекерҙе нығыта. «Невольно думается, что печенегам справедливее посочувствовать, а не ненавидеть их.

Фотолә — 1773 — 1775 йылдарҙағы ихтилал етәкселәренең бере е, башкорт халығының милли геройы, Кинйәбыз ауылын нигеҙләүсе Кинйә Арыҫлановка әйкәл. әйкәл 2007 йылдың 13 июлендә Икенсе Кинйәбызҙа тантаналы асылды. Скульпторы — Рафаэль Зиннуров, портрет рәссамы — Наталья Куликова, меценаты әм проект авторы — Марс Юлбарисов.

И сколько еще есть в истории средних веков вопросов, которые мы должны пересмотреть и продумать заново, потому что новый накопленный материал уж не лезет в рамки старых, дореволюционных концепций...»

Ул гундай хақында язғанда ла шундай фекерзә.

«Нет ничего более неверного, чем обывательское, весьма распространенное мнение, что хунны были диким племенем, жившим за счет ограбления мирных, трудолюбивых окрестных народов. Как всякий народ, прошедший сквозь века, хунны пережили сложную эволюцию, в течение которой были и периоды мирного расцвета культуры и эпохи войн, чаще оборонительных, а иногда и наступательных. Самыми тяжелыми были войны с империей Хань, стремившейся распространить свое господство над всей Азией. Соотношение сил было не в пользу хуннов, но они 300 лет отбивали натиск противника (Л. Гумилев. «Открытие Хазарии»).

Башкорттарзың XVII—XVIII быуаттарзағы хәлә хақында уйланғанда ла бындай карашты иштә тотоу кәрәктер.

16/II – 1967 й.

Вакигалар бик катмарлы. әр кай ы ын Октябрь күзлегенән үлсәргә, шунан сығып нигезләргә тырышам. Күз алдында Октябрь революция ы.

Нимә бирзе Октябрь? Халыктарга азатлык. Элекке яззар за азатлык өсөн бит. Әгәр зә Крәстиәндәр уғышы тәжрибә е булма а, улар самодержавиены какшатма а, Октябрь за еңмәс ине. Ә Крәстиәндәр уғышында Салауат, Кинйә роле?.. Уларзың көрәше лә – элекке башкорт яззаның дауамы, шул тәжрибәнән сығып ы алған, элекке хаталарзы кабатламай яңы юл тапқан эш бит. Башкорттар Пугачевка кушылыу юлын ана шул яззар аша тапқандар.

Шунан... Октябрь халыктар дуслығына нигезләнде, уны нығытты. Был – дуслықтың тамыры. Пугачев – Кинйә дуслығында, унан да элекке дәүерзә ята бит.

Был хәл асык күр әтелергә тейеш.

14/IV – 1967 й.

«Абай»зы укып сыктым. Якшы китап. Этнография. Шағир образы. Көрәш. Ә безгә шундай китаптар кәрәкмәйме ни?

Әллә көс етмәйме? Зур полотнолы «калын» китаптар язырға вакыт та, белем дә күп кәрәк шул. Ә бит беззәң халықтың тарихында ниндәй шаулы вакигалар бар! әр кай ы ы роман.

3/IX – 1967 й.

әй, Злобин! Салауатты бик шаярткан ың.

Салауат өс йылы буйы Хлопуша менән қасып йөрөймә ни?

Кинйә уның ауылдашымы? Юк бит! Йәштәше лә түгел. Етмә э уның денцигы ымак итеп бирелә.

Ә Юлай?!

Юлай мөскен генә, пассив образ. Яуға теләр-теләмәс кенә кушыла, ти. Төрөк шымсы ы менән осраштыра. Юк, былар ис тә Юлайға окшамаған.

Салауатты Салауат итеп иң беренселәй ата ы тәрбиәләгән бит әле, ул йүнәләш биргән, яуға ла ул рухландырған.

Злобин уны язып бик зур эш башкарзы, әммә гона тары ла күп. Салауатты белеп бөтмәгәндер инде.

11/I – 1968 й.

Кинйәнең ата ы – беренсе томдағы Арыслан Аккулов түгелме икән?

Уның әсә е, катыны кай тирәнән? Былар хақында бер төрлө ишара ла табып булмай.

4/V – 1968 й.

Пугачевтың якын ярзамсы ы булған Кинйә — дөйөм Рәсәй күләмендәге шәхес.

Шулай булғас, уның үсәу юлы Башкортостан эсендә генә бармаҫ. Ул замандар-зағы зур тарихи вакигаларға катнашкан кешенең мөхите лә киң булыр, ул шундай шарттарға үскән, белем алған кеше булырға тейеш. Уға Кыргыз, Бохара яктары таныштыр. Яйык, Дон казактары да белер.

Әгәр зә Кинйә образын шундай шәхес образы итеп язғанда, ул ана шундай мөхитле кеше булырға тейеш. Шун ыз уның абруйы булмас. Шун ыз ул киң күләмдә фекер йөрөтөп, Пугачев менән азақкаса йөрөргә сығып китмәҫ ине.

Ә ул заманда шулай ил гизеү, йөрөү, донъя менән танышыу булған бит.

Мәсәлән, Утыз Имәни (1754 йылда тыуа). Ул былай яза:

«Йәшитән етем булып үстем, зурайғас та ярлы булдым. Ләкин, быға карамас-тан, күп илдәрҙе гиззем. Күп ғалимдар менән осраштык. Харәзи калаларында булдым, Бохара, Самаркәнд, Бәлех, ират, Кабул әм уларға окшаши бик күп калаларға булдым».

Ул ярлы. Ә Кинйә бай бала ы бит. Уның мөмкинлеге зур. Ул юғары катлам вәкиле. Шулай булғас, Кинйә лә ил гиз ен, белем ал ын, уны бит «каким-то образом получил хорошее образование» тип кенә язып сикләнеп булмай. Уны ғына түгел, Салауаттың укыу урындарын да самаларға кәрәк.

30/X – 1968 й.

Минең сюжетта ике төп урын барлыҡка килә. Бере е — Кинйәнең тыуған төйәге, икенсе е — Стәрлетамак.

Стәрлетамак — восстаниеның географик үзәге. Бөтә юлдар шунда киҫешә.

1) Ул тирәләге кала, сауза үзәге.

2) Грязнов, Туманов шуның аша үтә.

3) Әргәлә Табын, Воскресенск.

4) Әлибай шундарак йәшәй. Ә был — Кинйәнең дусы. әр ваҡыт осрашыу.

5) Хлопуша Әүзәнгә шуның аша үтә.

6) Зарубин да шунан үтә.

6) Кәңзәфәр Усаев — Бозаязға якын.

7) Ырымбур юлы өстөндә. Кирилов, Тәвкилев шуның аша үтә.

...Был минең тыуған калам бит әле...

Шулай итеп, әсәрҙәге был ике сюжеттың ике төп тамыры йәки ике бағана ы булып тора. Ә икенсе китапта Салауат Юлаев төйәге өсөнсө бағана булыр. Калғандары — шуларға өйәлгән вак янтауҙар.

Ә былай, географик урындар, катнашыусылар за күп. Нишләйем уң? Эпоха зур, вакигалар киң бит.

5/III—1969 й.

Әсәрҙе ер атыу, Твердышевка ер биреүҙән башларға итәм. Шулай көйләнәм. Сөнки уның хақында тәү тапкыр иҫкә алынған 1754 й. документ — шул купчий қағызы.

Был документ күп нәмәләр хақында өйләй. Ер атыу эше 1748 йылда ук башлана. Унда катнашкан кешеләрҙең күбе е — Кинйәнең туғандары йәки ырыу эсендәге дошмандары.

Ырыу эсендәге тартыш — мө им нәмә, төп фактор.

Ер атыу, ерҙәрҙең алыныуы, талануы — төп асыу, бөтә каршылыҡтың, яуҙарҙың сәбәбе. Шуның өсөн был әсәрҙең буйынаса изелә-изелә барыр. Әтү Пугачев ни өсөн, езгә ер- ыуҙарҙы, урманды кире кайтарып бирәм, ти. Халықтың көткәне был. Шуға күрә ерҙәрҙең алыныу хәлдәре йиш осрар.

Ул әле Октябрь революция ына саклы килгән конфликт.

21/III – 1969 й.

эй, беззең халықтың тарихы! Бик бай. Ниндәй генә вакигалар юк?! Ләкин бере е хакында ла йүнләп язылмаған.

Тарихты, халықтың үткән юлын анга укмайбыз, күрә ең.

Ә бит был хакта Пушкин нимә ти? «Үткәндәргә илтифат – мәзәнилектән вәхиәттән айырып тороусы бер сифат ул», – ти. Шулай булғас, язырға кәрәк. Бәтә ен дә безгә Степан Злобин кеүектәр язып бирмәстәр бит.

Башка халыктар үз тарихтары буйынса бик күп әсәрзәр тыузырзы. Беззең халык та, революциянан уң культура ы үскәс, үткәнә менән кызык ына бит.

25/III – 1969 й.

М. Әүзөв бик кызык бит әле. Ул тарихи әсәр язуысыны уңа калған юлсы менән тиңләй. Каруан үтөп китә, артта калған юлсы каруан туктап киткән ерзә калған усакта үнер- үнмәс яткан күмер генә таба. Ул шуны өрөп, ләүкетеп ебәрергә тейеш. Йән өрөргә.

Кинйә хакында мәғлүмәттәр бик аз, шуның өсөн дә уның тормошо онотолоп бөткән. Шуның өсөн ижади фантазия менән уға йән өрөргә кәрәк.

2/IV – 1969 й.

Был айзарза укыу тукталып торзо. Юбилей тигән нәмәләре менән байтак вахыт үтте. Унан «Ай битен йыуғанда»ның да эше бөтмәй бит әле. Шунан ыскын а ине кулдар...

Быйыл йәй тағы тау араларына китә еме әллә? 1962 йыл Ағизел буйында кәмәлә йөрөгәндә бик күп нәмә күренгәйне. Ни саклы үззәр, ни саклы картиналар... Унан уң да Ағизелдән тағы бер үттем, Инейәрзән дә, Йүрүзәндән дә үттем. Файзалы булды бит. Тағы барып кайт аң ине.

14/XI – 1969 й.

А. Толстойның “Петр I”- ен укыйым. Язмай бит башкорттар хакында шайтаның.

...Петр Азов походына, Швеция походына бара. Унда башкорттар за күп кайнаша. Вильяминов китабынан күренеүенсә генә лә, күпме тарханлык бирелә, ә бил бер үз зә! Швед походында ғына бер эпизодта тишкәре яктан ғына әйтелә.

Елен Катериндың Петр I кулына нисек эләгеүе хакында өйләгәндә былай ти: «Он (рус. солдат) отбил меня от страшных людей в лисьих шапках с кривыми саблями. Они тащили меня из горящего дома, рвали платье, били плеткой, чтоб я не царапалась, хотели посадить на седло. Он кинулся, толкнул одного, толкнул другого, да так сильно: «Ах, вы, – говорит, – кумышники!..»

Башкорт хакында бер үз зә юк. әр халыкта язуысылар үз кешеләре хакында яза, нишләй ең.

28/V – 1970 й.

Бөгән тағы Чебоксар кала ына килдем. К. Иванов көнө. Мин бында бынан өс йыл элек, 1967 йылдың апрелендә, булғайным. Бикчәнтәев менән бик озак Кинйә хакында өйләшеп йөрөгәйнек. Бик матур кәңәштәр бирзе.

Әле шуларзы хәтерләйем. Дөрөс, ул сағында миңең фекерзәрәм бик ярлы ине. Шулай за, өйләп биргәс, Әнүәр азыевич бик кызык ыңғайны.

Быйыл мин үзем генә килдем.

Сыуаш язуысылары менән өйләшеп ултырзык. Әлбиттә, мин үззе тарих яғына кайырам. Үз тарихтарын якшы беләләр. Беззең язуысылар ымак түгел.

Миңә «крепость», «самозванец» үзе окшаны. Сыуашса «пуляр» (крепость),

«суя патша» (самозванец) була икән. Беззеңсә ниндәй батша уң? Халык телендә был үз йөрөгән бит, халыкса йөрөгән. Алдак батша, ялган батша, тимәгәндәрзәр.

20/IX – 1970 й.

Сюжет королоп бөттө. Бөттө тигәндә, окшамай башланы. Ер атыу вакига-нын (1754) башлагайным, күп нәмә томанлы кала, сигенеп языузар әллә ни бирмәй.

Берзән, ата ы кем уң? Арыслан Акжулов икәнән асыкланым. Акжу – Аккош – ике е бер икән. Уның хезмәте лә кәрәк.

Ә ырыу эсендәге дошмандары, каршылык.

Икенсенән, Кинйәнең укыу мәсьәлә е. Килмәк, Каргалы мәзрәсә енә ныгырак тукталыу кәрәктер.

Унан уң ни, Кинйәнең көндәрәнә саклы язгас, бик озонга китер бит әле, бер генә китапка ыйыр микән? Ә ике китап бул а? әй, бул а ни бул ын, мөмкин саклы ту-лырак языу файзалы булыр.

21/IX – 1970 й.

Кинйәнең өйләнеуен тулырак бирергә булдым.

Айымдың язмышы бик ауыр булып сыкты. Үзе измәстән иренә каршы, атала-ры үзен тыңлап, уға яманлык эшләтә.

Нишләй ең, заманы шундай. Айым ике ут ара ында. Катын-кызың кәм ете-леуен, шул замандың коло булуын, корбаны булуын күр әтеү өсөн кәрәк, шулай кәрәк.

Атайым мирасы хақында

1960 йылдың кышы. Мин – 12 йәшлек кыз бала. Кисен атайым (ә ул – языусы Гәли Ибра имов) менән урам буйына ауа алмаштырырға сыккылайбыз. Шулай яйлап атлап барабыз, ә атайым кызык-кызык нәмәләр өйләй торгайны. Уның яраткан темалары тарих, тел, әзәбиәт булыр ине.

үз ара ында атайым әйтә куйзы: «Языусы үлгәс, кай берәүзәрзең эшләнеп бөтмәгән әсәре кала, – тине лә миңал итеп М. Шолоховтың «Они сражались за Родину» романын килтерзе. – Языусының ана шундай әсәрен кемдер тамамлап куйырга тейеш. Гәзәттә, ул кеше әзип гаилә енән була. Мин донъя куй ам, ин, кызым, миңең эшләнеп бөтмәгән китабым бул а, шуны тамамлап куйырыңмы?» Миңең атайга кире өндәшә торган гәзәтем юк ине. Озақ уйлап тормай, төпсөнөп, аңлап еткөрмә әм дә: «Ярай, эшләрмен!» – тинем дә куйзым.

Үмәр үткәс, йылдар бер-бер артлы тезелгәс, мин өстәмә ниндәй оло йөктә ал-ганымды аңланым. Әйтеү еңел дә ул, ә бына вәғәзәне үтәү, ай- ай, ауыр икән!

1989 йылдың ап-ак карлы ноябрәндә атайым вафат булып, мәңгелек йоко она талды. Бәхилләшеү алдынан түшәктә яткан атакайым өстәлендәге бер өйөм пап-каларына башы менән ымланы: «акла шуларзы, кәрәге тейер», – тине моңайган әкрән тауыш менән. Хәйер, килгеләп торган врач апайзар гаиләгә әйтеп өлгөрзәләр инде атайымда яман шеш булуын, үмереңең озақка бармасын. Атай үзе лә изенеп торзо хәленең мөшкөл икәнән.

Ул папкаларза, беләм, «Кинйә» романының өсөнсө китабының кулъязмалары ята. Атайың кағыззарына бала-сағаның якын килергә лә хокуғы юк ине электән үк. Уны якшы белә инек. Ә миңә... аклау, үземә алыу рөхсәтен бирзе. Атайга биргән вәғәзәм гелән иңтә ине.

«Бар әле Языусылар союзына, өйләш Динис Бүләков менән, секретарь кызык-

ай бир ә, уның ярзамы менән биш айза романымды теүәлләп куйыр инем», – тине ул бер сак миңә. Әммә Языусылар союзында ундай мөмкинселек булманы.

Кәләмдәш дуҫ-иптәштәре килеп-киткеләне. «Кинийә»не урыҫсаға тәржемә иткән Рим Әхмәдовка атайым әйткән: «Романдың скелеты бар, ит үрзерергә кәрәк. Шуны эшләп бөтөр инде, Рим, ин бит әсәрзе якшы белә ең, тоя ың».

Атайым вафат булғас, Языусылар союзында ижад мирасы комиссия ы төзөнөләр. Рәйесе – Рим Әхмәдов, секретары – өйөклө Ибра имова.

Кыркын укыткандан уң, Рим Билалович миңә эш кушты. «Кульязманы үзен руссаға юлдан-юл тәржемә ит. Сөнки мин рус телендә фекерләйем. Укып карармын, бәлки, алырмын да».

Йәнәмә йылы керзе, уны-быны уйламайынса, тотондом эшкә. Өфөлә башкорт интернатын тамамлағайным, атайымдың китаптарын башкортса укып бара инем, өйзә лә өйләшеү-аралашу башкортса булды, бигерәк тә әсәйем балаларың туған телендә өйләшеүзәрен талап итте. Ә рус телен ярай ы беләбез инде.

Беләмме-белмәйемме, тәржемә итә барзым, машинкаға баҫтырырға бирзем. Эштән уң, кистәрен, отпускыла – эшләнәм дә эшләнәм.

Иң ауыры булды әллә ниндәй үзәрзең орауы. Ул үзәрзе башкорт, татар үзлегенән дә караған буламы – юк, төрөк, гәрәп теле үзлектәрендә лә юк. Языусыларзан орап карайым – белмәйзәр. Аптырап бөттөм. Атайымдың папкаларын йәнә ақтарып кара ам, килеп сықты дөфтәрзәр. Бак аң, үзе үзлек эшләп алған икән! Бөтә ораузарыма яуап табылды. Исемә төштө шунда. Бала сакта сәфәргә алып сыға ине беззе еңмә менән. Йә Агизелдән ал менән төшәбез, йә Әсемдән, йә Еземдән, йә Ийнәрзән .б. Ауыл төңгәлендә туктап, атай кайзалыр барып килә ине. Озақ кына көтә инек. Йылмайып килеп сыға ине. Кулында блокнот, кәләм. Ул блокноттарзы тулған үззәр менән архивка тапшырзым.

Атайымдың язмаларын укығанда хатта татлы тойғоларға биреләм. Әйтер ең, өйөклө атайым янымда тора, йылы кулдары менән аркамдан ыйпап ала.

872 битлек қағыззарзы папкаға алып, Рим Әхмәдовка илтеп бирзем. Укып сыгккас, ул Языусылар союзына кире илткән кульязманы, йәшем дә бара, сәләмәтлек тә насар, эшләй алмайым, тип. Романдың өсөнсә китабын баҫтырыу эше тукталды ымак...

1997 йылда «Китап» нәшриәте директоры Кәзим Аралбаев сакыртып алды. «Кульязмалар кайза?» – тине. Шундай үз булырын изеп тороп, «Кинийә» әсәренәң буласак өсөнсә китабынан бер аз қағыззарын алып барғайным. Миндә, тинем дә күрәттәм караламаларзы. «ин быны, өйөклө ылыу, машинкала баҫтырып ал да безгә килтер, без, бәлки, китап сығару яғын карарбыз», – тине. Гөлфиә Рөстәева исемле корректор ылыу, үзегезең кул күсермә ең баҫырмын, тип ризалашты. Атайымдың карамаларын кулым менән күсереп бирзем, машинкала баҫылғанды укып, туплап барзым.

Шул арала башкорт языусылары менән кәңәш корзөм, китапка «ит үрзереү» мәсьәлә еңдә. Мирас Иззелбаев, Роберт Байымов, Файса Хөсәйенов, Ноғман Мусин, Рәшит Солтангәрәев, Асылғужа Ба уманов... Языусылар союзы идара ы етәкселәре менән дә өйләшә торзөм. Бере е лә тогонорға базнат итмәй. Төрлө сәбәп килтерәләр.

Ноғман Мусин ағай, бер аз уйлап торғас, Марсель Искәндәр исемле йәш языусыны тәкдим итте. Талантлы ла, йәш тә, инвалид булыу сәбәпле, өйзә ултырып кына яза, вақыты булыр, тине. Был фекерзе Сабир ағай Шәрипов та хупланы.

Ул йәш языусы миңә ирем Байрас Айытбаевтың ауылдашы булып сықты. Өйөнә барғас, қағыззарзы күреү менән, алам, тине. Был 1999 йылдың азағы ине.

Әйткәндәй, мәрхүм ирем Байрас был китап эшендә миңә зур ярзам күрәтте. Матди яктан да, ил амландырзы ла. Языусылар союзы етәкселәре лә ыңғай

йөрөгә тырыштылар, ярзамдары күп булды.

Марсель Искәндәр ең ызғаньп эш башланы. Бүлектәрен эшкәрткән айын укырга бирзе. Унын «махсус мөхәррирге» миңә окшаны.

Кульязмаларзын башы (беренсе әм икенсе бүлектәре) автор тарафынан икенсе катка еренә еткерелеп тә куйылғайны. Марсель Искәндәрзән соавтор булуына ла ризалашкайнык.

Күренекле башкорт язуысы ы Ибра им Абдуллин истәлегендә Гәли Ибра имовтын түбәндәге үкенесен килтерә: «Их, Ибра им, өсөнсә китапты ослай алмам инде... Материалым шул саклым тупланған... Берәй енә өйләп, магнитофонга языр ам, үзен авторзаш итеп сығартырга ла риза булыр инем... Әрәм кала, әрәм...»

Ләкин М. Искәндәр, каты ауырыу сәбәпле, эштән тукталып-тукталып та алды. Ә вакыт үтә бирзе. М. Искәндәрзән «Кинийә» романынын өсөнсә китабы әзәби язма ы буйынса «Ағизел» журналында 2003 йылдың 4–8-се андарында донъя күрзе. 2004 йылдың июль айынын әсе көндәрендә язуысы Марсель Искәндәр вакыт ыз гүргә инде. Рәхмәт инде ул кешегә ярзамы өсөн, йәне йәннәттә бул ын!

Ләкин миңә атайым алдындагы бурысым тынғы бирмәне. Ни әйт, башкорт язуысы ы Гәлим Хисамов менән танышырга насип итте Хозай. Кемдән кызы икәнәмде белгәс, Гәлим ағай «Кинийә» тура ында орашты. А -зарымды ишеткәс, кульязманы карап сығайым әле, тине. уңырак икәү өйләшеп-кәңәшләшеп тә алдык. Китапты нисек бар – шулай сығарырга кәрәк, ул бит – мәш үр язуысынын әзәби мирасы, тип уртак карарга килдек. Быны еңлем – медицина фәндәре докторы, профессор Гүзәл Корнилаева ла хупланы.

Тарихи әсәр гәлимдар ягынан тәнкитләнергә тейеш, тизәр.

Мине мәктәптә тарихтан укытқан яратқан укытыусым, әлеге вакытта БДУ профессоры Әнүәр Закир улы Әсфәндиәров «Кинийә» романынын өсөнсә китабынын башмаға әзәрләнгән вариантын ентәкләп укып, рецензия язып бирзе.

Тарихи персонаждарга, үззәргә аңлатмалар (сноска) биргәндә мин ауыр ғына хәлгә тороп та калғаным булды. Әнүәр ағай зур түземлек менән башкортса фамилияларга, исемдәргә әм үззәргә йөзгә якын тәкдимдәр, төзәтмәләр куйып сықты.

өзөмтәлә был әсәргә шундай ба а бирелде: «Тарихи Башкортостандың үткәнә китаптын кульязма ында үтә лә нигезле итеп күр әтелгән. ...Китаптын нигезендә тарихи ысынбарлык ята, тип әйтә алабыз. Шулай итеп, китаптын нигезен тарихи факттар, шәхестәр тәшкил итә».

Укытыусы ағайыма рәхмәт! Мине, караңғыла азашып йөрөгәндә, етәкләп якты юлға сығарған кеүек булды. Был әзәби мирас – тарихи роман «Кинийә»не эшкәртеп донъя күр әтеүгә Ә. З. Әсфәндиәров ағай үзенең өлөшөн индерзе.

Шулай итеп, «Ағизел» журналынын баш мөхәррире Әмир Әминевтын фатихаы менән, редакциянын проза бүлеге мөхәррире Сабир Шәриповтын редакторлауында «Кинийә» романынын өсөнсә китабы менән таныша ала ығыз.

Укысыларыбызга тәкдим ителгән «Кинийә» романынын өсөнсә (тамамлау) китабы авторзын үзе еренә еткереп, кат-кат эшкәртелгән, телен камиллаштырган романдың беренсе, икенсе китаптарынан әзәби яктан отошло булмауы ла мөмкин, сөнки азаккы нөктәнә Гәли Ибра имов үзе куйырга өлгөрмәне.

Талапсан укыусыбыз кай ы бер урындарза кытырышырак текска рәхимлерәк бул ын ине.

Минеңсә, ошо әсәр халкыбыз тарихына, башкорт романистика ына асыл йөдкәр булып өстәләсәк. Нисәмә йылдар узғас...

өйөклө ИБРА ИМОВА.

Ғәли
ИБРА ИМОВ

Кичйә

ТАРИХИ РОМАН

III китап

БҮГЭСӘҮ БАТША АНАТЫ

Беренсе бүлек

Яу ата ы

«Бер Хозайзан нимәләр ора ағыз, мин шуларзың бөтә ен дә бирәм, сөнки мин — езгәң батша. Был турала якшы белегез: мин езгә ер, ыу, урман, бесәнлектәр, икмәк, дин әм үзегез теләгән йола, жалование, курғаш, дары — кыска ы, үз әмерегезгә нимәләр теләй егез, шуларзың бөтә ен дә бүләк итәм...»

(Е. И. Пугачевтың башкорттарга
ебәргән Указынан.
1 октябрь, 1773 йыл).

1

Бөйөк таузың үре бейек. Уның түбә енә менгәнсе озон-озон юлдар үтәләр, ярлаузырын-кысылдарын аша сығалар, каршылыктар, ауырлыктар аша атлайзар, әммә тырышкан кешеләр үз максатына өлгәшә, батырзар әллә ниндәй бейек түбәлөргә лә менеп аяк баһа...

Емельян да... Үз яурындарыма бөйөк Рәсәй иленең батша ы исемен күтәрәм, халык саруа ына¹ ирек бирәм, тип шул ауыр юлға сыккан Емельян казак Пугачев та шулай уйлай. Бөтә кыйынлыкты еңергә, түзөргә әзер икәнлөгә уның тәүәккәл йөрәклә, кыйыу кылыклы булыуында ук күренеп тора. Иҫ-акыл етмәслек бик зур эшкә тотондо шул ул. Күтәрелә е тау, ай- ай, ниндәй!.. Бығаса форпостар,

Салауат Юлаев исемендәгә дәүләт премия ы лауреаты Ғәли Физетдин улы Ибра имов (1919–1989) Стәрлетамакта тыуып үскән. Бөйөк Ватан уғышында қатнашқандан уң педагогия институтын, Мәскәүдә Юғары әзәби курстарзы тамамлай. Озақ йылдар “Ағизел” журналының яу-аплы сәркәтибе вазифа ын башқара.

Хәзер ез укыясак тарихи-биографик “Кичйә” трилогия ының өсөнсө китабына тарихсы Әнүәр Әсфәндиәров юғары ба алама бирзе: “Башкортостандың үткәне... кулъязмала ифрат нигезлә күр әтелгән. Киң коласлы әсәрзә ифрат күп конкрет факттарзы, ихтилал етәкселәренең әм кара-телдәрзең исем-шәрифтәрен (бер нисә йөз), ер- ыу атамаларын кулланыу хайран қалырлық! Автор сығанактарға таяна, фактик мәғлүмәттәрзе раслай. Ошоларзан сығып, китаптың нигезендә тарихи ысынбарлық ята, тип әйтә алабыз”.

Роман-эпопеяның уңғы өлшө күренеклә башкорт романысы Ғәли Ибра имовтың тыуыуына 90 йыл тулыу уңайынан баһыла.

¹ Саруа — ябай халык (автор үзлегәнн).

кәлгәләр ала-ала үтелгәнә — шул таузың итәгенә азы-күпмә яқынлашыу ғына. Әлегә бәтә е алда. Шуны байкап, яқшылап күрергә теләгәндәй, ул юрттырып килдә лә, атын ақмар каласығы¹ ситендәге бер тауға туктатып, алыс-алыстарға бакты. Каршыла — Ырымбур. Сиркәү көмбәззәре қояш нурзарына ялтырап күренә. Яйык ыуы арьяғында — қыр-казак² далалары, унда — Мәскәу юлы, Рәсәй үрзәре. Бындағылар был яқты «амар яғы» тизәр, ә Яйықты сықтыңмы — Азия, уны ын «Бохар яғы» тип кенә әйтәләр.

Пугачевтың ул яқта ғәмә юк. Далаға қасырға йыйынмай. Уның тауы — Мәскәу яғында, Санкт-Петербургка барып, тәхет яуларға, батша булырға сықты ул. Тик... Россия зур, ик ез-сик ез күк йөзә кеүек. Шундағы йондоззар саклы күпмә ауыл, күпмә кала бар. Шулар аша үтергә, императрица Екатерина Икенсенәң армия ына каршы кузғалып, халықты әйзәргә йөрәт итеу торғаны бер алабарманлык төслә.

«Мин — ни бары ябай казак, меҫкен хорунжий, — тип үзенән-үзе көлдә Пугачев³. Әле яңы ғына ашар ашы, қуныр ере, аты-туны булмаған, қасып-боҫоп йөрөгән, Казан төрмә енән қасқан хозай коло. Бәтә е томан эсендә. Ә мин бер яңғызым ғынамы, — тип үзен-үзе ақланы ул. — Ана ни саклы халык, ярлы-ялпы».

Былтыр Ырғыз буйында сакта уға кәнәш итеп, уны ошо юлға төшөрөүсе, изге фатиха биреүсе игумен Филарет:

— Халык телә ә, үзенә окшағанын баш итер, уға әйәреп, Россияны үзенеке итер, — тигәйне.

Хак булып сықты юрауы.

Еңеу булды булыуын, бик тиз арала калкынып сықты ла тантаналы марш менән күпмә килдә. Әллә ни саклы казак, әллә күпмә алдат уның янында, уға башкорттар, татарзар, калмыктар қушылды, Илек, Татишев, Чернореченский кәлгәләре⁴ уға капка асты. Крәстиәндәр азат ителдә, баш әймәгән офицерзар, дворяндар қырылды. Батша юлы кан ыз булмай. Дар ағастары әр кәлгәлә қалды. Тик был форпостар, кәлгәләр, бәтә Россиялағы ы менән сағыштыр аң... бер остого ғына. Ә бит күкрәк қағырлык урын юк — Яйык кала ын да алып булманы, уның коменданты Симонов ирәйеп тороп қалды. Ә быны ы, әле Ырымбурза ултырғаны, Симонов кеүек подполковник қына түгел, губернатор, генерал-поручик, зур ордендар кавалеры... Әммә баш калкытырға күркып, үзенә өңөндә ултыра.

Пугачев шулай тип үзен тынысландыра. Уның көсә лә шунда. Ана ни саклы таяныстары бар уның! Шуларға йән өрәп, бер йозрокка укмаштырып тоторға ғына кәрәк.

Әле уның таяныстары губернаторзы зил-зибәр килтерер өсөн маршка әзерләнә. ақмар арьяғына сығалар, полк-полк булып тезеләләр. Озакламай кузғалырзар. Шул ынтылышка маяк булып тор он, яқты нур сәс ен өсөн, Пугачевтың қушыуы буйынса, ошо калкыуға ут яғырға әзерләнеләр. Дүрткел бура итеп ағастар өйәлгән. Бына үрт алынды, ут ләүкеп китте.

Хәзер бындай изге эште изге батюшка атқарыр.

Поп Михайлов⁵ тәүзә Емельян Пугачев алдына басты, уның қуныр йөзөнә, кара акалына, сая күззәренә карап алды ла гибәзәт гәзәте буйынса уның алдында дүрт урында бармактарын йөрөттә, унан, халыкка табан боролоп, кадило -

¹ Каласык — бәлжәй кала, русса — городок.

² Қыр-казак, қыр-кайсак — ул заманда хәзерге казак халкын шулай тип йөрөткәндәр (автор үзлегәнән).

³ Пугачев Емельян Иванович — самозванный «император Петр III Федорович».

⁴ Кәлгә — крепость.

⁵ Михайлов Иван — ақмар каласығы священнигы.

ын¹ уң кулына күсерзе әм бер артка, бер алға йөрөттө. Куззар нығырак көйрәне.
— Боже царя храни...

Өс көн элек үк үзенә батша указы итеп язылған қағызды биреп, шуны халык алдында укыр ын, тигәс, каршылашып маташканын батюшка. Государь түгел, тигәндер. Максим Шогаев менән Иван Зарубин ныклап кысмакка алғас кына... Күнмәй сара ы буламы? Ана бит, иконалар күтәреп сығарзы, үзе зур тәре тотто, кадило ын алды. ин дә мин өгөтләп маташа. Мөгжизә менән котолған Петр Федорович тағы беззең алдыбызза, ти... Уға баш әйегез, тәбиғ булығыз.

— Будь послушаше яко агнец...

Пугачев уға күз ирпене. Шул сак ул кашы тартып алды. Әйтә бит үзе лә... Яко агнец перед стригущими его безгласен... Йөнөн кыркканда тауыш-тын ыз ятқан кузы ымак... Изге Исаак та шулай кузы-бәрән кеүек үзенен ата ы Авраамды тыңлап, уның үткер бысағы астына ятқан... Алла уға ярзамға килә... Гәжәп түгел бындай үзәр, поптар уны йыш кабатлай. Батшаны тыңлағыз, ти бит. Әйт ен. Пугачевтын үзенә лә, Литва яғынан озаткан сакта, староверзар шулай тигәндәр ине. Ул, тыңларға ант иткән кеүек, башын әйзе... Әйе, тап яко агнец... Волганы үтәп, Ырғыз буйына еткәс, игумен Филарет та шуны әйтте. Уға ла Пугачев баш әйеп, вәғәзә итте. Тыңларға, әллә кемде түгел, Филаретты. Хәзер бына шулай үзен тыңларға өгөтләй поп. Дөрөс, бик дөрөс, тап шулай кәрәк, тыңла ындар уны, Петр Өсөнсө батша итеп таны ындар, уға тәхет, башына таж, кулына дәүләт скипетры² яулау өсөн йәндөрән аяма ындар. Библия (инжил) риүәйттәрәндәге бындай егеттәр казактарға ла, крәстиәндәргә лә якын. Мосолман яугирзәры ла уны Ибра им пәйғәмбәр менән улы Исхак хакында тип үзәрәнсә аңланылар.

«Будь послушаше...»

Шундай изге үзәрзе әйттереп торорлок киәфәте лә, мәғрур төсә лә бар Пугачевтын. Куңыр йөзә батшаларға тейешенсә бик етди. Күз караштарында үз ярандарына мәрхәмәт, дошмандарына усаллык сағыла төслә. Киң яурынлы, нескәрәк билле буй- ыны килешеп тора... Өштә-башы ла затлы. Кейендереп өлгөргәйнеләр инде уны. Нағышлы зәңгәр кафтанды уға Нуралы³ хан бүләк итеп ебәрзе, ары сәхтиән итекте Яйыктыкылар килтерзе, башындағы яны бүректә Изеркәй Баймәков⁴ кейзерзе. Карғалы байзәры биргән матур камзул, Кинйә Арысланов⁵ бүләк иткән тимер күлдәк... Иң мө име — билдәге киммәтле кәмәр, тағылған кылыс. Батшаның билге е — уның төп шан-шә рәте итеп, уң яурыны өстөнән ул якка кыялатып төшөрөлгән ясы зәңгәр таҗма...

Бөтә е бар, бөтә е килешкән. Үзендә лә, атында, зйәр-өпсөндәрәндә лә. әммә е уға олпатлык, дәү абруй биреп тора. Государь-батюшка, падиша гәли йәнәптәре, Петр Федорович...

Ул каршы ындағы гәскәрән байкап, бөтә ен күргәндәй карап торзо. Батша исемен күтәргәс, шулай булырға тейеш тә. Тәрән ыу төбөндәге бөтә нәмәнә күргән төслә кара ын...

Маяк уты яна, дөрләп яна... Ян ын, бөтә е күр ен, Ырымбурза ла күрәләр уны. Күр ендәр, калтыран ындар...

¹ Кадило — сиркәүзә гибәзәт кылганда кулланыла, ладан үләнән төтәтеп торған ауыт.

² Скипетр — батшаның почетлы билге е.

³ Нуралы — хан, Кесе Казак жузының хакимы.

⁴ Изеркәй Баймәков — Яйык казагы, баш күтәрәүселәрәнә атаманы.

⁵ Кинйә Арысланов — Нуғай даруга ы Бошман-Кысак олоҗо старшина ы, баш күтәрәүселәрәнә баш полковнигы; даруга (монг.) — административ-территориаль бүлем; өлкә.

Искәрмә: артабан “ баш күтәрәүселәр ” кыскаса б.к. тип бирелә.

Шул ут янында поп батшаның манифесын укыны. Шунан Пугачев үзе алғарак сығып, каршы ындағы ғәскәрен тағы байкап алды.

– Бөтәгезгә лә ирек бирәм! – тине ул көр тауыш менән. Халык геү килде, бүректәр ауаға сөйлөдө.

– Бөтәгезгә лә ер, ыу, жалунья...

Бөтә е, бөтә е вәғзә ителә. Рәхмәт әйтеү йөзөнән уға якын киләләр, уның кулын үбергә, ис юғы кафтаны итәген, ең осон ғына тотоп калырға бул а ла тырышалар. Ерән сәсле, акалы-мыйығы етеүле бере е, сикылдауык тауыш сығарып, уның янынан китмәй бөгөлөп- ығылды.

– Осударь, осударь...

Пугачев уның яурынына кулын алды.

– Кем була ың?

– Мин... Емеля...

Пугачев бер ауык ағайып калды. Был ни тигән үз? Емеля, имеш, Емельян батша тиме? Әйе, азашы тип тә әйтерзәр. Тик был уйын иззәрмәне ул. Батша серле булырға тейеш.

– Буди послышаше, – тине ул, поптың үззәрен кабатлап. әм икенсе берәү енен әйәген күтәрзе.

– ине тукмағандары булдымы?!

– Күгәрмәгән ер калманы.

– Әйе... Бар улар минең государствомда. Мине тәхеттән төшөргәс бигерәк шаштылар. Уларза сак кына ла христианлык юк. Хәзер ин уларзың үззәренә шуны кайтар. Безгә каршы килгән дворяндарзы кыр. Помещиктарзы, офицерзарзы, генералдарзы...

Пугачев бөтә ғәскәренә өндәште:

– Ишеттегезме?

– Ишеттек, ишеттек!

– Кырыгыз яуыздарзы. Тотоғоз. Үззәре йәлләмәне. Кем буй онмай, генералмы, баярмы – барыбер. Майор, капитан тип тормағыз. Улар езде күп таланы, езде кол итеп тотто. Хәзер еззен көн килде. Мин бирәм ул көндө! Мин ездең өсөн тыуғанмын, ездең өсөн янынан йәмәгәткә күрендем. Якты йондоз ымак, яны тыуған ай кеүек. езде бер кем дә басмалап тота алмас. ез ирекле, үзегез зә, улдарыгыз, ейәндәрегез зә.

Шунда ук ораузар яуа башланы:

– Ерзәрен нишләтергә бойора ығыз, государь?

– Бүлеп алыгыз!

– Малдарын?

– Алыгыз... Шуны белегез: тигез бул ын. Ғәзеллек кәрәк. Алдауға, харам эшкә юл куймам. Ғәзел алыгыз.

Ә маяк уты яна, дөрләп яна.

Халык тын да алмай, тағы, тағы әйт ен, тип көтә. Ғүмер-Ғүмергә көтөлгән үззәр, ыу ап-сарсап көтөлгән... Пугачев бик азға ғына тукталып торзо. Шул ара ла ла утты янынан ләүкетеп ебөрергә теләгән төслө, бер карт үззе тағы кужғытты:

– Әле шулай ти ен дә, государь... Ә уңынан уң, уңынан крепостнойзар булырмы?

Пугачевтың яуабы әзер. Күкрәк киреп, як-якка боролдо, кулын үз каршы ында өйөрөлттө:

– Юк! әммә донья казактарса... Бына бындағыса. Бөтә Россияла шулай. Быны езгә мин әйтәм, анпиратор. Петр Өсөнсө!..

– алдатка алырзармы?

– Нәүбәт менән. Берәү кайта, икенсе е бара.

үззең шулай шыма барыуына «батша» бик шат ине, әлбиттә. Халык кәнәғәт, халык шат. Күптәнге хыял. Элек-электән казак булырға тип өмөт иткәндәр. Залимлыкка түзә алмайынса, далала, урманда жасып йөрөп, бер ергә төпләнеп йөшәр өсөн элеккеге казактар ара ына ыйынырға тырышкандар, шунун өсөн йоломдар бирелгән, капыл-кара түзәрбез тип, берәй енә ялсы булып та торорға риза булгандар... ә хәзер ни батша үзе сакырып тора. Башка көршәк кейзереп, сәсте кырктыра ың да казакка әүерелә ең.

әр кем теләй!

Пугачев алдына тузған сәкмән кейгән Емеля ла әйелеп бүркен алды, ерән сәстәре тузғып китте.

– Осударь! Мине лә ал! – Ул Пугачевтын итек йөзөн ыйпаны, көрән кафтанының салғыйын тотто.

Сыйылдык тауышына көлөштөләр.

– Казак булғын киләме? Кызык күрә еңме? Ә казак тормошоноң ауыр икәнөн белә еңме? Ана, походка барабыз, көрәшкә.

– Ал, осударь, ал...

– Ярай, будь послушаше яко...

– Слушаше яко агнец...

...Пугачев кул ишара ы менән ым я аны. Ярандары үз полктарына әмер бирзе, әм яугир казактар, яугир башкорттар, яугир татарзар, яугир крәстиәндәр полк-полктары менән кузгалдылар. Ырымбурға! Губернатор төйгөнә.

Беренсе көндәрзә, Яйык кала ына килгәндә үк әле, ул Мәскәүгә, Руськә барабыз, тип ыскындарғайны. Уның уйынса, юл ыңғай күптәр, бик күптәр кушылыр ымак ине. Ә яузын өсөнсө көнөндә, Яйык кала ын үткәс, Ак ярзар туғайында казактар йола ы буйынса узғарылған кругта уның бөтә яугирзары:

– Тәүзә Ырымбурзы алабыз! – тип шау-гөр итте.

– Ырымбурға, Ырымбурға!

«Яны батша» ундай яр ыу менән килешмәй булдыра алманы. Бындағы казактар гөләмә е өсөн Яйык та, Ырымбур за – тәнгә казалған ике шырау. Подполковник Симоновты¹ калдырып киттеләр, ә быны ы – ин яуызы. Шул шыраузы тәндән тартып алырға көрәк.

Бына кузгалдылар. Ысынлап та, Ырымбурзан йөзәгәндәр. Унда – кан ыз губернатор. Шул төйәкте имен-аман көйә артта калдырып китеп булмай. Пугачев үзе лә быны белә, элегерәк бер заманда уның якташы, шул ук Зимовейский станица ында йөшәп, яу күтәргән Степан Разин, хәрәкәт башланғас, артында старшина Корнейзы калдырған әм шунун яуызлығынан әләк булған. Емельян Пугачев шундағы Кондрат Булавинды ла белә, уны ы Дон атаманының көсөн бөтөрөү өсөн Черкасск кала ын, Азов кәлгә ен алырға тырышкан... Ә бындагы губернатор Рейнсдорптын² оя ы Ырымбур тегеләр ише генәме? Юк, тәүзә быны кырып үтергә көрәк.

Ә көсө етерме? Быны ына Емельян Пугачев икеләнмәй. Ана, ни саклы! Казактарзан тыш – башкорттар. Улар полковник Кинйә Арысланов тыуы³ астында бара. Карғалы полковниктары Муса Алиев¹ менән Садык Сәйетов² күпме сиреү туплаган. Ни саклы калмыктар бар. Тағы килерзәр, ә Ырымбурзағы казактарзы,

¹ Симонов Иван Данилович – подполковник, гарнизон командиры, Яйык каласығының коменданты.

² Рейнсдорп Иван Андреевич – Ырымбур губерния ы губернаторы, генерал-поручик.

³ Тыу-байрак – әскәри билге, ат койроктары менән бизәлгән агас (автор үзлегенә).

алдаттарзы үз яктарына сығарырзар. Полковник Максим Шоғаев³, быға шик тә юк, ти. Уның көнөшө буйынса акмар казактарына баш итеп Михайлов попты куйзылар, ә атаман Донской⁴ байтак кына казактарзы алып, Ырымбурға кереп бикләнән икән. Максим, рәтен табып, шул Донскойзы кайтарыу сара ын күрә. Уға хаттар язылған, йәшерен кешеләр ебәрелгән. Ул ғынамы, октябрзең тәүге көнөндә үк калаға ике илсе ебәргәйнеләр. Бере енен кулында губернаторға атап язылған өндәү хаты — батша указы. Ә икенсе илсе подполковник Могутовка⁵ махсус язылғанды алып китте. Могутов та зур түрә — Ырымбур казактарының атаманы. Ике енә лә государь тарафынан, ис каршылык күрәтмәйсә, кала капкаларын асып, баш алырға әмер бирелгән. Илселәр китте. Сая казактар улар. Барып етерзәр, аманатты⁶ тапшырырзар. Кыйын булыр, әлбиттә. Уларзы, ихтимал, үлем дә көтә торғандыр, ләкин куркып, туктала торған түгел былар.

Яуап юк. Барып ингәндәрме-юкмы, имен-амандармы — әлегә билгеле түгел. Их, уйлағанса ғына булып, Илэк кала ындағыса сиркәү калакулдары қағып, капкалар асып тор аларсы...

Пугачевтың түземе етерлек. Үзе бара бит, яуап бирмәй булмастар... Юғи ә... Уттар акмар маяғында ғына янмас, Илектә, Татищевта калған дар ағастары бында ла я алыр. Батша еше шун ыз бармай.

Ул — батша. Килештерә лә белергә тейеш. Бына бит, ғәскәр сафтарының башында бара. Эргә ендә ординарецы бар. Уны ы ла кәрәк уға. Ә бит касан ғына әле, Пруссия уғышында, Дон казактары полковнигы Илья Денисовтың ординарецы ине үзе. Бер бәрелештә буталыш киткәйне, шунда Емелька полковниктың атын юғалтты. Еңел генә үтмәнә, әлбиттә. Ай, ярзы уң Денисов... Камсы ын күңелә туйғансы уйнатты.

Бына хәзер күр ен ине Емельян Пугачевты! Ул шунда ук әллә касанғы сит уйзаран арынып, яңынан мө абәт төскә керзе.

Ул — император... Ана, уның ғәскәрзәре... Үзенәң полковниктары бар хәзер. Ана, Иван Творогов⁷ бара, уның артына Максим Шоғаев... Артиллерияға Федор Чумаков баш. Витошнов⁸, Овчинников⁹... Башкорттар ғәскәрәнә — Кинийә Арысланов, татарзарға — Муса Алиев, Садык Сәйетов. Армияла хәзер хатта Ырымбур казактары ла бар. Уларзы Пугачевка каршы уғышырға тип сотник Тимофей Подуров¹⁰ команда ы менән ебәргәйнеләр. Татищев крепосына еткәс, уларзы шул ук сотник боласылар армия ы яғына алып сыкты. Ғәжәп тә, ғорурлык та ине был. Подуров — императрицаның үзе ойшторған яңы закондар комиссия ының депутаты.

Депутат та бар.

Барлык армияға баш атаман итеп Яйык кала ы янында сакта ук ана шул Ак ярзар туғайында узғарылған круг-йыйында казактар тәртибе буйынса Андрей Ов-

¹ Муса Алиев — б. к. полковнигы, Каргалы (Сәйет биствә е) татарзаның старшина ы.

² Садык Сәйетов — Каргалы сауза татары, Пугачевтың «Йәшерен Советы» ағза ы.

³ Максим Григорьевич Шоғаев — б. к. полковнигы. Баш судья, азык-түлек начальнигы, казначей.

⁴ Донской (Донсков) Данила Дмитриевич — акмар каласығы казактарының атаманы.

⁵ Могутов Василий Иванович — подполковник, Ырымбур казак ғәскәрзәренә атаманы.

⁶ Аманат — ақларға жушып бирелгән нәмә. Икенсе мәғәнәлә — заложник.

⁷ Иван Александрович Творогов — Илек казактарының атаманы, б. к. Хәрби коллегия ының төп хахимдары, полковник.

⁸ Витошнов Андрей Иванович — Яйык казактарының старшина ы, б. к. Хәрби коллегия ының баш хөкөм итеүсе е, полковник.

⁹ Овчинников Андрей Афанасьевич — Яйык казагы, походтағы дөйөм атаман, бөтә Пугачев ғәскәрәнә баш. Генерал-фельдмаршал.

¹⁰ Подуров Тимофей Иванович — Ырымбур казактары сотнигы, императрицаның үзе ойшторған Уложенная комиссия ының депутаты, б. к. полковнигы.

чинниковты айларға булғайнылар. Пугачев иректе уларзың үз теләктәренә куйзы.

– Йә, нисек, казактар? Любомы? – тип ораны ул.

– Любо! Любо!

Әле ана шул Овчинников үзе бөтә полктарзы Ырымбурға йүнәлтөп, уларзың юлдарын билдәләй, әмерзәр бирә. Төрлө юлдарға төшөп таралып баралар. Күп көс күрен ен. Казактар өжүм иткәндә лава булып, яр ыу ташкын кеүек баралар.

Ысынлап та, зур ябырылыу ине был.

2

Башкорт алайзары¹ ла яр ып атлай.

Күнел елгә генә елкенмәй. Ырымбурға етергә яскыйзар.

Сафтар алдында Бошман-Кыпсак старшина ы Кинйә атаман бара. Тик ул, старшинанан бигерәк, Пруссия уғышы ка арманын хәтерләтә. Калмыктар походына барганда кейгән кейеме, кызыл лампаслы салбары йәшел бұстаузан, зәнгәр кафтанын кейгән. Башында тиренән тегелгән осло түбәле ак бүрек... Уның йәнәшендә кошсо о Алпар². Уларзың аттары бер-бере енән айырып алғы ыз тиерлек. Сыскан ыртлы был бүртә аттар ике е лә бер үк тарпан бейә енең колондары ине. Алпар уларзы өйрәттә, карап үстерзе. Әле бына бер үк яу юлдарынан атларға тура килде ул малкайзарға. Бер-бере енән айырылмай, томшокто томшоқка тейзәрәп, йәнәшләп кенә барырга яраталар.

акмар күперен сыгып күп тә барманылар – бер узаман яугир атаманды кыуып етеп, атын тинләштерзе.

– Кинйә абыз, – тине ул, үз башлай алмайынса, – үзем бар. Әйтсе...

– Йә, өйлә, қарнә, – Кинйә уның өлкәнлеген ихтирам итеп, китапсалап өндәште. – Ни бар?

– ин, тим, батша хәзрәттәренә әйт... был Яман каланы ал ын. Мотлак ал ын. Беззең иләү йәмғиәте шулай әйтә.

– Алырбыз, алырбыз, узаман.

– Алғас... Унда, тибез, гөбөрнатор булма ын. Безгә ундай ялмауыз түрә кәрәкмәй. Безгә батша ғына баш. Әйт, нык әйт. Тайшанып торма. Кире китерзәр, тин.

– Ярай.

Узаман китергә тип тезгенен тарткайны – тукталды.

– Бүртә атың... тим... Күз теймә ен, елгер аяклы күренә. ырти тигез, ултырыу енел. Озақ юл өсөн шәп... Бында тарпан қаны барзыр...

– Бар.

– Имен-аман йөрөт өн үзенде, етер еренә, моразыңа еткер ен.

– Изге теләктә булыуыңа рәхмәт.

– Үзебез өсөн ул... Батшаға әйтергә, тим, онотма.

Узаман Кинйәгә боролоп карай-карай үз алайына китте.

– Ярай, әйтермен, – Кинйә был қарнәнен шулай ябай ғына аңлауында ла зур мәғәнә күреп йылмайзы. Бер ул ғына түгел, башқалары ла – қарты-йәше, Қалғай каланы алабызмы, гөбөрнаторзы тотқас, ни эшләтәбез, тип орай. Яратмайзар Ырымбурзы, бөтә йәбер-золмон, яуызлыктың башы шунда ғына тип беләләр. Үз күнелдәренә хас килгән батшаның Пукрау¹ көнөндә язылған манифесын тәғзим кылып алғандан бирле, уның әрме енә қушылып, казактарға иш бу-

¹ Алай – полк (автор үзлегенән)

² Алпар – сотник, Кинйәнең кошсо о; кошсо – стрелянный, ординарец, посыльный (автор үзлегенән).

лып, ата-баба күрмәгән иректе яуларға яр ыйзар, таныш-тоноштарын яуға сақыралар. Шул көндән бирле Кинйә Арысланов үзе лә күпме хаттар яззы, Пугачев исеменән указдар таратты.

Өндәүзе хуп күрзе халык ялпы ы.

— Олуг император хәзрәттәренә баш орамыз, — тип киләләр, уға тәбиғ булалар.² Ябай саруаға эйәреп, иләү ағалары ла күзгәлә. Көрәш башланғас, ирек яуларға кәрәк. Кай ы берзәре, дөрөс, бик үк атлыкма а ла, килеп кушыла. Улары йә яңғыз тороп калыузан, йә койрокта өйрәлеү хурлығынан курка, әлбиттә. Сиреү ез калғансы, сафтар башына бақырға мәжбүр.

Шулай итеп, Екатерина Санияның³ дворяндары күр әткән яфанан нарази булған халайыктар әр йәйләүзә, әр иләүзә, әр төбәктә яуға күтәрелде.

Карғалы юлы менән кушылғанда Муса Алиев полкы яғынан Кинйәнен күптәнге дусы Усман Арысланов килеп сықты. Кайсак серзәш, кайсак абакташ. Үззәре генә түгел, атайзары ла дустар ине уларзың. Шулай за Усман үзе губернатор алдында койрок болғарға яратты. Уның канцелярия ында тылмас булып эшләй, күберәк вақытын калалағы өйзәрәндә тора. Карғалыла йорттары бар. Әле шуларға алданып тороп калғанмы, берәй хәл бармы: төсә каскан, кәйефе юк. Касталап йөрөй бул а кәрәк.

— Изге юлға сыгккан ығыз, дағалы бул ын.

Кинйә уның өс-башына күз ирпене. Корал-мазар за алмаған.

— Ә ин бармай ынмы ни?

— Әй, Кинйә ду... Барырлык бул ам... Бына инең ымак мылтык асыр, кылыс тағыр инем. — Усман, көнләшкән кеүек, Кинйәнен корал-ярактарына бер ыпыра карап алды. Бөтә кәрәк-ярағы бар шул. Арка ында ян-азағы, ул ғына етмәй — мылтығы бар. Кылысы бар өстөнә өңгө ө лә эйәр кашына беркетелгән. Билдәге корманға патрон ауыты, дары янсығы тағылған... Хәнийәре, сукмары бар. Баштан-аяк кораланған.

— Бөгөнгө көн мин изге теләк кенә теләй алам.

Ысынлап та, Усмандың хәле мөшкөл ымак ине.

— Ниңә котон оскан инең? — тип ораны Кинйә, аптырап.

— Минең улым... Әмирем тегендә бит... бүленеп калды.

Шунда булығы ихтимал шул. Әмир⁴ зә, ата ы, олата ы юлын кыуып, губернатор тирә ендә тылмас булып йөрөй, төркисә языу-ызыу эштәре менән шөгөлләнә ине. Шунда калғандыр. Ул ғына түгел, күптәр унда... Яу килеүен ишетәү менән үк губернатор Карғалы халкына Ырымбурға күсеп торорға бойорок биргәйне. Бөтә е күсмәне, әлбиттә. Шулай за байзарзың, канцеляриялар за эшләгән хезмәткәрзәрзән бер азын йә әт кенә Ырымбурға сақыртып килтертә алғайны. Байтак кына саузагәрзәр, көзгә йәрминкәгә килеүселәр зә кала эсендә калды. ис кемде кайтарманылар, қасып сығырға укталыусыларзы тотоп, үлтерә язып тукманылар, камсыллап баструкка ябып куйзылар. Ә инде губернатор яны — йылғаның икенсе яры. Ундағылар уғыш-алышта катнашмай калмақ. Усман тылмас куркканса, бындай зур яузың ығы-зығы ында имен калмаусылар за күп булыр. Әмир тылмасты шул киәмәттән котқарырға килгән ата ы, ялынып-ялбарып Хозайға ығынған төслә ине. Үзен бер заман элекке губернатор Неплюевтың котко он таратып йөрөгән еренән кыр-казактар асыуынан котқарып алып кал-

¹ Пукрау көнә — Покров. Кыштың беренсе көнә. 14 октябрәә тура килә. Ерзе ап-ак қар қаплай.

² Тәбиғ булығы — буй оноу, қушылығы (автор үзлегенән).

³ Екатерина Икенсе — батшабикә, Рәсәй императрица ы, Ангальт-Цербстский әәллә енән.

⁴ Әмир Усманов — б. к. писары.

гайны Кинйә. Ә хәзер уң улын нисек коткарырға? Рейнсдорп янында бит ул. Шуның өсөн дә Усманға үзенен ерзәштәре Муса Алиев менән Садык Сәйетов йылы үз ыскындырмағандарзыр, могайын.

Кинйә киреләнмәне.

– Үзебезҙең якка сығартыу юлын карарбыз. Уға бер кәлимә үз яз. Батшаға бағын, тип фатиха бир.

– Бағыныр, иншалла... Хозай кушып, ауык ам, үзем дә итгәгәт итеп килермен... Минең дә файзам тейер.

Кинйә юлдан ситкәрәк сықты. Усман тиз-тиз генә кыска мәктүб¹ яззы. Шулар арала Кинйәнең аты Акъял кешнәп алды, ә сафтар башында кошсо о – сотник Алпар атланған Тумак айғылдап яуап кайтарзы. Кинйә хатты алып, тезгенде бушатыу менән үк, аты алай башына табан елдерзе.

Былар аттар за бик алыс юлға сыккайнылар шулар.

Ырымбур каршы ына байрактар күтәрәп килделәр. Тирә-якты яңгыратып борголлар уинаны, йөрәктәр елкетеп барабандар кағылды, әйтер ең, кара яу каланың үзен тапалап үтергә килә.

Камышлы күлдә үткәс, Казачий болоннда тукталдылар. Унда – Ырымбур, улда – Берда² биствә е. Барып етә-етев менән үк ундағы казактар Пугачевка кушылды.

Пугачевтың бында өс мендән ашыу яугиры. 22 тубы³ бар. Атам ти ә, йәзрәләре әз түгел.

Бер-бере енә якын ғына итеп айырым-айырым күрәндәр⁴ королдо, аттар утлауга ебәрелде, ылаузар түнәрәкләп тезелде. Үзенә күрә бер кәлгә ул. Каршыға туптар куйылды.

Бөтә ең дә беләләр казактар, бөтә ең ойшторалар. аксылар, дозорзар, күзәтселәр ебәрелгән. Тукталдыңмы – усактар яғыла, тағандарға казандар асыла, бутка бешергә, сәй кайнарға тейеш.

– Утты күп ягырға! – тип әмер бирзе Пугачев. Күп яғыл ын, яу зур күрән ең, уттарға карау менән үк кала түрәләренен кото алын ын...

Ул төндә кала диуарзары артында ла, Казачий болоннда ла йокламаньлар. Тегендә агайзылар, курктылар, күзәттеләр, ә усактар янында дөрт ташты, яр ыу үззәр өзөлмәне. Усактан-усақка Пугачев йөрөнә. Үзенә лә кызык, башкаларзын күнелен күтәрергә лә кәрәк. Тукталып өйләшәп ала, өйләүселәрзе тыңлай. Бер урында тузған сәсле ерән әзәм онтолоп китеп, башкаларзы үз ауызына каратып низер өйләй

– Әй, йүгерәм, әй, елдерәм... Куян күпер астына керзе, мин – уның артынан! Тәки тоттом. Ана, анау күпер астында.

Пугачев таныны уны.

– Ә, ин икән ең!.. Мели, Емеля, хәзер инең неделя, – тип күз кысты. Ерән Емеля уны күрәп ырғып торзо. Башкалар за қалкынды. – Осударь, батюшка... – тине ул сикылдауык тауыш менән. – Шулай булды шулар, куян тоткайным...

Пугачев китеп барзы, әйзә, тел менән тирмәнән тарт ын. Шулай за шикләнеп

¹ Мәктүб (әәр.) – хат.

² Берда – Бәрзе (хариус балығы) үзенән.

³ Туп – пушка.

⁴ Күрән – әәскәр вакытлыса туктап яткан урын; лагерь.

тә куйзы. Көтмәгәндә, бер иш ез-иптәш ез килеп кушылған берәзәк¹ бит. Шымсы-мазар түгелме... Шулай бул а ни... ундай әзәмгә бығаузар, сынйырзар бар. Уның үзенә дә ундай ауыр тимер бығау менән йөрөгәнә, ауыр түмәргә бәйләнгәнә, сынйырын зың-зың килтереп өйрәп йөрөткәнә булды. Ундайы аз бул а, дар я арға ла өйрәнделәр бит.

...Иртән борғолар тауышы бөтә яусыларзы аякка бақтырзы.

Яктырган. Ялкауланып кына қояш сығып килә. Уның түгә нурзары қала сиркәүзәренә көмбәззәрендә сағыла. Унда ла халықты туплау өсөн қалақул қағалар. Көс-кәр күр өтеп күкрәк қакқан шикелле, бер-ике тапқыр туп аттылар. Атқан сакта гөр өлдәп-гөр өлдәп алды, шартлағанда ер тетрәгән төслә булды. Туптар туктаны, ә кәлгә әсендә қупқан ығы-зығы бақылманы.

Бына ул Ор йылға ынан күсә-күсә килгән Оренбург, бына ул Торғай қала, Яман қала. Бөтә ғазаптың, бөтә ызаның кә әрлә төйгә. Шунда губернатор, шунда тау контора ы, тоз контора ы. Ерзәрзә алған да, тоз юлын япқан да шул. Ошонда төрмә, ошонда армайзар². Ундайзарзың көллә ө әлә лә шунда, улар бергә-бергә мөкер төйнәп, берсә қалтыранып, берсә көзрәтләнеп кәлгә диуарзары артынан күзәтеп торалар.

Шуларзың әммә ен пыран-зыран килтерергә тип килделәр яр ыу йөрәклә ир-азаматтары, ил арысландары. Шулар хәзәр бер тыу астына тупланды... Әмер генә көтәләр кеүек.

Бөтә енән әлек бик тиз арала бөтә қаланы қамап алыу сара ы күрелде. Бөтә тирә-йүн таныш. Себер яғына Оло тау ырты узыла, төньякка – Арғын тауы, көньякта – Майтүбә, шунда Моғауза, йәғни Меновой двор. әр тарафка йөрөр өсөн қала қапқалары бар. Уларзың әр қай ы ынан сыққан да, ингән дә булды. Хәзәр бөтә е лә биклә. Бер азна инде. Ул тимер қапқалар асыла ла ябыла. Йомошо булмаған ис кемде сығармайзар, ин әң – ин, әммә сықма...

Бына шул таузарға, қалқыу урындарға, ана шул қапқалар қаршы ына айырым-айырым полктар урынлашты.

Бөтә е баш атаман Овчинников ишара ы менән йүнәлә.

– Атаман Арысланов! – тип сақырзы Пугачев. – Полктарыңды Маяк тауына тупла!

Кинйә үз қарамағындағы сиреүзе шунда алып китте. Ақтүбәгә... Башқорттар шулай тип атағандар ул таузы. Бик яуаплы урын. Әргәлә Яйық ыуы. Уның урманлы туғайын да, ақмар тамағын да қарап торорға кәрәк. Шунда ук күзәтселәр, шәйләктәр китте, бағауылдар қарауылға бақты.

...Кинйә атын тау түбә енә атлатты. Уның артыңса улы еләу ен, тузғька ы³ Котлогилде,⁴ ыуын-қыпсақтар старшина ы Яман ары Яппаров⁵ әйәрзә. Тау, ысынлап та, ақ ыл тупрак менән қапланған. Қасандыр бында торлак йорттар булған. Нигез урындары әлә лә билгеле. Қала алыңыр алдынан ғына ла бында искереп бөткән мәсет, зыяраттағы қәбер таштары бар ине. Тәүгә губернатор Неплюев шуларзы емертеп, урынына бейек маяк эшлөттә. Ул да емерелгән хәзәр.

– Бына ошонда Бошман бей урзуға ы торған! – тине Кинйә, алыс-алыстарзы

¹ Берәзәк – (рус.) – бродяга.

² Армай – палач.

³ Тузғька – бер туғандарзың балалары (двоюродный) (автор үзлегенән).

⁴ Котлогилде Абдрахманов – Бошман-Қыпсақ олоҫо башқорто, б. к. отряд командиры.

⁵ Яман ары Яппаров – ыуын-Қыпсақ олоҫо старшина ы, б. к. полковнигы, Яман ары ауылынан (хәзәрзә Көйөргәзә районы).

байкап. — Уның түбә е, уның төйәге...

Улы уның үзен кеүәтләне:

— Беззең ырыу башы, данлы бабабыз.

Кинйә як-ягына каранды.

— Кайза тыусылар?

Яу вақытында тыусылар ил аға ынан алыс булмай. Шунда ук Бошман-Кыпсақ ырыуының тыуын, бер йәшел байракты алып килеп, кулына ондолар. Кинйә уларзы үззәре басып торған урынға текәне.

Хәзер бына шунда уларзың урыны! Борон замандарза ла Бошман бейзең шанлы тыуы шунда елберзәгәндер, ихтимал. Ошонда уның төп карғуы¹ торған. Башкорт кыпсақтарының туғыз обанан торған илендә кыуаныслы хәлдәр булганда ла, хәуеф-хәтәр килгәндә лә ошондағы бейек карғу башында ут ләүкетеп, төрлө тарафтағы йәйләүзәргә ебәргәндәр. алынған хәбәр караңғы төндә якты ут рәүешендә, көндөззәрен төтөн бағана ы булып алыс-алыстарза күрәнгән. Бошман бейзең ораны шулай карғузарзан-карғузарға киткән: “Туксоба!² Туксоба!”

Хәбәрзәрзең якшы ынан яманы күберәк булған, әлбиттә. Тик әр оранға ил азаматтары атка атланған, иңдәренә корал-ярактарын асып, Яйык буйзарында оло сиреүгә тупланған. Бошман бейзең ка арман яугирзары, ошонда укмашып, монголдар яуына каршы Калка уғышына киткәндәр, шунда урыс кенәздәренәң дружиналарына яурынға-яурын тороп, ил баскынсылары менән ал-ял белмәй алышкандар.

Еңелгәндәр, ләкин кыйралмағандар, Бошман бей Яйык, акмар буйзарында яңы гәскәр туплап, ун дүрт йыл буйы монголдарзы артабан үткәrmәй тоткан. Шунан уңгына Оло Изел буйына китергә мәжбүр булғандар... Шунда Бошман бей тамам кыйралып, әсир ителгән. әм... Ул замандар күптән үткән, алыста, бик алыста хәзер. Кыпсақтар иленә килгән башка сабауыллар³ за, үззәренәң дошман өс-төнә ябырылыуары ла, яу сапқан вақыттар за онотолған. Ләкин бына тағы кыпсақтар корал-ярактарын алды, көслә башкорттар, бөтә халықтар менән бергеп, ирек яуларға сықты. Тәкдир язмышы буйынсамы, әллә Бүгәсәү батша кушканынсамы, нисектер — Бошман бей төйәгенә — Актүбәгә килеп тыу текәнеләр.

Бошман-Кыпсақтың төйәге — хәзер ил аға ы Кинйә ка армандың урзуға ы. Кәрәк бул а, ул да яугирзарына «Туксоба!» тип оран алып.

...Башкорттар билдәле бер күрән булып урынлашты. Ундай күрәндәр королюшоноң борон-борондан акланып килгән тәртибе бар. Гәзәттә, ул шундай түбәлә корола. Иң юғарыла гәскәр башлығының урыны була. Уртала торған өсөн дә ул урзуға тиелә. Уны айырым алайзар уратып ала. Бында и ә Ырымбур ягына карап бошман-кыпсақтар урынлашты. ул кулда — Котлогилде Абдрахмановтың сәңкем-кыпсақтары, Яман ары Яппаровтың ыуын-кыпсақтары, Кинйәнең тузгыка ы ыртландың сарыш-кыпсақтары, ә уң яктарак — Яйыкка табан үсәргәндәр, юрматылар, түңгәүерзәр, Ток⁴ буйынан килгәндәр. әр алай үз тыуын казаны. Шулай итеп, олуғ тыузы тирәләп, зур кулса алған ымак бер урам түнәрәк барлыкка килде, ә уның тышында — икенсе, унан — өсөнсә, дүртенсе урам.

Хәйер, далала күл тирәләй тирмәләр короуп йәйләү я ағанда ла, кәлгә төзөп кала корғанда ла шундай ук түнәрәк урам — юлдар барлыкка килә. Шулай күзәтергә лә, сиреү менән етәкселек итергә лә уңайлы. Ләкин күрән тәртибе шунда ук Яман ары күзәнә салынды.

¹ Карғу — башына ут яғып, ут хәбәре, төтөн ишара ы ала торған королма (автор үзлегәнән).

² Туксоба — туғыз оба, ырыу (автор үзлегәнән).

³ Сабауыл — өжүм, басып алыу (автор үзлегәнән).

⁴ Тук (хәзерге язлышы).

– Беззен Кинийәбез хан урынын алды, – тине ул, табак кеүек тулы битендә көнләшеү төсө күр әтеп.

Ә Кинийәнен уйы бүтән.

Урынлашкан урындар, төнәр төйәктәр арттарак, ағас ышығында, йырындарза, аттарзы утлатырлык утлаузарза ине. Унда еңел-елпегә тирмәләр королдо, ундай рәте булмағаны – йә әт-йә әт кенә кыуыштар я аны. Яуға кубынып сықкас инде, ырланып торорға түгел. Төнә куналкалар – буз ялан, ятыр ястык бүтгәгә үлән була.

Бер урында Буранбикә¹ менән Аккалпак² та Кинийә өсөн тирмә куйзылар, саңырағы,³ усақ урыны бар. Инер ишеге лә юк түгел. Ул, боронго төркизәр гәзәтенсә, кояш сығыр якка асыла торған итеп куйылған. Килене лә, Алпарзың йән өйгәне лә, ирзәре кубыңғас, йорт-иле калмай, эйәрзеләр бит яуға. Әйттеп, анлатып караньлар, Кинийә лә өгөтләне – ни күр әк тә бергә күрәбез, тип сат йәбештеләр. Әле, ана, үззәре янында калдырылған бер нисә кеше менән тирмәләрен корғандар, алып килгән азык-түлекте урынлаштырғандар. Алпар уларға асқак я – ап бирзе, усақ яғып, қазан астылар. Бер ағай кеше арық салған, тунап бөтөп тә бара.

Юл йөрөгәндә лә, бындай яу вақытында ла яугирзәр аптырап тормай. Әле лә бер төрлөләрә сиреү хезмәтенә – бағауылға, ағауылға басты. әр төркөмдән бүлеп калдырылғандар қуналка эшләп, аш яраштырыу яғын қарай. Йорт-илдән әзерләп килгән ризықтары байтак әле. Қурған курзактар, тултырылған қазылар, ысланған қорот йомарлақтары, қыззырылған әремсек... Яуға китер алдынан әр йортта тана-торпа уйып, ит қаклап, әркет қайнатып қорот әзерләгәйнеләр. Етәктәгә аттарзың эйәр өстә буш қилмәне. Қанъяғалар бәйләүле, тур ықтар, муртайзәр⁴ тулы ине. Әле лә буш түгел улар. әр кемдең қуржыны азық менән тулы тиерлек. Тик әле уларға теймәйзәр, эйәр өстөндә тереләтәй алып килгән арық-қуйзарзы уйы хәйерле. Қазандар тулы ит бешә, қулалар тултырып қайнатырға сәй қуйылған...

Буранбикә сәй әзерләп бөтқәйне. Уның ашыяулық йәйеп, сәүәтәләр, тәгәстәр таратып қуйыуын күргәс тә, еләү ен⁵ қатынын қиңәтеп алды:

– әй, Буранай қарағым,⁶ йәйләүгә сықтым тип белеуеңме?

Әйе, семәрле тәгәстәргә қойоп торор өсөн бында аба- аба қымыз қилтереп булмай. ыйланыр урынмы ни...

– Ә уң?... Сәүәтә өз сәй әсеп буламы?

– Артық туззырмаң. Қузғалып китергә әр вақыт әзер тор он. Әле бында, әле – айт!

– Төшөндөм. Қүз нурым әйткәнде төшөnmәй буламмы?..

Ақкалпак менән Буранбикә йүгергеләп кенә йөрөй. Уларзы ир-егеттәрзән айырырлык та түгел. Ауылда сақта кейеп йөрөгән өз дағалы сәхтиән итектәр урынына – аяқта еңел сарық. Үзе еңел, үзе йылы. Киндер қуныстарын тубықтан түбән тасма менән қысып бәйләгәндәр. Ә өстәрендә – ирзәрсә қысқа бишмәт, башта – қолақсын. Сәс үрмәстәрен урап шуның астына йәшергәндәр. Қайза ул қашмау кейеү зә қайза ул тәңкәләре сылтыр-сылтыр қилеп торған нескә билле, қиң күкрәкле елән бөркәнеү... Юлға сыққандан бирле гел асық ауала йөрөй-

¹ Буранбикә – Кинийәнен қилене, улы еләү ендең қатыны.

² Ақкалпак – Алпарзың йән өйгәне, қатыны.

³ Саңырақ – тирмәнен қәмбәзе (автор үзлегенән).

⁴ Муртай – тиренән эшләнған ат өстөндә қымыз йөрөтә торған ауыт (автор үзлегенән).

⁵ еләү ен Кинийәнен – Кинийә Арыслановтың улы, сотник, мулла, б. к. полковнигы.

⁶ Қарағым (қазакса) – өйкәлөм, күз нурым.

йөрөй бит алмалары кызарып бөткән, ирендәре ярылған... Шул ғынамы, усақ янында булашканда кором өрөмөнә лә буялалар.

– Буранбикә, өрмә тарттыңмы? – тип көлдә Аккалпак.

– Ә ин?

Бер-бере енә караштылар за көлөштөләр.

– Ә ин, Аппаккай, ыргаларыңды тагырға онопкан ың, – тип үсекләй Буранбикә.

Йоклар урындары ла иркен тирмә түгел. Кайза ул йомшак мендәр, йылы ястык. Бында шул да татлы йоко, әлбиттә.

Яу шарттарына тамам күнегеп киләләр. Бында, нисек кенә бул а ла, иркәктәре янында, күңелдәре тыныс, исма ам.

...Тәгәм-ризык ейеп алғас, Кинйә-кайны берсә Буранбикәгә, берсә Аккалпакка карап торзо.

– Бик кыйын бит езгә.

Аккалпак күз караштарын ергә төбәнә. Ул тартына, үз кушмасқа тырыша. Ә Буранбикәнең казак әсә енән килгән ябайлык тәрбиә е әр вакыт кыйыулык бирә.

– И, кайным, үз иркәген янында йөрөү кыйын буламы? – Яуабын да шул казак әйелдәре¹ кеүек орау менән кайтарып инде ул.

– Ауырырак сактар за булыр.

– Иркәктәр күргән ауырлыкка катындары күнмәйме? Бер кеше яңгызы ғына көлә лә алмай. Үз-үзенә өйләшеп, йылмайып булмай. Бында өйләшеп, гөрләшеп йөрөйбөз зә ба а.

Күнөләр, түзәләр. Быны ын инде Аккалпак та белдермәй калманы.

– Өйрәндәк инде, абыз ағай.

Электән үк күндәмдәр. Аккалпак та донъя менән танышып үскән. Иркәсел бала бул а ла, бик йәштән үк ат өстөндә йөрөргә өйрәнгәйне, эйәргә уғылыузан да йонсорлок түгел. Ә инде, бәхет езлеге менән, анау Тайбулат карт кулына көң кәләш булып калғас, үзе теләп донъяның әсә енә-сәсә өнә күнөргә тырышты, ә инде унан баш йырып китеп, Алпар менән қауышқас, донъя үзе үк тиз генә бөтә сатаклықтарына, ауырлықтарына өйрәтеп алды. Быны ы нимә генә... каскындар төйөгендә булырға ла тура килгеләнә бит. Шунда ұсаллашыу кәрәген тойзо. Был донъяла кыйыулык та кәрәк икән шул. Бына бит, ирәк- аяк бул а ла, оялсанлықты басып, Кинйә абызға ла текләп қарарға тура килә. Унан уң ни, тыныс йәйләүзә қала алмай ине ул. Уларзың йәйләүе урынлашқан Кор яланынан теге мөртәт Тайбулат карттың ауылы алыс түгел. Кешеләрен ебәртеп, барыбер үзенә кире алып кайтартыр.

«Шулай инде, яу юлдары ауыр булыр, озон булыр. Әммә бергә бит, – тип уйланы Кинйә. – Үзәрәнсә был да бер көйсә бәхет шул».

Бигерәк тә Алпары өсөн тотош бер гүмер кеүек тойола Аккалпак. Гүмерзән дә киммәт. Шулай булмасылыкмы?.. Бер вакыт был Аккалпакка қыз булып етеп килгән сакта Кинйә үзе лә йән атқайны бит. Уның сөм-қара күззәре, балкып торған қоңфорт йөзә ис тыңғы бирмәгән көндәре булды. Йән атты, йөрөгә елкенде, уның яғымлы тауышы қолак төбөнән китмәгән сактары булды. Быны, моғайын, қыз бала үзе измәгәндер, уның қаршы ынан қоралай бәрәсе кеүек үтеп киткәне булды. Кинйә уның йән иретеп йырлағанын да ишетте. Ярай әле, ундай тинтәк яр ыузарзы үзе үк үндәрә алды. Үз хистәрен үзе тыя алма а, яусы ебәрәп қуйыуы ла ихтимал ине. Ә уңынан, Алпар менән қауышқас, уның йәйләүендә йәшәргә

¹ Әйел (казакса) – қатын.

язған икән Аккалпакка. Ә бына хәзер Кинийәгә лә уның кулынан тәғәм-ризык ейергә тура килде.

3

ук тимерзе кызыуында, тиергә ярата Пугачев.

Былай за тик ятманы казактары. Килә-килеү менән үк улар вак-вак төркөмдәр булып кала диуарзарына табан барып-барып килделәр. Кай ылары яп-якын ғына калды. Каланан сыгып ал ындар тип, таяк осона хаттар элеп киттеләр, губернаторға төбөп йозрок төйнәй-төйнәй кыскырындылар, үгенеп тә алдылар. Тоскап ата башла алар, үззәре лә аталар әм сигенәләр.

– Казак казакка атмай ул! – тизәр.

Таныштары, күз күргәндәре бар. Әллә кайзан алыстан түгел, ошо Яйык буйынан ғына килгәндәр, Ырымбурзан ғына сыгыусылар за бар.

Бере е Неплюев бастиянында майор Наумовты күреп калған. Икенселәренен күзенә атаман Бородин салынып кала. Кай ылыр бер урында йәшеренеп, губернатор Рейнсдорп үзе лә калтырана-калтырана күзәткәндәр әле.

Ара-тирә ике яктан да туптар атышып караньлар. Ике якта ла йәзрәләр ярылды.

Каланың бөтә тирә-яғында күз сама ы алынды, атаман Овчинников бойорого буйынса күзәтселәр ебәрелде. Ләкин былай үз-ара кытыклашкан ымак кына. Бынан мәғәнә юклығын бик асык аңлай Пугачев. Каланың кай ы урыны ниндәй икәннен белеү өсөн үзен капшап, үзең сиртеп карамай булмай. Бер генә батыр за, көс ынашмай тороп, узағының билен ығырға тотонмай. Ябырылып, ныклап елкетеп карарға кәрәк.

Ниңә көтөп ятырға?!

Көтөр өң дә, ти... Ә губернаторға бына әлеме, иртә таңдамы тағы ярзам килеүе бар. Әле бында етер алдынан ғына премьер-майор Наумов яу колонналарының танау алдынан ғына тиерлек калаға үтеп киткән. Яйык кала ындағы алдаттарзан, үззәре ышанған казактарзан зур ғына бер төркөм алып сыгккан да Пугачев артынан кыуа төшкән. Яйык ыуының Бохара яғынан килеп, арттан ябырыла, йәнә е. Йылғаны кисеп, Илек кәлгә енә килгән, Татищевола булған. уңлаған, әлбиттә. әм бына бында иззермәй генә килеп етеп, дүрт туп, алты йөз зә утыз кеше менән кала эсенә инеп киткән. Бик көйөндө Пугачев бының өсөн, сәмләнде, яр ыны. уң шул. Хәзер уның ауызы бешкән. Бик ак, бик абай булырға тырыша. Хөкүмәт гәскәрзәре әр тарафта бар. Йә тағы килеп инерзәр, йә исләмәстән генә арттан килтереп бәрерзәр. Унан... алып кара ин Ырымбурзы!..

Юк, хәзер улай гәм ез булырға ярамай.

әм Емельян Пугачев үзенең полковниктарына сапкындар ебөртте. Кил ендәр, кәнәшергә кәрәк, бойороктар ал ындар.

Урынлашкан дүм әйенә жуйылған сатыр алдына шунда ук баш атаман Андрей Овчинников килеп етте. Булдыклы, етез әзәм. Өзә басып атлауынан, киçә-киçә өйләүенән үк сымыры икәнлеге сағылып тора.

– Иртәгә штурм я ап алайык! – тине Пугачев уға, аңлатып.

Бер яктан Максим Шоғаев, икенсе яктан Тимофей Подуров килеп етте, улар артынса, айбу ымак алпан-толпан атлап, Иван Творогов менән Федор Чумаков¹ күренде. Шулар алдынан ғына күзәтселәр төркөмө қайтты. Кәлгәнен Орск капка ында булғандар икән. Бер башқорт яугирын да эйәрткәндәр.

– Йә, ни бар? – тип алғарак сықты Пугачев. – Форштадтка якын барып буламы?

– Фордкамы? Алдык уны! – тип яуапланы дозор башлығы.

¹ Чумаков Федор Федотович – Яйык казагы, Пугачевтың артиллерия ына баш.

- Алдығыз? Биш кенә казак менәнме?
- Алдык. Безгә унда ике йөзләп башкорт кушылды.
- Был хәбәрзе ишетеп, Творогов мыгырлап алды:
- Беззе башкорт баҫа башланы түгелме?

Башкорттарзы араға ебәрергә бик үк риза булмаулары күренеп тора ине. Овчинников уларзы шунда ук киҫәтеп куйзы:

- Улар – беззең иң якын ярзамсылар.
- Ярзамсылар?.. Хе-хе... Ирек кенә алайык әле, без айырым йөшәрбез, тип әйтәсәктәр. Күр зә тор. Башкорт баш бирмәй ул. Бер батшаны ла тыңламағандар бит. Боларзылар за боларзылар. Яу саптылар.

Максим да уның үззәрен окшатманы.

- Яугир булуылары кәрәк тә безгә...

Бер Творогов кына түгел, Дмитрий Лысов¹ менән Федор Чумаков та уны йөпләп, көлөшөп тора. Ундай ялған кылык элек тә изелгеләй ине.

– Бушты өйләй еgez! – тип туктатты Пугачев. – Башкорттарзы элек генералдар бутап бөткән. Ә хәзер, без Россияныкы, тизәр. Миңә хезмәт итергә килгәндәр.

Федор Чумаков туктарзан түгел төслө.

- Әллә шул әле...
- Етер!.. Көтөүзә төрлө мал була. Ә көтөүсә – берәү. Мин дә, шуның шикелле, бөтәгезгә бер батша. әммәгезгә ирек бирәм!

Башкаса үз озайманы. Кинйә атаман килеүен шөйләп калдылар, күрә ең. Ул атынан ыргып төштө лә мө абәт ынын горур тотоп атамандарға якынайзы, улар менән баш әйеп иҫәнләште лә, шәрәк яктарындағы тәртип буйынса батша алдында бил бөгөп, тәғзимлек күр әтте.

– Бадишам хәзрәттәре, мине сақырған ығыз, каршығызға килдем.

Уның тауышы көр. Буйы- ыны килешеп тора. Йөзөндә етдилек, сая күззәрендә ышаныс нурзари балкый.

«Бындайзарға таянып була, ә Твороговтар юкты лыгырзай, – тигән уй үтте Пугачев башынан. – Бергәлек кәрәк безгә, бергәлек. Степан Разин бына ошоноң сара ын күрмәгән».

Шулай тип өйләйзәр ине Донда. Ә бына ул үзе шул абакты анлай. Берзәмлек...

– Молодец, – тип хупланы ул Кинйәнең рапортын. – Бына инә яңы көс. Тегендә күптәр, ти. Яныңа ал.

Бында килгән башкорт яугирынан орашкас, Кинйә уларзың улы еләү ең өндәүенә колак алып, бергә ойшоуп килеүзәрен аңланы әм әле бөтә енә лә шуның каршы ына – Актүбәгә барырга кушты.

...Иртәгә буласак ябырылыу хакында уйлаша, кәнәшлөшә башланылар. Тәүзә баш атаман Овчинников кала тирә енән йыйылған мәғлүмәттәр менән таныштырзы. Бөтә е лә штурм я арға әзәрзәр. Тик кайзан?..

– Форштадтты алғандар бит. Шунан ынтылып керер кәрәк, – тип кәнәш итте Шоғаев.

– Юк, унан булмай.

Форштадт² тигәс тә... уның урыны ғына калған инде хәзер. Яу якынлашыр алдынан яугирзарға ышыкланыр каралты калдырмаҫка тип, губернатор бөтә йорттарзы, азбарзарзы үттереп алдырған да сүп-сарына саклы яндырткан. Ни бары таштан алынған Егорий сиркәүе генә ерәйеп тора. Уны ын емерергә нисектер

¹Лысов Дмитрий Сергеевич – Яйык казагы, б. к. полковнигы.

²Форштадт (нем.) – кәлгә алдындағы нығытылған урын.

кулдары күтәрелмәгән, күрә ең... Был төркөм уға якын барған барыуын, тик шул тәңгәлгә кала эсенән көс тә туплап өлгөргөндәр икән.

Үзәнә күрә бер ялған атака булып сыккан был, шулай итеп, икенсе урындағы көстөр кузғатылған. Шул якка ябырылырғамы хәзер?!

Юк, Емельян Пугачевтың уйы зурырактан ине.

– Без крепоска төрлө яктан ташланабыз! – тине ул. – Зур штурм була!

Төрлө яктан... Иртә таңда, караңғылы-яктылы. Пугачев әр полкка урын билдәләне, унда кемдәр барасағын әйтте, әр бере енә күр әтмәләр бирзе.

– индә төп штурм, Кинзей, – тип текләне ул Кинйәгә. – Максим инә ярзам алып барыр. Артиллерия... Ул барғансы, ин якты күззә бөтә күз самаларын алып куй. Яйык яклап дозорзар ебәр. Засада куй. Тегенән сыккан эттәр булыр. Йөрөтмә.

Былар бөтә е эшләнгән, сара ы күрелгән. әм тағы караласак.

Атамандар әзерләнергә, иртәнге сигналды көтөргә тип таралышты. Кинйә лә Актүбәгә карай елдерзе.

Пугачев, яңғызы калып, берауык уларға карап торзо. Әле уның беренсе тапкыр шундай киң коласлы эшкә әзерләнеп, бойороктар биреүе ине. Былай, килештергән кеүек тойолдо үзәнсә. Шулай за... ана теге туң түмәр атамандар кеүек, үзе лә шартына килтереп еткерә алмай. Ни әйт ө лә, ябай казак, хорунжий ғына шул. Былай, беренсе генә көн түгел түгелен, форпостар, кәлгәләр алды, халык алдына күпме тапкыр сыгып басты, үз өйләне, фармандар бирзе. Барыбер үзен кәрәгенсә олпат тота алмай төслө. Государь бит ул хәзер!.. Былай ебегәндән түгел, эште ойоштора, хәл-әхүәлгә тиз төшөнә, кәрәгенсә тапкыр яуабын таба. ын алыу өсөн тегеләй-былай соксоноп, ауыр хәлдә калдырырға теләүселәр бул а ла, койроғон тоторлок түгел. Шамбы ымак шыйыгып, сыгыу әмәлен таба. Тик улай гел генә хәйләләп, мөгжизә менән котолдом, тәхетемде катыным... Катя алды, тип килештерә-килештерә, арлы-бирле әкиәт өйләү генә етмәй. Күкрәк кағыузан файза юк. Казактар былай за аңлай хәзер. Ә башкалар? Төрлө кеше килә бит. Ара-ла донъя күргәндәр күп. Хатта офицерзар, дворяндар за кушыла. Шулар измә ен. Көлөрзәр, ышанмастар.

«Батша булырға өйрәнергә кәрәк, – тип уйланы ул. – Ана бит, Овчинников калай тота үзен. Максим Шоғаев, Тимофей Подуров... Бына был башкорт атаманы Кинзей... Улар юғары даирәләрзә йөрөгән, ә мин...»

Шулай мө абәтлеккә күз ала башлағайны Пугачев.

Максим Шоғаев Актүбәгә кистән, күз бәйләнер мәлдә үк килеп урынлашты. Алып килгән туптар Кинйә менән уйлашып урынлаштырылды, кайза, нисек атырға кәрәклегә билдәләнде. Бындағы гәскәрзең ниндәй урында, нисек урынлашыуын карап-тикшереп алдылар. Максим үзе кире китмәйенсә, шунда төн үткәрәп, таң каршыларға калды.

Курғау хәле менән кәнәгәт ине ул.

– аклык сара ы күргән ең, әйбәт булған.

Ауған ағастар, бүрәнәләр юлға алынған, сокорзар казылған, төндә килеп өскә басырлык түгел.

– Эйе, хәлгә карап кәлгә уктык... Ял ит, Максим...

Таңға саклы ял итеп алырға була. Кинйәнең тирмә енә инеп, бер туғандар ымак аркаға-арка терәп яттылар. Йоко тиерлеге лә юк, әлбиттә. Иртәгә йән алмак-йән бирмәк уғышырға тура килер. Башта төрлө уйзар сыуала. Ара-тирә бер-бере енә өндәшәп тә алғыланылар. Бер аzzан үззәре лә измәне – күззәр йомолдо.

Уларзы кала эсендөгө тауыш уятты. Набат калакулы угалар ине.

Был якта ла борғолар уинаны. Востовой туптан атып ебәрзе. Пугачев кушкандыр.

Максим менән Кинйә тороп сыкканда таң атмағайны әле. Көзгө әсе ел иҫә, ара-тирә ямғыр тамсылары биткә бәрелә.

Ләкин яугирзар тик ятмай. Тороп, аяктарына бақтылар, аттарын алып килделәр. Күршелә тояктар тупырзаны. Ниндәйзер төркөмдәр кала стена ына табан киттеләр. Казактар икән. Озакламай стена буйындағы бесән кәбәндәре яна башланы. Пугачев үзе яндырырға ебәргән. Барыбер уларзы тейәп алып китеп булмай, көл итеү хәйерле.

Казактар түзмәне, бишәр-алтышар булып та, күмәгерәк укмашып та кала янына барып-барып әйләнделәр. Башкорт яугирзары ла, Карғалы кешеләре лә тик ятманы. Уларға, бәлки, элекке таныштарын күреп кайтыу кызыктыр.

...Баралар, хаттар калдыралар. Тегенән ат алар, йә әт кенә ырт бирә алалар. Улай-былай буталана кал алар, дуҫты дошмандан айырыу өсөн ул беләктәренә зәңгәр сепрәк бөйләгәндәр. Бүрәктәренә тегеп куйгандары йә ак, йә зәңгәр...

Таң ары ы беленә башланы. Шуны ғына көткән шикелле, арттан туп ата башланы, яугирзарзың туптары ла йәнләнде. Гөрөҫ тә гөрөҫ... шарт та шарт... Ике яктан да йәзрәләр осто.

Кинйә менән Максим да үззәре янындағы батареяға килделәр.

— Без зә атайыкмы? — тип орай кемдер.

— Ашыкма әле, — ти Шоғаев. — Вакыты етер.

Ә тегендә Пугачев үзе бер батарея янына баҫқан да бер-бер артлы командалар бирә. Был — уның яраткан эше.

— Заряжай...

Көбәктәргә дары тултыралар, йәзрә алалар.

— Прикрой... Отскочи!

Филтәгә ут төртәләр... Туптар гөр өлдәп атып ебәрә, озакламай йәзрәләр төшөп шартлай.

Тағы атыуға ясай башлайзар. Пугачев ашыктыра. Йә әтерәк, йә әтерәк! Икенсе батареяға елдереп барып етә лә унда ашыктыра. Китте мәхшәр, купты тамук усағы. Ике яктан да гөрҫ-гөрҫ аталар, кызгандан-кызалар. Кала эсенән дә, бынан да. Унда ла, бында ла йәзрә шартлап ярыла ла, ер актарып, тупрак сүмәләрен ауаға күтәрә, яугирзарзы ком менән койондора. Бер-бер артлы, сажин айын тиерлек. Бер урында яугирзар ара ына төштә бул а кәрәк, кемдер ынғырашты, ергә яткырылган атка ла эләккәндәр, ул кешнәп ебәрзе лә, түзә алмай, тыпырсынды.

Бөтә тирә-якта шулай. Кайзан аталар, шул ергә тоҫкайзар. Кала эсенә лә күп кенә төштә, ахыры ы. Ярылған айын ер елкенеп ала, кыскырышкан тауыштар өленән-әле ишетелде. Яраланалар, үлөләр. Неплюев бастионы янында ялкын гөлтләп калды — өйзәр яна бул а кәрәк. Ундағыларға ныгырак эләгә торғандыр. Кайзан ат аң да шунда төбәлә — ыу күләүеккә күберәк йыйыла.

әр туп атқан айын Пугачев дәрт өштәй торзо:

— Дав-вай, да-вай! Рейнсдорптың абағын укыт! Да-вай!

Атқан айын, шулай кәрәк, ти ул. Бындай зур крепосты шун ыз алып булмай. Ундайзарзың нимә икәнән төрөк уғыштарында күп күрзе ул. Ай-ай... ә бында бит ундағылай кәлгә диуарзарын емертеү саралары юк... Ни бары шул эреле-ваклы ғына туптар.

Шулар за еткерә төслә.

Кала өстөн куйы төтөн капланы, бөтә тирә-якта дары есе аңкыны. Төрлө яклап нык кына дәмбәсләнеләр. ыу сокорға йыйыла, бөтә атқан йәзрәләр кәлгә

эсендә шартлай. Бигерәк тә форштадт яғынан нык аттылар. Ышык урын. Якын. Бары-юғы ике йөз сажин. Губернатор күрзе быны, күреп торзо, казактарға ышыккланыр урын булма ын өсөн туп-тура атырға кушып, ундағы Егорий сиркәуен емертте.

Быны ын яугирзәр үззәре күреп торзо. Ә Рейнсдорптың Актүбә яғына ла бик нык игтибар итәсәген хәрби аң менән генә төсмаллап була ине.

– Маяк тауында туптар юк, – тип иҫәпкә алғайны ул.

– Әйе, унда, – тинеләр, – башкорттар ғына бит. Уларға артиллерия әле тағы...

– Бына шунда атака я арбыз!

Ләкин быны ына ашыкмай ине әле губернатор.

Туптар аттылар-аттылар за, кемдәрзәндер команда ы буйынса өндәре тығылған ымак, туктанылар.

Ләкин уғыш тыныу түгел ине әле был. Ғәзәттә, артиллерия яман доғаның бис-милла ын ғына әйтә, шуның артынса зуры ы, кә әрле е башлана. Әле лә туптар туктау менән үк, казактарзың аттары аякка бастырылды. Атландылар за саңкылдап оскан шоңқарзәр кеүек алға – атакаға ташландылар. Улар ғәзәттә иркен ерзә ибелеп – лава булып ябырылырға ярата. Булат кылыстарын як-якка елтәп, дошманын туракларға яскыйзәр. Кай ы бер етеззәре, хатта, берәү етмәй тип, ике кулга ике кылыс ала. Уңға ла, улға ла... акланырға қалқан да кәрәкмәй, шулар менән үзен дә ақлай, дошман баштарына ла етә. Хәйер, берәү е менән дә бик күп эш қыра алалар. Тик әле ялан иркенлеге юк. Кала диуарзәрына карап ынтылдылар. Уны кайзандыр үтергә, эскә инергә кәрәк. Ә унда уң?.. Тик торалармы? Якынайған бер урында мылтыктан аталар. Якын бар аң, баштан койорға кайнар ыу за, ысмала ла бар.

Бер барып карайзәр... юк, артка қаксыйзәр... Унан тағы ябырылалар.

Бер мәл, тынысырак сакты айлап, каланың акмар капка ы асылды. Эстәге казактар, драгундар, кылыс болғай-болғай, тышка ибелде. Премьер-майор Наумов команда ы ине был.

Казактар – әүзем халык. Шунда ук укмашып алдылар за кылыска-кылыс килделәр. Сат та сат сатрашлап бәрәләр кылысты. Зыңк-зыңк... Шул арала дошманына узылалар. Улай-былай ғына түгел... Башын, муйынын сабып өзөргә...

Бер мәл буталдылар. Ата улды белмәй, тигән төслә булды. Қасан ғына бергә йөшәнеләр, бер тирәлә хезмәттә инеләр. Әле – дошмандар. Яугирзәр бер-бере ен ни бары бүрәктәрәндәге сепрәктәрзән генә танийзәр.

Ана, бер яугир коланы, шундарак каланан сықканы аузы... Тағы, тағы... Улар үлдеме, ат тояктары астында калдымы – белерлек түгел. Яйықтыкылар, қысымға қаршы тора алмайынса, артка сигенә башланы.

Баш атаман быны күреп тора ине, ләкин уларға ярзамға көс ебәрмәне, артка сигенергә әмер бирзе.

Үззәре белгән ымдар бар. Тауыш биреп шуны белдерәләр, шул якка сигенәләр. Қарыулаша-қарыулаша артка күстеләр. Ә майор Наумов қыуа. Хәзәр абактарын укытам, пыран-зыран килтереп, қыуалап ебәрәм, тип ажғырып килә.

Казактар бер уй ыуға табан тартылды. Ике якта ыртлау узыла. Наумов команда ы шул араға еткәндә қапыл, ис көтмәгәндә, ундан да, улдан да қалкынып сықтылар за, күк күкрәгәндәй, шау-шыу күтәрәп, уның атлылары өстөнә ташландылар. Артка сигенәселәр, шунда ук боролоп, қаршынан қысты.

Казактарзың атлы уғыштарза яратқан ысулдары ине был.

Шулай за майор қаушап қалманы, үзенә сафтарын тиз генә укмаштырып алды. Ләкин еңеу қулдан ыскыңғайны инде.

Хәзәр инде уға артка сигенергә тура килде. Уның команда ы уғыша- уғыша

ырт бирзе, калаға барып инергә ашықты. Яугирзар, бүре кыуған төслө, ай-вай кыскырышып арттан төштөләр.

Наумовтың байтак кына кеше е шунда донъя менән хушлашты, яралылары әсир булып калды. Былай ғына аттан төшөп, кул күтәрәүселәре лә юк түгел ине.

Башкорт сиреүзәре яғында ла алыш-орош бара. Унда ла Актүбә яғынан кузғалып, калаға ябырылдылар. Капкалар ябык. Якынырак барып, диуар өстөндөгеләргә ук сорғоттолар, мылтығы бары мылтыктан атты.

Ләкин кала стена ындағы мылтыктар күберәк тө, якшырак та.

Әлегә ни бары илертергә-тилертергә генә кәрәк ине.

әм бына был йүнәлешкә лә губернаторзың игтибары төштө. Майор Наумов теге тарафтан кыйралып кайтты. Унынса әйткәндә, ретирада... Ә бына бында, ысынлап та, башкорттар... ысынлап та, туптары юк. Бынан бер зә атманылар.

«Хәзер ошо тарафка!» – тип қарар итте бул а кәрәк генерал Рейнсдорп.

әм был тәңгәлдә лә капка асылды. Унан сыккан атлылар якынырак барған башкорт уксыларын кыуып киләләр. Тегеләр кыуа, былары, әйләнәп ук ата-ата, үззәренекеләргә яқынлай. «Кылыстары ла юк, исма ам!» – тип тештәрен кысты Кинйә. Ук сорғотоп кына алдырып булмай. Етмә ә, был яугирзарзың күбә е йәш. уғышты күрмәгәндәр, утты- ыузы кискмәгәндәр. Ана, бере е аузы, икенсе е коланы... Юк, етер! Ярзам итергә кәрәк...

Кинйә оран алырға булды:

– Туксоба! Туксоба!

әм атаман кылысын кынынан урып сығарзы ла алға атлықты. Әргә енән кошсо о Алпар төштө. Улы ла шунда, тузыка ы Котлогилде лә... Бошман-кыпсақтар, ыуындар, сәңкемдәр, сарыштар...

Кинйә драгундарзы кыуып еткәйне инде. Алпар алғарак үтте. Тезгене менән өңгө уйылын куша тотоп, алға узған. Аяк кымтып атына ым бирә. Үзенә табан елдергән драгун да кылысын юғары күтәргән. Өзә генә сабыр. Ләкин Алпарзың ул кулында қалқан, үз-үзен ақлар... Ә эш уға қалғансы өңгө ө өлгөрөр... Быны драгун иззе әм, якшы сакта атын бороп, икенсе якка янтайзы. Уны ын булма а, барыбер икенсе ен қолатты Алпар. Тағы кыуып киткәндә, драгундар уның үзен уратып алды. Эшенең мөшкөл икәнән изгәндәй, Тумак-ат айылдап кешнәп ебәрзе. Тауышты Кинйә лә, Ақъялы ла ишетте. «Ана, қайза икән...» Үзе барып етерлек түгел. Бер кыскырып тауыш бирзе, әм яугирзары Алпарға ярзамға барып өлгөрзе. Қара алар, Кинйәнең үзенә дә хәле ауыр. Бер үзе икәү менән сәкәләшә. Йә әт кенә шулар янына еттеләр.

Был вакыт бөтә е буталған: атлы ы – атлыға, йәйәүле е йәйәүлегә қаршы алышты. Шундайзарзы бергә туплап, драгундар қысымын тотоп торорға әм, үззәрен қыра-қыра, кире етәргә тура қилде Кинйәгә...

Драгундар сигенә. Яугирзар алғарак үтә, аяк астарында үлгәндәр, яралылар то-роп кала. Ана, ундарак бер башкорт ягуиры атынан қолап төштө. Төштө лә, тубыкланып, сәждәгә киткән мулла кеуек, башы менән ергә әйелде. Кулынан төшкән яны язылған, кереше өзәлгән, өңгө өнөң уйылы ынған. Аты ғына янында уның елкә ен ескәп тора.

– Артқа алып китегез! – тип әмер бирзе Кинйә.

Ауыр яралыны атына аркылы алып алып киттеләр. Ә Кинйә башқаларзы алға әйзәнә. Драгундар йә әт-йә әт сигенде. Губернатор үзе ебәргән атаканы үзе күзәтмәй түгелдер. Ул, моғайын, былары ла ретирада я аны, тизер тағы. Әйткәндәй, «сикурс» команда ы биргәндәр... Ана бит, асык қапқанан быларына

ярзамға яны команда килеп сықты.

...«Сикурс» бул а... сигенергә, тип өйләшкәйнеләр Максим менән. Кинйәнен әмере буйынса, яугирзар ике якка айырыла биреберәк артка сигенде. Яралылар, үлгәндәр артка алып кителеп бөткәйне. Әлеге уғыш яланы бушап калды, әм шул буш аралыкка, шына ише қағылгандай, Рейнсдорп ебәргән «сикурс» команда ы килеп керзе. Тап шул вақыт артта, Максим әйткәнсә, бер туп атып ебәрзе. Икенсе е, өсөнсә ө... Дүртенсе туптан атылған йәзрә төшөп шартлағанда бөтә команда кара койон әсенә калғайны инде.

Аттары аузы, үззәре йығылды... Исән калғандары, боролоп, ырт бирзе. Ат ыз калғандарына кайза инде әйәр-өпсөндөрән, ергә төшкән коралдарын алып то-роу... Улары, иптәштәренән калышмасқа тырышып, уларзың аттарының ялдарына, койроктарына йәбеште.

Бына шул сак кына губернатор “башкорттар диспозиция ы”ның бик үк йомшак булмауын аңлағандыр, ихтимал.

Ә башкорттар, ретирада я аған алдаттарзы тағы ла кыуа-кыуа, кала капка ына барып етә яззы. Ни бары ук атымы саклы ғына ара калғас, Актүбәгә карай борол-долар. Ундай аралыкта ян угына карағанда мылтык уты якшырак ала.

Кайтыр юлда драгундарзан калған мылтыктарзы, корал-ярактарзы, әйәр-өпсөндәрзе йыйып алырға ла була ине.

...Озакламай туптар «отбой» сигналын атты. Яугирзар кире кайтты, кала ак-сыллары әскә үтеп китте. Ыңғыраша-ыңғыраша ауыр капкалар ябылды.

Пугачев маңлай тирзәрен өрттө. Кулында ла, битендә лә әсе тиргә аралашкан өрөм. Шуға карап алды ла төкөрөнөп укранды. Ах, калаға инеп булманы, тизер. Ә кан-тир түгелде. Күпме йәзрә осоролдо, кешеләр яраланды, ә үлеүселәр?.. Шулай кырылма ын ине лә бит... Нишләй ең, бик үк бошоноп та булмай. Кешеләре күп, үзе әйткәндәй, ауалағы йондоз саклы. Улар менән кала тирә ендәге кулсаны тағы ла нығырак кысырға, бер кемде керетмәсқә, ис тынғы бирмәсқә кәрәк. Арырзар, йонсорзар, коралдары бөтөр. Аслык енер. Үззәре асыр капкаларзы...

...Яуға кубынып килеүселәр нисек уйлайзыр, әммә уларзың күңелдәре көр ине. Губернатор менән яғалашырға мөмкин булыуын тойоп, дәрттәре үсте.

Шуны күрергә теләгәндәй, бер ауык хәл алғас, Емельян Пугачев үз армия ының күрәндәрән карарға сықты. Бындай вақытта ғәзәт буйынса янына Иван Зарубин¹ менән Тимофей Мясниковты² ала.

– Ә губернатор ни әшләп ултыра икән? – тине Мясников.

Пугачев мәрәкәгә борзо:

– Нишлә ең, кәрт уғалыр.

Ә Зарубин-Чика шаярырға яратмай:

– уғыр... әле ул яраларын ялай... Офицерзарын бешә, күршеләренән ярзам о-рай. Уның бар белгәне – сикурс та сикурс хәзер.

Бара-бара, Актүбәгә килеп сықтылар. Кинйә үзенең полктарында барын барлап, юғын исәпкә алып йөрөй ине. Алыш тукталғас, Максим үз күрәненә киткән.

Яугирзар үззәрен тәртипкә килтерә, өстәрен қаға, коралдарын карай. Берәүзәренәң өңгө уйылы ынған, икенселәренәң кылысы тупарланған, сукмары ярылған. Кай ы ы кайрай, кай ы ы сүкей, ә бере енең ян кереше өзөлгән, шуны рәтләүгә моң булып ултыра, ә үзе көйләй:

¹ Зарубин-Чика Иван Никифорович – «граф Иван Чернышев», Яйык казагы, б. к. фельдмаршалы, «Икенсе ғәскәр»зең командалаусы ы.

² Мясников Тимофей Григорьевич – Яйык казагы, б. к. полковнигы.

*Әзернә¹ лә йдәй, өйәк баш,
Йәшел ебәк кәрәк керешкә.*

Кәйефтәренен күтәренке булуы Пугачевка окшаны.

– Йырлап ултыралар әле, молодцы!

Кинйә йырзың нимә хакында булуың аңлатты:

– Яны хакында йырлай ул.

Ә үз өзөлмәй. әр кем алышта үзе күргәннен өйләй. Өлөшөнә сыккан көмөшөн мактаган төслө, кем менән йөзгә-йөз килеп сәкәшкәннен, унда ни кылганың әйтә. Әкәмәт бит, бер ярлауыкта ерән Емея лә низер фәстереп ултыра. Пугачев уға ла колак алды. Кала өстөнә күр әтә-күр әтә айрай. Ә үзе уң... уғышта әллә булган, әллә юк. Етмә ә, башкортса өйләй зә ба а. Керәшенме ул, кемдер. Кинйә өсөн ис гәжәп түгел. Был яктарза йәшәгән урыстарзың күптәре башкортса белә. Казактар өсөн генә сәйер.

– Ну, ну, мели, Емея!

Емея тороп, бил бөгөп уралғыланы ла елкә ен кашып алды.

– Әй, осударь... Борсак бүрттерергә лә беләм шул.

Ул, нисектер, шикле кеүек. Шуның өсөн дә, унан ак бул, тип искәртте Кинйәне Пугачев.

Актүбә тирә ен қарап сыктылар. Күрән яман түгел. Башкорт алайзарының уғышыуын да мактап алдылар. Юғи ә, тәүзә, ышанып етмәйенсәлер, Пугачев Кинйәгә ярзамға тип, күз-колак булыр өсөн Шоғаевты ебәргәйне.

Бер көн аша, 8 октябрзә, Пугачев тағы атака я аны. Гәзәттәгесә, тәүзә ультиматум ебәрзә. Дүрт сәгәт эсендә ак флаг күтәр, тине.

Юк, флаг күтәрелмәй, асылган капкалар Пугачев яугирзары өсөн түгел...

Майор Наумов тағы зур ғына команда алып сыкты. Унан тағы бер команда менән коменданты үзе сыкты.

Юк, был юлы ла эш унманы. Кулга төшкән ике әсирзә Пугачев калаға қайтарып ебәрзә.

– Барығыз, әйтегез кешеләргә... Атакаға сыкканда, – тине ул, – коралдарзы минең байрағым алдына ал ындар...

Әммә эләккән бере е:

– Губернатор капка асырға кушмай, тизәр, – тине.

Пугачев ыр бирмәне.

– Кушыр! Үзе сығып асыр. Бөгөн тыңлама а, иртәгә тыңлар мине. Барыбер осударь итеп таныр, баш әйер.

Ул губернаторға тағы хат ебәрзә. “Дүрт сәгәт эсендә бастииондарыңа ак флаг эл!” – тип язылғайны унда.

Юк, ак флаг аман эленмәй. Ул ғына ла түгел, туптары ата башлай, айырым командалары атака я ай. Яр ып ташланалар за, каршылыкка осрап, кылыска-кылыс уғышалар әм, яралыларын алып, йә әт кенә ырт бирәләр. Көнә-көнә менән бер нисә ен үле килеш ат өстөнә алып алып қайтырға ла тура килә.

Пугачев тағы губернатор қылығын яратмаған кешеләй қыланды.

– Аңламағас аңламай бит. Халықты харап итә. Пыран-заран қыйратып та алып инек... Ундағы халык йәл.

Ниңә қаланы алманылар?

Ниңә, имеш... әйтер ен, Пугачевтың гәйебе. Еңелме ни елле кәлғәне алыуы. Шул сақлы туптары, шул сақлы гәскәре бул ын да... Юк, тиз генә алып булмай

¹ Әзернә – хәрби йдәй (махсус эшләнгән), мәргән (төз атыусы батыр) коралы.

шул. уғышманылар түгел, уғыштылар, алышманылар түгел – бик нык алыштылар. Ор за бәр генә алып булмай икән. Быны шул орап торғандар үззәре лә якшы аңлай, әлбиттә. Ләкин улар батшанан орайзар бит, ә ул үзенекен өзмәй.

– Алабыз, алабыз! – ти ул, көзрәтләнәп.

Бер төрлө булма а, бүтәнсә килтереп, каланы төрлө яклап кысырга булдылар. Уны ныклап қамап алдылар бит. Ярзамға килеүсене ебәрмәйзәр, азык-түлек алырга сығармайзар. Диуарзар әсендә калғаны бөтөр – шул саклы ғәләмгә, әллә күпме ғәскәргә азык-түлеге лә озақка етмәс, аттарына ашатырзары ла калмас. Ана бит, күз терәп карап торған бесәндәренән мәхрүм ителәр.

Кала әсенә бикләнгәндәр үззәре үк сығыр. Ләкин уларзы көтөп кенә ятмайынса, батша исеменән указдар, хаттар биреп, бер нисә катынды, әбей- әбейзә үткәрәп ебәрзәләр.

Бында ғына түгел, бөтә тирә-йүнгә, алыс-алыстарға өгөт хаттары, указдар китте. Пугачевтың канцелярия ы тик ятмай. Писарзар, секретарзар, тылмастар эшләй. Берәүзәре ундан, икенселәре улдан яза. Урысса ла, башкортса ла, төркисә лә укырлык була. Сапкындар өзәлмәй.

Ырымбур янына килеп туктағандың иртгә енә үк, куйындарына батша указын йәшереп, бер сапкын – Кызылтау кәлгә е коменданты капитан Улановка, икенсе е Верхне-Озерный коменданты Немеровка елдерзе. Дөрөс, ундай хаттар халыкка туп-тура ғына юлыға алмай, уларға урау-урау юлдар үтергә, бик кыйынлык менән етергә насип итә. Кызылтауға шулай Василий Дураков¹ киткәйне, икенсе көндә үк барып етеп, батша ультиматумын, кушылғанса, баш өстөндә то-топ, комендантка тапшырзы. Уланов кабул итеп тә алды, шундағы казактар талап иткәс, укырға ла кушты, ә уңынан Дураковты бығаулап, шул хаты-ние менән Верхне-Озерныйға – бригадир Корфка озатты. Уны ы илсене ябып куйзы. Указдың үзен яндыр а ла, шул хакта күршеләрен искәртеү өсөн күсереп-күсереп таратты әм, шулай итеп, Пугачев үззәре бригадир ярзамында ук Үрге Яйык кәлгә енә, Казанға, Силәбегә, Троицкиға, Тубыл кала ына, хатта Мәскәүгә, Петербурға саклы барып етте. Ә Корф² хатты казактарға укырға рөхсәт иткән өсөн капитан Улановтың үзен дә «служба»нан төшөрәп, бер нисә ай буйы батальонына қайтармай ябып тотто. Әйе, Дураков арка ында ла армай камсы ы уйнаны.

Әммә Пугачев ебәргән указдар барыбер таралды, унда язылғандар мәзлум³ йәндәрзәң күнеленә хуш килә торзо.

4

Генерал-поручик Рейнсдорп губернатор булып килгәс, Ырымбурза үзен нәк бер батша итеп тойғайны. Уға саклы был тәхеттә күптәр булды. Беренсе е – Неплюев, унан – башкалар. Бөтә е лә үзен шулай исәпләнә. Ә ул уң, кәммә?..

Ырымбурзы, 1735 йылда алынды, ти әләр зә, тәүзә – Ур йылға ы тамағына, унан – Кызылтау янындағы туғайға, шунан 1743 йылдан ғына ошо урынға күсерелде.

Губерна зур. Ә губернаторға бирелгән вазифа хоқуғы сик ез. Бер күз – Европа-ла, икенсе күз Азияла булырга тейеш.

Петербург, Оренбург – ике е ике полюс... Бере е – көнбайышка, икенсе е көнсығышка карап тора. Тегендә – Рәсәй, бында Урал, Яйык, кыр-казактар. Бохара яктары, Персия, индостан, Кытай... Ике якта ла ғәйәт мө им сәйәсәт,

¹ Дураков Василий – ақмар қаласығының қазағы.

² Корф Алексей Алексеевич – барон, бригадир, Озерный дистанция ы кәлгәләренәң коменданты, командиры.

³ Мәзлум (ғәрәпсә) – йәбәрләнгән, рәһнетелгән.

көрәш... Халкы уҫал. Башкорт, татар, казак, калмык. Етмә ә, өргөн оя ы. Урыҫын да өрәләр, поляк конфедераттарын да.

Бына шуның көнсығыштағы ы Ырымбур аша башкарыла, ә бөтә эште ул, губернатор Рейнсдорп, аткара. Ләкин ул был ике полюска халык саруа ының нисек карағанын ғына иҫәпкә алмай ине. Улар за шулай, ике тараф, тизәр. Ләкин Петербург яғында – власть, байлык, дворяндар, генералдар, батша. Бөтә енә малик улар, әр вақыт бал, маскарад. Ә бында – яфа, ғазап, өргөн оя ы. Шуға риза ызык, аяу ыз көрәш, тулышқан асыу. Бына шуның ниндәй икәнән белмәй ине Рейнсдорп. ис хәуеф юк төслө.

– Былтыр Яйыкта шаулаштылар. Ә нимә кыра алдылар? Бөтә ен тар-мар иттек, – тип мактанды ул.

Әйе, биш азна элек ниндәй эзекуция үтте. Баш калкыта алырлыкмы?

Ә була икән... Ләкин был хакта Рейнсдорп уңлабырак ишетте.

1773 йылдың 22 сентябре. Яман хәбәр килеүгә бер көн үтте, ике. ...Губернаторза бал. Дворяндар, дамалар. Музыка, тостар әйтелә. Әлбиттә, Екатерина хөрмәтенә.

Ә бына тағы курьер. Курьер килтергән эстафетаны укый. Йөзө үзгәрзе... Илек көлгә ен алғандар. Ярзам да ебәрзе бит инде. Бригадир Биловты.¹

Андайзар. Бал кайғы ы бөттө, таралдылар. Кай ы берзәрен алып калды. Генерал-майор Валленштерн² – обер-комендант. Коллежский советник Тимашев.³ Ырымбур казактарының командалаусы ы Могутов.

Эшкә тотонорға. Курьерзар Казанға, Себер линия ына сапкан. Ырымбур казактары гәскәренә атаманы подполковник Василий Иванович Могутов бында әзерләнсәк.

Хәбәр бөтә калаға таралды. Хәйер, халык былай за белә ине. Капкалар ябык. Сыгармайзар. Бында төрлө халык. Башкорт та, татар за, арттар, кызыл баштар, керәшендәр... Губернатор бигерәк тә өргөндә яткан поляк конфедераттарынан шикләнә, уларға ни фетнә куптарырға уңай вақыт. Коралдарын алып, крепостан сыгарып ебәрергә әмер бирзе.

Икенсе көндө үк уның кушыуы буйынса акмар күперзәрен ваттылар, яндырзылар.

Ышаныслы кешеләргә корал таратылды. Крепость коймаларын ремонтларға кәрәк, стена янында сүп түгеп бөткәндәр. Тазарта башланылар. Туптарзы куйзылар.

Бөтә енән бигерәк, Пугачев хакында якшы үз йөрәмә ен. Яман хәбәр таратырға...

Унан... Сапкын артынан сапкын. Хәбәрзәр гәйәт борсоулы. Бере енән-бере е яман. Губернатор командирзар ебәрә, ярзам орай. Үзе, калтыранып, Яйыктағы атаман Мартемьян Бородинды⁴ кә әрләй, халыктың төкәтен коротма аң, шул саклы болармастар ине, ти. Ул гәйепле, ул Емельканы булдырзы, ти. Үзе Мартемьянды әле өзгөләп ташлар ине...

Губернатор Рейнсдорп калаға килгән касафатты бик уңлап белде.

Яйык кала ы анында ниндәйзер казактың кара батша булып кыланғанын ишеткәс тә тыныс, көлгәндәй булды:

– Ә, былтыр за йөрөнә ул, ни эшләй алды, – тип күл елтәне. Шулай за ул, то-

¹ Билов Христиан Христианович – барон, бригадир, Ырымбур гарнизонының командирсы.

² Валленштерн Карл Иванович – генерал-майор, Ырымбурзың обер-коменданты.

³ Тимашев Иван Ларионович – подполковник, коллежский советник, карат команда ының командирсы.

⁴ Бородин Мартемьян Михайлович – подполковник, Яйык казактарының старшина ы.

топ озатырға кушып, Яйык коменданты Симоновка указ ебәрзе. Унда ышаныслы офицерзәр бар, алдаттар тора. ис юл куймастар. Ләкин өс-дүрт көн дә үтмәне, бер-бер артлы хәуефле хәбәрзәр килде. Форпост артынан форпост уның кулынан китә.

Ырымбур казактарының атаманы, подполковник Могутов Василий Иванович: – Его превосходительство, безгә якынлайзар, – ти.

Был юлы Рейнсдорп көлмәне.

– инең йоко сумандарыңа етер, йоклап ятма ындар!

Уның казактары... Был казачество, Ырымбур алынып ун бер йыл үткәс, айырым корпус итеп ойшторолғайны. Шул йылда уның атаманы итеп қала дворяны сотник Могутовты куйғайнылар. Уны ла, казактарын да Яйыктағылар ис иш итмәне, әр вақыт каршылык, ыр-мыр, үз-ара хурлашыузар туктамай. Губернатор Ырымбур казактарын үзенең төп терәге итеп исәплә ә лә, тегеләр ыңғайына йоко сумандары тип мысқыллай ине.

Йоклатыр тегеләй Могутов! Әзер тота. Тынғы бирмәй.

Тағы хәбәр килде. Был юлы губернатор ағая төште.

– Казактарыңды туплап сык. Кыйрат, ас, киç, үзен тотоп, бында озат, – тип әмер бирзе ул Могутовка, Яйык буйы крепостарына ярзам ебәрергә кушты.

Үзе башкорттарзы ярзамға килтерер өсөн Мәндәй Төпәйевты¹ командалар йыйырға ебәрзе. Башкорттарзы, мишәрзәрзе. Йортауай старшиналар олоқонда кал ын, походный старшиналар команда алып бында – ярзамға!

...Бына шунан уң ул, хәлдең уйын түгелен аңлап, Хәрби коллегияға рапорт ебәреп, Хәрби совет йыйзы. Бик ентекләп өйләнеләр. Гәскәр башлығы Валленштерн айырыуса. Коралдарзы, туптарзы әзер тоторға, қала стеналарын – парәпеттарын нығытырға. Күперзәр үтелде, юлға дозор куйылды.

Берәүзәр өсөн ышаныслы. Ә икенселәр каланың қамауза қаласағын тойоп, ситтән килгәндәр, бата башлаған караптарынан қасқан күселәр шикелле, сығып китеү ағын қарай башланы. Кибеттәр ябылды. Базарза атыусы-фәлән юк. Саузагәрзәр генәме... Польшанан килтерелгән конфедераттар, Малороссиянан күскән гайдамактар за сыға башланы.

Губернатор әлегә белмә ә лә, уларзың күбе е Рычковта,² башкаларза эшләгәндәре Пугачевка барып кушылғайны инде.

Қалғандарын төрмәгә ябып куйзылар.

– Қапкаларзы ябығыз! – тине комендант. Унда аксылар куйылды.

Губернатор Водяной қапка янына сыкты. Бында бейек яр. Ә акмар қапка ы... емерек.

Ул был мәлдә Неплюевты үгә. Йәнә е, насар қалдырған қаланы. Ә бит ул мәрхүм. Ошо йылда ғына донья куйзы. Стеналар емерек, уларзың тышындағы соқорзар сүп-сар менән тулған. Бик ашығыс рәуештә төзәтә ен төзәтергә, қазыйын қазырға тотондолар. Әшсе көсә бар. Күбе е мосолман.

– Тәксир, эшләйбез, – тизәр. – Без бит Мөхәммәт мөьминдәре. Дәғи батшаға қаршы.

Уларға арттар, қызылбаштар әйәрә.

Қала қапкалары ябылды. Килгәннен индерәләр, йөгә менән. Рәхсәт ез ис кемде сығармақса.

Харлов¹ кыйралған. Ырымбур казактары Пугачев ағына аузы. Сотник Подуров тотош сотня ы менән сыкқан. Илек юк, Татищев крепосында база юк.

Бына шунан уң уңдан да, улдан да ярзам орап күрьбәрзәр ебәрзе. Унан қасан

¹ Мәндәй Төпәйев – Қазан даруға ы, мишәрзәрзең баш старшина ы. Почта комиссары.

² Рычков Петр Иванович – Ырымбур тоз контора ының директоры, тарихсы.

киләләр әле, калала хәл мөшкөл. Әмер ебәрелгән. Башкорттар килмәй.

Губернатор бер башкорт старшина ын сақыртты.

– Донос менән килгәйне... шуны...

Нугай юлының бер старшина ы Әлмәкәй Әлкәев икән ул.

Килтерзеләр.

– Ниңә башкорттар килмәй?!

– Килерзәр, Ваше высоко...

– Нисә көн хәзер. Башкорттар элек тиз йыйыла ине.

– Мин йыйып килтерәм.

Губернатор:

– инме? – Уға текләп торзо. Касырға форсат эзләгәнән иззе. Ошак артынан йөрөүсә әзәмгә ышанып булмай. – ин эргәмдә бул. Килгәнән йыйыр ың. Унда почтовый комиссар китер.

Пугачевка иңән килеш 500 ум ярлыккаш, үле көйө – 250 ум.

Мәндәй Төпәйевты озатырға өлгөрмәгәйне әле ул.

Сентябрзә уңғы пугачевсылар күренде. Губернатор халыкка мөрәжәгәт итте.

– Ул ялған... Битендә – камсы эззәре, палач тамға ы. Бер вақыт папаха ын алмай. Ялған батша яман була!

30 сентябрзә кәңәшмәләге ығымта: «Пугачев үтеп китмәскә тейеш!»

Подполковник Василий Иванович Могутов әзер. Ләкин казактарына ышанысы юк. Байтак казактары китте, ана, сотник Тимофей Подуров – хыянатсы. Ниңә? Бик үк яратмайзар каланы. Улар бында ныклы тамыр йәймәгән, Ырымбур алынғас кына. Элекке привилегиялар бирелмәй. Яйыкта булғаны бөтөрөлдө, ә бында шуны талап итәләр. Шуға өмөт тоталар, ә Пугачев вәгәзә итә.

– Юк, был которта. Тоторға кәрәк!

Тимашев өгөт бирзе:

– Тотоп килтерергә кәрәк. Уға анауы Афанасий Соколов-Хлопушаны ебәрергә кәрәк. Минең элекке крәстиәнем. Беләм мин уны. Азатлык вәгәзә ит әң, әллә кемде тотоп килтерер ул. 30 йыл төрмә, каторга... Иректә йәшәргә теләмәймә?

Кис губернатор Хлопушаны үзенә сақыртты. Тура төрмәнән.

– Үзең килденме?

– Килер ең. – Хлопуша ете йозак астында тотола. Губернатор үзе, мәрхәмәт күр әтеп, төн урта ында сақыртты.

Ул йәшермәй бары ын да өйләп бирзе.

Афанасий Соколов² төрмәлә ята ине. Кала камауза калыу менән үк унан сыгарып йөрөтмәү башланды. Ә бер төндө яткан урынынан кузғатып алып киттеләр. Губернатор сақырткан икән. Уны кунакка алған ымак ашатты, чарка ла бирзе.

– Нисә йыл ултырзың?

– Әллә, утызга тулалыр.

– Иректә сыккың киләме?

Хлопуша изенде.

– Әле... юк... ыйланың бит.

Рейнсдорп калтыранды, гүйә, ошонда ук күтәрәп бәрә лә сығып қаса. Юк, курқырлык түгел, аксылар тора ла а.

– Иртәгә, тим. Бер йомош үтә әң.

– Ә-ә... Уның өсән бер-ике көн көс йыя ы бар. Бынау әләмәне ыргытырға.

– Ну да... Уны ы булыр.

¹ Харлов Захар – премьер-майор, Нижне-Озерный қалғә енең коменданты.

² Соколов (Хлопуша) Афанасий Тимофеевич – каторжан, б. к. полковнигы.

Өс-баш бысрак. Бығаулы. Шазра бите бысрак. Танау япрактары өзөлгән. Ясы маңлайза тимер яндырып басылған тамға хәрәфтәре. Башка вақытта сақырыу түгел, карап та тормас, ерәнеп төкөрөр зә китер ине.

- Был бығаузар ек ендермәнеме?
- инен ихтыярза, ваше высокородие.
- Озакламай алырзар. Иртәгә, әгәр телә ән.
- Теләмәй ни... Тик өзәп тә булмай, касыр әмәл дә юк.
- Былай, мин кушырмын...

Озак кына өйләне, ынаны. Яуыз Пугачевты тотоп килтер – 500 ум. Ул батша түгел. Унда аңлатыр ың. Языузар бирербез.

- Касан?
- Бына, бар. Дуслашып ал.
- Ашатырға кушты.
- Хлопуша риза булды. Әзерләнә башланы.
- Эйе, тәйән зур. Ә мин – бер үзем. Яңгыз кул тәйән бәйләмәй.
- Иптәш ал.
- Дусым бар. Мусалей, шул кәрәк миңә.
- Ярай.

Яңы хәбәр: акмар күперенә килеп еткәндәр, күпер ватык булғас, Ырымбурға боролмайынса, туп-тура Карғалыға табан үтеп китеүен хәбәр ителләр. Йылға буйындағы дозорзарға:

- Әйзә беззең менән! – тип кул болғайзар икән баш күтәрәүселәр.
- Кай ы берзәре, эйәрмәүзәрән күргәс, йозрок күр әтеп үткән.
- Мин ундай ғына йозрок күр әтмәм! – тине сәме ташқан Рейнсдорп.
- Ә икенсе йозрокто – кала әсендәге картка. Урамда осраткайны.
- Яуыз вор килә, – тигәйне.

Исә лә китмәйенсә:

– Ул крәстиәнгә теймәй, – ти карт. – Алпауыттарзы аса, үззәрән кылыстан үткәрә. Усадьба ын ғына кыйрата, аттарын, малын, игенен – сиреүгә, крәстиәндән ал а – акса бирә.

- Цыц. Я илиәт үзен өйләй ең. ин Пугачев агентымы?

Был берәй керәшендер.

- Нишләп, Хозай акла ын.

Бындағыларға ышаныс юк. Төрлө халык. Ялсы-мазар булып, хатта арттар за бар. Уларзы кызылбаш тизәр. Уларзың сукындырғандары ла күп.

Бында төрлө якка тырым-тырағай ызалар, ә икенсе бер урында тағы үз.

– Пугач безгә теймәй... Корал ыз килә ул. Ул әйттеме – халык былай за тыңлай. Әйтәйек, үзе юк, ти – манифесын укыйзар, шул да етә.

Юк, былай ярамай. Губернатор зурзан тотона ала.

Ул үзе кеүек күрше ен куркытырға, мысқыл итеп кенә кара а ла, бында ла килер тип, Рейнсдорп ысын-ысынлап куркыуға төшә. Үзе генә түгел, Казандағы губернатор генерал-аншеф фон Брантты ла куркытып, был зур яуыз, ирек бирәм, ти ә, бөтә крәстиәндәр уға әйәрер, яуыз бында тукталып тормай, крепостар алды, туп-тура инең губернана китеүе ихтимал, тип рапорт ебәрә.

Әйзә, уға Мәскәү якын. Сара күр ен.

Пугачевты самозванец тизәр. Маңлайында «ВОРЬ»¹ тигән языу бар, йәнә е. Быны губернатор кешеләре ике үззең бере ендә кабатланы. Самозванец тигәнәнә ышандылар. әр кем үзенсә аңлай, күңеленән үткәрә. ис йоғонто я аманы. Ә Яйык ягынан қасып килгәндәр, юк, ти. Күргәндәр бар. Тамға ла, камсы эззәре лә

¹ ВОРЬ (вор) – ул заманда боласыларға, б. к. карата әйтелгән үз.

юк, имеш.

– Губернатор алдай улай булгас, – тине күптәр.

Унын алдауын беләләр. Әле лә ышанмагыз, тизәр казактар.

Ышаныс бөттө. Ысын батша шул көндө, дошмандары морон төбөнә төртөп үткәс, губернатор исеменән халыкка беренсе тапкыр мөрәжәгәт иткәндәр, илде әләкәткә илтә, уға ышанмаска, ул ялпы ябырылыгуына уңгы тамсы канға тиклем каршы торорға, тизәр.

Губернатор поляк конфедераттарының коралдарын алды. Этап менән Троицк крепосына озатырға була. Байзары крепостарға инде, Таналык, Кызыл крепостарына, ә ярлылары яугирзарға кушылды.

акмар кала ына килгәс, Пугачев Почиталиннан¹ губернатор генерал-поручик Рейнсдорпка ла, Ырымбур казактары гәскәренә атаманы подполковник Могутовка ла айырым-айырым указдар яззыра. ис каршылык ыз баш алыу хакында әйтә. Гәскәре бара, ә мө өрлө² конвертта указ тоткан сапкындар алдан елә. Баш алманылар, әлбиттә. Сапкындар кире кайтманы.

Пугачевтан указ килгәс, губернатор ярандары, әй, көлөшә.

– Бына мужиктар яза!

– Безгә ерзәр, йылгалар, дингеззәр бирәм, тигән. Ә үзенеке? Юк!

– Әзәм көлкө ө!

– Акса жалунъя ы бирәм, ти.

– Йолкош казакка калған көн бармы?

– Унан кем ала...

– Икмәк, провиант.

– Дары, кургаш, ти. Үзенә бирербез яуыздың, килеп кенә кара ын.

– Ирек, гүмерлек ирек.

– Безгә шуны ы ярамаймы?

– Монарх шәфкәте, ә?..

Кәлгәлә йәнә Хәрби совет бара. Ул хәзер көн айын була.

– Ярзам киләме? Касан? – тип губернаторға теклөгән бөтә гәләм.

Ул карт, үзе калтырай.

– Кайза теге, кайза был?

– Бөтә якка детаашамент³ ебөрелгән.

– Башкорт нинә килмәй?!

– ?!

– Бошман-кыпсактар, ыуын-кыпсактар – самозванецтар.

– Тағы йыйырга, Стәрлетамакка тупларға.

– Был юлы ағалап килтереү сара ын күрергә. Бының өсөн Өфө воевода ына, Төпәйевка ышаныслы старшиналар менән конвой ебөрергә.

Был әмерзәрзе алып, курьерзәр үтте, башкорт старшиналары ла китте. Улар йөрөй белә. Үтерзәр.

Үзенә – Пугачевтан указ. Ләкин был вакытлы булган. Кала янына ворзәр килеп туктаны.

Куркытып бер-ике туп көн буйы гөрләп тора. Кала стена ына якынлап-якынлап китәләр. Батырға – батыр сыгырға сакырған кеүек.

Лагерь караңгы. Усак якты ында шәүлөләр. Кара яу. Куркыныс.

Ләкин: «Беззе ала алмаç!» – тизәр. Ярзам килер. Өфөнән, Себерзән... Унда –

¹ Почиталин Яков – Яйык казагы, б. к. писары.

² Мө өр – печать (мисәт).

³ Detaшaмeнт – гәскәри часть.

Деколонг.¹ Был юлы, башкорттар килер, тип әйтеүсе булманы.

Ысынлап та, килделәр.

Бер яктан яугирзар каманы. Ә күп тө үтмәй, Яйык, Меновой яғынан.

Губернатор талабы буйынса Яйык каласығынан казактар отряды, шундағы бер команда алдаттар менән майор Наумов, дүрт туп йыйылды. Былар Яйыктың ул яғы – Бохар яғынан килеп инделәр. Алты йөззән ашыу. Аз түгел.

Ә үзөндө өс йөз казак, Каргалы татарзары өс йөз кеше, гарнизон алдаттары – мең дә ике йөз, офицерзар, етмеш туп.

Губернатор дәртләнде. Шулай за сикурсты көтә, бик көтә. Сара күрә. Эстә хөбәр таратмайзармы, берәй диверсия юкмы? Апроштар² казыма ындар, капкалар ныкмы? Юғи ә, яқын килерзәр.

Кайза изелә, шунда туп тоҫкай.

Тәүге көндәге вылазкала Хлопушаны ебөрзеләр. Хлопуша акмарзың элекке үзәнендә тороп калды.

Дүрт указ: Пугачев толпа ына, Яйык казактарына, Ырымбур казактарына, Илектекеләргә, бере е – Пугачтың үзенә. Иң элек шул. Унан өйлә алдаксы тип, сара бул а, үзен алып кил йә үлтер. акмар капка ы яғынан вылазка уңыш ыз.

Икенсе көн. Иртән. Набат кактылар.

Водяной капка яғы тынысырак. Шунан сығып, Хлопуша менән Мусалей Яйык күперенә, унан Меновой дворға китәләр. Азык-түлек, фураж. Бөтә бесән туғайза калды. Губернатор, яусылар көсөн иҫәпкә алмайынса, ташытып куйыу сара ын күрмәнә.

Пугачев төркөмдәрзе яқын килтерзе. Рейнсдорп кушыуы буйынса Валленштерн:

– Кыуалап ебөрергә, – тине.

Капка асылды.

Губернатор бастиондан карап тора.

Бына, бер аз барғас, ут астылар.

алдаттар атканда аттарын ятқырзы. Кор ак яғынан аталар.

– Батовать!³

Башкорттар за ук ата.

Унан атка атланып кыуа киттеләр. Бер ызатлы сафка тезелеп. Пугачев алдан төштө.

– Лава!

Кылыстарын болғап, башкорттар ябырыла. Эргәнән – казактар. Каршынан сықтылар. Бер казак алға китте. Уға драгундар ташланды. ай, бөтөрәләр бит! Бер башкорт ярзамға ырғыны, артынан тағы... Теге казак, дәртлөнөп, драгундарзың бере ен кылыска ала. Икенсе ен башкорт үлтерә.

Казактар килеп етте.

– Молодец! Ярзам итте, – тине башкортка.

– Коткарзы ул.

– Кемде коткарзың?

– Казакты... Үзебезең яузашты. Бөтөрә тип ашыктым.

¹ Деколонг Иван Александрович – генерал-поручик, Себер сик буйындағы гәскәрзәрзең команда-лаусы ы.

² Апрош (фр.) – өжүм итеүселәргә йәшеренеп кәлгәгә яқынайыр өсөн кәкрәйтеп казылған траншеялар.

³ Батовать – аттарзың кор ак ышығынан атыу.

- Ә хәзер таний ыңмы?
- Бәй, казак инде. Башлык кеше.
- Батша бит.
- Кем?
- Батша.

– Хәзер танийым. Йөз йәшә, батша хәзрәттәре. – Был да казактың яраткан ысулы. Башкортка ла хас. Күнегелгән бик йә өт. Бер йән булып, командир ымын аңлап (кылыс елтүзән, тауыштан, үз атынан).

алдаттар каса. А ылдап офицерзар уларзы туктатырға итә. Могутов казактарының бер нисә е генә тороп калды. Әсир бирелде.

Юк, бының әсиргә түгелен белә губернатор. Ул тузынды.

Офицерзар ингәс, бороп алды.

- Ниңә кастыгыз?!
- Туктатып булмай.
- Ниңә?
- Уларзы күр ә, алдаттарзың кулдары калтырай.
- Телдәре тотлокмаймы?..
- Тотлоға, Ваше превосходительство...
- Алға кыуалагыз!
- Аяктарын ер тота.
- Артка киткәндә күрзем, шәп йүгерәләр.

өйләйзәр төрлө өн, күз быуа, тизәр. Йәнә е, ата алмайзар, уны пуля алмай.

Шик.

– Бер иштәр улар. – Бындағы казактан да, башкорттан да шикләнә. – Шымсылар улар, – ти. Шикләнә.

Капкалар нык.

Ундайзар сыға тора: казактар за, алдаттар за. Кире китмәстәр, аслык қосағына бара булалармы? Калалағы көс кәмер, бында арткандан-арта.

Ә бер казак Пугачевка:

- инә арестант килер, – тине.
- Үземе?
- Губернатор ебәрә. Ул ебәргәс, йүнлегә түгелдер.
- Касан?
- Бөгөнмө – ул бындалыр, эзләйзәр.

Казактан ентекләп ораштылар за, дөрөстө өйләйме, буштымы, тип, Пугачев әмере буйынса, ни булмаҫка мөмкин, тип ак астына алдылар. Водовозный башня ы каршы ына башкорттарзан да, казактарзан да бәстормалар¹ куйылды. Көтөләр. Төндә бәстормалар алмаштырылды.

... Хлопуша Мусалейға:

- Хәзер кайза китә ең?
- Батшаға хезмәт итәм.

Мусалей китеп күп тә барманы, әләктерзеләр. Тегендә тағы бере е бар.

әм бер әзмәүерзе тотоп килтерзеләр. Озон буйлы, таза кәүзәле, ясы манлайлы был әзәмдең ыристан¹ икәне күренеп тора. Үзен әләктереп алғанда каршылашма ала, кулын бәйләй башлагас, яурыны менән икәү ен ике якка этеп, тартынды.

Куркынып, артка сигенделәр.

¹ Бәсторма – засада (автор үзлегәнән).

– Куркмағыз, мин өрәк түгел.

Куркманылар, камсы менән берзе ыптырып алдылар.

– Әй, шельма! Башка вақытта бул амы... Мин ине... Әйзә, Емелькаға алып бар. Уға дар ағасын күр өтәләр. Дар ағасына табан кыйыу бара. Тағы камсы.

– Батшаға, тиң. Петр Федричка...

– Бул ын, әйзә, – үзе атлай. – Батшаға.

Мусалей өйләй ни өсөн сығарғандарын.

Кинийгә илттеләр. Карай. Ябай сәкмән, билбау быуған. Иске бүрек. Аякта иске итек... Ә төсө? Әзәм карарлык түгел, түнәрәк шазра бите, танау япрактары китек – кишкәндөрзәр. Манлайында тимгел-тимгел кызыл “ВОРЬ” тигәндең эззәрә. Бристан, әлбиттә. Хәйер ез уйза ебәрелгән шул әзәм.

– ин кем? – тине Кинийә.

– Мин – Хлопуша. Әйтеп куям: камсы уйнатмағыз, Емель... әй... Батшаға илтегез!

– Уға ашыкма әле.

– Улаймы? Улай а, Максимға илтегез, Шоғаевка. Без уның менән бергә баструкта яттык.

Кинийә уны Максим Шоғаевка алып барзы. Тиз таныны теге е быны.

– инме был, Афонька? Ырымбур қозғоно?

Хлопуша күкрәк киреп, ынын турайтты. оро күззәрә ялтлап калды. Бер азым алға атланы.

– Мин!

Шулай итеп, губернатор кушқан эште аткарырға вәғзә бирзе ул. Унда атыулашып тора ы юк. үз бирә ең... Әйтелгәндәй, үззе тотоп буламы... әм ул Пугачев алдына килгәс, ис куркмайынса, ине тотоп алып кайтырға йә үлтереп китергә ебәрзе, тип асығын әйтте.

Пугачев карашы менән уны өтөп алды.

– Акса алғың килдеме? Батша башы арзан түгел.

Уның ысын батшамы, түгелме икәнән әле уйлап та торманы. Элек уйлағандыр.

– Минең башка биш йөз ум ярлыкаш билдәләнгән, Катька – бер менде.

– Был заманда акса ла булған мал, – тип кул елтәне Хлопуша. – Минә нурлы күзең менән бер қара – шуны ы киммәт.

Пугачев караны.

– Йә, күңелең булдымы? Дүрт яғың кибла, тиер инем... Ғәиләң қайза?

Хлопуша башын артқа сөйзә.

– Ана, Бердала.

– Бар шунда. Әммә...

– Қайттым, ти. Ә минең утыз йыллык яфа... Үсем қасан қаныр?

– Бар, ял ит. Килер ең.

Батша ашатырға қушты. Ете ум акса бирзе.

– Нимәгә ул? Миңә дар ағасы вәғзә иттеләр бында.

– Кейем ал.

– Ниңә?

– Батша қолдары ыспай була.

Ял итте, ти. Қатынын көсләп кейәүгә биргәндөр. Тимашев имение ында. Улы ла шунда икән. Бөтә е юғалған. Қатын да, ул да. Ни бар донъяла... Ышаныс та юк. Ике-өс көн үтте. Ситкә китмәне. Қатынын эзләп китер, алып кайтыр ине, ундай вақыт түгел.

Унан күз яззырманылар, әлбиттә. Шоғаев, белгән кешеләр Хлопушаның ышаныслы икәнән әйттеләр. Бындай кешелә өмөт булыусан.

¹ Бристан – арестант.

– Хәзер кайза бара ың? – тине Пугачев.

– Эш күп!

Пугачев көлдө.

– Эш менән килгән ең бит... Мине тоторга... Ә ин шул эште аткар. Губернаторзың үзен тотоп килтер...

– Унда эш сыгарып булмаҫ. Мине эт тә таный унда. ин мине заводтарга ебәр... Унда дустарым күп. Бөтә заводтар инеке булыр.

О о, был борсакты эре сирттерә. Бөтә заводтар... А что же... Мин дә, бөтә Рәсәйзе, тим дә ә.

5

Көзгө ел иҫә. Коштар зур-зур туптарга тупланды. Улар йылы якка оса. алкын тиреҫ¹ еле уларзы арттан кыуған төслө этә.

Коштарга каршы алкын якка табан, Яйык, акмар ягынан сапкындар елә. Төрлө ө бар сапкындарзын. Хөкүмәт бурысын, губернатор кушканын үтәп, уның рапорттарын, әмерзәрен илтеүсе курьерзар за, Емельян Пугачев указдарын илтеүсе ябай сапкындар за бар. Уларзы Почиталин, Балтай язған; Кинйә кулынан үткән.

Сапкындар кайза асыктан-асык, кайза йөшеренеп елә. Берәүзәре – Нугай, Казан юлына, икенселәре – Уса, Себер юлына. Шундагы иләүзәргә, иләү ағалары, йортауайзарга.

Курьерзар за ак. Улары почта ямдарында янынан-яны аттарга атланып еләләр. Якында бул а – Өфөгә, амарга, алыска бул а – Казанга, Мәскәүгә.

Октябрь айы баштарына шундай курьерзар Санкт-Петербургка ла якынлап баралар ине. Улар әле батша каршы ына килеп етмәгәндер. Екатеринаның яу хақында хәбәре юк.

Төрөк фронтында зур уғыш бара.

Фельдмаршал Петр Александрович Румянцевтың ғәскәрзәре Дунай аръяғын айқап йөрөп кайтты. Кырым ханлығына кереп баралар. Азовта яңы флот төзелә. Ул Кара дингезгә сығыр, ә Суджук-кала янында уғыштар бара. Был кала озакламай Новороссийск буласак.

Ә Санкт-Петербургта туй, зур тантана. Россия императрица ы улы Павел Петровичтың никах туйы башланып тора.

Шул көндө Емельян Пугачев Карғалыға килеп ингәнән, илдә зур яу кубуыын батшабикә күз алдына ла килтермәй. Шулай ук үз-үзенә шул Павелдың ата ы исеме Петрзы алған Пугачев та туй хақында белмәй, әлбиттә. Әгәр зә азы-күпме хәбәре бул а, улым миңә етмеш меңлек ғәскәр менән ярзамға килә, тип әйтмәҫ ине. Бушты өйләгәндә лә кыйышын ыскындармаҫка тырыша шул ул.

Екатерина Икенсе 11 октябргә саклы байрам итте.

15 октябрзә ике губернатор ебәргән рапортты укыйзар. Бере е үзенәҫ Ырымбузга камауза ултырыуын калтыранып яза, үз күз алдындагы ын, икенсе ең Казан-дан, теге енән алған хәбәрзән куркып яза.

Бына туй артынан – дөмбөргә. Бөтә тантанаға сик куйған төслө, капыл күк күкрәне, ер тетрәне. Зур яу. Хәбәр артынан хәбәр. Бере енән-бере е куркынысырак. Рейнсдорп, бунттың бөтә Россияға таралыу ихтималы бар, тигәйне. Мәжлес ағайзы, императрицаның үзен дә бик ауыр борсоуға алды алыҫ ерзән килгән был хаттар, ләкин иззәрмәскә тырышты. Туй дауам итте.

«Бына тағы берем артты...» – тип әсенде ул. Теге е, үзенеке тигәнә иҫән вақытта Ораниенбаумда (хәзерге Ломоносов кала ы) интектергәне етмәгән... Инде үзен колатып, Ропшала донъянан үткәрәп тынысланған бит инде. Хәзер исеме генә лә... Хәзер нисәмә Петр Өсөнсә булды... әллә нисәмә яңы ир! Чехтар өйләй, Европала, халыктар, монахтар, поптар өйләй. Уралда, Исәт провинция ында,

¹ Тиреҫ – тоньяк.

Өфөлә Петр Өсөнсө указы тип укыйзар. Күпме ялган Петр?! Хатта Албанияла – Степан Малый. Бына әле лә бер үлегә ике тере батша бар, йәнә е. Степаны алыста. Уны илсе е Голицын да, Алексей Орлов та күргән. Йөшәй бир ен, ә быны ы... Кем которта уң уны? Бындағылармы, ситтәнме?.. Никита Панин түгелме, төрөктәрме?.. Әйе, заговор була, фетнә. Үзе бер өйөр гвардия менән власка килмәнеме? Бында халыкты куптарырзар за Павелды куйырзар. Бына, үткәр ин уға туй!

Ах, шуға ысын Петрзың фаворитка ы Елизавета Воронцованы ебәрер зә куйыр ине, котолоп бул а... әм шул көндө үк батшабикә бөтә кәрәкле сараларын күрә башланы.

– Уйын бөттө! – тине ул үз-үзенә.

Туй ғына түгел, уйын да бөткән. Әйтер ен, ул бығаса кейеп йөрөгән маскарад битлеген ыпырып ташлаган да үзенен шәхсән төсөнә ингән. Иреклек, хөрлөк уйзары, Вольтер тәғлимәттәре менән шаярыу, яңы канундар төзөгән булып күренү – бөтә е, бөтә е лә бөттө. Ул ни бары каты куллы императрица! Миңә каршы корал күтәрәүсе табылган, йәнә е, тип яр ыны Екатерина Икенсе.

Юк, тәхет уныкы. Елизавета исән сақта ук көтөп йөрөгән бәхет. Был укмактан ул кире, улы аша, бере ен үлтереп, бере ен көтөп тор әле, тип алға үтеп китте. Хәзер шуны бирә буламы? Юк, Ан алыт Цербст бит әле ул!

Тик ул шуны белмәй: Екатеринаны куйганда халыктан ораманылар, ә хәзер халык үз үзен әйтте. Петр Өсөнсөмә ул, Петр Федоровичмы, әллә Емельян Пугачевмы... Уны ын халыктын үз күңеле белә. Асык әйтмәй, ә белә, шуға эйәрә, шуның өсөн дә корал алды.

Батша, ти халык... Касандыр Иисус Христоска ла шулай үлеп ышанғандар. Булмышын бел әләр зә ышаналар, үззәренен күңеле, теләге менән. Берәү ышанып үз тарат а, уны дөрөс түгел тип исбатлауы ла кыйын хатта, мөмкин дә түгел тиерлек.

Гәйепме ни ул заманда? Батша булма а, халыкты нисек эйәрт ен көрәшсе. Элек-әлектән канға, аңға еңгән. Ил башы – хан... Рәсәй башы – батша, ә бит ханды ла, батшаны ла ябайзан куймайзар. Улар – бүтән кан, затлы кан, йәнә е. Уны кайзан ал ындар, исеме генә кәрәк, шул затлы кандан булып сыға... Тик ул ярлы-ялпының үзенеке бул ын...

Алдау за, алдану за була... Тик быны аңламай мөхтәрәмә Екатерина.

15 октябрзә императрица Советында Ырымбурзан, Казандан губернаторзар ебәргән рапорттар укылды. Пугачев указдарын тыңлап вақыт әрәм итмәнеләр.

– Указы мин бирәм! – тине олуғ хакимә. – Халык ташка басылғандарын ғына укы ын.

Екатерина Хәрби коллегия менән берлектә боланы бастырыу юлдарын билдәләгәйне. Уны Совет хупланы, әм шул көндө батша манифесы иглан ителде. Бола хақында хөкүмәттең беренсе тапкыр я алган белдерәүе ине был.

Манифеста Екатерина Пугачевтың кемлеген фашларға тырышты.

Ә Совет раслаган план буйынса, боланы бастырыуға зур гәскәр ебәргә карар ителде, уның командалаусы ы итеп генерал Кар,¹ ярзамсы ы итеп генерал Фрейман² куйылды. Әлеге Санкт-Петербург легионына Новгородтан, Мәскәүзән, Калуганан, Казандан байтак кына полктар, хәт ез артиллерия бирелде.

Тиз барырга тейеш Кар почта аттарында. Ул кәнәгәт түгел. Польшага конфедераттар бастырырга бик теләп киткәйне, ә бында... бола ғына. Унан уң ул туй алдында. Пан Хованский кызына өйләнергә ине. Бына китергә... Карзы зур уғышка, ил ағына озаткандай, Екатерина үзенен әсә шәфкәтен күр әткән төслә фатиха бирзе: «Асырға, кицәргә!..»

Көс икенсе яктан да бара. Псков, Могилев губерналарынан Саратовка еңел

¹ Кар Василий Алексеевич – генерал, армия командалаусы ы.

² Фрейман Федор Юрьевич – генерал-майор.

командалар, Бахмуттан Царицынға ике эскадрон гусар әм тағы әле Смоленскиза урынлашкан 700 башкорт атлы ы Ырымбурға империя мәнфәгәте өсөн бөтә ен дә эшләргә тейеш.

Был вақытта инде Екатеринаның философ Вольтерға эйәргән төслә кыланышы бөттә. Вольтер йогонто о үндә.

Ул каты бәгерле булуына, үз көсөнә ышана. Фарман биргәс – үтәлер. Асырзар, атырзар... Яу куптарып нимә генә эшләй белерзәр.

Шул көндәрзә уға фавориты Григорий Орлов Лазаревтан 400 мең умлык тип «Амстердам» исемле бриллиант алып килтерә. Ләкин ул хактың бер умын да түләмәйзәр. Түлә ә – просвещенная монархия тигән исеме юғала, йәнә е. Ни әйтер ул сағында дворяндар? «Орлов» тигән исем бирәләр зә, эш бөттә.

Асылташты алдына куйып, карай-карай ултыра ине Екатерина. Ара-тирә генә исенә бола хәлдәрә төшә.

– Раскольник староверзәр котортоуылыр инде был, – тип сәбәбен белергә самалай. Ә икенсе бер уйланганда...– Сит ил агентура ының эшелер, – ти. – Йә дворяндарзың юғары даирә ендәге ойошкан оппозиция кулымы? Европа алдында сер. Был – казактар боларуы, ахмаклығы. Тағы канға батырзар за бөтәр.

Бындай шиктәрзәң йә бере е, йә икенсе е еңә ине күңелендә. Уның өсөн бере е лә әллә ни ауыр төслә түгел ымак, тик ул бында бөтөнләй икенсе сәбәп икәнән – баш күтәрәүзән Россиялағы социаль каршылыктар киңкәнләшеүзә барлыкка килеүән тәүзә башына ла килтермәй ине. унынан, шуны аңлагас кына, асыуы кабаргандан-кабарзы. Быны күрәүе ауыр. Сәменә тейзә.

Карзы Брант Казан аръягындағы Татар ерзәрәндә Кисеү Сатта каршыланы.

Әзерлек күрәлгән. Тағы көс тупларға. Алдан Чернышевты¹ ебәрәләр. Бара тор он. Гәскәр тупларға – Колой Балтас,² Йософ Тәвкилев.³

Ырымбурға курьерзар елде. Өфөгә, көнсығышка табан, бригадир Корфка, генерал Деколонгка хәбәрзәр осто.

Кар:

– Касырзар, – ти, – юлдарын бүлергә кәрәк.

6

Кинйә команда туплап киткәс, Грязнов⁴ колағын карпайтты. Белешә торзо – барып кушылган.

Тамъян олосоноң поход старшина ы Каскын амаровты⁵ эзләп тапты. Күршелә. Китмәгәнән белә. Каскын:

– Кинйә киткән, – ти.

– Молодец! – тине Грязнов әм был хакта Вознесенский заводына Петровка⁶ хәбәр ебәрзә: аң тор он. Үзә ышаныслы кешеләре аша Петр Өсөнсөнәң марш менән Ырымбурға китеүән колактан-колакка таратты.

Ай башында ук Воскресенский заводындағы бөтә эшселәр, казна крәстиәндәрә, эш ташлап, контора каршы ына йыйылды.

Грязнов Каскын амаровты күрәп өйләште.

– Якын булығыз!

– Без аксыларын алдык.

¹ Чернышев Петр Матвеевич – полковник, Сембер коменданты.

² Колой Балтас – Себер даруга ы, Кара-Табын олосо старшина ы.

³ Тәвкилев Йософ (Осип Алексеевич) – секунд-майор.

⁴ Грязнов Иван Никифорович – б. к. баш полковнигы, Кинйәнең әм ата ының күптәнге знакумы.

⁵ Каскын амаров – Нуғай даруга ы, Тамъян олосоноң поход старшина ы, б. к. полковнигы.

⁶ Петров Василий – Кинйәнең йәштән үк белешә, дуҫы.

– Молодцы!

12 октябрь. Халык өйләшә:

– Батша безгә лә килер!

– Твердышевы тыйыр.

– Уның коллогонан коткарыр...

– Был ни хәл? – тине управляющий Кулалиев.

Ул кисәле-бөгөнлө халыктың төркөм-төркөм булып йыйналуын күрзе. Әйтәп, кыскырып караны. Таралалар за тагы йыйылалар. Ана, бөгөн дә ни саклы килгәндәр. Каршыларына сыгып туктатмай булмай.

алдаттар күрәнмәй. Пристав та, капрал да юк. Куркытып ебәргәндәр.

Тирә-йүндән ярзам оарарлык түгел. Казан, Стәрлетамак алыс, Мәләүездән килерзәрме, юктыр...

Сыкмай булмай. Управляющий ышан а-ышанма а ла, үзе янына Грязновты эйәртте. Йәнә Петр Беспаловты – приказчикты. Уны ы белмәмешкә алыныбырак торзо.

– Ниңә йыйылдыгыз? – тип акырзы Кулалиев, бөкләп тоткан камсы ын арлы-бирле болгап. – Эшегеззә булыгыз! Марш, марш!

Халык сайкалып алды.

– Юк, прапорщик, ин башта әйт: Ырымбург батша килгәнә дөрәсмө?

Прапорщик Кулалиев агарынды, бүртенде. Берсә Грязновка, берсә Беспаловка карап, камсы ын тагатып, тилбер-тилбер килтерзе.

– Кайза алдаттар?

Беспалов яруынын йыйыра.

– Кем ул, кем орай?.. Ниңдәй батша тагы? Екатерина Алексеевна – батша. Ә теге – вор... – тип екеренде Кулалиев.

– Юк, Петр Федорович ул.

– Ышанмагыз!

Кешеләр якынлаша башланы. Грязнов эргә ендәге управляющийзын кулынан камсы ын тартып алып, аяк астына ташланы.

– Әй, бының менән ярамай, прапорщик.

– Мин отряд сақырттым. Бөгөлсән башкорттары киләсәк.

Әйе, унда Кинийәләр артынан ук Әхмәр Шәрипов,¹ Йософ Нәзеров² калгайны. Әле Кулалиев шуларга ышана. Улар юк. Каскын килде, старшина Бүләк,³ Бикеш.⁴ Шулар менән кыуалап ебәрзе.

– Ә, башкорттармы? Улар бында, тик безгә катнашмай. Карап торалар...

Бына шунда Степан Туманов карт Иван Грязновка ярзамга килер вакыт еткәнән иззе. Алғарак сыгып, кулын күтәрзе:

– Әй, мир кешеләре! Гауға күтәрмәге! Батша килгән, тизәр икән, барып, күрәп кайтырга кәрәк. Кешеләр ебәрәйек. Күрәп-белеп кайтырзар.

– Әйе, дөрөс!

Берәм-берәм атап, кемдәр барасагын кыскырзылар. Кулалиев, заводты ташлап китмәйем тип, шунда ук баш тартты.

Приказчик Беспаловты атанылар, теге е калтыранды, әммә ис ни әйтмәне, Иван Никифорович тинеләр – уны ы баш әйзе. Туманов картты ла, улы Григорий за онотолманы.

Управляющий дилбегәнәң үз кулынан ыскынуыын күрзе. Халык ағыла. Йыл-

¹ Әхмәр Шәрипов – Казан даруга ы, Каршын олосо старшина ы.

² Йософ Нәзеров – Казан даруга ы, Нәзер олосо старшина ы.

³ Бүләк Якубов – Себер даруга ы, унлар олосо старшина ы, б. к. отряд командиры.

⁴ Бикеш Йомакаев – Нуғай даруга ы, ыуын-Кыпсақ олосо старшина ы, б. к.

ға аръяғындағы яр буйына урынлашкан Ермоловканан күмер яндырыусылар атлай, ул арала Верхоторзан да килеп еттеләр.

Эштең башланыуы ғына кәрәк Грязновка.

– Шун ыз булмай, – тине ул управляющийға. Зур күззәрен кысты, йылмайған булды. Анлай алманы уны Кулалиев.

– Хата була, Иван Борисович юл куймаҫ.

– Твердышев үзе алып бар ын. Йә ин.

– Юк, юк.

– Шулай булғас, борсолма. Кешеләр тыныс булып, тик быны куйып тор, – тип пистолетын үзенә алды.

– Был нимә?

Каршы төшөр ине лә, халык улар яғында. Управляющий үзенә әсир хәленә төшөүен аңланы. Касмаксы ине. Грязнов уны бер өйгә бикләп, аксы куйзы.

– инә тейерзәр әтү. Ә мин, халык әйткәс, барырмын. Бына шулай.

Хәуефле вакыт, юлда ышанып булмай, тип, Грязнов, унлап кеше алырға кәрәк, тине.

Управляющий ак ыз калырға риза булмағас, заводты без кайткансы халык карап торор, тип килештеләр.

– Быны Туманов эшләр.

Ул шуның өсөн Григорийзы¹ ла алды, ата ын бында калдырзы.

– Теге касма ын, – тине Грязнов.

Ләкин илткәндә Кулалиев укты. Уны тукманылар. Үлде бахыр. Өйөн яндырзылар.

Иртән Иван Никифорович үзенә 600 кешелек отряд, кәрәк кешеләрзе алды. Беспалов, улар киткәс, мылтыктар, дары, бер тупты билдәләп куйзы. Тупсы ы ла юлда алдаттарзан мылтыктарын алды.

Киттеләр.

Тамьян олосоноң поход старшина ы Каскын заводка етте лә үзенә кешеләрен ауылдың төрлө урындарына куйзы. Юлдарзы бикләне. Заводтың үзен, контора, сиркәүзе лә эшселәр карамағына калдырзы.

Крәстиәндәр уны якшы каршыланы. Кинйәләр менән, батша яклы ла түгел кеүек. измәнеләр зә. Хәйләкәр. Тәүге кузгалыш бит әле, икеләнәме?

Бикеш, Бүләк старшина отрядтары менән бергә Каскын калған кешеләрзе тупланы. 14 тупты алды. Бөтә дары, йәзрә. 30 мең ум көмөш аксаны.

– Акса документтарын ни эшлэтәбез? – тине Каскын.

– Яндырырға!

Шулай бурыс купчийзары, векселдәр – бөтә е янды.

Каскын тупланған көстө Вознесенкийға озатты.

– Үзебез күп түгел. Күмәк якшырак булып. – Бөгөлсән аша. Ике завод кешеләре бер-бере е менән бик тиз аңлаштылар. Көс тә, корал да артты.

Икенсе көндә Каскын үзе лә килеп етте.

Пугачевтың уйзары киләсәкте айканы.

– Шунда корал, йәғни яңыларзы эшләп буламы?

– Була.

– Кем? – Баш боласы Кинйәгә қараны. – инең ерзәр зә ә, әйт.

Грязновка ла қараш төбәнә. Юк, ултыра буламы уң заводта. Ул аңлап:

– Бына, Беспалов, – тине. Батша йәнләнә төштә.

¹ Туманов Григорий – Воскресенский заводының крәстиәнә, б. к. атаманы, Иван Грязновтың ярзамсы ы. Тылмас, б. к. Харби коллегия повитчыгы (письменных дел производитель).

– Завод начальнигы кулына указ бирермен. Миңә гаубицалар, единорогтар, мортирзар, йәзрәләр кәрәк. Күп кәрәк!

– Беспаловтың үзен генә ебәрергәме? Грязнов та кайтыр. Шул якка эш...

Бергәләп өйләштеләр: Петров, Грязнов, Кинйә, Шогаев. Пугачев Чумаковка:

– Артиллерия аз ти ең? Бына эшләтәбез.

– Воскресенскийза туптар я ап була ти егезме?

Грязнов:

– Ник булма ын. Була. Беспалов... эште көйләр. Оҫта үзе.

– Туптар койорға!

Петров баш какты. Кинйә лә улар хәлен белә. Дөрөҫләне.

Пугачевта теләк зур.

– Ә тағы кайза?

– Әүжәндә, Белоретта...

– Кемде ебәрәбез?

– Воскресенға Беспаловты кайтарырға кәрәк. Оҫта кеше.

Ә Әүжәнгә? Хлопуша, үзем барам, ти.

Шогаев:

– Афанасий Соколов якшы булыр, – тигәйне.

Грязнов:

– Во! Тап үзе.

– Белә еңме?

– Беләм дә ул. Эшләр.

Сакыртып әйткәс, Хлопуша был хакта:

– Заводта складтар күп, мылтыктар. Бөтә е бар. Ебәрегеҙ. Дары кәрәкме, курғашмы – килтерәм. Мужик бирер. Үзен хужа итергә генә кәрәк, – тине уйсан ғына.

– Ә туптар бармы? – Пугачев аман төпсөнә.

– Бар. Яңыларын да я арға була.

– Эш куш, тинен... инә эш. Батшаңа хезмәт ит.

– Давай, а то... – Баш эйзе.

– Хезмәт ит, полковник...

Калай бик тиз! Ниндәй зур чин бирә! Тиззән ундай чин Грязновка ла биреләсәк.

Грязнов:

– Мин бөтә заводтарзы күтәрәм.

Пугачев Әүжәнгә лә, Белоретка ла указдар язырға кушты.

– Йыйыныгыз!

Кинйә:

– Кай ы якка?

– Стәрле, унан Әүжән.

– Стәрлетамакка гәскәр ебәрәп, юл асырға ине. Ағизелдең тау яғынан.

– Әүжәнгә юлдар күп. ин Табын, Богоявлен аша бар. Унда дуҫтар за күп.

– Әйе... Мин туктамам.

Пугачев ул яктар менән таныш булма а ла, юлды дөрөҫ айлай икәнәнә төшөндө.

– Әйе, унда Богданов сиреү туплай. инең козаң Ораков. Унда – Төпәйев, Балтачев.

Сыгып киткән ерзән Пугачев Грязновты кире сакыртып керетте.

Пугачев уға полковник чины бирзе. Вақыт табып, Петров сыккан сакта Пугачев Грязнов менән Кинйәнән орашты. Был тыныс тәбиғәтле, укымышлы кешегә окшай. Петровты, Голицындарза булған, тигәс, ораны:

– Ышаныслымы?

Грязнов:

– Башымды киҗергә бирәм. Бына, уны Кинйә лә белә.

– Эйе... Аксаковта эшләне.

Пугачев Петровты үз янында калдырырға булды. Заводка башкалары кайтыр.

Грязнов алып кайтты заводка. Беспалов вәғзә бирзе, эшселәр шатланды. Ә Грязнов, Тумановты эйәртеп, ары юлланды. Стәрлегә уғылманы. Көсә аз. Табынға. Унан – Богоявлен, артабан – Архангел. Силәбе якыная...

Хлопуша ла бергә кузғалды. Уға бер нисә кеше бирелде. Заводтарза тапшырырға тип, кулына батша манифестарын тотторзолар. Ул бынан Преображенскийға карай китте.

Иртәгә енә Каскын амаров килде.

– Батшамы, юкмы? – Икеләнеп ораны Каскын.

– Батша!

– Беззекеме, түгелме?

– Беззеке... Унда кем калды?

– Бүләк, Бикеш йортауайзар, – тине Каскын.

...Икенсе юлдан Стәрлебаш аша Кәнзәфәр Усаев¹ килде. Тәүзә Өршәк буйлап үрлөгәндәр. Мә абәт кәүзәле, төлкө тун кейгән, янактары беленеп тора. Етди төслө. Көр тауышлы, тыныс тәбиғәтле кеүек.

Пугачев каршы ына басты был, рапорт бирзе.

– Рәхимле падиша ыбыз ағзам хәзрәттәренә хезмәткә...

Бозаязан поход старшина ы булып йөрөгән был сотникты Кинйә күптән белә. Үз ауылы кешеләрен яклап, байзар менән яғалашып, губернаторға барып йөрөгән.

– Кем?

– Мулла. Кәрәк ә – мулла, сотник кылғанда – сотник.

– Кайзан? – Пугачев йәнә төпсөндө.

– Өфө яғынан.

– Юл? Стәрлелә – Богданов, козаң Ораков, – тине Кәнзәфәр Кинйәгә. – Түрәләр. Җәскәр туплайзар. Юл бикле...

– Көсә аз.

– Бер төркөм бар за.

– Булыр.

– Уны ы булмаймы.

Кинйә карамағында. Унда писарь. Киләләр. Төрлө тарафтарға ебөреләләр.

...Яңырак амарға атаман булып килгән крепостной Илья Арапов,² йәнәшенә Ставрополгә калмык Федор Дербетовты³ ебөрзәләр. Казан яғынан татарзар, мишәрзәр килә.

Ә бына Әлибай⁴ уң...

«Ул Ораковтың уң кулы, воеводаның ул кулы», – тип уйлай Кинйә.

Пугачев указын күсереп, уға үзе хат кушып ебөргәйне. Юк, үззе ыкка алмаған, йә, серзәш дусы...

Кинйә уға тағы хат язырға булды. Язырға ултырғас, уй... юк, бында хат менән

¹ Усаев Кәнзәфәр – Нуғай даруга ы, Бозаяз ауылы мишәре, мулла, б. к. бригадиры (баш полковнигы).

² Арапов Илья Федорович – Ырымбур алпауытының крепостной крәстиәне, б. к. атаманы.

³ Дербетов Федор Иванович – Волга буйы калмык б. к. атаманы.

⁴ Әлибай Мырзағолов – Кыркөйлә-Меңле олоҗо старшина ы, Нуғай даруга ында баш старшина, б. к. атаманы, Кинйәнең йәштән үк дусы.

генә эш бөтөрзән түгел. Унда Әлибай ғынамы ни, Ораков та, Богданов та Стәрлелә гәскәр туплайзар. Уны туззырыу фарыз. Башкорттан, мишәрзән гәскәр йыйма ын Рейнсдорп кулына уғырға... Әлегә көс менән туззырып булмай, шунда улар йыйғанды был якка аузарырға, тик был эште кем аткарыр? Каскынғамы, Кәнзәфәргәме? Юк, Орак, Әлибайға үз үтәрлек кеше кәрәк. Их, үзе бар амы? Үзенә аркаланып өйләргә, тузғка ы Котлогилдене... Әйе... азырак... еләү енде лә сакыртырға кәрәк. Тик кайза ул, кай ы ерзәрзе кызырып йөрөй?

әм Кинйә уны алып кайтырға бик оқта эзбасар әзәм ебәрзе. Был казак иң якшы озон колағынан кәм түгел. Уны ете кат ер астынан эзләп табыр.

7

Хлопуша менән Грязновты, Тумановты, Беспаловты озаттылар. Кинйә менән Петров бергә калдылар. Күптәнге дуһтар. Бер юғалтып, бер табышып, тағы ораштылар. Кинйә унан русса өйрәнде, акылын башына, тәҗрибә ен күнеленә алды.

Петров:

– Бая инең менән китте бер башкорт. Ул да килгәнме?

Кинйә:

– Килгән... Губернатор ебәргән. Бында ул.

Кинйә менән шунда баралар. Петров өндәште. Теге аңланы, яуап бирергә итә, теле юк.

– Кем кишкән?

– Губернатор... күр әт ен. Тел ез зә, баш ыз за калыузарын аңларзар, йәнә е.

Петров төкөрзә, асыуы килде.

– Башкорт телен генә кишмәйзәр. Ике йыл элек Мәскәүзә зур бунт булды. Чу-ма бунты. Кремлгә бәрәп керзеләр. Үлтереш, кырылыш та булды. Шул сак бик нык набат кактылар. унынан кеше баштарын кистеләр. Шул рәттән колокол телен дә алдылар. Хатта колоколдыкын да... Әле лә тел ез ул.

Кинйә:

– Еңергә ине лә, шундай хәлдәр бөт өн ине.

Петров:

– Енеп ал ак, шундай тыныс, берзәм булырбыз. Халык асыкмас. Россия бай, бөтә е етеш булырлык. Беззәге кешеләр күндәм ул, тырыш халык. Ирек кенә бир. Татлы төш кеүек. Ләкин ябай. Булмаһ тиерлек түгел.

– Енеп булырмы уң?

– Еңербез. Икеләнеп ятырға ярамай.

– Екатеринбург көсө күп.

– Койолоп төшөргә тора ул.

– Кулда тоторзар. Генералдар, алдаттар.

– Беззән үзебеззә булыр. Бына ин... баш полковник. Ни ерең кәм генералдан. Эште аткара ын. Рейнсдорп ойоштора алмағанды аткарганды күрә ең бит.

Пугачев килде. Янында адъютант Давилин.¹ аксылар. Улары арттарак.

– Ни хакта үз?

– Набат башня ын өйләйем. Мәскәүзе.

Пугачев уны белмәй. Ә үзгә катнашырға теләй.

– Әйе, Питерза... Әйе, унда йөрөгән сактар бар ине. Ах, ул сактар!

Ярай, башкаса үз озайтманы. Петров актарманы. Юғи ә ул Голицындарза эшләгәндә Петербургта күз йомоп йөрөй ала ине. Петр Өсөнсөнөң әр кылығын белә. Бик уңай ыз хәлдә калыр ине.

¹ Давилин Еким – штаб-дежурный, даими дежур-майор, Пугачевтың адъютанты, «камергеры».

Ул ғына түгел, Перфильев та, Шоғаев та насар белмәйзәр, Кинйә лә белә. Тик үз ул хакта түгел. Өндәшмәйзәр. Үззәре я ап куйған батша.

Ғөмүмән, кеше шулай. Элек Алла тип тораташтар я ап куйғандар. Таш икәнән белмәй түгел. Белгәндәр. Улай ти әң. Господь ти ә лә, Алла...

Ой, юк, тәүбә, тәүбә...

Пугачев унан заводтар тура ында ораша. Петров өйләй.

– Мин Вознесенский заводынан, Сиверстыкы ул.

Пугачевтың уны ишеткәне бар.

– Ә барон...

– Эйе, граф фон Сиверс Карл Ефимович, аға ы Ревель губернияның вице-губернаторы.

– Шунан.

– Воскресенский, Преображенский...

– Ниңә унан килмәнеләр?

– Указ көтәләрзәр.

– Юк, минән ғәскәр барғанын көтәләр улар. Мин уларзы...

– ез, государь, ғәскәр ез зә тыңлатыр ығыз. Батша сакырғас, нисек килмә ендәр. Ғәскәрзән башка эше бар.

– Яз указ.

Петров яззы Сорокинға¹. Илтеп бирзеләр, матур итеп, ләкин әйтеп куйзылар: барма ан, казактар ебәрер, тип. Батша күрергә киләләр, ә кайткас тыңлай алмайзар.

Петров менән йәнә озак өйләшеп ултырзы Пугачев. Ышаныслы кеүек. Петровтын аңлауынса, бөтә кала уратып алынған, иген, фураж инмәй. Шулай була уғышта, хатта эттәр, бесәйзәргә саклы ашап бөтәләр. Бында ла шулай булыр. Күпме кеше... Унда дустары, таныштары бар. Шунда Петр Рычков, шунда...

– Губернатор бында ебәргән бит, без зә ебәрәйек.

– Ой, бик күп. Бәлки, хат язып...

Яззы. Пугачев исеменән хаттар яззы. Был хакта Кинйә лә уйлап йөрөй ине.

– ин үзен ин, унда өйлә... – тине Кинйә Петровка.

– Эйе, бәлки...

Был хакта әйткәс, Пугачев уйлап алды.

– өйлә, күндәр. Ак флаг күтәрәп бар за капка астыр.

Кинйә лә, Петров та дәртләнәп куйзы. Хәйлә корзолар.

– Мин йәшерен-батырын ғына Богданов курьеры булып үтә алам. Әйтәйек, бесән йөктәре менән. Дүрт-биш йөккә юл бирә егез, күрмәгәндәй булып, – тине Петров.

Богданов Павел курьеры... Ул – Өфө воевода ы, дөрөсөрәге, воевода Борисовтын² товарищы-ярзамсы ы, коллежский ассессор, Стәрлетамакта ғәскәр туплай, тигәйнеләр. Йә шуның курьеры, йә бүтәнсә, уны ын үзе самалар. Губернатор менән генә өйләшерлек, шунда үзенә дустар табыр. Капка асыр...

Пугачев:

– Эшең барып сыкма а, бер вылазкала тороп калыр ың.

Кинйә уға Усман тылмастың улына язған кескәй языуын бирзе.

– Вылазка вақытында... Атын капыл Актүбәгә бор он, танырмын.

Петровты көттәләр. Вылазкалар булып тора. Ул-был юк, Петров үзе лә, Усман-дың улы Әмир зә күрәнмәй.

Бынан да ябырылып торалар. акмар капка ына яп-якын калалар, ләкин ак

¹ Сорокин Назар Петрович – Кано-Никольский заводының приказчыгы.

² Борисов Алексей Никифорович – надворный советник, полковник, Өфө воевода ы.

флаг юк. Башка капкалар янында ла юк. Кинйә үз тәңгәлендәге ылазка урындарын билдәләне. Шундағы уйпат урындар, йырындарға засадалар куйзы. Иртән баралар, кискә саклы буталыш. Йә арттан, йә флангынан сыгалар.

Капканан сыктылар. Шул сак ике яктан бәрзәләр. Сыккандары кастылар. Бер нисә е үлдә, өсәү е башкорт икән. Аتماйзар. Бүрәктәрен болгайзар. Бере е Әмир ине.

Кинйәгә шунда ук барып етте. өйләттә. Петров барып еткән. Исән- ау йөрөй. Языузы биреп киткән.

Әмирзәң йөзө көл кеүек. Аслык, ти. Төпәйевка ебәрәргә иткәйнеләр. Бүтәнде табырзар.

– Минә, Дим буйлап барырга, тигәйнеләр. Ул да шунан китер.

Кинйә:

– инә лә эш муйындан.

– Хезмәт итермен.

– ин кайтып атайындан хәл бел. Унан кил. Бында эш күп.

Пугачев приступка шәхсән әзәрләнә. Кейенеп, әзәрләнәп сыккан. Атаман-дарзы сакырзы.

Кинйә уга карай, кафтан әсенән тимер күлдәгә күренә. Нәк үзә биргәнә.

Пугачев карашын изеп әйтеп куйзы:

– Зурырак. Атайың зур кәүзәлә булған, әйеме?

– Батыр ине. инә алдан йөрәргә кәрәкмөй.

– Батшаға пуля теймәй, кылыс үтмөй...

Быны ын фәстәрәп әйт ә лә, алдан барырга, ысынлап та, ынтыла. Үзәм алдан ынтылма ам, мине анламастар, тип уйлайзыр.

Пугачев алға сыкты. Кинйә әлегә урынында, алыс түгел.

Кузғалдылар. Капыл кала стена ынан аттылар. Унан икенсе капка ла калаға якын. Капканан сыктылар. Кылыска – кылыс. Кинйә тәңгәлендә дошман күп ине. Кыса башланылар. Кинйә алға ташланды, юк, алдаттар күп. Офицерзар. Кара а, улдан – казактар. Ярзамға барзылар. Пугачев – алда. Кинйә бер төркөмдә уратып алды. Калғандары сигенеп, калаға етеп, инеп бикләнде.

Кинйә төркөмдә әсир итеп, Пугачев станына барзы. Пугачев сыкты әргә енә.

– ин ниңә алға ташландың? – тине Кинйә.

– Шун ыз булмай. Кыстылар бит.

– Ә үзең уң? Ниңә?..

– Минә ярай ул... – ти Пугачев.

– ин – батша.

– Ә ин минең канатым. Бере е – Зарубин, ә икенсе е – ин. Россия императоры ике канатлы ул. Гербты кара. Ике канатлы бөркөт. Белдеңме? Мин дә ыңар канат менән оса алмам.

Әсирзәрзә Пугачев алдына килтерзәләр, тубыкландырзылар. Емельян зә әр карап, хәтәр әр¹ яузарзы.

– ез нимә, үз батшағызға каршымы?

– Куштылар бит. Тегендә күп әле. Ә без – хезмәттә.

Быларзың кай ылары Әлмәкәй менән килгән, кай ыларын йә Балтас, йә Мәңдей килтергән.

Батша кушты.

Ата ы ебәрзә. Батша анаты.

– Ил агаларына ян фарман алып китә ең, – тине.

¹ Әр – асыланып, әрләп әйткән үз.

Борон да уғыш вақытында ғәскәр йыйыу өсөн ук ебәргәндәр, хәзер и ә батша курьеры кулына бирелгән кағыз тышына қауыр ын бәйләп куялар. Сенат та, губернатор за шулай ебәрә. Улар тиз йөрөй. Ян фарман килтергән сапкындан кәм түгел. Ә еләү ен шәп йөрөр, эш эшләп йөрөр. Халықты яуға күтәрәп, көрәшкә әйзәп.

еләү енгә йәнәш Буранбикә ыбай бара. Был юлы калманы шул. Үзенең яғына барып сығыу ихтималын әйткәс, әйәрзе.

– Бына акмар нисек аға, – тине ул хисләнеп.

Катыны эсәр ыузары булғас, үз ыуының кайза койғанын күрзе, хәзер буйлатып бара, тик заманы тыныс түгел. Йәш катын эшеме? Ләкин ул кейгән кейем? изгәне изә, измәгәне юк.

аклана инде былай.

Ә еләү енгә Карғалыла тукталмай булмас. Үзе ғилем тәхсил¹ иткән мәзрәсә, мөғалимдәр, остазы Ғәбдессәләм – ошонда.

Унай ызырак. еләү ен мулла үзе яу-ярактар асқан, ә бына йәш оштабикә ат өстөндә. Ләкин Буранбикә калманы. Үткән айза ире батшаны каршылап, башкорттарға беренсе манифест алырға килгәндә еләү ен әйәртмәне, сөнки кайны ы ла юл қуймағайны.

Әле кала буламы... Алла акла ын. Үзенә атып тор алар за, үлеш бул а ла, оло сиреүзә ис ни булмас, ә бына ире әллә кайза китә... Юлда низәр генә булмай.

Отрядта – Карағужа ауылы, Айыттың² элекке қаскындары, еләү енден үзе менән бергә бәктәр булып уйнап үскән ир-егеттәр.

Карғалы қасаба ында уны-быны ораштылар. Мәзрәсә хөжрәләре буш, шәкерттәр, талиптар таралған. Кай ы яуза, кай ы кайза. Қарттар ғына сүтәрләшәп ултыра. Улар за яу хақында, үззәренең батша ы хақында әңгәмәләшә, бугай.

Әйтеп алды: «Батша фарманын укыйым». Укыны. Укыған уғыл атанан оло шул.

– Ата ы ла ғалим кеше – Кинйә абыз, – тине кемдер.

Салан-сарпы ғына ишетелде бер мулланың хәбәре:

– Олуғ император ғәзиме бадиша ымыз хәзрәттәренең йәш бәлеүнде йөз кәзәрә ен қылыстан кисергән, тип ишеттек. Рақ үзме?

– Дөрөс. уғыш бит.

Ғәбдессәләм:

– ижрәттең ошбу бер мең дә бер йөз тук анынсы сәнәсендә³ Алла Тәғәләбез безләргә ниндәй мәрхәмәт ебәрер. Зобанийзар⁴ ишәймә ә, – тине. – Беззен Мөхәмәт мөһминдәренә яңы бәлә-каза килмә ә...

Бер зә мәслихәт тимәй.

– Мин халықтың зур-зур яузарына ша ит, – тип өстәне Ғәбдессәләм. – Әммә шә иттәр⁵ күп булды.

Аттар ашағансы, үззәре сәй эсте.

– Торғай шә әрен мохасара¹ қылдыңыз. Алып булмас. Борон ундай эшкә мәнжәних² я ап истиғмал³ иткәндәр, таш атқандар. Әле туптар ата, яқын барыш ағыр.

акмар кала ын үткәс, еләү ен сотник үзенең төркөмө менән йылға үренә табан

¹ Тәхсил – ғилем алыу.

² Айыт – қасқын, қаторжан, еләү ен янында йөрөй.

³ Сәнә (ғәр.) – йыл.

⁴ Зобанийзар – тамукта кешеләрзе язалаусылар (автор үзлегенән).

⁵ Шә ит – қорбан.

китте. Уйланды: «Стәрлетамак юлы тыныс түгел. алдаттар йөрөп тора. Был бәләкәй төркөм менән имен йөрөп булмаҫ... Ә акмар буйында башкорт ауылдары, нуғайзарзан калған Кундрау татарзаны күп».

Шуларза батша указын укып, бер төркөм тупланы ла Ырымбурға табан озатты.

– Кай ы Ырымбурға? – Шулай тиненме, был вақытта уны өсәү тип беләләр. Ур тамағы... Орскиза, Кызылтауза әм...

– Өсөнсә өн Яйык тамағына Неплюев алғанына.

– Ә Торғай калаға...

Батша указын укығас, уны батша анаты, тип атанылар. Шул хәбәр уларзын үззәренән алда тарала торзо. Ләкин якшы ла, яман да бер юлдан йөрөй.

Кара батша бағизары⁴ килә, тигәне лә бер катар ишетелә.

Заводтар алыс. алдаттар күренмәй ине. Шулай за алдаттармы, берәй старшина сиреүеме килеп сығыуы бар.

Бер ауыл ситендә туктанылар.

Айыт ебәргән бере е ауылда карат⁵ алдаттар барын әйтте. Күреп калған да изермәй килгән. Сослок, изгерлек бар уларза. Ни ти әң дә, каскын әләте бар. Есте изәләр, килештерә беләләр.

– Егеттәр! – Үзе гәзәт буйынса кәләшенә карап алды. Куркмаймы, бындамы?.. еләү ендең бер үзе әзерләнергә кушыу ине. Шунда ук яскынып, аттар янына килделәр, әйәр айылдары тартылды, койошкан каптырылды. өңгө әзер, ян да.

Сотник мулланын әйтеүе буйынса көртә-кура янына килделәр. Бында йәшперенеп, бынан ук язуырып була.

еләү ен эргә ендәге Айытка ымланы.

– Бына ул, бына... Өсәүләп барып карағыз. Бәйлән әләр, бирегә әйәртегез.

Ауыл урта ына староста сықты, уларзы алты алдат уратып алды. Айыт, ис ни булмағандай, башын куркакка алды.

– Бәй, бәй... Ниңә тейә егез? Без боласымы ни? Без үзебез кастык уларзан.

– Кайзалар?

– әй, китеп баралар. Тегеләй. – Кайза китеүзәрен карайбыз тип барғанда, көртә-кура артынан өңгө тотоп сыккан егеттәр староста менән алдаттарзы уратып алды. Сержанты кылыс сығарғайны, Айыт уның кулын тотоп, шакарып алды. Ярзам итергә тип кузғалырға иткән алдаттарға кыска өңгөләр тосқалды.

Коралдарын ергә ташларға тура килде тегеләргә.

– Ә ә, былар ярап тора ул хәзер, – тине Айыт.

Сержанттын да, алдаттарзын да кулдарын бәйләгәс, староста келәтенә яптылар. Ауыл кешеләре катнашманы. Староста ис каршы өндөшмәне. Бәлки, ул алдаттар куркынысынан уң шатланғандыр за әле.

Халык йыйылды.

– Көллөгөз кил ен, батша манифесын укыйбыз, – тине еләү ен.

– Ә инме ни уның анаты?!¹

Тәүзә мулла-сотник:

– Йәмгәт, тынысланығыз, бадишах хәзрәттәре аулыгына доға кылабыз, – тигәс, шаулатып бер Көрбән аяты укып алды ла доға кылды әм уның батша төхетен юллауға сығыуын әйтте.

¹ Мохасара – камалыш, блокада.

² Мәнжәних – таш атыу машина ы (автор үзлегенән).

³ Истигмал – кулланыш, файзаланыш.

⁴ Бази – баш күтәрәүсе, бунтовщик (автор үзлегенән).

⁵ Карат – карательный тигән үзгән.

– Карасы... Мулла кеүек бит был анат.

Тыңланылар.

– ин безгә уның указын укы, манаписын.²

еләү ен укый башланы.

«Император гәли йәнәптәре Петр Федорович указының кеүәтенсә...»

– Бәй, үзе язмағанмы ни? – тине ауылдағылардың бере е.

Икенсе е:

– Ә ин уның анаттары юк ти еңме, бисырзары күптер.

еләү ен укып бөттө, аңлатты. Бөтә е – улар теләгәнсә, сөнки улар ишетеп өлгөргәндәр, имеш.

– Быларын ишеттек... Кем тамға алған? – тип ораны староста.

еләү ен горурылык менән:

– Баш полковник Кинйә Арысланов, Петр Федорович батшаның анаты, – тине.

Староста:

– Ә, Кинйә абыз булғас, хакты раclar.

– Үзебеззеке шул. Башлы ил аға ы. Ана бит, улы ла кулына каурый тотта белгән.

Хур булмаc.

Шунан китте орашыу, белешеү. Үзен күрзеңме лә кулын үптеңме, мәрхәмәтешәфкәте бармы ла сиреү көсө зурмы... еләү ен генә түгел, янындағы егеттәре Әбеш, Тайсура ла, Айыт та. Бер үззе өйләргә остарып алгайнылар инде.

– әммәгез уға бағынығыз, – ти еләү ен.

Ә янындағы Айыт:

– Кем каршы – батшанан өмөт көтмәгез. Улар каты куллы була, – тип йөпләне.

әр биш йорттан – бер яугир. Кушар ат, батша сиреүенә азык. Бөгөн үк – юлға.

Ә бер йор әзәм, араларында берәү енең толомо йәшеренгән, танау астына төк үсмәгән нәзек тауышлы булыуын шәйләп, хихылдап алды:

– Батша йәш бисәләрге әрмегә аламы? – тип ораны.

– Ала, теләгәндәрзе.

Буранбикә:

– Куркак булма а, – тип өстәне.

Шулай уйын үззәр бул а ла, бындай вакытта халык гәм ез түгел. Әзерзәр, ала – ын алып, йыйына ы ғына. Ылаузар тейәлә, аттар эйәрләнә, азаматтар яраклана.

Ауылдың мулла ына:

– ин халыкка белем бирзең! – Шулай тип кулына билет язып бирзе, юлда үтергә, ис тоткар ыз, хәуеф ез йөрөргә, ә юлда – пикеттар, аксылар, яугирзар. Әлбиттә, карателдәргә күр әтмәскә, улар тирә ендә күзең асык бул ын, батша манаписын нык йәшерәргә тейештәр.

еләү ен үзенең ике егетен биреп, ошонда йыйылған төркөм менән әсир алдаттары батшаға тапшырырга кушты.

– Баш оноп бар ағыз, ирек бирер. Уға хезмәт ит әгез, – тине ул әсирзәргә, – әммә!.. Белегез уны!

Юлда бер төркөм башкорттар осраны.

Таналык крепосына йыйгандар за Верхне-Озерныйға бригадир Корф карамагына озаталар икән. Үрге дистанцияла сик буйын акларга тип.

орашып белделәр. Батша яраны икәннен ишеткәс, кулында языуын күргәс:

– Курф балгадирға барамыз, – тизәр.

¹ анат – сенатор (автор үзлегәнән).

² Манапис – манифест.

– Беззе үзенә куш, – тинеләр.
еләү ен алды. Үз төркөмөн зурайтыу яғын да онотмай ул. Ауылдан-ауылға, йәйләүзән-йәйләүгә ингәндә гелән шулай булды. Буранбикә орашты:

– Безгә алысмы әле?

– Күп әле, – еләү ендең яуабы билдә езерәк юсыкта әйтелде.

– Касан етәбез? Әсәйемде күргем килә.

– Улай а, шунда калып торор оң, – тине ире.

– Ай- ай, инән кала буламы?

– Остабикәгә яу сабыу килешәме уң?

– Остабикә, имеш. Түр башында ултырғаным бармы?

«Йә Ташлыла, йә әсәйем янында калдырырмын», – тип күнеленә алып куйзы ире.

Карағужа ауылына етәрәк, Буранбикә тирә-йүнде йотлоғоп қараны. Бына уларзың яратқан Елтеймәс тауы, Буранбикә ыуы. Касан ғына ошонда яр ып киләләр ине. Был ерзәр еләү енгә лә якын. Бына тирәктәр. Мауығып булмай. Аръяғында мал тоталар ине. Әле ыйырзар мөңрәүе ишетелә, ләкин йәнлелек юк. Яу шаукымы еткәндәр.

Бында еләү ен ағайып торманы. Үз сиреүе менән ауылға инде. Ләкин бында ла атка атланғандар, корал-ярактарын асқандар күп икән. Үтеп-үтеп йөрөйзәр. Ләкин еләү ен егеттөрөнә йоғонманылар, уларзан тайшаныу за юк. Башкорт башкортка теймәй, тизәрзәр.

еләү ен сиреүе ауыл янында калдырзы. Айыт та калды. Үззәрә туп-тура атай йортона ашықты. Кайны ы сырхап ята ине. Кейәүен күреүгә асыуы булмақ та ине. Ошондай вақытта кызы ла килгән. Әйәрткән бит. Шуға бер ажғырып алды ла калкынып:

– ез исэнме ни?

Әсә е үзгә кысылды, картын орошто:

– Йүнләп өйләш әң булмаймы?

– Ә, бағи батша янаралымы?

– Ысылдамасы.

– Атай! – Буранбикә асыу менән қараны ла әсә ен косакланы.

еләү ен корал-ярактарын алды. Кайны ының қаршы ына килде.

– Бына, килдем... Окшама ам – инең қулында.

Карағужа алға атланы, кейәүе қарашынан тукталды.

– Ултыр, кейәү ен бит. Башта қунақ бул. – Ым менән генә кымыз килтерте.

– Мине сотник ти ен, мин мулла бит әле... Тә әрәт алып, намаз укый ым бар. ин дә мосолман ың, әйзә, бергә...

– Әйе, әйе...

Тә әрәт алып керевүгә намазлык йәйелгәйне. Йәнәш тора намаз укынылар.

Әстеләр, ашанылар.

– Хәзер, бына, губернаторға озат ам да була.

– Без уны кала ына ябып қуйзық үзен. Губернатор бикле. Камауза. – еләү ен көлдә. – Миңә сиреүең етмәс.

– Етер, мин – йортауай! Бетә иләүем килә.

еләү ен:

– Йый яугирзариңды. Бына бит, тот мине. Қаршылык юк. Озат батшаға.

– Губернаторға.

Йыя ын йыйған икән, арлы-бирле сыққан арала еләү ендең бер нисә кеше ен тотоп, бәйләп тә алғандар. Айыт изеп калғас, ағайырға қушқан, әммә, қотқарыға барыу ғауға күтәрмәсме тип, хәбәр иткән.

еләү ен:

– Яңылыш кушкан ың, кайным! – тине.

Кызы:

– Шулай каршылауыңмы, атай? – тип якынайзы ла янында яткан кылысын тартып алды, хатта кынынан сыгара бирзе.

– Бир, кызым!

– Яуга – яу, атай. Барып, аксыларыңды үзем тураклайым.

Буранбикә Айыт янына сыгып йүгерзе.

Карағужа ажғырып ебәрзе.

– Ултыр, кунак бул аң – куркак бул... – Үзе ултырзы. – Кызым... инең батырлыгың юғалмаған. Унда... Бына ин бар... Был сиреүзе юкка йыйманым. Илдән калмаң инем, сырхаумын, ә ин башка ырыу кеше е, тигәйнем. Үземдең улым юк...

– Кызың алып барыр.

– Ә ул... ул. Карағужа кызы ул!

Буранбикә килеп керзе.

Барған да: “Мин – Карағужа кызы, бына уның кылысы”, – тип елтәп алған. “Мин кушам, тынлан, – тине, аксыларзы этеп ебәрзе, үзе систе. – Был сиреүгә йоғона ы булман. ыйлаң кунактарзы. Кымыззары ямак, тимә ендәр!”

Бөтә е киткәс, кыз кайтты.

– ин ни кылдың?

– Куштым, байрам ит ендәр. Егеттәрзең акылы етмә ә, үзем.

Иртән Буранбикә йыйына. еләү ен менән икәү карап сығалар. Карағужа ат өстөнә үзен ултырттыра сак-сак.

– Ата-баба юлын кыу... Исәнғазы юлын Алдар батыр кыузы, Күсем батыр юлын – Акай. Ә ин, Арыслан батыр ейәне, Кинйә ка арман улы бул...

– Амин. Рәхмәт изге төлөгәнә.

Зурланы-зурланы ла:

– Ә минең сиреүзе... – Тағы бер тишкәреләнәп алма а, уныңса булмай, йәнә е. Алтынбай әйзәт ен, ти ә ни була ла, юк әйтмәнә...

Кызы тәүәккәл шулай за:

– Үзем алып барам, – тимә енме.

еләү ен алға бақты. Киттеләр. Преображенский заводы – бошман-кыпсактар ерендә. Ырыузаштары ярзам итер, өйләшеүе еңел булыр. Завод тирәләрен яны батшаға бағындырыр. Унда батыр йөрәкле кешеләр аз түгел. Хәзер был зур отряд менән Покровка, Кано-Никольск заводтарына ла барырға исәбе. Унда эшле рус крәстиәндәре, башкорт ауылдары күп.

Йылайырзар борон-борондан ұсал халык. Хатта Ак ак Тимерзең ин көслә дошмандары. Уларзы кырған, қалдығын төрлә олостарға таратқан. Шул сакта қасып қилгәндәр. Улар әле лә асыулы. Күндәрә бел әң, батшаға хезмәт итә белерзәр.

Шуларға йүнәлгәндә сапқын кыуып етте. Ата ы ебәрткән. Ай, был эзбаһар!.. Әзгә төшөп алған да, орашып-белешеп, уй-сама коропп эзләп қилгән. Ырымбур янына бергә боролдолар.

Шул көндө үк Покровка заводында бер төркөм осраны. Уның башлығын еләү ен күргәнә юк. Шөкәт ез әзәм. « ак булырға!»

Эзбаһар таний икән. Айыт та таний, имеш. Алға сықты. Касандыр бергәләп Воскресен янында. Ләкин...

– Кайза хазина? – тип ораны теге әзәм.

– Бул а, былай йөрөп инекме?

– Хәзер заводтың үзенә барып алабыз.
 Хлопуша заводтарға барам, ти.
 еләү ен:
 – Дөрөс, мин дә шунда йүнәлгәйнем, шунда барырға ине. Атай сакырта...
 – Бергә йөрөр инек.
 еләү ен:
 – Мин бөтә ендә булғаным бар.
 – Уны ы... Мин Уралдағы заводтарзы ғына түгел, әр урмакты беләм.
 Ниндәй эштә йөрөгәнән изә еләү ен.
 – Мал күп йыйған ыңдыр.
 – Йыйзым... Тимашевка... Демидовка... каторгала...
 Айырылышалар.

...Хлопуша ясы маңлай, тулы бит, шазра – нөк үзе! Айыт таныны ла алғарак сыкты. Күззәре яна. Яға ынан эләктерәм тигәндәй, бармактары тырпайған. Хлопуша ла уны таныны. Карашып торзолар. еләү ен низер иззе.

– Тукта, Айыт ағай! – тип еләү ен аңына килтерзе әм, беләгенән тотоп, үзе килеп исәнләште.

– Мин – еләү ен. Батша кушканға, атайым ебәрзе.

– Эйе, Кинзин, бергә барырға тейешбез.

– Юлдар бер, тимәк.

Шунан әйтте Хлопуша:

– Анау кешен миңә таныш. Күрешергә теләгәйне. Туктаттың. Кил әле.

– Әй, ин!

– Кулыңды бир тәүзә. аумы?

Айыт килде, ләкин кул бирмәне.

– Кайза теге нәмәләр? – тип ораны Айыт.

– Ә, алтын... көмөшмө? Батшаға илттем.

– Алдай ың!

– Алда ам, былай йөрәмәс инем. Бына, – кулын күр әтә. Йозрок янында бығау эззәре. Уны күр әтмә әң дә аңлап булырлык. Танау япрактары өзәлгән. Маңлайында эззәр. Тамғалар юйылған.

Башка вақытта уғышырзар ине. Кем кемде енер? Әле тукталдылар. еләү ен ораны – Айыт йәшермәне: «Бергә кандала управляющийзы без кыйзык».

– Килештегез бит.

– әй, Аитка. Был эш тегенә ишеме! Ул сак... Тьфу.

– Әйт, теге вақыт шул бакырзар ғына булмаған бит.

Хлопуша ла онота алмай теге вақыттағы ғәрлеген.

– Көмөш тә күп ине. Алтын да. Ағас аякка алдым. Шунан үзем таландым. Тағы төрмә...

Йәл булды Айытка Хлопуша.

– Әйт ин, шул әзәмде осрат ан. Табырға кәрәк уны.

– Алийот! Алтын-көмөш кайғы ымы хәзер. Сүп ул. Батшаны тотоп килтер, тинеләр.

Айыт ышанып етмәй. Был юлбаһар, каторжан. Тиктәскә түгел... Ә мин... Мин үз ерем өсән... Ә ул? Уның да үз үсе, үз юлы бар.

9

Айым¹ моңайып калды. Ире лә, улы ла – китте. (Уймак ауыз, йөзө балкып тора ине. Йока ирен, кашы дуғалы, кыйғас.)

Улы әләүек² инде. Уға карап тора.

– Тауға күсәйек, – ти әләүек. Айым карап тора. елү ен түгел, ул ата ы уғышка киткәс, улай тимәне.

уғышка киткәндә лә улай ук түгел ине. Сәсән бар ине. Улы йүн тапты, ә быны-ы мал-тыуар карармы?

Үзе генә түгел. Әлиә е³ өсөн дә кайғыра. Күс әк ни... Батырша яуында күстеләр бит. Әле шунан яманырак. Унда килен ине. Юк, унда ла ярзамсы ыз булмаған. Ынйыкай, Ақтуған бар ине. Фәрештә ебәргән кеүек Төзәнбикә, Алпар килде. Ә кәйнә е китмәне.

Торзолар. Унда ла атлыгк езнә е килеп, кәйнә ен үлтерзеләр. Ауылды яндырзылар.

Миңә лә шул көн килер. Шулай кайғыр а ла, ул-был юк. Халыг борсолоп ал а ла, кыуанып та ала.

– Батша килгән! – тизәр. Йөззәр башкаса, кайзальыр ынтылалар, оло юлда елдереп үтеп китәләр, сабауыл-мазар юк, завод мужиктары ла зарланмай хәзер. Тормош ниндәйзәр бүтән, якшыракмы, яктыракмы – бүтән тормош килгән төслә.

– Батша килгән! – тизәр.

Ниндәй батшалыр, Айымға ла, Ынйыкайға ла аңлашылмай. Элек гел батшаға каршы яу сапкандар, әле шуны яклап уғыш, имеш. Был ниткән баш ыз ирзәр ул? Баштарына тай типкән микән, ти. Улай ти ә, ире уң?

Малай ғына улы ла:

– Мин дә китәм, – ай, ясқыған була. Көл дә, ила ла. Танау асты ла кипмәгән бит әле.

Халыг үзенә йүнле көн яулап кузгалды ымак. Мәгәнә е генә булырмы?

Аға ы Бикбулатка ышанмай ышаныуын, шулай за бер көн килгәнәндә шом калды.

– Кейәү батшаға ярай белгән, – тип көлдә.

– Нинә?

– Дәү түрә итеп куйған бит үзен.

– Куй а ни.

– Бисә батшаға хезмәт итеп ярамағас, ир батшаға кол булайым, тигәндер, тим. Кайза инде ул элекке кеүек сәхтиән итектәр, нағышлы камзулдар кейеү.

Көләр инде. Кайнаға була тороп, гүмер буйы үсәнә Кинйә ен.

– Үлеүен көсәй ендер инде, – тип әсенде Айым.

– Бәй, үзе шуға уктала ул. Белмәй микән ни батша тип табынғаны бер бағи бит, каскалак. Далала ас бүре йөрөп ята инде. Ябағаны атка анай ул. Әзәм рәтле кешеләр уға йә дәғи, йә Кара батша тизәр. Бына, йүне бөт ә, ташлап қасыр. Шунан Кинйә кейәүебеззе... Билдәле инде.

– Кит, ис мәрхәмәтәң юк миңә, – тине Айым.

Килгән айын шулай әрнеүле күнелгә тоз алып китә. Ярай әле, ата ы хәзер дошман түгел. Көсәпәй зә.

Ата ы Аптырак менән қусты ы Көсәпәй килде. Тынысландырған булалар. Былар йүнле әзәмдәр шул. Хәлен белештеләр.

– Езнәңә ярзам ит. Кешеләр ебәр, – Айым Көсәпәйгә өндәште.

– Бөтә ен алып китте.

¹ Айым – Кинйәңең қатыны.

² әләүек Кинйин – Кинйәңең кесе улы.

³ Әлиә Орақова – Кинйәңең қызы, кенәз Ташбулат Орақовтың қатыны.

– Агтар кәрәктер.

– Ул тапмай буламы?

– ис юғы өнгөләр, уктар әзерләп ебәрер инен.

Ата ы көлөп куйзы. Кызы еңел уйлай... Уйла а, кыпсактар укты күп ала тигәнде белә. Борон-борондан шулайзыр. Кыпсак кеше енең хыялында төнгө күк йөзә лә – зур ук ауыты, ө йондоззар иҫәп ез-хисап ыз уктар булып йәйелгән. Кинйә енә лә шулай күп кәрәк, тизер.

Улы әләүек аңламай, сыбыктар күр өтте.

– Бына, әсәй, үзем юнам әм күп, күп итеп әзерләйем.

Үзе генә түгел, кызы өсөн дә кайғыра әсә. Ә бер вақыт Кинйә ен көн дә ауып осона сығып көттө. Әле лә көтөр. Ынйыккайзы үз янына сакырзы.

Әле лә ярзамсы ыз түгел икән. Бер көндө Юрматынан мәрхүм кәйнә е Асыл-бикәнәң кусты ы килде.

Был кеселәре, ләкин Кинйәнән өлкән. Быуайыным¹ тип ярата ине. Хәл белергә килгән.

– Килен, хәлдәрең нисек?

өйләй, а -зары күп.

– Борсолма, без бар бит.

Фәрештә канаты...

Бар. Төрки донъяла ир-егет үземе, уның балаларымы, ауыр хәлгә төшкәндә әсә ягы – түркен ягы ярзам итә, үз канаты астына ала. Фәрештә канатынан кәм түгел.

– Кустың йортауай булып калды. Ситкә тибәрмәс, – ти, үзе серле карай, ынай.

– Ул тибәрмәс тә... Минәң түркен² армытым...

– Йоланы аңламайзар.

Быны беләләр, күреп торалар.

Ағизел буйында юрматылар. укайлы, Юрматы буйында ла. Ә Ашказар үрендә Асылғужа быуайы утары. Казбулат яқын. Кинйә яуға киткәс, уның ташлап китмәүен белеп, ярзам итергә Асылғужа старшина Моталлап менән өйләшкән.

Казбулаттан Ырымбур карау арка артылдыңмы, уның төйөгә өйләшкәндөр.

– Малдарзы Ашказарзан укайлы буйына күсер, – тигән. – Эш ауырлаш а, тауға яқын тот. Шунда Кинйә батыр төйөгөнә күз-колак бул.

Ә үзе Асылғужа менән Көсәпәйгә барған. Асылғужа мактай икән Кинйәне.

– Беззәң йортауайзы арзаклай ың, – ти Көсәпәй. – Езнәмде.

– инә езнә. Ә юрматы уны үзенәң улы анай.

– Ә, мәрхүмә Асылбикә козағый.

– Әйе, шуның улы, – йырлай:

Юрматының улы, вай, Кинйәбез,

Ил аға ы абыз ка арман.

Яу башлығы булып яузар әйзәр,

Ак батшаға барып баш орған.

– Үзегезгә тарта ығызмы? Юк, Кинйә абыззы бүлмәйек. Ул бөтәбәзгә етер. Уға ике яктан таяу булаыгк.

– Әйе, әйе.

– Йөүкәй езнәң юк. Бүтәне булма ын. – Беззән кыз булып төшкән Асылбикәнә үлтерзе, нигезен кыйратты, тип кенә әйтмәне, бындайы кәрәк сағында ла онотолмаҫ.

¹ Быуайын – әсә енең бер туғаны, дядя (автор үзлегенән).

² Түркен – катын кешенең атай-әсәй йорто, ауылы (автор үзлегенән).

Ана шунда Моталлап менән Асылғужа.

– Айым – туғаның. Кәзерен бел, әгәр... Юрматылар кон кайтара белер.

Әле шул хакта искә алғандай:

– Без барышып йөрөйбөз. Аптырак козаға, Көсәпәй козаға йыр йырлайык.

Айым аңланы.

Ябраил фәрештә онотмаған икән.

уңынан да Юрматының эззәрен ыуытмай, килеп-китеп йөрөнөләр.

Ошонда йәшәй, ирен көтә, үлэндәр йыя, яралан а кәрәге булып, кортмоштар¹, бетевүзәр тегә.

Заман ауыр.

Моталлап үзе яуға киткән. Айым юлда. Үтәләр. Крәстиәндәр. Бер көндө ул Кийәнәң теге кырлас танаулы ын күрзе. Кул болғап үтеп китте. Елдерәләр. Элек өйкөм өз булып тойолған кырлас танау яқын булып тойолдо. Уның кайтканын да күргәндәр. Унан уң да килгәндәр. Бөтә енең бүрегенәң маңлайыңда зәңгәр тасма, ти.

Ире генә кайтмай. Батша уны бөтә башкортка баш итеп куйған, тизәр. Губернатор кеүек буламы икән. Улай булғас ни, эше күптер.

әй, түрәләр йөрөмәй, тиме... Кайтып кит ен ине.

Юк, ире түгел, улы кайтты.

Әй, шатлык, ни кыланырға белмәй. Ашыккандар, аттары тиргә баткан. Үззәрә лә астыр. Ләкин әсә кеше бындай вақытта уларзы онотоп та куя.

– Атайың исән- аумы?

– Исән.

– Шулай зур түрәме?

– Эше күп.

– Ә килен кайза?

– Буранбикә – батыр. Ул гәскәр башында китте атайым янына.

– Нисек гәскәр башында?

– Әйе, үз иләүәнән... Батыр ул.

Китте, китте орашыу...

– Егеттәр, бер сама ял итегез. Айыт ағай... – Уны ына ғына айырым әйтте еләү ен.

Бер сама ат ашатып, тамак туйзырып алдылар.

Тағы китәләр... Әсә кеше хуш аяғы бирзе.

10

Хлопушаға полковник чины биргәндә бик нык киçәттеләр.

– Миңә каршы бул аң, якшылык өмөт итмә. Кулым озон миңәң. Хыянат өсөн – үлем.

Үлем... Уны белә... Унан куркканы юк Хлопушаның.

Кулында Емелька указы, уның әмере. Тегендә Рейнсдорп. Ике е лә зур әмер бирзе. Бере е ирек, акса вәғзә итте, икенсе е – үлем...

– Әйе, үлемде губернатор тизәрәк бирер... Быны ы хак...

Емелька тигәнәң батша булуы хакында уйланманы. Халык күтәрелгән. Губернаторға, дворяндарға каршы, шул еткән уға.

Туптар кәрәк Емелькаға... Йөзрәләр, мылтыктар, акса, оқталар, кешеләр. Бына шуларзы табырға... Юлда ук. Имәнгол, Биккол ауылдарына старосталар куйзы.

¹ Кортмош – катын-кызың бизүестәрә (автор үзлегәнән).

Указ бирзе.

... еләү ең менән айырылышқас ул, Хлопуша, зур отряд ойшторорға тейеш. Был каскындар шайка ығына булмаҫ. Касып-боҫоп йөрөргә түгел. Ер тетрәтеп, дошман калтыратып йөрөргә. Көслә хәрби команда. Полк! Ана тегендә, Ырым-бур янында, шулай тизәр.

Әйтер ең, әмер бирә ең, кушканды үтәгәнде талап итә ең. Анты бар, тәртибе бар.

Юл ыңғай шуны эшләрғә.

Преображенский – Йылайыр бакыр иретеү заводы Твердышев менән Мясниковтыкы. Урман Йылайыр буйында бөрйәндәр әм түбәнге яғында түнгәүерзәр ерендә.

Бөтә е уратылған. Ағас койма. аксылар.

– Ас! Батша указы менән!

Теләр-теләмәҫ кенә асты.

– Живо! Ниңә үзеңең батшаға хезмәт иткәң килмәйме? Кара уны!

– Ниңә, хезмәт итәбез инде, қатын батшаға ни, ир батшаға ни.

– өйләнмә. Катька тормошон күп татынык.

Кәлғә. Бер-беренә кушып кәртәләнгән ихаталар за кәлғә кеүек. Бөтә заводтар за шулай. Бейек койма, зур капка. Бер бында ғына түгел. Әүжәндә лә, Табында ла, Левашевкала ла.

Колокол саң какты. Халык йыйылды. Манифест укылды. Халык шаулаша... Шатлык. Кыуылып килтерелгән крәстиәндәр бит.

– Кайтабыз.

– Ә кем ирек яулар?

Хлопушаның бында элекке таныштары табылды. Урыҫтар, башкорттар, йылайырзәр – уҫалдар, батырзәр.

– Әй, ез минең менән бара ығызмы?

– Барабыз.

– Бергә барабыз. Берзәм булырға кәрәк!

– Белден? – тип ораны Хлопуша бер башкорттан.

– Беләбез. Без риза! Утка керергә, ыуга төшөргә лә.

– Ну как? – Рустарға карап орандай сәпәне ораузы.

– Знамо!

– Бына үзегең кеүектәрзе йыйып килтерегез.

Килделәр урыҫтар, башкорттары. Атаман үзе тикшерзе. Ары-бире үз юкмы? Күз кырыы менән күзәтте. Аранан кара бесәй үтерлек булма ын, коро каузынға саткы төшмә ең. Юк кеүек.

Байтак кеше йыйылды. Сотня бар. Ләкин үзе менән алып китеп булмай. Ырымбурзы камарға кәрәк. Үзенә тағы табылыр.

– Быларзы биш туп менән, дары, казна акса ы менән батшаға илтеп тапшырығыз. Тик үзенә йә Максимға...

Үзенә тағы юл буйына рудниктарзан, тирә-як башкорт ауылдарынан кеше йыйзы.

Кано-Никольский – бында приказчик Сорокин Назар Петрович... Бикле. Бикле булыр инде ул.

Ситтә бер танышта туктай. Ул мужиктар йыя.

22/Х. Иртән Сорокинға китәләр. Юлда өңгә осона – указ. Кеше күрә.

– Ана батюшка государь указы!

Сорокин сыға.

– Укы! – тизәр.

Укый. Мәжбүр.

Хлопуша әлеге Сорокинды Пугачевка ебәрзе. Башкорттар туптар алып китте.

Пугачев Сорокинды кире кайтарзы. Эш менән.

Заводта атаман 120 кеше тупланы. Туптар, дары йыйзы. Ырымбургга алып китә. Юлда каса, Верхне-Озерныйға. 2/ХІ Демаринга¹ бара.

Ә конторщик Лупоглазов² илтә отрядты (ясауыл ителде).

Хлопушаны Әүжән-Петровский заводтарында якшы каршыланылар. Был як-та, бөтә заводтарза Пугачев хакында, уның манифестары хакында бик асыг беләләр инде. Быга уйламастан Верхне-Яицк кәлгә е коменданты полковник Егор Алексеевич Ступишин үзе булышылык итте. Уға бригадир Корф, ақ булыу өсөн, «ялған указдар йөрөй» тип Пугачевтың бер указын ебәргәйне. Бына ошондайзар, абай бул, йәнә е. Уны күсереп, башка офицерзарға тараталар. Шул сак писарь копияларзы күсереп алып кала, кулдан-кулға китә, телдән дә өйләнә. Тарала ла куя.

Хлопушаны Әүжән-Петровскийза ла якшы каршыланылар. Ул килгәнсе заводта эш тукталғайны.

Был болалы завод ине. Демидовка калғас, болалар, язалаузар йышайзы. Бөтә ен кисергән властар.

Халык аз. Губернатор за тарата. Тимашев, Ступишин крәстиәндәргә кайтыу мөмкинлеге, юлға билет та бирә. Бирә, йәнә е. Пугачка кушылыуын белә. Хлопуша туктата.

Тирә-яктан йыялар. Коткор, Үзән, Кағы заводтарынан йыялар. Сход. Бер зә каторжан тимәйзәр.

– Рады!..

Бурыс кағыззары, кенәгәләр, купчийзар яндырыла. Иркин улап калалар. Хужаның мөгәзәйзәрә,³ тоз амбарзары асылды, таратылды. Крәстиәндәргә электән тейешле жалунья бирелде.

Кабакты ла астылар. Эс, әйзә! Бөтә ен ал.

Бында приказчиктар – Максим Осипов, Давыд Федоров.

Көйлә эште... Копыловка куша. Бында байлык күп. Руда, бакыр. Тынламаған приказчиктарзы бай эшләткән базга ябып куя.

Тирә-яктан Изелбаш заводы, Тирләндә, Коткор.

Үзәндә – суйын коя торған.

Кағыла – тимер иретәләр.

Тирләндә – калай я айзар.

Үзән. Якындағы ын Хлопуша үзе барып, алыстағы ына кешеләр ебәреп, уларға ла батша манифесын укыта.

Батша туптар, мортир я арға, йәзрә койорға, бомбалар эшләргә кушты. Эшлә ендәр.

Эш башланды.

Чертеж. Форма комдан. Белгән кеше кеүек, үзе карап эшләтә. Бакыр, суйын көрәк. Ә был ерзәме! Бай.

Әүжән кушылдыгы Багарашты йылга ында Мәсәгүт Малаев тимер руда ы.

Кызыл балыклы йылга ы буйында Этекәй ауылы кеше е Соко Кушымбөтов.

¹ Демарин Отто Христофорович – полковник, Верхне-Озерный кәлгә енең коменданты.

² Лупоглазов – Кано-Никольский заводының конторцигы, б. к..

³ Мөгәзәй – склад. Магазей (магазин) үзенән.

Сәләй Босқонов – марганец.

500 кеше казак ителә. 120 ат, 300 арык, 77 үгез, 6 туп. Ылаузар. Акса – 7 мен ум.

Воскресен заводында – оҫталар. Ө тыңламаған приказчиктарзы бығаулай (Набатов, Федоров). Уларзы озакламай Ырымбур янында Бердала асырзар.

Бөтә енә командир Әүжән кеше е. Тәүзә Воскресенға барырга кәрәк.

Оло юлға төштөләр.

Грязновтың кайтыуын халык шатланып қаршыланы. Ул қилгәнсе эш туктаған.

Әлекке приказчик, хәзер завод начальнигы Петр Беспалов – алдаксы.

Ул куркты. Төсө лә, усаллығы ла. Майзанда халык. Шулар алдында кул уззы.

Грязнов:

– ин башта койған туптарыңды күр әт.

– Булмай.

– Кайза гаубицалар?

– Юк.

– Батша әмерен шулай үтәйзәрме?

Беспалов Грязнов алдына йығылды. Ул, Грязнов, Берданан оҫталар табып алып қилгәйне.

– Бына езгә начальник Яков Антипов.¹

Әшселәрзе йыйзы.

– Ниңә юк?

– Оҫталар шәп түгел. Без өйрәнмәгән.

Әүжән-Петров заводтарында бар за бит. Катав-Ивановскиза.

– Ебәрербез.

– Әзерләнә башлағыз.

Шул көндө үк үззәре белгәнсә өлгө әзерләргә, формалар, көбәктәр койорға тондолар.

– Тимер юк, бакыр аз.

– Кай ы урында кәрәкмәй, шуны алып иретегез.

Шулай эшләп йөрөгәндә, еләү ен үзенә төркөмө менән қилеп инде.

Ауыл йәнле ине. Тәүге өйзәргә тиңләшкәс тә, еләү ен йылға аръяғына күр әтте:

– Айыт ағай! Ана қара әле тауыңа.

Қарап алды Айыт:

– Бөтә е минеке хәзер. Әлекке атайым төйәге. Бала сактан мин уйнаған-үскән ерзән барам. Заводы ла, – хужа кеүек қарай. Қрәстиәндәр уны таний. Ләкин сәйер енмәй қала. Күкрәк қиреп бара.

еләү ендең эргәләрендә Ырымбур янында күргән, ата ы хәбәр ебәргән кешеләр бар. Былай за орашып табырзар.

Заводта эш бара. Быуа буйында кешеләр, урамда. Бай йорто, сиркәү тирә е... Контора янында арбаға алынған туптарзы қарап тора ине. Тояк тауыштарын ишетеп, атлы командаға қараны. Кинйә кешеләрен көтә ине.

Аттарын бәйләп қилделәр. Айыт қал а ла ярай.

еләү енде мужиктар таний. Айытты ла. Кинйә улы бер хәл. Бының батша хезмәтендә булуы уны күз алдына батыр итеп бастыра.

Аш вақытында орашып белештеләр. Грязнов заводты күр әтте, еләү ен бында булғаны бар. Әлек былай йәнле булмай ине. Әле геүләп тора. Пистолдәр, мыл-

¹ Антипов Яков Степанович – Яйык казагы, б. к. полковнигы.

тыктар төзәтәләр, даға сүкейзәр, азак я айзәр, өңгө баштары, балталар.

Шунан:

– Кемде казначей итәйек?

– Григорий Тумановты.

– Бына шулай бергәләп, бутка бешерербез. Ана, шундайзәр менән, — ул эргә ендәге арбаларға күр өттө. Туптар, йәзрәләр тейәгән.

12 октябрзә Грязнов бында килеү менән аңлағайны. Завод эшләмәй. Беспалов карыша. Грязнов уны алып, Яков Антиповты куя. Ул казак булып алган.

Гаубица, единорог, мортир қойорға кәрәк. Ләкин эш көйлө түгел.

– Быларзың оҫталары юк. Әүжәндә табырбыз.

– Бергә кәрәк. Мин үзем генә был ерзә көс өз.

Дөрөҫ самалайзәр ине улар. Ишеткәндәр, бар.

Әйе, Әүжән, Кағы, Үзән, Коткор. Шунда оҫталары табылып. Бында рустан да, башкорттан да бар ундайзәр.

Разведка я алды, халыктан ораштылар. Стәрле тирә е тыныс түгел, Торатау яктары, әләүек буйзары гәскәр менән тулган.

Грязнов та Табынға киткәндә Кинйәкәү, Янырыҫ аша урап киткән икән.

Көҫәпкол Азатбаев¹, әйет айран² старшиналар ил кызыра имеш. Батшаға баш алмайзәр. Ә улар янында... Подпоручик Ташбулат-Михаил Орак³.

еләү ен ишетеп, сак көлөп ебәрмәне.

– Минәң кейәү. еңлемде бирзек уға.

– Әллә кунакка бара ыңмы?

– Бар а ни...

Таузар ара ынан тураға өҫкө яктан барырға булдылар. Юлда еләү ен, Айыт. Уларға юл таныш. Хлопуша ла булғаны аз түгел.

Әүжәндә күтәрәләр.

Туптар қоялар.

еләү ен үзәнә башкорт отряды тупланы. Грязнов ынау үткәргәнде карап тора. Шартлай.

– Яңынан эшләгез, — тип китә. Тумановтың яктарына әм Богоявленскийға.

11

ыуға таш төш ә, түнәрәк булып йәйелә. Бер түнәрәк, ике... алыҫка-алыҫка. Шуның кеүек, дворяндар күленә таш булып төшкән ең икән, алыҫ-алыҫка.

Быны Пугачев та, янындағы ярандары ла якшы аңлай ине. Яу тулкыны йәйелен, камыр төрлө урында күпсе ен, янғын кеүек дөрлө ен — халык кузғал ын.

Уралға, Волга буйзарына, Өфө тирә енә, Кама буйзарына таралды.

М. Шоғай барып кайтты.

Овчинников кайза?

Пугачев үзе...

Ә Яйык қала ынан түбәнгә Гурьевка саклы — Толкачев.¹ Хатта Гурьевка саклы. Әлек Нуғай мырзаларының пәйтәхете. Сарайчык яны.

Бер вақыт барзы Кинйә. Унда койма, балык саузагәрзәре генә ине. Ағас койма. Казактар нығынғас, пәйтәхет харабаларынан йыйып, бейек итеп таш койма

¹ Көҫәпкол Азатбаев — Нуғай даруға ы, Юрматы олоҫо старшина ы, б. к. отряд командиры.

² айран әйетов (Сайран Сәйетов) — Нуғай даруға ы, Юрматы олоҫо старшина ы, б. к. отряд командиры.

³ Ташбулат Орак (Михаил Иванович Ураков) — кенәз, подпоручик, батшабикә яғында. Кинйәнәң кейәүе, кызы Әлиәнәң ире.

алдылар. Туптар бар, корал бар. Ана, кайза саклы!..

Көнсығыш нык түгел, кыр-казактар менән тамырлык, аразашлык урынлаштырып булмай. Кайза ла аразашың², кайза ла барманың³ бул ын, тизәр.

Нуралы ханга ике хат яззылар. Яуап ебәрә. Бүләк ебәрә. Ә сиреү ебәрмәй. Туғандары Дусалы⁴ солтан да, Сәйдалы⁵ солтан да килмәй. Ай, монафик йән – ике йөзлөләнә...

Улар менән ныклы бәйләнеш тоторға күрше кәлгәләрзең бригадир Корф кулында булыуы ла камасаулай.

Бригадир Алексей Корф Верхне-Озерный кәлгә ендә нығынып алған. Яйык буйлап Ырымбурға саклы узылған сик буйы дистанция ын⁶ күз уңында тотта. Шунан Ырымбурға фураж үткәргеләй. Кешеләре лә күп.

Бер команда (үттеме?).

Ырымбур камалған. Яйык арьягынан Меновой двор яғында ла, Сулак тауында ла казактар редут⁷ короп урынлашқан. Ә бына көнсығыш якта юл бикле түгел. Нежин тирә енән асык кеүек. Ә унда Яйык буйлап каланан үрзә Озерная дистанция ы бригадир Корф, тегендә Орск тирә ендә генерал Деколонг килгән. Ә Нежин редуты алынмаған.

– Ишек асык, карак инә, – тине Пугачев. – Алырға кәрәк уны.

Пугачев Твороговка әм Федулевка⁸ карап шунда Почиталиндың отрядын ебәрергә куша.

– Унда кыргыз-кайсактар сыуалана.

– Безгә янайзармы?

– Юк, – тине Кинйә. – Улар янамаҫ. Күзәтәләр. Ырымбурға ярзам ебәрәп куйыузары бар.

– Әйе, безгә хәйлә коралар.

Кинйә:

– Нежинға мин барам. Уны алырмын. Шунда кыр-казактар килмәй булмаҫ. Йөзгә-йөз осрашмай эш сыкмаҫ.

– Бар, көйләп кайт, – тине Пугачев.

Нығытырға кәрәк көнсығыш якты. Тиззән Кинйә форштадт тәңгәленән үтеп китте. Унда Егорский сиркәүе ине. Уны губернатор ваттыра туп менән.

Кыр-казактар менән Яйык казактарынын ике арала талғын ғына аккан йылға айыра.

Күрше булып, аралашып йөшәлә. Малдары бер тирәлә йөрөй, йылғаға ике яктан төшөп балык тоталар, ерзәре аша бер үк каруан юлдары узыла.

Көн болот оз за булмай, әлбиттә. Кай ы бер вакытта, юк-бар сәбәптәр арка ында асыуланышып, өзөшөп тә алғылайзар. Ә мө им эштәрзә бер-бере енә ярзамсылар. Жанғарзар кысқанда кыр-казактар Яйык казактарына ыйынды. Яйыкка бола купканда күршеләге ябай халык-шаруа өстән котко алынып тор а ла, арт-

¹ Толкачев Михаил Прокофьевич – Яйык казагы, б. к. атаманы. Туғандары Петр, Семен менән яуза бергә катнаша.

² Аразаш (казакса) – илсе (автор үзлегенән).

³ Барманың – танышың (автор үзлегенән).

⁴ Дусалы солтан – казак, Нуралы хандың ике туғаны, Пугачевка ярзам итә (IX.73 й. – III.74 й.).

⁵ Сәйдалы солтан – казак, Дусалы солтандың улы.

⁶ Дистанция – округ.

⁷ Редут (фр.) – XX быуатка тиклем оборона тоттоу өсөн тәрән сокор, ур менән уратып алынган хәрби нығытма.

⁸ Федулев Иван – Яйык казагы, б. к. полковнигы.

тан бысак күтөрмәне, уларзың касактарын йәшерзе, азык-түлек менән бул а ла ярзам итте.

Ике аралағы был тамырлык (дуслык), бер яктан Рәсәй хөкүмәтен, икенсе яктан Нуралы ханды, уға якын солтандарзы ағайта ине. Шуның өсөн дә улар менән эште көйләп булмай. Ике хат ебәрелде, яуап юк. Пугачев талап иткән 200 кеше килмәй. Ул саклы ғына көстән әллә ни мөгәнә лә, юғалтыу за юк. Ул үз-ара ышаныс булдырыу өсөн генә кәрәк.

Ә хандар менән өйләшеү ауыр, әр кай ыны ы үз яғын кайыра.

Улар, кыр-казак ялпы ынан айырмалы рәүештә, үззәренә күрә бер төрлө кылык менән әр кай ы ы үз мәнфәгәтендә эш итәләр.

Нуралы хандың туғаны – Дусалы солтан (Нуралының тузыкка ы, ике туғаны). Айсыуак солтан, кесе кусты ы Эралы солтан. Бөтә е губернатор яклы.

Уға ни бары бер талап: йәйләүзәргә ебәр ен, казак урза ынан каскындарзы то-топ кайтар ын. Губернатор элек риза түгел, әле хәйләләй. унынан? Әле тоғро хезмәт итегез. Ни бары болаға катышма ын... Ә Нуралы далаға китте...

«Кай ы безгә якынырак килер, кем менән өйләшеү файзалы»,— тип уйланы Кинйә.

Нуралы ипкә килмәс, ике йөзлө. Үзе Рейнсдорпка хат ебәргән.

Айсыуак солтан ерзәрендә, Жағайбалы ырыуында Кинйәнең ышаныслы кеше-е старшина Серке батыр бар. Абруйлы Кәрим ак акал бар. Уларзы сакыртып бу-лырмы?

Ә Дусалы солтан? (Нуралының тузыкка ы.)

Кинйә Нежинский редутты алырға бара.

Ала. Казактар, калмыктар уның янына сыға. Бында туптар алыныуын калмык та күреп тора.

Кинйә бер калмык картын осратты.

Хотон-ака. (Ыруу башлығы.)

Танып алдылар. Хотон-акаға былайырак йәйләү бирелгән. Шунда калған икән.

— Улдарың кайттымы?

— Бына улдарым, азмы ни?

Шунда калгандарзы йыйған. Үзенә бер улы кайткан. Кинйә уны баш итеп куйзы. Кыр-казактар якын йөрөй.

Казактарға үзе баралмай. Кеше ебәреүе сетерекле. Үззәре якын килә. Сакырып орашты. Аптыш Тангаевты¹ ебәрә (ноябрзәң урталары).

Дусалы солтан якын килә. Хобда менән Илек йылгалары ара ында йәйләй.

Кинйә батша исемәнән хат язып ебәрзе. Дусалы килде.

Кинйә алға сыға. өңгө өн казай. Дусалы ла килеп өңгө өн казай. Йән аксыла-ры-төлөнгиттәре артта кала.

Кинйә:

— Ярзам ебәр.

Дусалы:

— Шул саклы кеше е юкмы, Кинжә молад?

— Шунан дуслык нығый.

— Аманатмы?

— Ниңә куркырға? Нуралы Өфөлә ятты. Мин — Петербурза. Бына әле мин аманат.

¹ Аптыш Тангаев — Яйык казагы.

– Жибәрәм. Межан жайык үткәзсен, әлегә шул.

Күптәнге Батырша яуында башқорттарға хыянат иткәндә лә Нуралы губерна-торзан орай Яйык арьяғында йәйләргә. Ебәрә буламы Рейнсдорп. Бер үткәр әң, кире кайтарып булмаҫ. Ул Пугачевтан да шуны орай. Пугачевка йәл түгел, әммә бөгөнгә файза. Толкачев менән Яйыкты ал, унан үтер ең.

Кинйә лә шуны әйтте.

– Яйыкты ал, унан үтер ең.

– Бәнем көсәм аз.

– Улай бул а, бында ебәр.

Дусалы күнде.

Улы алыҫ түгел ине.

– Иртәгә Сәйдалы барыр. Ике йөз сарбаз¹ менән.

Икенсе көндә килә йәш солтан, батыр егет сарбаздар менән.

Кинйә быларзы үз янына ала. Пугачев шат. Беренсе төркөм. Бынан уң Аптыш Тангаевты ебәрә. Кеше, ат, мал ебәр ең тип.

...Ике яктын осрашыуы, бер команда булыуы аңлашылды. Якынлай башлагас та, Кызыл Тау кәлгә ендәгә казактар Кинйә яғына сықты. Ә қалғандарын бригадир Корф үз янына Верхне-Озерный кәлгә енә сакыртты. Уның янында көс күп, ти. Верхне-Яицк крепосында Ступишин башқорттар йыйып ебәргән. Қай ылары касты, қай ы шунда ине.

Кинйә шул якка якынлай.

Берәүзе (Дураков) Пугачев указы менән ебәрә. өңгә осона әлеп бара. Кешеләр әйәрә. Кул осона ала, баш өстөндә тотоп, капитан Улановка бирә.

– Укы! – тизәр. Халык талап итә.

Уланов Дураковты ябып куя, әлбиттә. Указы Верхне-Озерныйға озата. Ә Корф быны қулына алған өсөн Улановтың үзен ябып қуйырға кешеләр ебәрә, кандалы алалар. Кинйә бер команда ебәрә. Дураковты қотқара, казактар уға қушыла. Ә Уланов қаса.

Корфтың эше қысылды. Кинйә қайтып китә.

...Ә унынан Улановты Корф кеше ебәреп яба... Указға инқар үззәрә. Ул яман қағыз, ышанмағыз. Унда әйтелгән Петр...

Указ хакында башқаса язып тарата. Батша юк, ул – Пугачев. Был хакта укыйзар – ул Петр түгел. Ә халык шул, шул тип аңлай.

Быны Табында ла, Силәбелә лә, Қазанда ла укыйзар. әр ерзә, шул, шул үзе, тизәр.

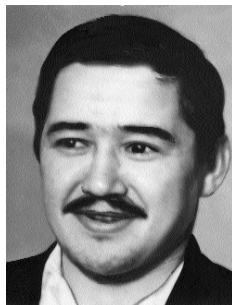
Был уңырак. Әле октябрь урта ы...

уңырак Пугачев килеп ул генералды бер аз теткеләп, қуялап ебәреп... Тик ул да йоклап ята торған Корф түгел.

(Дауамы бар.)

¹ Сарбаз (казак.) – аугир (автор үзлегенән).

Ғәли ИЛЬЯСОВ

Таштар

*Был таштарзы таузарымдан
Кем алып кайтты, әсәй?
изә еңме, улар бында
Урман шауын ишетмәй.*

*Төймә көүек ялтыр улар,
Гәү әр ымак нурлылар,
Тик барыбер таузарзағы
Көүек балкымай улар.*

*Уларзы өймәй елдәр зә
Бүлмәгә эзләп инеп,
Бер-бере енә ыйынып,
Яталар, ана, үнеп.*

*ағыналыр улар илен –
Карт таузарзың күкрәген,
Зәңгәр күктең иркенлеген,
Болоттарзың күкрәуен;*

*Карағайзарзың йырлауын,
Йылғаларзың ағыуын,
Бөркөттәрзең саңкылдашып
Күктә канат қағыуын.*

Ғәли Ильясов 1938 йылдың 18 ноябрендә Мәләүез районы Әбет ауылында тыуған. Урта мәктәпте тамамлагас, училищеда укый. “Совет Башкортостаны” гәзитенең үз хәбәрсе е була. 1974 йылдың 26 августында вафат булды.

Шул донъяға мин уларҙы
Кабат алып барайым.
Үзем дә бит – бөркөт кеүек,
Тауға ғына карайым.

Саф елдәр ялан өстөндә
Кәйелә канат кағып.
Көтөүсә килә иңенә
Көмөшлө йүгән алып.

Ул ниндәй кар үз өйләмәс,
Быны мин якшы беләм.
“Олатай, ау ғынамы?” –тип
Башымды уға эйәм.

Ирейем уның янында,
Ис киткес рәхәт миңә.
Әйтер ең, дала-олатай
Иркәләп үзе өйә.

Әйтер ең, дала – киң,
Сал ил –
Өмөттәй баға миңә,
Тамырың – мин, быны, ти, бел,
Моң-серем етер иңә.

Курайкайым

Урмандарҙан килгән курайкайым,
Уйнамайым ине ярышта,
Ҡулға алам ине, дуҫ ора а
Йә күмелгән сакта ағышка.

Килтерә ең кара урмандарҙы,
Дауылдарҙы тыныс бүлмөгә,
Тауҙар ғорурлығы – каяларҙы
Баҫтыра ың бында, эргәгә.

Урғып килеп етә тау ыуҙары,
Сал таштарҙа тулкын кыйрала.
Әм мин болоттарға тиклем үсәм
Ошо кыска ғына арала.

Күззәрәмә тула кояш нуры,
Йөрөгемә тула яр йыры,
Киләсәктә күрер шатлыктарҙың
ис тә булмаҫ кеүек ахыры.

Күкрәгемдә – гүйә, тау яланы,
Яурындарым – гүйә, тау кыры,
Әм үзем дә – гүйә, ябай түгел:
Яңы тыуған Урал батыры!

Ике шишмә

Күзле шишмә, укыр шишмә
Минең тыуған яғымда,
Мин уларҙы исләмәйем
Йә уянған сағымда.

Кис бул а, укыр шишмәнең
Күрәм карамаларын,
Ел-ел килеп без йүгергән
Саукалык араларын.

Кылғанлы Бүләк сикә ен,
Селектәр ызғырыуын,
Селғурайының елдәрзә
Низер көйләп тороуын.

Уянди әм, ишкә төшә
ыуы күзле шишмәнең,
Ак муйыл сәскәләренәң
Шул шишмәгә төшөүе;

Иркен болон, моңло өндәр,
Йырҙары әсәйҙәрзәң
әм әйтелмәгән ағышы
Без яратыр йәрҙәрзәң.

Шуға ла күңел-йөрәгем
Тыуған якка ынтыла,
укыр шишмә моңландыр а,
Күзленән – шатлык тыуа.

Минең йырым

Нөгөш кенә буйы, ай, ил икән,
Туғайҙары тулы ел икән,
Сит ерҙәргә сығып китмәс әлек
Тыуған ерзәң кәзерен бел икән.

Озон юлдарҙы мин күп тапаным,
Күңел тыныслығы тапманым:
Йөзәр саҡрымдарҙан, күзем терәп,
Бүләк буйы булды кайтканым.

Бүләк тауҙарында бер кайын бар,
Атай ғына картлас кайыны,
Шул кайынды күреп без яраткан,
Баһыр инем дә бит кайғыны.

**Шиғырҙарҙы баһмаға шағирҙың
кызы Йәмилә ҒАҒАРОВА өҙөрләне.**

“Күңелемдә – донъя сере”

ФӘНИЛ БҮЛӘКОВ

Күңелемдең кылдарына
 Сиртсе сак кына.
 Йән тетрәтер моң шул сакта
 ызасак кына.
 Күңелемдең көмөш кылы
 Шулай тартылган.
 Моң-зар илендә сайкалган
 Рухым – сал кылган.
 Бар булмышым – киң далала
 Сыңлар кыл-кумыз.
 Тыңлаусы юк, йөрәк яна,
 оноғоз кымыз.
 аумал кымыз тигәнегез
 Әрем икән дә.
 Көйләп кенә сың-сыңлатыр
 Йәрем икән дә.

Сыңғырлатып кына аттар кешнәй,
 Йондозло төн – күктә ай - даға.
 Кырпак карзан лерт-лерт юрткан өйөр.
 Ак юрганға кайый ай тамға.

Кайсы колак, каты тояк аттар –
 Эйәр күрмәй калған тай-тулак.
 Караңгыга оса, кар бауырлап,
 Ирек тиен, сапсып та тулап.

Өйөр рухы – азатлыкты көсәй,
 Муйындарза еззән кыңғырау.
 Киң далала ирек эзләп аман
 Башкорт аткайзары сырқырай.

Өйөр саба, кар бураны уйнай,
 Биткә уға елдең койроғо.
 Ирек көсәп аттар аман саба,
 Канат куйғас рухтың бойороғо.

Буш хыялдар бер көн ек ендерэ,
Тоз оз бешкэн ыуык аш кеуек.
Тормош кай сак — бэхет шарабынан
Иртэгэ ен сатнар баш кеуек.

Йэшэйештэ бэхет саткылары
Балкып китэ гәү әр каш кеуек.
Уянгас та тоям, бар булмышым —
Ярсыкланып калган таш кеуек.

Йэшәйешем көслө өйөрмәләй,
Бар хистәрзе бергә өйөргән.
Етлекмәйсә тыуган хыялдарзан
Көл-күмерле уба өйөлгән.

Шыбырлашып кына, быш-быш килеп
Агастарзан япрак өзөлә.
Көз таңында усақ усақ якты,
Елдәр менән килде көзө лә.

Көзгө төслө күл дә семәрләнде,
Шыяланып калды елдәрзән.
— Дауылдарза йөзгән карап-япрак,
Тукталышың кай ы илдәрзә?

— Тукталышым — тупрак, сөм-кара ер.
Минең ошо уңгы улышым.
Ясин сыға ергә көзгө кырау,
уңгы туйзы тоя булмышым.

Ак кәфенлек кырка көз хәзрәте,
Кау япракка үлсәп, самалап.
уңгы япрак ерзе косакланы,
Йәшәү мизгелдәрен тамамлап.

Сыуак йылы көззөң уңгы көнө,
Ирәмәлдә туза кар-буран.
Кыркмыш тайзай тырым-тырагайлы
Уйзарымды йыйып ултырам.
Ирәмәлдә күптән кыш улышы,
Осконланып ята кар түбә.
Тик түбәндә аман кара көззәр,
Биттәрәмдән йылы ел үбә.
Ирәмәлдә кыштың тантана ы,
Күңгөлдә лә көрттәр бик бейек.
Хистәрәмдән тыуган бурандарза
Йөрөгән мәл, туңам, тип бейеп.

Айгиз САФИН

*Бер касан да осмас инем
Йы андарға шулай ашкынып.
Бер касан да йотмас кеүек ине
Был диңгеззең тулжын-ташкыны.*

*Яратмас та өсөн яратылған
Мәхлүк кеүек тойзом үземде.
Кайнар өйөү, зур мөхәббәт орап
Мин Алланан кат-кат үтендем.*

*Йылдар үтте. Йәшлек таңымды ла
Каршыланым туң боз хәлендә.
Куйынымда шундай кыззар булды,
Тик булманы ялкын күңелдә...*

*эм килде көн! ине мин косаклап,
Күкрәгемә кысып тоткан сак!
(Бшан миңә: тап шул бөйөк мәлдән
Бөйөк шағир минән сығасат).*

*Йоклар йоком инде йоко түгел,
Аш та түгел ашар аштарым.
Был донъяла миңә тик ин кәрәк!
Хет бөгөндән донъя шартла ын.*

*Минең өсөн, эйе, тик ин кәрәк.
Осрашыузы көтәм өзөлөп.
Тик ин мине, зин ар, кире какма,
Мәхлүк хәлен түгел түзерлек.*

Мин гашикмын иңә, илем!

*Мин гашикмын иңә, Башкортостан!
эм буш ауаз түгел өйөүем.
Йылдар яңғырашын артыласак
Үзәгемдә үскән моң-көйөм.*

*Мин гашикмын иңә, Башкортостан!
Мөхәббәтем бөйөк, күләм ез.
ине данлап йөрәк нисә тулай,
эм әр йыры уның үлем ез.*

*Мин гашикмын, илем, бузарыңа!
әр тамсыңа инең моң тамған.
Кояш түгел, хатта йондозлар за
Ошо ынйыларзан нур алған.*

*Мин гашикмын, илем, таузарыңа!
Болоттарзы йырткан таштарың.
Тупрагыңа күпме ирзәр еңгән,
Ырыу өсөн алып баштарың.*

Мин гашикмын сиге емерелгән
Иркен далаларзың серенә.
Тарих тулы кылган канаттары
Саләм илтә тыуған еремә.

Мин халкыма гашик! Башкорттарым,
Мин дә ездең горур улыгыз.
Ак тирмәләр короп, шау-гөр килеп,
Тик хезмәттә үт ен юлыбыз.

Тыуған илем, кайза ашкын ам да,
ин өмөтәм минең, калканым.
Ос иреккә, изге Башкортостан!
Мәңге йәшә, бөйөк Ватаным!

Эй, хыялдар, ниңә борсой оғоз!?
Мин езең зә шундай тилемен.
Кеше кеүек йәшәй алмайымсы,
Әллә енмен, әллә биремен.
Ни тии миңә акыл өйрәт әләр,
Мин эшләйем шуның кире ен.

Эй, мөхәббәт, ниңә какшата ың!?
Әллә өйәм, юктыр, шаярам.
Кыз күңелен яулап маташканда
алкын көйө йырзар сыгарам.
Әйтер ең дә, куркам мөхәббәттән,
Кузғыр, тиен, иске бер ярам.

Эй, азатлыг, ниңә сакыра ың!?
ин тии янып, калды тик көлөм.
Коштай оском, елдәй елгем килә,
Ирек көтөп үтә әр көнөм.
Тик көсөм юк әле емерергә
Заман коллоғоноң ситлеген.

Эй, шигәрият, ниңә инәлтә ең!?
Әйтер ең дә, тәү кат без бергә.
Икәү генә яңгыз калган сакта
Оялма ин якын килергә.
өйөп туйгас, ташлап китер, тимә,
ин булмышым тейеш әүмергә.

Әх, ин, язмыш, ниңә шаяра ың!?
Ни көтөргә инән — белмәйем.
Көтөп ята торган түгел дә мин,
Каршы сыгам иңә — түзмәйем.
Үзеңде сер, оло бер сер ти әң,
Серең сисмәйенсә — үлмәйем.
ин дә мине әле белмәй ең!..

МӘҒАРИФ ФИЛОСОФИЯ Ү

Кешелек тарихы үсешендө, казаныш-уныштарында мәғарифтың роле ба алап бөтөргө өз. Кызғаныска каршы, бөгөн был өлкәлә лә кире күренештәр күзәтеләп, был хәл йәмәғәтселекте борсоуга ала. Фекер йөрөтөргә әләтле кешеләрзән мәғариф философия ы менән кызык ыныуының көсәйеүе, тимәк, тәбиғи. Торғонлок уңғы 20–30 йылда Рәсәй мәғарифында ла күзәтелә. Бындай күренештең төп сәбәбе итеп тармактың анык стратегия ы булмау, философфик нигеззәре билдәләнемәүзе күр әтергә кәрәк. Тағы ла бер сәбәп бар: ошоғаса тармактың мақсатлы параметрзары эшләнмәгән. Кемдәрзе әзерләргә, социаль тормоштоң кай ы өлкәләре белгестөргә мохтаж икәнлеген Ватан мәғариф система ы күз алдына ла килтермәй. Бәлки, уға киң фекерләгән, инновацион ижади эшмәкәрлеккә әләтле белгестәр кәрәктер? Бәлки, ул тар даирәлә генә эш йөрөткән, әммә үз бурысын энә енән ебенәсә аткарған, ләкин тормоштоң башка яктары менән бөтөнләй кызык ынмаған белгескә мохтаждыр? Хәл иткес өлөшө Совет власы йылдарында формалашкан, дәүләт алдында ниндәй максаттар торуын, илгә ниндәй белгестәр кәрәклеген якшы аңлаган гуманитар-интеллектуаль йәмәғәтселекте был ораузар хәүефкә ала.

Әйе, совет белгестәре матди етештереү әм дәүләт органдары ихтыяжын ярайы кәнәғәтләндерә ине. Тик ул сактарза тармак интеллигенция ының үзаллылығы әм социаль-сәйәси әүземлеге дәүләт идеология ы калыптары менән сикләнде. Дөрөс, уңғы 10–15 йылда социаль тормоштоң (иктисади, сәйәси .б.) барлык өлкәләре лә кырка үзгәрештәргә дусар ителде. Йәмәғәтселек үсешенәң мө им тармактарына кағылған был үзгәрештәрзән рухи-әхлаки өлкәне, бигерәк тә мәғарифты, урап үтмәүе айырыуса киммәт. Әйткәндәй, уңғы осорза тармак йөкмәтке ен ағымдағы проблемалар өстөндә эшләүзән бер ни тиклем арындырган, юғары укыу йорттарында белем алған йөштәрзе йәмғиәттән үсеш талаптарына йүнәлдергән, алдан күрә белеү әләтен үстергән ынғай, әммә күзгә бик аз салынған йүнәлеш төсмөрләнә кеүек.

Мәғарифтың бөгөнгө ө тура ында фекер йөрөткәндә, унда кире әм йәмғиәт үсешә өсөн ынғай булмаған, илдең дөйөм кешелек сифаттарына таянып үсешкән донъя йәмәғәтселеге сафтарына баһыуына аяк салған күренештәр хақында ла баһым я ап әйтеү мотлак. Был хәл Рәсәйзән ватансыл рухлы өлөшөн айырыуса борсой. Әхлак-мәзәниәт мәсәләләре менән шөгөлләнгән байтак әләтле белгестәр был ауыр хәлдән сығыузы йәмғиәт үсешендә яңы идеологияла, мәғарифтың заманса философия ын эшләүзә күрә. Быуаттар сигендә гилми әм ижтимағи фекер алышыузарза үз күберәк “глобалләштәреү”, “алтын миллиард”, “мәзәниәттәр диалогы” йүнәлешендә бара. Был башлыса кешелек донъя ының үсеш типтары алмашыныу менән аңлатыла. Кызғаныска каршы, мәғарифтың яңы философия ы тура ында фекер алышыу етешмәй. Көнбайыш Европа фекер әйәләре, сәйәсмәндәре ара ында популярлык казанған Ф. Фукуяманың “Тарих азағы әм уңғы кеше” хезмәтендә күр әтелгәнсә, либераль-демократик система-

ның тамам енеуе гәмәлгә ашманы. Глобалистар күзәллаганса, Ер шары дүләттәре либераль-демократик йөкмәткегә күсмәне. Ул әле лә күп төрлө, сыбар булып қала. АКШ даирәләренең бер бөтөн донъя қоршарға маташыуына қарамастан, яңы цивилизациялар тыуа, бер-бере е менән бәрелешә тора. Был классик Көнбайыш әм Көнсығыш ара ында ғына түгел, ә Көнбайыштың үзәндә лә күзәтелә. Бөгөн Көнбайыштың бер бөтөн түгел, ә Америка, Европа, Көнсығыш Азия кеүек төркөмдәргә бүленеуе күндән-көн асығырақ күренә.

Был цивилизацияларзың уртак яғы ла байтақ, әммә улар бер-бере енә тап килмәй, тимәк, бер типка қарамай. Кушма Штаттар, мәсәлән, үзәре генә хақимлык иткән донъя короу өсөн қулынан қилгән-қилмәгәндәң бары ын да эшләргә тырыша. Был сәйәсәт Германия менән Франция кеүек Европа дүләттәренең яңы донъя, яңы донъя өлгә өн короуза алдан барырга ынтылған дүләттәр мәнфәгәтенә қаршы қилә. Бер яктан – Америка, икенсе яктан – Германия әм Франция ара ындағы көсөргәнешлек күндән-көн көсәйеп, уның уңғы дәрәжәгә етеуе лә ихтимал. “Демократик” Америка үзәң либераллектен нықлы таянысы итеп хис итә, Германия менән Франция бөгөн абруйлы булған социаль-демократия “костюм”ын кейеп, күп полярлы донъяны етәкләп барырга ынтыла. Үзәнен үсеш идеологиясы булмаған Рәсәй и ә – юл сатында. Шул ук вақытта власть даирәләрендә әм либераль-демократик фиркәләр етәкселәрендә Европаса кәйеф көслә булуыға қарамастан, ил Евразия цивилизациясы буйынса алға бара әм нығына, тип ышаныслы әйтергә мөмкин. Хәйер, Көнсығыш дүләттәренең дә қайы йүнәлештә үсәуен анық қына әйтеп булмай. Қытай, мәсәлән, коммунизмдың бер аз үзгәртелгән йөкмәтке ең айланы, ә Японияла милли капитализмдың үзәңлекле алымы үсешә. Ғәрәп донъясы, Ислам донъясы ла ярап бөткән, тигәнерәк феқерзә.

Әле донъяла кешелек йәмғиәтенәң йөкмәтке ең, йәшәү мәғәнә ең билдәләү өсөн көрәш бара. Көн үзәгендә – цивилизациялар диалогы, цивилизациялар бәхәсе, уларзың рухи-әхлақи нигеззәрен сағыштырып қарау. Ошондай қатмарлы мәлдә мәғариф философиясының роле үтә мө им булуы бәхәс ез. Цивилизацияларзың артабанғы үсәшәндә әм камиллашыуында уның төп йөкмәтке е булып ошо мөхиттә йәшәгән социаль йәмғиәттәргә кешелек донъясының быуаттар буйы туплаган қиммәттәрен еткерәү, үзләштерәргә ярзам итеу тора. Кешелектең глобаль мәсәләләрен хәл итеүзә донъя йәмғәтселегенәң бөтөнләгән, тупланғанлығын нығытыуза ла мәғариф философиясының роле зур. Бөгөн без бар кешелектең, шул исәптән Рәсәйзәң дә, рухи-әхлақи көрсөккә қилеп терәлеуен яқшы күрәбез. Хәлдәң көсөргәнешлеген демографик кризис, йәғни үсәп қилеүсе быуындың аулығы (уны “Урыс тәрә е” тип тә йөрәтәләр) асық дәлилләй. Илебеззә үлем тыуымдан 1,7 тапқырға юғары. Йәмғәтселекте шулай ук бошонқолок кәйефтәренең арта барыуы ла борсой. Был кире күренеште иктисади, сәйәси, идеологик әм шәхес кризисы, уның йәмғиәт менән үз-ара мөнәсәбәтә лә “туйындыра”.

Рәсәйзә билдә езлек хөкөм өрә. Миллиондарса ватандаштарыбыз, айырыуса оло быуын кешеләренең аңында “идеологик боролош” тамамлана. Иң алдыңғы ижтимағи королош тип иглан ителгән социализм юкка сығарылды, ә аяқка бақысуы капитализм, бынан бер быуат әлекке кеүек үк, рухи, әхлақи, мәзәни йөкмәткегә әйә түгел. Йөкмәтке е, мәғәнә е менән Рәсәй капитализмы уғрыларзықкынан айырылмай за. Ғалимдар – социологтар әм сәйәсәт белгестәре ара ында социаль тормошобоззәң бөгөнгә өн ба алау буйынса берзәм қараш юк. XIX быуатта моронлаган иммәттәргә қайтанан ба алау буйынса көрәш ике быуат сигәндә бөтә қитғаларзы үзәңә ылықтырып, тәрәнлек, масштаблыққа өлгәшәп, әлеге мәзәни цивилизацияларға ла қағылды. үз тормоштоң барлық өлкәләре, иң әлек мәғариф тура ында. Постиндустриаль мөхиттең ақланыуы, камиллашыуы әм енеуе мәғарифтың теге йәки был йәмғиәт талаптарына яуап биреу-бирмәуенә

бәйле. үз зә юк: кешелек мәғарифтың заманса философия ына мохтаж. Базар иктисады шарттарында Рәсәй йәмғиәтенен тармакка реформа үткөрөүгә, уның философия ын эшләүгә мохтажлығы Көнбайыштыгынан бер зә кәм түгел. Ләкин РФ Мәғариф министрлығы Ватан укытыусыларын белем философия ынын якынса ызма ы менән бул а ла тәмин итергә әзер түгел. Илдә ныгытылырға тейешле философияга окшаған мәғариф йөкмәтке е прагматик нигезгә королған, әм уның ә әмиәте гәмәли, матди күр әткестәрзән узмай. Рәсәйзәге мәғариф кризисы ошоноң менән ба алана ла инде.

Был кризис шуны күр әтә: йә без ныклы үсешкән дәүергә аяк басабыз, йәки әлегәсә сеймал сығаруысы ил булып калабыз. Бөгөн Ватан мәғарифында түбәндөгәсә фекер йөрөтүселәр зә оспрай: кешеләргә базарзә эшләп тапкан аксаларын дөрөс иҗәлләрлек белем дә еткән. Имеш, йәмғиәт юғары талаптар куйған мәғарифка мохтаж түгел. Әгәр зә фән, мәзәниәт өлкә ендә юғары технологиялар эшләү йә әтенән “үсеш нөктәләре” ролен уйнаған, юғары әзерлекле белгестәр әзерләү буйынса киҗкен саралар күрелмә ә, ил бер кризистан сығыуға икенсе енә барып инәсәк.

Мәғарифтың классик өлгө ө иҗкереп, бөгөн йәмғиәт куйған талаптарға яуап бирмәй, тигән караш сит илдәрзә лә, Рәсәйзә лә ныгына. Күпселек ғалимдарзың фекеренсә, мәғарифтың нигезен тәшкил иткән педагогик әм философик идеяларзың яны ын эзләү мотлак. Шуға күрә үз аллы фән буларак 200 йыл элек Джон Дьюризың фәнни эзләнеүзәре ерлегендә барлыкка килгән мәғариф философия ы уңғы 20–30 йылда етез үсешә башланы. Яңы караш формалаштырыу барышында гилемлек, мәғарифтың максаттары кеүек идеялар буйынса фекер алышына, педагогик системалар тарихы, философияның мәғарифка йогонто о тикшерелә.

Хәзәрге мәғариф система ының нигезе XVIII быуат азағында–XIX быуат башында күренекле философтар Песталоцци, Фребель, артабан Герберт, Дистервег, Д. Дьюри .б. тарафынан алынды. Озақ йылдар хакимлык иткән мәғариф философия ына Ян Амос Каменскийзың да өлөшә зур. Иктисади, социаль, сәйәси әм рухи өлкәлә, шулай ук йәмғиәттәр гәйәт зур үзгәрештәр кисерәүгә карамастан, мәктәп аман да Ян Каменский эшләгән элекке класс–дәрәс өлгө ө буйынса укытыуын дауам итә. Каменский белем биреүзән боронго грек философия ы идеяларын, айырыуса Платон менән Аристотель хезмәттәрен файзаланып, христиан тәғлимәтенә яраклаштырып эшләнгән схоластик системаға каршы булған. Аристотелден, белем тыумыштан бирелмәй, ә факттарзы туплау, күзәтеү әм факттар өстөндә уйланыузы күз унында тотә, тип әйтәп калдырғаны билдәлә.

Ян Каменскийса укытыу башлыса сенсуалистик концепцияға кайтып кала әм танып белеүзән берзән-бер сығанағы – тойоу әм белем туплаузың дидактик алымын аңлата. Алымда материалистик йөкмәтке лә бар, тирә-йүнде танып белеү әүзәм процесс булып, белем биреү менән тығыз бәйләнгән. Кешеләрзән бары ыла, ғалим фекеренсә, танып белеү әм гилем алыуға әләтле, ябай халыкка ла гилем юлының асык булыуы мө им. Педагогика тарихында беренсе булып Каменский айырым фән буларак дидактиканың система ын эшләй. Уның дидактик принциптары – күргәзмөлелек, аз-азлап үзләштерәү, кемгелер окшатырға тырышыу, күнекмөлелек – тәбиғәт закондарын аңлап үзләштереп, белемде ныгытыузы талап итә. Был бөйөк дидактиканың иң киммәтле яғы шунда: “Бары ын да бөтә енә лә өйрәтеү сәнғәтен булдырып, христиандар дәүләттәренен әр община ында, кала әм ауылдарында ике енес үсмерзәре лә белем алырлык мәктәптәр асырға. Был мәктәптәр әхлакты камиллаштырыуға, изге ниәт-тойғолар үзләштерәүгә, шулай итеп йәшлек йылдарынан ук әлеге тормош, киләсәк өсөн кәрәкле барлык нәмәләрзә лә белергә булышылык ит ен”. үз, күренеүенсә, әр яклап үсешкән гармониялы шәхәс тура ында. Был максатка балалар, үсмерзәр әм йәштәрзән тәбиғи үзәнсәлектәрен якшы белгәндә әм үзләштергәндә гена

өлгөшөргө мөмкин. Каменскийдын ошо тәғлимәтенә эйәреп, Рәсәйден ғалим-педагогтары, иң элек философтары, философия үзенең тәбиғәте буйынса мәғариф өлкәсіндә система барлыкка килтереүсә, әйзәүсә урын биләргә тейеш, тигән фекерзе уртақлаша. Был фекергә сәйәсмәндәр, дәүләт эшмәкәрзәре лә қолак ала. Владимир Мономах, Петр I, В. Ленин кеүек әләтле шәхестәр мәғарифка тәрән үзгәрештәр индереү өсөн С. Радонежский, Нил Сорский, Максим Грек, Андрей Рублев, Андрей Курбский .б. кеүек билдәле философтарзы йәлеп итә.

XVIII быуат башында Рәсәйҙә философик белемдең ике төрө – донъяуи әм дини – таралған. Был бүленеш Петр Беренсенен Синодаль, йәғни дини реформа ы арка ында килеп сыққан. Император раслаған Дин кағизәләрендә, мәсәлән, дини-академик белем буйынса махсулашыу карала әм был, үз сиратында, философик белемдең дини әм донъяуи киҫәктәргә бүленеүенә килтерә. 1755 йылда М. В. Ломоносов тырышлығы менән нигез алынған Рәсәй университетының философия факультетында логика, этика әм философия тарихы укыу программа ына индерелә. Рәсәйҙә философия мәктәптәренен үсәүе ошо ук фәндең Германияла үсәүе менән йәнәшә бара. Тәүзә Рәсәйҙә Лейбниц-Вольф кеүек фекер әйәләренен йоғонто о көслә булып, XIX быуатта И.Кант, И.Фихте, Ф.Шеллинг философияы менән кызык ыныу арта. XX быуат башында Рәсәйҙә неокантиантык менән кызык ыныу көсәйә. Совет хақимлығы йылдарында дәүләттен рәсми идеологияы итеп К. Маркс менән Ф. Энгельстың Рәсәй шарттарына ярақлаштырылған тәғлимәте алына. Яңы мәғариф философияының мәғәнәсін әм йөкмәткесін билдәләгәндә илдең ниндәй үсеш басқысында булуына таянып эш итеү, ә методологияла, стратегик үзгәрештәрзә уның имметен әм максаттарын асықлау мөим. Был осрақта, ис үз ез, Рәсәй философы әм педагогы С. И. Гессендың фекерен кулланма итеп алыу мотлак. Ғалимса әйт әк, мәғарифтың максаты кешенен билдәле әхлақи, хокуки, ғилми, сәнғәти, хужалык итеү әм дини мәсәләләрзе үз эсенә алған мәзани имметтәр йыйылма ын үзләштереүенә кайтып кала. Белемдең сифатын С.И. Гессен философияның теге йәки был өлкәсіндә эшләгән укытыуының шәхесе менән бәйләй. Этика, философия, хокук, эстетика, логика, хужалык итеү философияы, дин белеме – шулар иҫәбендә. Ошо йә әттән С.И. Гессен былай тип яза: “Педагогик эшмәкәрлектен мөимлеген аңлау, эште дөрөс алып барыу өсөн, ни тиклем генә мөим булма ын, бер ниндәй педагогик әзерлектә ғилми, нәфис әм хужалык итеү предметтарын укытқан педагогтың был өлкәләрзе белеп еткермәүен... алмаштыра алмай. Фәнгә, сәнғәткә, хужалык итеүгә әм дингә ошо өлкәләрзе яқшы белгән әм мәзәни ижадта тик шулар менән генә йәшәгән кеше генә ылықтырырға әләтле”.

Икенсе бер урыс педагогы К.Д. Ушинскийдың да педагогик мирасы ғәмәлдә тәбиғилек принцибына қоролған. “Педагогик антропология” тигән китабында ул “тәбиғилек” төшөнсәсін мәғәнәсін аса. “Педагогика кешене әр яқлап тәрбиәләргә теләй икән, ул кешене иң элек әр яқлап белергә бурыслы”, – тигән Ушинский. Был үззәргә аңлатма кәрәкмәй, автордың укытыу әм тәрбиәгә карата ниндәй карашта булуы яқшы күренә. Кешенең нимәгә әләтлелеген асықламайынса, уның тәбиғәтен, тәбиғәтгә урынын дөрөс билдәләп булмай. Америка философы, педагог Д. Дьюри “Демократия әм мәғариф” тигән китабында кешенен шәхескә әүерелеүендә тәбиғәт роле тура ында түгел, ә социаль тормош, уның төп өлкәләренен йоғонто о хақында үз алып бара. Тәрбиә мәсәләсә был хезмәттә социаль тормоштоң айырылғы ыз өлөшә итеп үрәтләнә. Дьюри тәбиғилектең социаллек, шәхестең социалләшеүе менән алмашыныуын асықлаған философ-педагог була. XIX әм XX быуаттар сигендә Европала яңы методология барлыкка килә: бала тәбиғәт емешә буларак кына түгел, ә йәмғиәттең бер өлөшә буларак карала башлай.

Кризиска дусар ителгәндә Көнбайыш Европа илдәре унан мәғариф ярзамында

сыгыр булган. Бөйөк француз революция ынан уң Францияла ла, Икенсе донъя угышынан уң Германия, Япония әм АКШ-та ла шул хәл күзәтелә. Сөнки мәгариф кына социаль тормошто искелек калдыктарынан арындыра, иске менән яңының каршылыгын тетрәнеү ез бөтөрөргә булышлык итә. Шуға күрә яңы мәгариф философия ын эшләү мәсьәләләре төрлө филми форумдарза бер нисә тапкыр күтәрелде. 1998 әм 2003 йылдарза Бостон кала ында (АКШ), 2002 йылда Австрияның баш кала ы Венала яңы философия ижад итеү мәсьәләләре әр яклап әм төрән тикшерелде. Бостонда үткән ХХ Бөтә донъя философия конгрессының төп идея ы француз философы Пьер Аубенконың “Белем – кеше тәбиғәте аша” тигән сыгышында сағылыш таба. Философ әйткәнсә, кеше тәбиғәте ике төрлө кабул ителә, шуға күрә белем (пайдейя) генә кешене тулы мәғәнә ендә кеше итә ала. Белем язамында кешенең тәбиғәтен дә үзгәртәргә, мәсәлән, ақыл ендереп, кешене көс кулланыу, золотға ауышыузан арындырырга була. Йәғни белем кешене үзен-үзе үстөрөгә әтәрәргә тейеш. Бостондағы Конгрестың төп идея ы — философияны бөйөк мәзәниәт буларак үзгәртеп короу, боронго традицияларзы тергезеү.

Конференцияла катнашыусыларзың ығымта ы шундай: хәзерге иң мө им бурьстарзың бере е — үткән йылдарға йомғак я арға, белем идея ының кай ы дәүләттә, ниндәй үсеш баскысында булыуына карамастан, бөтә донъя философтарың берләштерә алыу-алмауын асықларға. Төрлө илдәрзән килгән философ, социолог әм политологтар сыгышында бер төп фекер яңгыраны: бөгөнгө донъя бынан бер нисә тиңтә йыл элеккегенән нык айырыла. Ул бик тиз ойоша, қасандыр милли, дини мәсьәләләр дөйөм кешелек, глобаль көүзәләнеш алып, яңы идеялар, яңы сиселештәр көтә. Был хәлдә донъя философтарынан башка бер көс тә кешелек мәнфәгәттәрән сағылдырган яңы идея, логик ынланыш тәқдим итә алмай. Был фекер Бостон университеты профессоры А. Олсондың йомғаклау үзәндә ентекле асып бирелде. “Үзен ақлау өсөн кешелек мәзәни фекер төрлөгөнә, берзәм этик канундарға әйәргә бурьслы. Дөйөм кешелек, мәзәни әм дини төрлөлөктән башка,— буш үз”. Ысынлап та ошо канундарға ихтирам булмай тороп, тоторок-лолокто, кешелеклелек мөнәсәбәттәрән ақлап калыу мөмкин түгел.

Мәгарифтың көрсөккә терәләүе белгестәрзә тармактың яңы философия ын эшләү менән қызык ыныуын арттырзы. Был тәбиғи күренеш ысынбарлыктың қатмарлылығына бәйле. Бөгөн ил тормошонда үзенсәлекле революция күзәтелә. Йәшәү сифатының өстөнлөктәрә, дәүләттәң үсеш максаттары кырка үзгәрә. Әммә, үкенескә каршы, укытыузың максаты әм өзөмтәләре тура ында уртақ фекер әле лә юк. Элекке СССР-ға донъяла алдыңгы урын тәмин иткән мәгариф философия ы йәмәгәтселекте, айырыуса йәштәрзә, кәнәгәтләндермәй. Уларзың байтағы сит ил юғары укыу йорттарында белем алырга тырыша. Укытыуза мәгарифтың классик алымынан өр-яңыларына күсеү мотлак. Әлегесә белемде яйлап туулау әм артабан нисек етте шулай кулланыу көн талаптарына яуап бирмәй.

уңғы 10–12 йылда йәмғиәттә технократлашуу көсәйеүзә мәгарифтың да йогонто о бар. Был тәбиғи фәндәрзә укытыузың өстөнлөк алыуында, йәғни тармакта тәбиғи фәндәрзә өйрәнеүгә игтибарзы күберәк бүлеүзә күренә. Қызғаныска каршы, был йәмғиәт ихтияждарына карап белгестәр әзерләүе буларак мәгарифка насар мөнәсәбәт уятып, тармактың мәзәни, социаль йөкмәтке е юкка сыға. Мәгарифтың яңы философия ы алмашка килеүсе яңы донъяның ихтияждары менән бергә социаль-мәзәни имметтәрән дә кәнәгәтләндерәргә бурьслы.

Цивилизацияның яңы тулқыны әлеге индустриаль йәмғиәттә алмаштырыусы информацион йәмғиәттәң үсешенә бәйле булып, унда йәшәгән кешеләрзән фекерләүенә лә йогонто я ай. Мәгарифтың үсеш йүнәлештәрән өйрәнеүсе Б.Гершунский, А.Гуревич, В.Дмитриенко кеүек билдәле философтарзың фекеренсә, искергән индустриаль карашка қапма-каршы булган яңыларын булдырыу ғына

өстөнлөккө сифатка эйә булған иммәттәрзе ақлай, артабан үстерә ала. Өр-яны технологиялар нығынған мәлдә хезмәттен тәбиғәте үзгәрә, ул энергия ақлау сығанақтарына күберәк таяна, яны эш урынды барлыкка килә, кеше байлыгты икенсе төрлөрәк аңлай. Информацион-компьютер технологиялар йәмғиәт тормошоноң барлык өлкәләрен үзгәртеп, кешеләрзең йәшәү рәүешенә, шул иҗәптән хезмәт эшмәкәрлегенә лә, нығлы йөгонтә я аны.

2006 йылда Магнитогорск қала ында Бөтә Рәсәй ғилми конференция ында сығыш я аған М. Карнаухтың фекерзәренә қарағанда, хезмәт базары юғары әзерлеккә белгестәр сығарыуы талап итә. Иң әлек йәмғиәттең социаль-иктисади үсешенәң яны басқысқа күтәрелеүенә бәйлә. Яны технологияларзы күпләп ижад итеү, информацияның тиз “искереүе”, матди етештереүзең қатмарлашыуы, автоматлаштырылыуы әм компьютерлашыуы, эштә гәзәти булмаған хәлдәрзең барлыкка килеүе — былар бөтә е лә укыу йорто тамамлаусыларзан яқшы белем менән бергә билдәлә әлтәтәргә эйә булыуы, ығылмалылык, үз аллы қарарға килә алыу .б. сифаттар талап итә.

Тимәк, Рәсәй философтары әм педагогтары әлегә қул теймәгән мәғариф философия ының яны категорияларын эшләүгә кискемәстән тотонорға бурыслы. Был тәңгәлдә қай ы бер қараштар бар. Н.Пищулин әм Ю.Огородниковтың фекеренсә, мәғариф философиясы ул — тармакты дөйөм теория күзлегенән қараған социаль-мәзәни гәмәл булып, милли-дәүләт әм донъя мәғарифы берлеген аңлата. Философик мәғәнәлә был донъя қоролшо, донъя тәрбиә е йөкмәтке енә яраштырып қарау тип қабул ителә. Ғилемләлек — шөхестән күптән үзләштергән алымдарға йәшеренгән билдәлә қалыштар, нормаларзы тоя-күрә белеү әләте. Йәғни кешенәң тәбиғи әләтенән тыш ижади қамиллашыу юлында қабул иткән мөмкинлектәрә. Донъяға яны қараштың қиммәте шунда: ул вақыттан алда килә, үсә барған цивилизация шарттарында йәшәргә, эшләргә әзер шөхес тызуыра.

Мәғарифтың яны философиясы фән әм техниканың төрлә өлкәләрендә эшләгән йәмгәтселекте донъяның қиләсәген фаразлай алырлык қимәлдә тупларға бурыслы. Был йәмгәтселектең тәбиғи фәндәрзе қабартыу яқлыларзың қәйефен үзгәртәрлек, кеше яратыу, патриотлық, ауыр хәлдәге халық, этнос әм кешеләрзең хәлен аңлай белеү иммәттәрә, йөзәр, менәр йылдар буйы тупланған барлык ыңғай, изге нәмәләзе ақлау буйынса яны идея, йүнәләш әм алымдар эшләүе мө им. Әлбиттә, әр ғилми тикшеренәү, ғалимдың асышы, был кешелеккә ниндәй файза қилтерер, тигән орауға яуап биреүе мотлак. Ул безден мөхиткә файзалы булырмы, әллә, кире енсә, зыян қилтерерме? Цивилизация үсешенә ыңғай йөгонтә я армы, әллә кире енсәме? Яны мәғариф философиясының иммәте тап ошонда. Йәш быуындың аңы тап ошондай иммәттәр менән байытылыуы мотлак. Қай ы өлкәлә эшләүгә қарамастан, укытыуы-педагогик коллективтар ошо мө им бурысты атқарырга бурыслы. әр предметтың философфик фекерзәр менән байытылыуы, үсеп килеүсә быуынды қиләсәк тура ында фекер йөрөтәргә өйрәтеүе бөгән айырыуса қиммәт. Милли мәғариф концепциясының шулай ук рухи йүнәләштәрә лә булыуы мотлак. Әхлаки йүнәләш итеп әр шөхестең қабатланмағлығын, кеше ғүмеренәң қиммәтлеген, уның әр яқлап үсешен күр әтергә қәрәктер. Фәннен төп тәғәйенләнешә — донъяны бөтән итеп қабул итеү, уның менән гармонияла йәшәү теле булдырыу.

Донъяға қараштың икенсе талабы — экологик мәзәниәт. Қызғанысқа қаршы, базар иктисады экологик мәзәниәтте тәрбиәләүзә төп тотқарлық булып тора, сөнки қулланыусылар йәмғиәтенән төп мақсаты — табыш алыу, ә тирә-яқ мөхитте, тормош сығанақтарын ақлау түгел. Экологик аң әм культура күпләп етештереүзе, қулланыуы қәмәтеүзе, иктисады қамиллаштырыуға ақсаны күберәк талап иткәндә, урлап йыйылған капитал был азымға бармаясак. Қызғанысқа қаршы, әлегә капиталды кешелектең қиләсәге борсомай, ул бөгөнгә көн менән генә

йәшәй. Кешелек донъя ының әлеге үсеш йүнәләше, йөкмәтке е үзгәреү уның техноген баскыстан кешелекле, ноосфер йөкмәткегә тизерәк күсеуен аңлата. Донъяны закондар, әхлаклылык принциптары менән коралландырмай тороп, был максатка өлгәшеү мөмкин түгел. Кешегә әлеге кризистың сәбәптәрен әм ауырлығын, уны енеп сығыу мөмкинлеген аңлата, кай ы бер мәсьәләләрзе хәл итеүзә катнашырға теләү тойго о уятырлык философия иҫад итеү — Рәсәй мәғарифының бурысы. Тирә-як мөхиткә төзәлмәҫлек зыян килтерелгән хәзерге шарттарза бындай сифаттарзы гаилләлә, балалар учреждениеларында бала сактан тәрбиәләү мө им.

Етез үсешәсе әлеге донъя мәғарифка күп етди проблемалар куя. Тармактын яңы идеология ы әм философия ының мө им бурыстары булып, беренсенән, информациона йәмғиәттең ақланыуын, артабан камиллашыуын тәмин итеү; икенсенән, технологиялар әм кеше менталитеты берлегендә глобал мәсьәләләрзе хәл итеүзә ауырлык кисергән йәмғиәткә ярзам итеү иҫәпләнә. Әлеге хәл гилми-интеллектуаль йәмгәтселектән донъяуи мәсьәләләрзе халыктарзың мәзәни-рухи традицияларын иҫәпкә алып, рухи күзлектән үткәреүзе талап итә. Фән әм мәғарифтағы кризисты енеү өсөн махсус программа эшләп гәмәлгә ашырыу мотлак. Унда хәл ителәсәк мәсьәләләрзең тулы ынса иҫәпкә алыныуы мө им. Фундаменталь фәннен төп роле тура ында ла оноторға ярамай, сөнки ул Ватан мәғарифының Көнбайыш алдында өстөнлөгән тәмин итәсәк әм ныгытасак, мө им қазанышы — фундаменталлекте әм классиклықты ақлаясак. Хәзерге мәғариф система ы йәш быуынға донъя халыктарының традицияларын, ақылын әм әхлаки байлығын үзенә туплаған дөйөм кешелек иммәттәрен ендерергә бурыслы. Рәсәйзе алдыңғылар рәтенә сығару өсөн, быны ил етәкселәре аңларға тейеш, яңы идеялар, дәүләттең үсеш стратегия ы, мәғариф, социаль сәйәсәт аша рәсәйзәр аңына еткерергә кәрәк. Бындай фундаменталь мәсьәләне айырым философик, сәйәси, экологик хезмәттәр генә хәл итә алмай. Бының өсөн донъяны яңыса аңлау мотлак. Тәбиғәтте әм социаль донъяны кәс менән үзгәртәргә ынтылыузан арынып, кеше эшмәкәрлегенен яңы идеалдарын, өр-яңы идеология иҫад итеү — донъяны яңыса аңлауға күсеү мотлак. Был қазаныш илдәрзе, тотош китғаларзы бүлгеләгән иҫке қараштарзы алмаштыруға, бер төптән эш итеүгә килтерәсәк. Уның үзәге — мәзәниәттәр өйләше, эгоцентризмдан баш тартқан дөйөм кешелекле идея ы.

Мәғарифтың яңы философия ы шулай ук шәхестен үзенсәлекле үсешенә юл асырға бурыслы. “Инженерға гуманитар белем, мәсәлән, философия нимәгә хәжәт?” тигән орауға яуап бирергә вакыт. Яуап бер: без — иң әлек кеше, унан уңғына инженер, информатик, химик, табип .б. Катмарлы, зур тизлектә үсешәсе цивилизация шарттарында йәшәгән кешенәң төп иммәте — философик өлгәргән-легендә. Боронго әм ақылды үстәреүсе философия кешегә донъяға дөрөҫ қарарға мөмкинлек, дөйөм мәзәни иммәттәр, тормош мәгәнә е тура ында мәглүмәт бирә. Йәмғиәтебеззә мәзәниәт әм рухтың тарқалуы хәзер бер кемгә лә сер түгел. өм өзлөк, оят ызлык, байлык артынан қыуыу, коррупция кеүек яман күренеш-тәрзән башқаса нисек арынырға?! Яуап бер: яңы философия аша. Рәсәй өсөн ул бөгөн қаты ауырыуға дарыу кеүек кәрәк.

Миҫхәт САЗРЫЕВ,
М. Ақмулла исемендәге Башқорт дәүләт
педагогия университеты профессоры.

КАҢЛЫЛАР БАЙРАҒЫ АСТЫНДА

Тарих... Риүәйәттәр... Узған заманды барлау, быуындар төпкөлөнә төшөү — әр кемдең изге бурысы. Сөнки Тарих-ата үтә талапсан, ул укы-тыусы ла, тәрбиәсе лә.

Бөгөн Көнбайыш Башкортостанда “Өфө — амар” тип аталған оло юл бар. Элек уны “Өфө — Биләр юлы” тип йөрөткәндәр. Бына ошо юлдың Бүздәк ауылына боролған урынында 1193 йылда Өфөгә барышлай Биләр ханы Ғабдулла-Силбәр ислам дине таратып йөрөүсә туғандары, кенәздәр Өйзәш-Мөхәммәт әм Көйзәш-Мөхәммәт менән осраша. Ошо төбәктә йәшәгән башкорттарзың мәжүси классик ырыулары әм уғырзарзың күбе е ислам динен кабул иткән була. Мосолманлаштыу тура ында дин әелдәре ханға ла еткерә. Ошо осрашыузан уң, Ғабдулла-Силбәр әсә е яғынан туған булған Кыпсак ханы Башкорт исемле яратқан баба ы хөрмәтенә Урал таузарына тиклемге төбәктә “Башкорт иле” тип атай.

Кем уң ул Башкорт хан? XII быуаттың 50-се йылдарында был шәхес көнбайышта иң көслә кыпсак берләшмә е ханына әүерелә. Хандың 20 меңлек атлы гәскәре була. Урыс кенәзлектәренең сәйәси эшмәкәрлегендә әүзем катнашыусы узаман. Уның ханлығына Урал әм Урал алды башкорттары менән тамырзап башка кәбиләләр әм ырыузар ингән.

XII быуаттың 60-70 се йылдарында урыс кенәзлектәренең кыпсактарзы талау өсөн ойшторған канлы яузары Башкорт Урза ының көсөн тамам какшата. 1184 йылдың июнендә Башкорт, Көбәк хандар урыстарга әсирлеккә әлэгә әм бик зур сығымдар иңәбенә генә иреkkә сыгарыла.

1185 йылда Башкорт хан кыпсактарзың Коншак ханы етәкселегендәге

Каңлылар байрағы.

урыстарга каршы яуында катнаша. Гүмер көзөнә еткәс, иңән калған берләшмә е менән үз исемен йөрөткән Башкорт иленә — ейәне Өйзәш-Мөхәммәт (1156 — 1235) янына килә. Риүәйәт буйынса, 1206 йылды Сәрмәсэн йылғанының урта ағымында, Белалап тауында, ерләнгән. Тыуган йылы билге ез.

Тарихта, Башкорт иле Башкорт хан исемле

кыпсак берләшмә енең эре кәбилә е атама ынан килеп сыккан, тип фараз ителә. Шулай ук кыпсак халкы ойшоуза боронго башкорт ырыузары катнашыуы эм башкорттарзың урыстар менән тәүге бәйләнештәре тура ында йылгызмаларза ла әйтелә.

Бөрө, Сәрмәсэн йылгалары эм кушылдыктары буйында, Каңлы түбә (Бүздәк) юл киңелешенән Өфөгә илтеүсе боронго юлда урынлашкан ауылдарзың мең йыллык тарихы бар. Ошо төбәктә Каңлы (Кайыңлы) олосо ойшоша башлаган вакыт 1188 йылга тура килә. Олос үзәге Белалап ауылына 1186 йылда нигез алына, ләкин үзәк эм уга йәнәшә урынлашкан ауылдар халкы үз-ара ызгышта, баскынсыларга каршы көрәштә юк ителә. Кай ылыр ауылдар кабаттан тергезелә, шулар ара ынан Шәзе, Карасайлыга, ынташ, Сабай (Өйзәш) ауылдары беззек көндәргә килеп еткән. Исеменә — есеме тигәндәй, кенәз Өйзәш-Мөхәммәтте аклап йөрөгән, мәжүсизәр эм тәңреселәр менән алышта әләк булган гәскәр башлыгы Белалып хөрмәтенә олос үзәге аналган ауылга Белалап исеме бирелә.

Ислам динен таратып йөрөүсе кенәз Өйзәш-Мөхәммәт — сыгышы буйына са Биләр кәбилә е башкорто. Ул бәләкәйзән имән ағасын яраткан була. Йәй айзарында сәфәргә сык а, юлда осраган шул ағас төбөндә тукталып ял иткән йәки намазын укыган. Күберәк гүмере олос үзәге Белалапта үтә.

Ислам миссионеры Сәрмәсәнгә эм Бөрөгә койган бөтә йылга буйзарын йөрөп сыга, унда йәшәгән халыкка ислам динен тарата. Бер йылды ул Сәрмәсәнгә койган Өйзәш (Изәш) йылга ынан югары күтәрелә эм 1186 йылда үзе исемәндәге (Сабай) ауылына нигез ала. Ләкин, урындагы мәжүсизәр эм тәңре еззәр өжүменән аклану өсөн, мосолман башкорттар төпләнәү урынын йә Балыктауга, йә Ташлытауга күсерә. Тик 1207 йылдың көз азактарында Балыктау өстөнә аксылар өсөн күзәтеү королма ы куйылып, ауылдың тирә-ягына кәлгәнә хәтерләткән имән казыклары ултыртылгас кына, көтөлмәгән “кунактар”зан котолоу мөмкинлегә тыуа. Шуға ла Сабай (Өйзәш, Субай) ауылына нигез алынуы вакыты тип (Өйзәш исеме менән) 1207 йыл исәпләнә.

Өйзәш-Мөхәммәттең буласак Сабай ауылы урынына тукталыуы осраклы түгел: Балыктау, Ташлытау, Асытау, Шишмәтау өстәрен имән урманы каплаган була. Изәш (Өйзәш) йылга ы буйзары, уның күркәм тәбиғәте үзенә тарт а ла, гүмере күберәк Сәрмәсәндең урта ағымындагы Белалапта — “Иске йорт”та үтә. Күрә ең, дини гөрөф-гәзәт шулай талап иткәндер. Өйзәш-Мөхәммәтте Белалапта ерлөгәндәр.

Өйзәш-Мөхәммәт ейәнә Хатай-Май (1234 — 1319) Каңгылы, Каңгылы-Юрматы, Кан-Каңлы (Кайыңлы), Каңлы, Каршын, Дыуанай ырыузарын берләштереп, бер үз олос (өлкә) ойшторган була. Ырыузар берләшмә е айырым өлөштәргә таркалгансы Белалап өлкә үзәге хезмәтен үтәй. Иске йорт хужа ының ейәнә, гүмеренен уңгы көндәре якынлашкас, бөтөн ырыузарга ла ерзе тигез бүлеп бирә. Ә бер улы Кан-Каңлыга (1270—1360) ата ы Хатай-Майзан Сәрмәсәндең урта өлөшә эм кушылдыктары әлөгә. Каңлы түбә киңелешенән Асылыкүлгә эм Кандракүлгә (Кандар күле) кәзәр дала күп ырыузарзың күсеп йөрөү төйәгенә әйләнә.

Монгол яуынан уң Каңгылы, Кан-Каңлы, Каңлы, Юрматы, Бөрйән, Үсәргән ырыузары үз-ара аралаша. Шуға ла тамгалары бер-бере енә окшаш: ике кабырга, әнәк, казаяк, әүернә, сүкеш. Мәжүсилектән, тәңреселектән калган коштары ла юрматыларзыкы эм үсәргәндәрзекә кеүек — торна.

Каңлылардың ерзәрен, тамгаларын, кошон, агасын Алтын Урза хакимдарынан раслатыусы, олостоң йыйын урынын (Белалап), кесе йыйын төбәктәрен (Шәзе, Карасайылга, ынташ, Өйзәш (Субай, Сабай) билдәләтеүсе кенәз Кан-Каңлин анала. Урза хакимынан ул кәбилә оранын (уран) ғына ала. Кенәз Кан-Каңлинга тамгалар, торна, имән агасы сигеләп эшләнгән йәшел төстәге әләм йөрөтөү хокуғы бирелә.

Кан-Каңлинга тархан дәрәжә е бирелә лә, гүмеренең азагына тиклем ул үзен кенәз тип белә әм басып алыу уғыштарында катнашмай. Кан-Каңлин да Белалапта ерләнгән. Каңлылар тарафынан кенәз Кан-Каңлинга “Баба-Каңлы” исеме беркетеләп кала.

Үсәргәндәрән айырылып, Ирәндек буйзарынан кабат үз кәрзәштәре янына кайткан каңлыларзы кенәз Башкорт (Кан-Каңлы улы) кабул итә. Был нәсел Сәрмәсән башланган ерзә төпләнә лә, азақ нугай мырзалары басымы астында Асылыкүл әм Кандрәкүл буйзарында күсенәп йөрөргә мәжбүр була.

Тарихи Башкортостан ерзәрендә йәшәгән ырыуларзы берләштерәүгә кенәз Башкорт күп көс ала. Уның Табын, Мең ырыулары ара ындагы ызғышта аралашсы ролен үтәүен бабамдар тарафынан өйләп калдырылган миҫал да раслай. Көнбайышка күсеп килгән аз анлы Кыргыз (Казак), Каршынь, Йылан ырыулары каңлылар әләме астында берләшә башлай. Ләкин Урта Азия әмире Ак ак Тимер яуы көньяк әм көнбайыш башкорттарының бер халык булып берләшеүен күп йылдарга тоткарлай. Каңлы олосо Нугай, Казан, Уса даругаларына бүлгеләнәп бөгә. Кенәз Башкорт та үзенең уңгы тәйәгән Белалапта таба.

Ак ак Тимер яуынан уң башкорт тарихы өзөләп калгандай була, әммә Каң-Каңлы шәжәрә ендә быуындар тезмә е дауам итә. Кенәз Башкорттон улы Осток, уның улы Отон, уның улы Мәмәт, уның улы Изәш батырға (1506 – 1588 йылдар) киләп туктала.

Урыс дәүләтенә кушылыу алдынан Каңлы олосо вак ырыуларға, нәселдәргә бүленгән була. Ырыулар башында байзар, муллалар, бейзәр, батырлар, кенәздәр тора. Улар бер-бере ен үз ерзәренең айырым хужа ы тип таный. Көнбайыштан Казан ханлығы, көньяктан Нугай урза ы был таркау нәселдәрзә берәм-берәм бөлгөнлөккә төшөрә. Тәү тапкыр был кармакка каңлылардың көньякта йәшәгән ырыуы каба. Икенсе кармак Каңлы волосының төньягында йәшәүсе ырыуларға янай. Беренсе сиратта, Кама аша Агизелдән күтәрелгән тоз, тире эшкәртеү магнаттары Строгановтардың саузагәрзәре Бөрә йылга ы тамагына ук киләп етә. Күрәен, башкорттардың бында әлекгән үк каласыгы булган. Каңлы волосының әре ер биләүсе феодалы кенәз Мәмәт Отоновтың бер улына Маскәү исеме кушыуы ла ораклы түгел, сөнки кенәз урыстар менән аралашып, икмәкте тозга алмаштыра торган була. Икенсе сиратта, Себер хандарының башкортто талау максаты менән Уса юлына ук киләп сыгыуы ла тарихта билдәле. Каңлы олосоноң был өлшөнә караган юлда хәзер Бөрә, Благовещен, Борай, Мишкә райондары ауылдары урынлашкан.

Бүлгеләнгән волость халкын берләштерәү өсөн оран алыусы кенәз Мәмәттең өлкән улы Изәш батыр анала. Ул каба ы кенәз Башкорт күтәргән байракты кабат тергезә. Иреккә кешеләрзән торган мең ыбайлы гәскәре менән Изәш батыр ата-бабаларынан калган ерзәрзә әйләнәп сыга. Каңлы олосо был вакытта Нугай, Казан, Уса юлдарында калыу сәбәплә,

ырыузарзы берләштерәү ауырлаша. Дыуанайзарзың бер төркөмө хәзерге Благовещен калаы урынлашкан ерзәрен калдырып, Сәрмәсәндең урта ағымына күсенә.

1552 йылдың октябрәндә Казан ханлығы Мәскәү батшалыгы тарафынан емерелә. Урыс гәскәрзәре көнбайышта йәшәгән башкорт ырыузары ерзәрен басып алыу менән янамай, шуға күрә башкорттар йәш батша Иванның тәкдимен ихлас кабул итә. Улар, асабалык хокугын аклау теләге менән, Мәскәү дәүләтенә кушыла.

Төньяк-көнбайыш әм көнбайышта йәшәгән башкорт ырыузарының беренселәрзән булып Мәскәү дәүләтенә кушылыуы тура ындагы хәбәр Агизелден уң ягындагы каңлыларға ла килеп етә. Изәш батыр тәүзә волоска караган ырыу ак акалдарын Белалапка кәңәшкә йыя. Нугай юлында калған Көнъяк Каңлы ак акалдары ғына был йыйында катнаша алмай.

Королтайзың кәңәшен тотоп, Изәш батыр шул ук йылдың ноябрәндә бер төркөм ышаныслы атлы гәскәре менән Казанға юлга сыға. Ләкин, нугайзарға әм ханға тоғро калған баш күтәрәүселәргә тап булып, канлы бәрелештә бер нисә кеше ен югалткас, каңлылар кире борола.

1553 йылдың кышында саңғыла, йәйен атта ошо ук сәйәхәт кабатланып, тағы ла уңыш ыз тамамлана, сөнки баш күтәрәүселәр Казанды аман камауза тоткан була. Башкорт илселәренең изге ниәте был юлы ла тормошка аша алмай.

Изәш батыр Сәрмәсәндең урта ағымында әм уның кушылдыктарында урынлашкан халыктарға оран ала. Кармасан йылга ының уң ягынан боронго Өфө – Бүләр юлын ыбайлы сик аксылары нугайзарзан аклай. Көнбайыштан аз анлы Кыргыз ырыуы атлылары ла ярзамға килә. Хәзерге Шишмә районы Акзыярат тирә ендә урынлашкан Нугай ставкаы мырзалары, үззәренә буй онорға теләмәгән кан-каңлыларға каты абак бирергә ниәтләп, гәскәр менән ерзәренә басып инә. Изәш батыр волоска караган барлык ырыузарзы каңлылар байрагы астында баскынсыларға каршы күтәрә. Белалапка каты уғыш булып, каңлылар нугайзарзы үз ерзәренән кыуып сыгара. Шул көндән Кармасан йылга ының уң ягы әм боронго Өфө – Бүләр юлы нугайзар өсөн ябыла. Олоҫ үзәге Белалап ауылы тамам емерелә әм кабат тергезелмәй. Уның тарихи исеме быуындар хәтерендә озак аклан ала, азақ тамам онотола. Тик боронго зыярат әм тау исеме Белалап кына риүәйәттәрзән беззең көндәргә тиклем килеп еткән.

1553 йылдың сентябрәндә Изәш батыр үзенең ыбайлы мең сик аксыы башында Сәрмәсәндән йырак түгел Каңлы түбә далаындагы боронго юлдар киҫелешендә башкорттар менән өйләшеү өсөн ебәрелгән Иван батша илсе е Семен Ярцевтың гәскәре менән осраша. Ике яктан килешәү акты төзөлә, Каңлы волосы сиктәре билдәләнә: Кармасан йылга ының ул як яры буйлап әске ағымынан тамагына; Бәләкәй әм Оло Нөгөш йылгаларының тоттош ағымы буйлап Өсән йылгаы башына; уның ике яры буйлап Илан волосына, унан ары аз йылгаы тамагына, Базы йылгаы башынан йәлдәктәргә; Агизелдән сыгып, Бөрө йылгаынан Борай урмандарына, Кармасандың өскө ағымынан Асылыкүлгә тиклем.

Был килешәү – каңлыларзың Урыс дәүләтенә ирекле кушылыуы, башкорт ырыу-кәбиләләренең Казанға йәки Мәскәүгә барып тормай ғына ата-бабаларынан калған ерзәрзә раслатуы хакында тәүге документ.

Ләкин улар урыс гәскәрзәре менән бер хокукта Ватанды ақларға, йәнлек тире е йәки бал менән я ақ түләргә тейеш була.

Изэш батыр волосты ақлау өсөн байракты кусты ы Мәскәү Мәмәтовка тапшыра эм йөз башы булып Ливон уғышына алына.

Ливон уғышында ике йыл йөрөп кайтқан Изэш батыр Мең ырыуы менән берләшеп, нуғайзарзы үз ерзәренән кыуып сығарыуза катнаша. Ләкин, көньяк Етерыу берләшмә е азатлык яулауға карамастан, бәскынсылар яңынан килеп, был ерзәргә дөгүә итә башлай. 1557 йылда Мәскәүгә бөтә башкорттар исемән барып, Урыс дәүләтенә үз иректәре менән кушылыу тура ында килешеу төзөгәс кенә, был төбәктә тыныслык урынлаша. Казан юлы башкорттарының Мәскәүгә үз ирке менән тәүгеләрзән булып кушылыуы арка ында был төбәктә 1552-1553 йылдарзан ук тыныслык урынлаша. Ә Урал арьяғы башкорттары Себер ханлығынан XVII быуат башында ғына азат ителә.

Риүәйәт буйынса, Изэш, Мәскәү, Көйөз батырзар үз тыуган илен ақлап әләк була. Улар – Башкорт хан эм артай бей варистары. Архивта ақланган “уңғы артай” исемле кульязмала әйтелеуенсә, Ялык бейзең улдары Кармасан менән Сәрмәсэн бәскынсыларға каршы көрәштә әләк була. Унда карт артайзың калған ырыуазаштары менән Алтын Урзаның Туктамыш гәскәре яғында түгел, ә, Ватанын ақлап, Ақ ақ Тимергә каршы үз аллы уңғы кеше е калғансы эм яуза әләк булған кан кәрзәштәре өсөн дошмандан үс алып йөрөүе тура ында бәйән ителә.

Кенәз Саклан Сурашев (Изэш батыр ейәне) осоронда Каңлы волосы тамам таркала. Кенәздең Боик, Көйөк, Күсәрбай, Тукбай, Исәнбай, Ақтау, Сынны, Санны исемле улдары була. Ошо бер туған башкорт асабаларының күбе енең түбә башлыклары булыуы тура ында тарихтан билдәле. Уларзың бере е – Боик (1633 – 1735) ырыузарзы берләштерегә күп көс ала эм 1672 йылда олоҫ ерзәрен кабат раслатыуза катнаша. Ләкин көньяк каңлылар Мең эм Табын ырыузары йогонто онда кала. Тик 1688 йылдың 19 ноябрәндә каңлыларзың юлбашсы ы Мерәс Сараев кына олоҫто тамам берләштерә.

Батша Рәсәйенең башкорттарға каршы басып алыу сәйәсәте башланғас, бер-бер артлы ихтилалдар кабына. Уларзы бастырыу өсөн батша хөкүмәте башкорттарға каршы хатта калмыктарзы ла файзалана. Салауат яуында катнашқан арзаклы Каңлы волосы старшина ы Минәй Солтоковтан (1726–1774) уң каңлылар тамам көс өзләнә, ерзәре тартып алына, күскенсе халыктарға таратып бирелә. Айырыуса нәфсе е сигенән ашқан, сукынған татар мырза ы Котломөхәмәт Тәвкилев (Алексей Иванович Тевкелев) – башкорттарзың ғына түгел, уға бәйле булып хокук ыз калған татар крәстиәндәренең дә яуыз дошманы. Ул Каңлы олоҫо ерзәрен Изэш йылғанының урта ағымынан Сәрмәсәнгә тиклем, килешеу буйынса, 60 йылға куртымға ала. Азак, ерзәрен ақлап ихтилалда катнашқан башкорт асабаларын куркытып йәки алдап, Сәрмәсэн буйындағы биләмәләрен кинәйтә. Был яуыз мырза тура ында “Тәфтиләү” йырында асык әйтелгән.

Боик кенәздең “Субай” кушаматы каңлыларзың боронго башкорт ауылына XVII быуат башында Сабай исеме менән беркетелеп кала. Күсәрбайзан шул исемле ауыл ойоша, ләкин артабан унда күсеп килгән мишәрзәр өстөнлөк итә башлай. Сыннының улдарының бере е Ишембәт була, уның

ейәне Бүздәк. Тарихта Каңлы түбә исемен олоҫ старшина ы Бүздәк Ишем-бәтов алмаштыра. Бөгөн Иҫке Бүздәк әм район үзәге урынлашкан Бүздәк ауылдары бар. Түбә ак акалы Тукбай буласак Күзәй ауылына нигез ала, ләкин, уның малайзары булмау арка ында, ауыл Йылан ырыуынан күсеп килгән асаба башкорт Күзәй Козаймәтов исемен йөрөтә башлай. Актау Сақлановтан Иҫке Актау әм Яңы Актау ауылдары барлыкка килә. Каңлы ак акалы Күнкилде улы Үрмәкәйән ошо исемлә ауыл әм түбә ойша .б.

Каңлыларзың бөйөк тарихи шәхестәре: Ислам динен таратыусы кенәз Өйзәш-Мөхәммәт, кенәздәр Кан-Каңлин, Башкорт, Изәш, Мәскәү әм Көйәз батырзар, кенәздәр Боик әм Актау Сақлановтар, Минәй Солтоков .б. анала. Минәй волость старшина ы вазифа ын егерме йыл башкара. Салауат Юлаевтың көрәштәше буларак, Минәй 1773-1774 йылдарзағы яуза ата-бабалары калдырган байракты яңынан күтәрә, ерзәрен кайтарыу, милли азатлык өсөн көрәшә.

Минәй батыр нәсәлдәре: 1812–1814 йылдарзағы Ватан уғышында батырлықтар күр әтеп, ордендар әм мизалдар алып кайткан (1839 йылда уғыш ветерандарының иҫәбен алганда хәрби дәрәжәләре үзгәр ә лә, яузағы дәрәжәләре аклана) Бүздәк районы Сабай ауылынан йөз башы Бәхтегәрәй Инсеголов, башкорт казактары Алтынбай Көсәпов, Кәлимулла Сьуашбаев, Ихсан Урманшин, Котлоюл Этколов, өйөндөк Кояшов, Муллағол Зыяшев, Әбделмәжит Миңлейәров; Шығай ауылынан Нужан Шығаев, Әбделмәжит Котломбәтов, Бурансы Амангилдин, Хужахмәт Гәлекәев; Усман ауылынан Ноғман Килдеголов, Үлмәскол Ниязголов, Мырзағол Таймаšov, Ишкьуат унарсин; Каңлы-Төркәй ауылынан Мөхәммәтгәле Буранголов; Кәпәй ауылынан Боҫкон Ишколов; Иҫке Бүздәк ауылынан Хисмәтулла Кинйәкәев; Арыҫландан Әбделгәлләм Гәзелшин; әлекке Кандра районы (хәзер Туймазы – **Ф.Ш.**) Йәрмөхәмәт ауылынан Иманғол Өйлөков; хәзерге Сақмағош районының Рапат ауылынан Фәйзулла Вәлитовтың исеждәре мәңгелеккә Башкортостан халықтары тарихында каласак.

XX быуаттың 20-се йылдары азағында Башкорт автономиялы республика ына нигез алыуза катнашыусылар: Каңлы олоҫо түбә асаба ы Көйөктән башланған нәсел Бабич-Мөхтәр-Ишбулды-Ғилуан-Мөхәммәтзакир-шагир Шәйехзада Бабич (Дүртөйлә районы Әсән ауылы); ошо ук олоҫтоң түбә асаба ы Актаузан сыққан нәсел Сабанай-Уран-Тамир-Йы анша-Халик-Дәүләтша-педагог, дәүләт әм сәйәсәт әшмәкәре Муллайән Халиков (Бүздәк районы Иҫке Актау ауылы) тарихыбызза юйылмаҫ әз калдырзы. Улар волостың түбә тамгаларын, агасын, қошон сағылдырган байракты кабат күтәрәп, республика флагына йәшел әм зәңгәр төстәр өстәүзә гүмерзәрен аямай, халык бәхете өсөн көрәште әм еңеп сықты. Был – башкорт миллиәтенең күмәк казанышы. Шулай итеп, был арыҫландай егеттәр игез быуатка яқын әлек монгол яуы туззырган милли дәүләтен яңынан тергезә алды. Бөгөн күп ырыузарзың байрағын берләштәреүсә Башкорт флагы килә е быуындарға ла маяк булып Республика йортонда балкый.

Фәнил ШӘРИПОВ.

УЖЫЛМАҒАН ХАТ

5

Егерменсе быуаттың утызынсы йылдарының икенсе ярты ы унышлы килде. Утыз етенсе йылда ашлык бик нык унды. Ауылдарыбызза муллык барлыкка килде. Был Советтар Союзының яңы Конституция ы кабул ителеү менән тап килде. Пропагандистар бар тауышына, социализмдың тулы ынса еңеүе, муллык килеүе – бары ы ла социалистик хужалык итеү система ының өстөнлөгө, ил иктисадының ныклығы тура ында өйләй, тип шапырынды.

Был ысынлап та шулай булдымы – безгә, балаларға, аңлайыш ыз әм кәрәкмәй зә ине. Беззе тик бала-саға уйыны, күнел асыу ғына кызык ындырғандыр. Уны ы инде теләгәнсә булды. Йәмғиәт мул тормошта йәшәй икән, балалар за уның рәхәтен үзенсә татый...

Оло юлдан әм мәғрифәттән ситтә торған ай белемле ауыл халкы, бәлки, пропагандистарзың был әкиәтенә ышанғандыр за, колхоздар – ауыл хужалығын алып барыузың иң унышлы юлы, тип тә уйлағандыр. Сөнки тап ошо осорзарза күмәк хужалыктарзың тамам ойшоуы күзәтелде, хатта теш-тырнағы менән каршы торғандар за колхоз ағза ы булып китте. “Актив” исеме йөрөткән беззең ауыл колхозы, ысынлап та, хәлле булғандыр. Дөрөс, ул вақытта техника тигән нәмә булма а ла, крәстиән хужалыктарынан йыйылған мал-тыуар әм йылкы малы күп ине.

Колхоз бик күп йылкы өйөрөнә хужа булды, сөнки уға тиклем әр йортта тиерлек дүрт-биш екке ат асрай торғайнылар. Ғәжәпләнерлек бер ни зә юк, йылкы малы ул сактарза крәстиән хужалығында төп тартыу көсә аналды. Шуларзы колхоз ихата ына килтерзеләр зә инде.

Беззең ауылда колхоз биш бригаданан тороп, йылкы малы ла биш өйөргә бүлеп йөрөтөлә ине. Колхоздың ул тиклем йылкы ы булғаны кабат күзәтелмәне.

Беззең ише малай-шалайға ат тоттор алар, үзе бер кыуаныс. Мәсәлән, өлкәндәрзең кушыуы буйынса без йылкы малын ыу эсерергә алып барыр булдык. Әлбиттә, ыбай. Ул сактарза ошонан да олорак кыуаныс, моғайын, булмағандыр за. Шулай ук ат менән уракта, ашлык уғыуза катнашыу за – күнелдәргә шатлык. Беззең бала әм үсмер сактар коммунизм төзөүгә инаныу, бер-беренә ихлас ярзам итешеү, кешеләргә, айырыуса ата-әсәләргә, ихтирам менән карау рухында үттә. Әлбиттә, беззе бәләкәйзән ихатала эшләргә, колхозға хәлдән килгәнсә ярзамлашырға өйрәттеләр.

6

“Ажылды кәм етеп булмаганға, унан үс алалар, төрлөсә жыйыр ыталар”.

П. Бомарше.

Тирә-як мөхит, уның мөгжизәле мәлдәре кешеләргә бала сактан ук ниндәйзер юйылмас йогонто я ай. Кешелә әхлаки башлангыстарзың, уның тормошка, тирә-як мөхиткә, йәмғиәткә караштары, киләсәккә пландары формалашыуза ижтимаги процестар менән бергә тәбиғәт менән йәмғиәт тә катнаша. Туған ягым тәбиғәте Ер шары яралгандагылай саф килеш акланған ти әм, бер зә артык булмаш. Ул хатта фәнни-техник прогресс сәскә атканда ла әллә ни үзгәреш ки-сермәне. Тирә-йүнгә асык төтөн тараткан завод-фабрикалар за, күмер шахталары ла, ер астынан нефть сыгарған вышкалар за юк бында. Ер зә, ауа ла кристалл кеүек саф.

Йәйге кояшлы көндәрзәң бере ендә атайым район үзәге Борай ауылына барырга йыйынды. Хужалык кәрәк-ярағы әм безгә, балаларына, кейем- алым артынан. Тәбиғи, уның менән арбага мин дә менеп ултырзым. Район үзәге йырак булма ла – ни бары утыз сакрым – унда ат менән бара-бара күзен тоноп бөтә. Юлга сыккас, атайым тәүзә йырлап күнел асты, арығас, хәбәре менән миңә күнелле күрәргә тырышты.

– Был юлы иңә Граждандар уғышында нисек үлемдән котолғанымды өйләйем әле, – тип башланы ул үзен.

Уның өйләүенсә, ауылды ақтар басып алғас, атайымды үз сафтарына көслөк менән мобилизациялайзар. Ауыл егеттәре, шул исәптән атайым да, уғыш өнөрәнә өйрәнмәгән, шуға күрә уларзы төрлө эштәрзә файзаланғандар. Ә фронтта ундай вак-төйәк, күрә ең, етерлек. Еңел яраланғандан уң атайымды Урал таузары яғында уғышыусы частарза бронепоезд кочегары итеп калдырғандар.

Азырак ситкәрәк китәйек. Атайым өйләгәндәрзә беззәң көндәрзә ауылдың иң өлкән кеше е Шакирийән Нурғәлиев та дөрөсләнә. 90-сы йылдар азағында без ике туған ағайым Сәлих менән Нурғәлиевтарға бабайзың хәлен белергә кергәйнек. Нык олоғайған булыуына қарамастан, Шакирийән ағай атайымдың қай ы бер хәтирәләрен исләй. Атай тура ында үз сыккас, Нурғәлиев уның Граждандар уғышында кочегар булып йөрөгәнлеген исенә төшөрзә. Был факт дөрөсләнә әм ул шик тыузырмай.

Атайымдың хәтирәләрен дауам итәйек. Кочегарзар икәү: бере е – яранан яфа сиккән, шуға күрә лә ауырыу әзербайжан Сәләхдин. Дингә мөкиббән ышанған был кавказлы доға укыған вақыттарза бер бетеуен күз алдында тотор булған әм бер сак атайыма ла күр әткән. Кеңәгә ыйышлы, урыстарзың икона ына окшаған был бетеүзә кеше үрәте төшөрөлгән. Әзербайжан атайыма, был Мөхәммәт гәләй – иссәләмдән үзе, Ислам диненә нигез алыусы, тип аңлатқан. Был үззәренән уң, Сәләхдин бик укынған, доғаларзы қысқырып қабатлаған. Уның қай ы бер үззәре атайыма таныш булған.

Атайым тынып қалды. Моғайын, уйланғандыр. Бер қилке тын барзык. Пинжәгенәң эске кеңә енән қатырғаға окшаған бәләкәй үрәт қилтереп сығарып, атайым уны миңә күр әтте. Мин ул қатырға қисәгендә башына салма ураған мыйықлы ирзе күрзәм. Был Мөхәммәт гәләй иссәләмдән үрәте булып сықты.

Атайым әңгәмә ең артабан дауам итте. Сәләхдиндән бына нимәләрзә ишеткән ул. Мөхәммәт – бөтә мосолмандарзың да Алла ы. “Лә иллә ү иллә алла Мөхәммәд рәсүл улла” тигәндә барлық мосолмандар за уның исемен атай. Ишеткән-күргәндөрәнә атайым бик нык аптырай. Ул тын қала. Сәләхдин укыған доға уға таныш, тик атайым уларзың нимә аңлатқанын ғына төшөнмәй. Гәрәпсәнән тәржемә иткәндә был үззәр “Алла ы Тәғәләнән башқа бер Алла ла юк, Мөхәммәт

– уның илсе е” тигәнде аңлата. Быны бер касан да онотма, Кәрәметдин, ти Сәләхдин.

Кышын Себергә сигенгәс, әзербайжан бик нык алкын тейсәрә әм аяктан яза. Уны дауаларлык дарыу за, башка шарттар за булмай. Үлеме якынлашыуын изенеп, Сәләхдин атайымды янына сақырып ала ла ошо бетеуен бирә. Иң киммәтлө әйберен тапшырғанда ул былай ти:

– Был бетеүзе нык акла. Артабан балаларыңа тапшырыр ын. Пәйгәмбәр үрәтен аklarмын, тип ант ит.

– Балалары тыуғансы йәшәр был, тип уйлай ыңмы ни? – тип асырғанып яуаплай атайым.

– Мөхәмәт пәйгәмбәр үрәте ине йәшәтер. Күз кара ылай акла уны, телә ә кемгә күр әтмә. Был әйберен изгелеге сер. Белә еңме, был үрәте минә атайым биргәйне. Үзең белә ең, минең атым юк урамда, кайғым юк буранда. Кә әр уккан был уғыш! Бына кайза әжәл килеп боғаззан ала. Кә әр ук ын был уғышты. Кайзарға килтереп ташланы. Уны башлаусыларға Алла ы яза ын бирер әле. Улар игелек күрмәс. Ант ит!

Атайым Сәләхдиндең теләген үтәй.

– Ант итәм, Алла и-биллә и, Мөхәмәт пәйгәмбәрзең үрәтен аklarмын. Ул бынан ары минең бетеуем буласак. Алла ы Тәғәлә насип әйлә ә, бетеүзе улыма тапшырасакмын. Амин!

– Якшы. Мин кәнәғәтмен, – ти әзербайжан әкрен генә, күззәрен йома.

Был уның уңғы үззәре була.

Фронтта ул сақта тыныс мәл. Командир Сәләхдинде якындағы урман ситенә ерләргә бойора. Был бойорокто актарзың хәрби берәмектәрзе хезмәтләндерәүсе подразделение ы менән командалык итеүсе унтер-офицер Иван Слепцов аткарырға тейеш була. Унтер үзе менән ике кеше, шул исәптән атайымды ла алып, әзербайжанды уңғы юлга озата.

Слепцов – аяу ызлыгы әм каты бәгерле булуы менән танылған кеше. Бер ни менән дә исәпләшмәй, бойороғона каршы килеүселәрзән каты үс ала, йыш кына йозроктарын да эшкә куша. уғышсылар унан нык курка. Унтерзың кемлеген, кемдәргә хезмәт итеуен бер кем дә белмәй.

Кочегарзы ерләгәс, Слепцов часына кайтмай, бер ни зә аңлатмай ғына төркөмдә урман буйлап алып китә. Ауыр рюкзакты унтерзың бер иптәше күтәрәп бара. Калын урман әсенәрәк кереп, төркөм арығас кына, унтер ял итергә бойора. Иптәшенә низер әйткәс, теге е рюкзактан азык-түлек, фляга сығара.

– Мәрхүмде искә алайык, – ти Слепцов. Кружка ына йөз грамм сама ы аракы койоп эсә. Башкаларға ла шул сама аракы бирелгәс, алдаттар аптырашта кала. Унтерзан телә ә ниндәй этлек көтөргә мөмкин, тик быны түгел.

Атайым и ә бындай ихтирамдан бөтөнләй каушап төшә. Кан ыз-иман ыз, әммә кешелеклеген юғалтмаган, тип уйлай ул. Унтер, ә үзенең кул астындагыларзы аракы менән ыйлай. Бына иңә кәрәк бул а!

Тамак ялгап алғас, Слепцов үзгә керешә.

– Колчак уғышты отторзо, – ти ул, – быны әр кем күрә. Был мөгәнә ез Граждандар уғышында енеү халык яғында. Без бик күп бөләләр килтерзек. Артабан уғышыузан мөгәнә юк. Бынан ары без уғышсы түгел. Етте! Мин кызылдар яғына сығам. Атып үлтер әләр зә, каршылығым юк. Был хатта гәзел булыр.

Унтер тынып кала. Бер аз йөрөнә лә, атайыма карап:

– Ә ин, Фәлләметдинов, йәл ең. Бигерәк төңөлгән, көс өз өң. ин минең күрше ауылдан бит. Мин Кизгәнбаштыкы. Күрәп торам, ин уғышсы түгел. иңә был юлы бәхет йылмайзы, тип исәплә. Ә кем минең менән бара – шул минең дүс.

Артабан юл урман буйлап тәнъякка китә. Унда, Слепцов фекеренсә, кызылдар гәскәре, ис юғында кызыл партизандар булырға тейеш. Ул сақта кыш булып, ка-

ты Себер уыыктары тора, ә ашау-әсеу яғы бик нақыс. Тирә-як тотош урман, хатта төн кунып сыгырга ла урын табырмын тимә. Улар урман буйлап әс көн бара. Слепцов урманда йөрөй бел ә лә, кайза баралар, кай ы ерзә торалар – бер ни зә әйтә алмай. Әлекке унтер бер нәмәнән генә курка әм был турала иптәштәрәнә лә әйтә : актар ғына осрама ын. Уларзан ярлыкау көтмә.

Бишенсе көн алыыр сиккә етеп арыған, аслык әм алкын елегенәсә үткән төркөм урмандағы бер ташландык өйгә килеп юлыға. Бер аз ял итеп, йылынғандан уң үлек кеүек йокоға талалар. Бына ошонда тап итә лә инде касактарзы кызыл партизандар. Әммә тегеләрзән бер нигә лә яраклыгы юк. Кул-аяктары туңған, бере е лә атлап йөрөй алырлык хәлдә түгел.

Кызыл партизандар кешелекле булып сыға. Кәйефтәре күтәрәнке, актар табан ялтырата бит. Улар кулына үззәре килеп ингән актар калдығына беренсе тапкыр юлыкмай. Слепцов төркөмәнән орау алғандан уң бары ын да дауаханаға озаталар. Ошонан уң әлекке ак алдаттарзың юлы айырыла, артабан иптәштәре ни язмышка юлыккандыр – атайыма билдә ез. Үзенәң дә хәле мөшкөл, башкалар кайғы ымы? Больницала ярты йылдан күберәк аунап, аяк әм кул бармактарынан язгып сыға ул. Хатта ул аяғы үксә енең бер өлөшөн дә аямай хирург бысағы. Өстәуенә, ике үпкә е лә шешкән. Атайымды, бәхетенә, бик якшы дауалайзар. Бөгөнгө күзлектән карағанда ышанырлык түгел кеүек, әммә шулай.

Дауахананан атайым Мөхәммәт пәйгәмбәрзән үрәте әм хәрби мундир әләмәләре менән генә сыға. Документ та, акса ла юк. Ул үзенәң Омск губернаында икәнлеген, Колчактың тар-мар ителеуен ишетә. Артабан ни эшләрзә? Үзен дауалаған табиптың кәнәше менән, атайым Себер помещигына батраклыкка ялланып, әс йыл эшләй. Мал-тыуар көтә, басыу эштәрәнә катнаша. Гөмүмән, бармак ыз башкара ала торған эштәрзән бары ына ла тотона.

Ә вакыт үтә тора. Сәләмәтлге ныгынып, өстөнә кейем- алым табып, азырак акса ла туплағас, атайым тыуған яктарына йыйына башлай. Помещик и ә уны ниәтенән кире үрергә, үзендә калырга өгөтләй. Катын алып бирергә вәгәзә итә. Тик атайым нык тора. Тыуған яғын, төштәрәнә инеп йонсоткан ауылын, туғандарын күргә е килә. 1925 йылда Иске Карағошка кайтып төшә.

Бына шундай атайымдың тағы ла бер шак катырғыс хикәйә е. Мин уны бүлдәрмәй генә тыңланым. Ул өйләгәндәргә әүрәп китеп, кешеләрзән рәхим езлеге, бер-бере ен үлтерәүе тура ында уйға баттым. Әлек атайым бер зә ундай хәтирәләргә бирелмәй ине бит. Шундай ығымта яаным: тимәк, атайым был гибрәтле хикәйә ен мин кешеләрзә якшы аңла ын, тормош ауырлыктарын бел ен тип өйләгән.

Граждандар уғышы хәтирәләрен атайым миңә менән артабан да уртаклашты, тик быны ы хәтерзә онтолмаслык булып уйылып калған.

Бер ни тиклем өндәшмәй барзык.

– Бына шулай ул, улым, – тине атайым. – уғыш мине үлтерзә, ти әң дә ярайзыр. Ошо көндәргә тиклем йәшәп тә булмас, тип уйлай торғайным. Гүмерем бөтмәгән икән. Ишеткәндәрәнә онотма, улым. Тормошонда бик тә ауыр мәл була кала, искә ал. Атайың да тамуктың үзенән исән кайтты бит. Кайтыуын кайттым да, тик тормошта күкрәк уғып мактанырлык эш кыра алманым. Алмайым да, сөнки гәрипмен. Ә ин үзлегеңдә ташлама, ныкыш бул, максатыңа өлгәшергә өйрән. Якшы кеше бул. Укы, кешеләргә игелек итергә тырыш. Мин үзем дә йәшерәк сакта шулай уйлай, эшләрзә ынтыла инем дә, хыялдарым тормошка ашманы. Мин инә ышанам, улым. Мин әйткәндәрзә аткара алыр ын кеүек. әләтең күренеп тора. Граждандар уғышы тура ында истәлек булып Мөхәммәт пәйгәмбәрзән үрәте калды, уны гүмерем буйы акланым. ин тыуғас, мин фронтташ дусым истәлегенә “Сәләхетдин” тип исем куштым. Быны хәтерәнә төйнәп куй.

Атайымдың хикәйәе мине нык тулкынландырзы. Ул минуттарза ни килсәргәнмендер, әйтә алмайым, әммә мин бик нык үзгәрзем. Эске донъям яны килсәрсөптәр менән байыны, күп нәмәнә аңлап, ололарса эш итә, ниндәйзер уйзарға сумып, пландар қороп йөрөй башланым. Атайымдың тормош юлын аңлайышыз, максат ыз тип қабул иттем, үземден якты киләсәгем өсөн тырышасағымды, юлда осраған бар ауырлықтарзы ла еңсәгемде аңланым. Эстән генә үземә шундай үз бирзем: бер қасан да атайым кеуек көс өз әм максат ыз булмаясакмын, үз гүмеремдә беззәң нәселдә бер кем дә өлгәшә алмаған хыялдарға етермен, гаиләбез, атайым әм үзем тура ында якты эззәр қалдырырмын. Йәш сақтарза кемдәр генә ошондайырақ пландар қормай икән.

Алғарак китеп, дөрөсөн әйтергә қәрәк: бала сақта ғына бирелгән был ант мине гүмерем буйына озата барзы, қаршылықтарзы енеп сығырға көс өстәнә, йәнде йылытты, қөрәшергә, намыслы, әзәплә булырға өндәнә. Уйлана торғас, мин шундай ығымтаға қилдем: кешелекле булып уңыштарға өлгәшеу, ауыр бул а ла, мөмкин. Кәбәхәттәр, ике йөзлә бәндәләр намыслы кешегә қарағанда уңышқа тизерәк өлгәш ә лә.

Атайымда ихтыяр көсә самалы булған. уғыш уны тамам бөккән, гәрип я аған, тере мәйеткә әйләндергән. Тап шул арқала ул меқкен булып йәшәнә. Үзенәң хәлә шәптән түгеллеген аңлай ине атайым. Шулай за ул бер кемдән дә ярзам ораманы, уға хатта иң яқындары ла ярзам итергә ашықманы.

Фәқир, үтә лә ярлы көн итте атайым. Шул ук вақытта ауылда иң ақыллы кешеләрзәң бере е булды. Ләкин үзен, үзенәң әләттәрән күр әтә белмәнә. Ақыл булыу менәнме ни, унан файзалана белмәгәс? Атайым йәшәй белмәнә, үзенәң ақылынан файза күрмәнә. Ә бит ул урыс телен дә яқшы белә ине. Биш йыл буйы уғышта йөрөу, Себер помещигында эшләу дәуерендә үзләштергән ул урыс телен. Минәңсә, ауылыбызза уның кеуек урыс телен яқшы белгән башқа кеше булмағандыр за.

Фәқирлегә арқа ында, бер кемгә лә зыяны теймәүгә қарамастан, атайыма ниндәй генә қушамат такманылар. Әммә ул бер кемгә лә үпкә белдермәнә, асыу тотманы. Ауылда атайымдың көс өзләгөнән файзаланып, мине қыйыр ытырға тырышыусылар за табылды. Ундайзар башлыса эшлек ез, көнсәл, әммә үзенәң мәртәбә ен сама ыз арттырып ебәргәндәр ара ынан булды. Вақыты еткәс, мин уларзың бары ынан да узырып ебәрзем. Урыстар әйтмешләй, уларзан йырағырақ төкөрзәм.

Көс өз, еңгәсәй кеуек ярзам ыззарзы қыйыр ытырға яратқандарзы, әйзә, Аллаы Тәгәлә үзә ярлықа ын. Ундайзар үззәрә йәлләүгә мохтаж, бәхет ез. Уларзы тирес қорто менән дә сағыштырыу мөмкин түгел. Тирес қорто файза қилтерә бит.

7

*“Фекер билдә генә,
үз фекер билдә е булған кеуек”.*

Ф. Ницше.

Кеше гүмерә, шул исәптән минеке лә, бер нисә мизгелдән тора. Шартлы рәуештә генә алынған әре мизгелдәр: йәшлек, гүмер урта ы, олоғайыу – кеше гүмерә шундай бүлемдәрзән гибәрәт. Нисек кенә қаршылықлы тойолма ын, әр кем өсөн уртақ булған был тормош мизгелдәрән әр кем үзенсә қабул итә. “Йәшлек шуны ы менән қиммәт, – тигән күренекле урыс языусы ы Федор Достоевский, – уның киләсәгә бар”. Дөрөс фекер. Шундай ук йыйнақ әм образлы итеп без гүмер урта ы хақында ла әйтә алабыз. Был осорза кеше кем булырға хыялланған, шул қимәлгә етә: ақыллы, эшлекле, кешеләргә хас тегә йәки был эштәр атқарырға әләтлә. Бер үз менән әйткәндә, үзә булып қалыу өсөн унда бәтә сифаттар,

шул иҗәптән киреләре лә етерлек. Тап ошо осорза ул кулынан эш килерлек, башкалар менән эзәп аклап өйләшерлек бөйөк шәхес йәки тиран, эзәм актыгы йәки кеше сүрәтендәге “селәүсен” булып етешә. Ундайзар янында булуы башкалар өсөн түзеп торго озга әйләнә.

Җүмер мизгелдәрен кеше төрлөсә ба алай. Йәшлек башлыса алы у төстәргә төрөнгән, уны әр кем үз итә, ярата. Кеше ерзән атлап түгел, осоп йөрөй. Артабан да ошолар бары ла якшы булып, тигән уй әр вакыт иркәләй, тынысландыра. Кеше алда ихтимал буласак ауырлыктар хакында баш ватмай. Башкаларзың интегәү, ғазап сигеүзәре йәш кешене борсомай. әр хәлдә уның җүмере артабан да ошолар ағыр, бөтә е лә әйбәт булып кеүек.

Ир урта ы булғас, кеше бөтөнләй икенсе төрлө фекерләү юсыгына күсә. Ул тормош тура ында дөрөс фекер йөрөтә. Тормош ла урта йәштәгеләрзекенә тап килә. Был вакытта белем дә етерлек, укыуы ла тиз. Ниндәйзер яңылык таба қал а, башы менән шунда сума. Уның тәртибендә бақалқылык, алмаклық өстөнлөк итә. Ауыз үлсәп асыла, тәртип уйланған.

Бәлки, кеше җүмер юлында қасан да бул а осраясак мәшәкәттәрзән торған тормош шулар булып тейештер. Сөнки был вакытка кешелә уға үз җүмерендә кәрәкле сифаттарзы үзләштерәү тамамлана, шуның менән бергә кеше йә бәхетле җүмер кисерә, йә мажараларзан башы сықмай.

Қартлык осоро үзенсәлекле. Кеше кемлеген, кем була алмаясағын якшы белә. Қартлык кешенә өлгөрәп етеүе менән туранан-тура бәйләнгән. Өлгөргән мәлендә кеше нисек булған, нимәгә өлгәшкән – қарт көнөндәге матди хәле, аулығы ла шуға бәйле. Олоғайғас та тормош төрлөсә қабул ителәп қуя: кеше мыжыққа, бәйләнсеккә әйләнә, йәшерәктәргә ақыл өйрәтергә әүәс булып китә. Уға хәзгерге тормош ул йәш сақтағылай түгел, әллә ниндәй килеш ез, ә йәштәр булдык ыз. Инде нық олоғайғас, кеше җүмере ослануың изә, йән-тәне донъялағы тәғәйенләнешен үтәуен анлай.

Оло кешене инде бер нәмә лә қызык ыңдырмай, уға бер ни зә кәрәкмәй, ул күберәк үшкән тормош тура ында уйлана. Оло кеше “теге донья” тура ындағы уйзарға бирелә әм үзе лә, башкалар кеүек үк, Алла ы Тәғәләнен булуына әлек ышанып етмә ә лә, уның исемен йышырақ телгә ала. Был тәбиғи зә, сөнки қартайған, хәле- аулығы самалы кеше таяныс эзләргә мәжбүр әм, ул уйлағанса, был таяныс Алла ы Тәғәлә ярзамында. Гәмәлдә уға үзенән башқа бер кем дә ярзам итмәйсәк.

Кеше, үзең тура ында уиланыу қызыклы, әүрәткес. Без, Ерзә йәшәгән кешеләр, қасан да бул а үзәбез әм башкалар тура ында бары ын да белербезме икән? Был орауға қәтғи рәүештә “әйе” йәки “юк” тип яуап бирә алмайым. Әммә кеше қасан да бул а үзе тура ында бары ын да белер, якшырақ, тынысырақ йәшәй башлар, тип ышанғы килә.

Ул арала минең мәктәпкә барыр көндөрәм дә якынлашты. Мәктәп йылдары, минеңсә, тормошомда, иптәштәрәмдең дә шулайзыр, айырым урын биләй. Әлбиттә, уғыш менән бәйле булғанға. Шуға күрә ошо дәүерзә мәктәпкә йөрөгән балаларзың укыуы ауыр булды. уғыштың тәүге йылында башыбызға күктән төшкән төслә бәләләрзе әллә ни измәнек кеүек. Укыу йылын шундай теләк менән башлап ебәргәйнек бит.

Бер мең туғыз йөз қырк беренсе йылдың беренсе сентябрәнен саклы ук без йәйзән мәктәпкә йөрөү кәрәк-ярағы: қитап, дәфтәр, қәләм, ручка . б. атып ала башланык. Хәтеремдә, мин қибеткә әсәйемә әйәрәп барзым. Кәштәләр буйыма қарағанда бейегерәк булғанлыктан, мин унда нимәләр қуйылғанын күрмәнем. Укыу кәрәк-ярақтары алынған кәштәнен күрәтеү өсөн, әсәйем мине юғары күтәрзе. Ә унда нимә генә юк! Уқырға-язырға кәрәкле бар әйберзе лә атып алды

әсәйем. Был кырк беренсе йылдың июль баштарында ине. уғыш инде башланган. Беренсе сентябргә кибет көштә ендә яткан укыу әсбаптары бөтөнләй юк булды. Без бындай муллыкты башка күрмөнөк.

Укыу миңә енел бирелде, бар предметтарзан да өлгәшә инем. Китаптар за, дәфтәр зә булманы. Бары ын да кара тактаға акбур менән яза инек. Мәсьәләләр зә шунда сиселде. Дәрестә укытыусылар без үзләштерә торған белемде әйтөп тора, ә без уны иске китап биттәрөнә язып барабыз. уғыш тамамланғансы шулай укынык. Китап, дәфтәрзәр уғыш басылғандан уң ғына күрөнә башланы.

уғыш йылдарында тормош ниндәй бул а, миңә лә шул шарттарза үсергә тура килде. Был йылдар миңәң балалык гүмеремә үзенә тамға ын алды. Өшөптүңу, аслык-яланғаслык, бала-саға уйындарынан төңөлөргә мәжбүр ителәү — былар бары ы ла тәбиғи ине. Кейем- алымды әүөлгә замандарзағыса өй шарттарында туқынылар, тектеләр. Бик ауыр бул а ла, халык сызаны, түззе. Фронттан килгән хәбәрзәр тура ында безгә укытыусылар еткереп торзо. Артабан ауылда уғыштан аяк йәки кулын калдырып, гәрипләнөп кайткан алдаттар за күрөнә башланы. Уларзы мәктәпкә сакырып, уғыш, уның кот оскослоғо, фашистар тура ында өйләгәндәрөн ишеттерзеләр. Әлбиттә, уғыш геройзары фашистарға каршы йөн аямай уғышыуы, ә без, малай-шалай, фронтовиктарзың ка арманлығы менән горурулана инек.

Синифташтарымдың кәйефе нисек булғандыр — билдә ез, әммә кешеләрзән йөшәү шарттары бер төрлө түгел ине. Беззәң арала тормош кытлығын тоймаған балалар за булды. Бәлки, улар тормошто үзенсә кабул итеп тә ба алағандыр. Әйтергә кәрәк, мәктәптә укығанда мин әүземлегем менән айырылып торманым. Түбөңгә кластарза укығанда мәктәптә үткәрелгән барлык сараларзан, төрлө сәбәптәр табып, ситләшөргә тырыштым. Юғары кластарза ғына мин активлаштым, төрлө түнәрәктәргә йөрөнөм. Миңә кыйыу ызлык хас булды. Бер кем менән бәйләнешмәнөм, бер кемгә каршы әйтмәнөм, хатта бер кәсан да уғышманым. Кышкы айзарза, йылы кейем булмағанлыктан, йыш кына дәрөс калдырзым.

Үзебеззәң синиф укыусыларының бары ын да хәтерләйөм. Уларзың әр кай ыы үзенсә холокло булды. Көслө, уғышырга оҫта малайзар, дәрөс аңламаусылар, әммә мәктәпкә көн дә йөрөүселәр. Ундайзарзың ни өсөн мәктәпкә йөрөүөн аңланым. Күрә ең, ата-әсәләренөң ихтыяры буйынса йөрөгәндәрзәр. Якшы өлгәшөүселәр зә бар ине. Мәсәләң, Вафа Вәлиев, Кәбирә Филфанова, Фрунзе ауылынан Изрис Рахманов . б. шундайзарзан.

Мин тарих менән әзәбиәттә яраттым. Буш вақыттарзы ошо китаптарзы укыуға бағышланым. Күп укыным. Айырыса әкиәттәрзә. Өсөнсә синифта сакта Александр Пушкин әкиәттәрөн укырға яраттым. Китапты иртәнән кискә тиклем кулдан төшөрмәй торғайным. Хатта дәрестә лә йөшөрөп укырға маташтым. Укытыусы күрөп кала ла мине искәртә, әммә мин бер аззан тағы ла укырға тотонам. Бер мөл укытыусы яныма килде лә, китапты тартып алып, мәктәп китапхана ына тапшырзы. Без, укыусылар, үзебез өсөн идеал итеп күргән, уларға әр сак окшарға тырышкан, Алла ы Тәғәлә дәрәжә енә күтәргән укытыусының был кылығы миңә бик түбән булып күренде. Шул ук вақытта уның әйткәнөн тыңламауымдың насар икәнөн дә аңланым. Укытыусылар бүлмә енә сакырып шөлтәлөүзәрөн йәки мәктәпкә ата-әсәйемде сакырырга кушыузарын көттөм, тик үз әйтеүсә булманы.

Мәктәп йылдарының хәтерзә нык уйылып калған мөлдәрә лә булғыланы. Өсөнсә синифта укығанда беззә урманға языу кара ы эшләү өсөн ашарға ярак ыз кызыл емеш йыйырға алып барзылар. Якындағы урманда ундай емеш күп үсә торғайны. Күпмә кәрәк, тиз генә йыйып алдык. Кайтырға йыйына башлагас, бер кызың — Гөлнараның — юклығы асыкланды. Барыбыззың да кәйефе кырылды. Кызыкый кайза булған — бер кем дә белмәй. Укытыусы Зөләйха апа куркууға төштә әм барыбызға ла эзләргә кушты. Тик йырак китмәгез, тип искәртте. Озақ

эзләнек Гөлнараны, юк та юк. Шул сак бер укыусы кыззы без еләк йыйып йөрөгән урындарзан эзлөргә тәкдим итте. Без шулай эшләнек әм озакламай Гөлнараның өстөнә лә барып сықтык. Ул бер үлән төп ә енә башын куйып йоклап ята ине. Шатландык, урманға сәйхәттен уңышлы тамамланыуына кәйефебез күтөрелде.

Етдиерәк икенсе вакиға ла поход менән бәйле. Ул йылдарза акбурға кытлык зур булды. Дөрөсөн әйткәндә, акбурзы безгә бөтөнләй бирмөнеләр. Кара тактаға язып укырға мәжбүр булғас, акбур ыз дәресте күз алдына ла килтерәү мөмкин түгел. Укытыусыларыбыз юлын тапты, улар кара тактаға языу өсөн эзбиз ташын фйзаланды. Бәхеткә күрә, был таш беззән яктарза тулып ятты. Иске Карагоштан ун-ун биш сакрымда эзбиз ташы сығара торған карьер бар ине. Тактаға языу өсөн таштарзы шунан алып кайтыу безгә, укыусыларға, йөкмөтөлдә. Эзбиз таш алып кайтырға төркөмлөп, бер синыйф бер юлы йөрөнөк.

Бер сак беззән синыйф етәксе е Рәхмәй абый беззе, дүртенсе синыйф укыусылары, йыйзы ла эзбиз таш артынан барырга йыйынырға кушты. Икенсе көнө без юлда инек. Ара йырак булғас, калын кейендек, ашарға ла алдык. Көн бик матур, шуға күрә тиз барып еттек. Карьер бик тәрән дә түгел, әммә сит-ситтәре бик текә. Акбурға ярағандарын иң асқа төшөп йыйырга тура килде. Ә бына эзбиз киçәктәренен иң матур яза торғандары үрелеп буй етке ез ерзә икән. Уларзы йыйыр өсөн юғарынан ғына төшөргә мөмкин.

Карьер ситендә, уның өстөнән өс метр сама ы түбәнерәк бейек кенә үскән кайындың остары текә карьер өстөнә сыгып ук тора. Нисек килеп элөгеп үскәндер. Мин, агас ботактарына тотона-тотона асқарак төшөп, эзбиз киçәктәренен иң якшыларын йыйырга карар иттем. Билдәле, укытыусынан рөхсәт-мазар орап торманым. Бөләкәйзән шундай мажаралы хәлдәргә тарырға әүәс инем, ә бында синыйфаштарым алдында нимәгә әләтле икәнәмде күр әтергә самай уңайлы мөл. Мин карьерзың өстөнә менеп, кайын ботағына йәбештем дә ипләп кенә түбәнгә төшә башланым. Әммә күп тә үтмәне, мин көтмәгән, әммә ихтималлыгы котолго-оз булған хәлгә тарыным: кайын ботағы әйелде лә олононан ынып сықты. Мин ботактарға тотона-тотона асқа остом. Ни булғанын да аңлап етмәй осоп барғанда, бәхетемә, нимәгәлер элөгеп, кайын тамырында ултырыуымды күргәс кенә, ни зә бул а аңларлык хәлгә килдем. Мин кайын тамыры менән текә карьер ара ында кысылып қалғайным.

“ин, Сәләхетдин, күлдәкле булып тыуған ың икән, бындай бәхет гүмер эсендә бер генә эләгә”, – тиәсәк уңынан укытыусым. Әгәр зә ошо рәүешле кысылып қалма ам, ис шик ез, карьер төбөнә төшөп имгәнер йәки был яқты донья менән бәхилләшкән булыр инем. Әлбиттә, был ығымта-кисерештәр артабан, әлегә мин, кото алынған малай, күз йәштәренә сумып кайын тамырында ултырам...

Минән ис кәм куркмаған синыйфаштарым, уларзан да яман кото алынған Рәхмәй абый миңә караған да қатып қалған. Бер аззан улар, истәренә килеп, мине нисек котқарырға уйлап баш вата башланы. Укытыусы әмәлен тиз тапты. Ул якындағы быуа янында үскән таллыктан озон шыйык тал қырқып алды ла юғарынан миңә табан узды. Мин ике қуллап талдың осона йәбештем, әм мине иптәштәрем өскә өйрәп сығарзы. Кот оскос талсынбарлыктан имен-аман қотолғаныма сик ез шат инем. Тәнәмдең қай ы бер өлөштәре ызырылыуын исәпкә алмағанда, миңә бер ниндәй зә зыян килмәгәйне.

Бишенсе синыйфта безгә күрше Яны Карагош ауылынан да балалар өстәлдә. Ул ауылда мәктәп башланғыс синыйфтарзан ғына тора ине. Римма, Тәклимә исемле ике қыз бик күнелсәк, мәзәни яктан әләтле булып сықты. Айырыуса Римма ы бик күп йыр белә, гармунсы ыз за йырлай. Синыйфты мәзәни яктан “ағартыу” буйынса кызықай бик күп эш башқарзы. Уның арқа ында мәзәниәт донья ына

күзебез асыла төштө. Тәклимә, миңә сыбык осо туған синыйташым, якшы укыуы менән бергә ылыу за булды.

Шулай бер сак Тәклимәгә безен синыйтан Радик исемле малай бәйләнә башланы. Күрә ен, кызыкайзың үзенә “игтибарлырак” булыуын теләгәндер. Мин кәрзәш булганлыктан, Тәклимә, әгәр зә кәрәк бул а, үзен яклауымды ораны. Кистәрен мәктәптә концерт куйырға әзерләнәп унлап кайтканда, мин кызыкайзы озатып куйыр булдым.

Бер кис шулай унлап кайтып килгәндә, Тәклимә укыган вакытта фатирза йөшәгән йорт янында Радик тап булды. Ул йүгереп килде лә Тәклимәгә уғырға ынтылды. Мин, ике араға инәп, уктырмаска тырыштым. Ә Радик, миңә каршы тороуыма карамастан, килә лә килә. Бер сак мин уның артына бер аягымды куйзым да үзен каты ғына этәп ебәрзем. Малай көрткә тас салкан барып төштө. икереп тороп тағы ла уғышырға ынтыла башла а ла, мин уны Тәклимәгә якын ебәрмәнем.

Миңә менән уғышырға Радик теләмәне, ахыры ы. Ус аласагын белдереп, өйләнә- өйләнә китеп барзы. Уның миңә әтлек кылырына ышанып етмә әм дә, уңынан хаталанганымды аңланым. Радиктың ата ы ауылда йөғонтоло ғына кеше ине, касандыр яуаплы вазифала ла эшләгән. Ата ына Радик, йәнә е, мин кисен ул бер кыз менән йөрәгәндә камасаулаганмын, хатта уғышырға маташканмын, тип алдаган да был турала директорға еткерәуен ораған. Шундай сеп-сей ялган. Был турала класта ғына белдем.

Радиктың ата ы, ысынлап та, мәктәп директорына барған әм миңә карата каты сара күрәуен ораған. Беззә ул сакта директор булып кайзандыр килгән Гилметдинов фамилиялы, уғышта булып кайткан бик кызыу холокло кеше эшләй ине.

Ошо вакиғанан уң бер көн үткәс, дәрәс алдынан беззә класка директор Гилметдинов килеп инде. Миңә такта янына сығарып бастырзы ла бөтә класс алдында әхлакка өйрәтә башланы. “Бына был малай, – тине ул, миңә төртөп күр өтәп, – үзенә класташы Радик менән урамда талаш ойошторган. Карагыз әле үзенә: бер нәмә е менән дә айырылып тормаған егет. Хатта уның йүнле кейеме лә юк. Ә бына гашик булырға ошта. Хурлык! Ул ғына ла түгел, класташының кызын тартып алып, үзенә каратырға маташкан. Шулаймы, Радик?” – тип ораны ул теге малайзан. “Шулай”, – тип яуапланы Радик.

Ишеткәндәрем миңә шак катырзы. Ояттарын юғалтып, миңә нахакка гәйепләп маташалар. Күрәлмәгән-кисерелмәгән әм өзлөк, сей ялган! Бындай кәбәхәтлекте тәү тапкыр күрәуем. Бына бит, үзенә шәхси мәнфәгәттәрәндә башкаларзы, кем булыуына карамастан, кәм етергә, хатта тапап китергә әзер кешеләр була. Җәзәл езлек, ваксыл әзәмдәрзә күрәләтә ялғанлашыуын күрәу миңә үсмер сактарза ук арыуымды кайната торгайны. Кәбәхәтлек түгелме ни был?! Мин түзмәнем, илап, кластан сыгып йүгерзәм. Үзәм өсөн түгел, ә ошондай кәбәхәттәр өсөн оят ине миңә.

Бер азна буйы мин мәктәпкә бара алманым.

Радик, директор Гилметдинов кеүек кешеләрзә мин ғүмерем буйы аңлай әм кабул итә алманым. Ошондай кешеләрзә кәм етә, ялган гәйеп таға, хатта үлтергә әләтлә бәндәләрзән арырак торорға тырыштым. Үзәмә килгәндә, бер касан да кешеләргә яманлык кылманым, ауыр үззәр әйтмәнем, миңә карата бигүк якшы мөнәсәбәттә булмаған, хатта дошманлык күрәткәндәргә лә. Бындай мөнәсәбәт миңә әхлаки яктан өстөнлөк бирә әм мин үзәмдә бик якшы хис итә инем. Намыс ызлык, кәбәхәтлек өстөнән әхлаки еңеү – цивилизациялы кешенән йәмғиәттәгә бөйөк еңеү ул.

Бына ошондай күнел ез хәлдәр миңә үсмер, йөш сактарза әр сак езәрлекләп торзо. Могайын, был хәл миңә башкаларға окшамауым менән бәйлелер. Шикләнемәй әйтәм, сөнки факттар шуны дәрәсләй. Бер вакыт мин үләмдән сак

тороп калдым.

...Сентябрь азактарында математика әм физика укытыусы ы Рәхмәй абый безен бишенсе класс менән физика буйынса практик дәрес үткәргә булды. Без колхоздың ауылдан өс сакрым ситтә урынлашкан бу тирмәнәнә юл тотток. Алдыбызга шундай орау куйылды: бу тирмәне нисек эшлэй, ниндәй көстәр тирмән таштарын хәрәкәткә килтерә? Был турала безгә укытыусы класта ук аңлаткайны. Без, укыусылар, был процесты гәмәлдә күрәп, инша кеүек нәмә язып бирергә тейеш инек. Тирмәнгә барыу безен өсөн кызык, ылыктыргыс булды. Йәйү бул акта, тиз генә барып еттек. Тирмәндә баштан-аяк тигәндәй карап сыктык. Тирмәнсе безен өсөн тирмәнән эшләтеп ебәрзе, нисек эшләүен өйләп бирзе. Укытыусы дәрескә йомгак я аны әм безен теманы нисек үзләштерәүебеззе белеү өсөн өйләп бирергә қушты. Бөтәбеззе лә тыңлап бөткәс, Рәхмәй абый, Карамов дәресте башкаларга карағанда бик якшы аңлаган, ә бына Әлимов – бик насар, тигән ығымта я ап куйзы.

Бер аzzан без кайтырға сыктык. Юлда бәләкәй күл буйында туктап алдык. Көн бик қояшлы, әсе булып, бөркөү тирмәндән уң рәхәтленәп бу индек. Унан уң бер төркөм укыусы менән Рәхмәй абый ауылга кайтып китте, ә без дүртәү: мин, Әлимов, Изрисов, Кәбиров тағы ла бу инергә тип тороп калдык. Укытыусы китеү менән без, шаулаша-шаулаша, ыуга икерзек тә, шатлыктан сума-сума, инә башланык. Мин күлдәң урта ына йөзөп барзым да төньяк яр буйында қуйы булып үскән камыштар эргә енән йөзөп үтергә булдым. Ай Алла, шул сак ни менәндер башыма килтереп уктылар. Калған яғын бер нисек тә хәтерләмәйем...

алкындан иcемә килдем. Тын алырға иткәйнем, байтак қына бу йоттом. Күл төбөндә камыштар ара ында ятқанымды шунда ук шөйләп алдым. Хәл юк, баш ярылып бара. Сығырға кәрәк, тик көс юк. ауа уларға ит әм, ауызга бу тула ла қуя. Камыштарға тотоноп, күл төбөнән күтәрелә башланым. Күл тәрән түгел ине, әм мин тиз генә өскә калктым. Ком озланып, ауаны бу менән бергә улайым. Яр якын икәнә күренә. Сәсәй-йүткерә, ярға табан йөзөргә тотондом. Ярға етәрәк аяктарым күл төбөнә тейзе әм мин аякка бақырға иттем, әммә аяктар тотмай ине. Көс-хәл менән мин ярға сыктым. Бер аз ятып хәл алдым. Тирә-йүндә бер кем дә юк. Әңер төшөп килә, қояш байырға ла күп қалмаған.

Үземдәң йәшәү менән үлем ара ында булыуымды, ниндәй мөгжизә менән тере қалыуымды аңлата алмайым. Башты төрлө уйзар қайната: миңә менән бу ингән малайзар қайза, башыма кем укты? Әлбиттә, туңбаш Әлимов, ул ғына, иcәрлегенә барып, башкаларзы қыйыр ытырға оста бит. Әйтергә түгел, көслә малай. Унан қурқалар. Радиктан бары ын да көтөргә мөмкин, әммә ул бығаса кеше үлтерәүгә барып етмәгәйне әле. Кешене башына уғып, ыуга батырыу – үлтерәүгә тиң. Шулай за ул нык уға алмағандыр, мин тиз генә иcемә килә алмаc инем.

Малайзар қайза? Улар миңә бу төбөнә киткәнәмдә күрмәнәме икән ни? Әллә Әлимов уларзы қурқытып алып кайтып киткәнәме? Әлбиттә, қурқытқандыр, ниңә быға шикләнергә? Бәлки, өйлән әгез, үзегеззе лә батырам, тип янағандыр.

Кисләтеп ауылга кайтып еттем. Әсәйемдәң қурқыуы йөзөнә сыкқайны: “инә ни булды, төсәң қасқан?” “Баш ауырта”, – тигән булдым. Үзем кисергән мажара тура ында бер үз зә әйтмәнәм, сөнки шунда ук тауыш кубасак ине. Унан ни файза?

Бергә бу ингән малайзар миңә менән осрашыузан қаса башланы. Гөмүмән, улар башқаса миңә менән аралашыузан баш тартты. Хәйер, миңә дә ундайзар менән өйләшәргә иcәбем юк ине. Күлдә ниндәй мажара булыуы менән кызыкынманым да. Әлимовтан да үс алырға йыйынманым, көсәм дә етмәc ине. Алла ы Тәғәлә был гона ы өсөн яза ын үзе бирер әле. Ысынлап та, күп йылдар узғас, мин был эшлек ез бәндөнәң ауыр язмышка тарығаны хақында белдем: бер нисә тапқыр төрмәлә ултырып сыкқан, тормошта бер нәмәгә лә өлгәшә алмаған. Артабан

уның тура ында иҫкә алғы ла килмәй.

Әх, был мәктәп йылдары! Күпме яктылык, шатлык әм киләсәккә өмөттәр! Йәш сакта уларзы барлап та, тулы ынса аңлап бөтөрөп тә булмай.

Егерменсе быуаттың кыркынсы йылдары урта ында безҙең төпкөл ауылда радио ла, электр энергия ы ла, улар менән бәйле башка цивилизациялы нәмәләр зә юк ине.

Беренсе тапкыр ауылға “тел еҙ” кинофильм килтергәндәрен хәтерләйем. Киномеханик безҙе, өс малайзы, электр энергия ы эшләп сығаруысы динамикты әйләндерергә кушты. Без алмашлап әйләндерҙек, кино карарға ла өлгөрҙөк. Киномеханик безгә уңынан берәр ум да бирҙе.

Ә бына “телле” кино карау үтә лә мауықтырғыс булды. Уны ы инде уғыштан уңғы йылдарҙа. Был юлы киномеханик электр двигателен үзе менән йөрөтөп, билет хақы ла киммәтерәк ине. Поезд хәрәкәте менән бәйле бер фильм карағаным хәтерҙә. Мин ауыл клубының беренсе рәтендә ултыра инем. Клуб шығырым тулы, сөнки актерҙарзың әйләшкәнән күр әткән фильм беренсе тапкыр куйыла әм уны әр кемдән карағы ы килә. Фильм башланып ун-ун биш минут сама ы үткәс, экрандың ул яғынан күренгән поезд, зурая барып, залға табан боролдо ла паровоз экранды тултыра башланы. Кешеләр куркыштарынан урындарынан кубып, сығыр якка әркелде. Ишек янында зур өйкөм барлыкка килде, халык, бер-бере ен тапай-тапай, тышқа сығырға ашкына. Ә поезд үтөп китте, залға “колап” төшмөнә. Күптәр фильмды ташлап кайтып китте, ә без, малай-шалай, карап бөтөрҙөк. Киномеханик көлкө ө быуыузан йығыла яза ине. Баҡти әң, ул паровоз тамашасыға көслә йоғонто я а ын өсөн тауышын көсәйтә төшкән, имеш. “Телле” кино карап өйрәнмәгән ауыл кешеләренең был эпизодты нисек қабул итәсәген алдан белеп шулай эшләгән ул. Быға тиклем дә зал өстөнә килгән паровоздан ка-сыуылар булған.

Ошонан уң фильмдарзы йышыраҡ күр әтә башланылар. “Разведчиктың ба-тырлығы” б. хәрби тематикалы фильмдарзы йотлоғоп карау хәтерҙә калған. Ты-ныс тормошқа қағылған кинофильмдар за күр әтелә ине.

8

*Үлгәндән уң да тынлык
Булмаҫтыр миңә.
инең менән бер төн өсөн
атылырмын шайтанға.*

(Йырҙан юлдар).

Кырк игезенсе йылдың йәйе миңең өсөн тынғы ыз булды. Ә бит тәүҙә бары ы ла гәжәйеп якшы ине: йылы қояшлы көндәр, мин мәктәптән ете класын тамам-ланым әм шул турала документ алдым. Ә был – кеше ғүмеренең мө им этабы. Ул шатлык өстәй, киләсәккә өмөттәр уята. Имтихандар биреп, мәктәп менән танта-налы хушлашыуҙар ойоштороп йөрөгәндә, әр беребезҙең кәйефе күтөрөнкә, күнелдәрҙә байрам. Мин дә канат куйғандай йөрөнөм, йырлай ы килә. Ауырлыҡ-тар за еңел үтелде. Башка вақыттарҙа ла шулай булыр кеүек тойолдо. Ә бына мәктәп менән хушлашҡайныҡ, бары ы ла үзгәрзе лә куйзы. Борсоулы көндәр башланды. Хикмәт шунда: ауылда мәктәп ете йыллыҡ кына, белемде артабан дауам итеү өсөн ситкә китергә, ә бының өсөн матди етешлек кәрәк булды. Ғайләбезҙең ундай мөмкинлеге юк ине.

Был борсоулы көндәрҙә йәштәштәрәм менән йыш осраштым. Уларзың күбе е документтарын техникумға, күрше ауыл мәктәбенең игезенсе синифына тап-шырған. Бындай хәбәрҙәрҙе ишетеү еңел түгел, йөзөм көндән-көн қараңғылана

барзы. Укыуза иптәштәрәмдән артта калыу тура ында уйланыу мине даими эзәрлекләп, бер минутка ла калдырманы.

Әммә тормош ул тиклем үк караңгы түгел ине әле. Иң элек тәбигәт миңә еңеллек килтерзе. Урманга сыгып әйләнәү, баксала эшләү, беззен яктарза бик күп булган күлдәрзә койоноу күнелгә еңеллек бирә әм ауыр уйзарзан арындыра ине. Көн айын без ауылдан ярты сакрым ситтәге Сөңгөллө күлгә ыу койонорға йөрөнөк. Унан уң күлдең иң бейек ярына күтәрелдек. Бынан йәйрәп яткан урман, баһыузар күренә. Көнсығышта калкыулыктар менән бүлгеләнгән ағаслыктар, уларзың ул канаты офокка инеп юғала. Шулу ук тарафтарза өсмөйөш барлыкка килтергән кеүек урынлашқан бәләкәй ауылдар күзгә салына.

Көнбайышта – бойзай баһыуы. Ул сактарза дым аклағыс урман ызаттары булмағанлыктан, баһыу офокка барып төкөлә лә күк йөзә менән тоташкандай тойола. Ошо яр өстә беззен, үсмерзәрзен, үззәрән борсоған донъяуи мәшәкәттәре бер азға онотолоп торған, күнелдәр и ә ысынлап та ял иткән урын булып сықты. Бында бары ы ла улыш ала, хатта йырлай. Киң далала тормош кайнай, зәңгәр күктә абантургай айрап кинәнә, уға башка коштар қушыла. Улар за ошо тыныс күккә карап шатлана – әр хәлдә безгә шулай тойола. уғыш баһылғандан уң ике йыл да үтеп китте, тормош күзгә күренеп еңеләйзе. Кырк етенсе йылда ашлык якшы уңғас, кешеләрзәң күнеле шундай көрәйзе, әйтер ең дә, уғыш булмаған. Арык тәндәргә ит қунды, кейемгә лә туя башланык.

Көндәр бер-бере енә окшап уза торзо. Котолго оз тойолған хәлем менән килешергә теләмәйенсә, ниндәйзәр әмәл табырға тырыштым. Көндәрзәң бере ендә урамда элекке класс етәксе е Рәхмәй Аллаяров абый осраны. Уның миңең өсөн борсолғанын беләм, шулай за элекке укытыусым алдында меһкен булып күренмәһ өсөн, икенсе урамға боролорға иткәйнем, Рәхмәй абый үзе тауыш бирзе. Миңең артабанғы укыуым өсөн минән нығырак хафаланыуын тәүге үззәрәнән үк белеп алдым.

– Вәт! – тине ул. Уның борсолған-тулкынланған сағында шулай үз башлаганын без якшы белә инек. Ошо “вәт” үзе менән ағайыбыззы әр сак ирештерә инек.

– Вәт, инә обязательно укырға кәрәк. Ялкауланырға уйлама ла. Күреп торам, кәйефең якшы түгел, нимә булды? Әле инә ун биш кенә йәш, бар гүмерең алда. инең башқалар а итерлек уңыштарға өлгәшәсәгенә ышанам. Бына бер сак юғары белем тура ында диплом да алыр ың...

Аллаяров ағай бер аз тынып торзо. Ул мәктәпкә китеп бара ине әм мине лә үзе менән әйәртте.

– Белә еңме, дуһкай, мин инең кеүек мендәрзе укыттым. Уларзың әр кай ы ының артабанғы ызмышы нисек буласағын күрә белдем. әр кемдең үзенә күрә объектив үзенсәлектәре була. Әйтәйек, шәхси аура ы, башқаларза осрамаған ниндәйзәр әләте, акыл кеүә е, тормошта уңыштарға өлгәшергә тырышлығы әм башқалар. Шуларзы анализлап, мин теге йәки был кешенең киләсәге нисек буласағын билдәләй алам. Мақтанмайым, әммә бер сакта ла хаталанманым. Киләсәгенә якты күренә. Үз көсөнә ышан, үз юлыңдан бар...

Әлеке укытыусымды бүлдермәй атлайым. Уны ни тиклем тыңла ам, шул саклы үз көсәмә ышаныс арта барзы. Ысынлап та, башқаларзан кай ы ерем кәм уң әле? Әйткәндәй, мин әр сак шулай уйлай инем: ә бит барыбер сиңифташтарымдан узырып ебәрәсәкмен. Сөнки мин, башқаларзы аптырашта калдырып, бик катмарлы хәлдәрзән сығыу юлын тиз таба, нимәнә лә бул а якшырак, акыллырак эшләй инем.

Мәктәптә без укытыусылар бүлмә енә индек. Рәхмәй абый тәүзә тәзрә янына килеп, озақ қына текәлеп торзо. Унан яқындағы күлдең киң панорама ы асыла, арырак, қаршы ярза, ауылдың бер өлөшә күренә. Укытыусы шул килеш үз алды-

на өйлөнгөндөй үз башланы:

— езгә, уғыш йылы балаларына, ауыр булды шул. Бик ауыр! Барыгыз за ысын-ысындан эш кеше е булып китеүегез өсөн нимә эшләргә? Нисек ярзам итергә? Бик катмарлы бурыс бит был...

Шул сак бүлмөгә синыйташым Роза килеп инде. Минең бергә укыған иптәшем генә түгел, ә күзем төшөп йөрөгән кыз. Берзән-бер әм оло мөхәббәтем. Мин Розаны бергә укыған йылдар буйы яраттым, әммә был хакта үзенә бер қасан да әйтмәнем әм уны бер кем дә белмәй ине. Үзенә әйтмә әм дә, кызыккай, минен үзенә карата мөнәсәбәтемә қарап, моғайын, измәй қалмағандыр. Мин дә ниндәйзер өске изенуе менән Розаның үземә битараф түгеллеген тоя инем. Йылт қына минең якка қараш ташлап, кызыккай Аллаярровка мөрәжәғәт итте:

— Ғәфү итегез, озақланым, бугай. Әсәйемде озатып йөрөнөм. Ә үзем иртәгә китергә булдым. езде бында осрата алмам, тип қурққайным.

— Документтарыңды бирәм тигәс, қайза китәйем, ошонда қул қуй.

Роза ошоғаса ете класты тамамлауы тура ында документтарын алмаған икән. Аллаярров уларзы мәктәп хақимиәте исеменән тапшырырға қилгән.

Бер аз ситкәрәк тайпылайық. Без Роза менән беренсе синыйтан етенсене тамамлағансы бергә укынық. Ул ак ыл йөзлө әм шундай ук қабарып торған сәсле бик матур кыз. Без икәү-ара әр сак дустарса мөнәсәбәттә булдық. Дәрестәрзә бер-беребезгә запискалар ебәрештек. Яйы қилгәндә бергә булырға тырыштық. Роза бик матур йырлай. Минән айырмалы, оқта бейей, шуға күрә парлы бейеүзәрзә мине ике синый түбән укыусы Флүрә менән төшөрә торғайнылар. Минең концерт номерзарым хөртөрәк қилеп сық а, Роза борсола, якшы бул а, шатлығын йөшөрмәне.

Бер концертта мине лә, Розаны ла тетрәткән вақиға булды, әм шунан уң дуслығыбыз тағы ла нығый төштө. Май байрамы ине, без концерт қуябыз. Мәктәптең үзешмәкәр нәфис түнәрәге етәксе е Рәхмәй абый бик әйбәт номерзар айлап алды, шуға күрә лә концерт зур уныш менән барзы. Мин бер үзем генә сәхнәлә яратқан номерым — башқорт бейеуен башқарғанда, Фәүзи, ауылдың беренсе гармунсы ы әм әр концертта катнашыусы ы, қапыл уйнауын туктатты. Концерттарза бындай хәлдең бер қасан да булғаны юк. Мин юғалып қалдым, бейеу, билдәле, тукталды.

Ни өсөн шулай қилеп сыққандыр, үзем дә измәстән, сәхнәләге көзгөгә күз алдым. Хәрәкәттәрәм бик тәбиғи әм көлкөлө тойолғандыр инде, зал гөр қилеп қул саба. Уларға мин дә қушылам, хатта көлөп тә ебәрәм, әммә сәхнәнән төшмәйем. Шул сак башыма бер уй қилде лә, мин залға қарап азый Такташтың юмористик шиғырзарын ятка өйләй башланым. Ул бер кешенең күрше әтәсен урлап хурлықка қалыуы тура ында. Зал тағы ла алқышлай. Был миңә кеүәт өстәне, әм мин шиғыр укыузы дауам иттем. Уларзы күп белә инем шул.

Шул сак гармун тауышы яңғыраны. Гармунсы хатта сәхнәгә қилеп сықты әм мин яратқан көйзә (қайзан белгән тин) уйнарға тотондо. Әйтер ең дә, ул мине яңынан бейергә сақыра. Тик мин шиғырымды тиз генә тамамланым да клубтан сығып йүгерзәм. Қул янына еткәс, қамыш ара ына инеп ултырзым. Бер яңғызым илап, әс қайғыларымды бушаттым. Бейеуем шулай өзөлгәнгә оят ине. әм миңә генә лә түгел, сөнки тап шул мәлдә гармундың туктауы осрақлы түгел. Моғайын, мине хурлықка қалдыруы, кәм етеу өсөн шулай иткәндәр.

Күпме ултырғанымды хөтерләмәйем. Ауыр уйзарзан күнелгә бик қыйын ине. Әле генә үзем менән булған хәлде ақларлық бер ни зә таба алманым. Былай за тыныс булмаған доньяла кешеләр ни қыландыра? Ни өсөн, нимә хақына қай ы берәүзәр бер ни менән ақлап булмаслық хаслық қыла? ораузарыма мин яуап таба алманым. Ултыра торғас, тынысландым. Ғәжәп, миндә бер кемгә карата ла асыу тойго о юк ине. Ошо минуттарза ла уйзарым яқты, синыйташтарыма қара-

та әр сак якшы мөгәмәлә итеү, гөмүмән, кешеләргә игелектәр генә эшлэй белеүем мине гармунсы кеүек өзеп өз бәндәләр алдында әхлаки яктан күтәрәп ебәрзе. Минен өзөн кешеләрҙен үземә мөнәсәбәте түгел, ә үземдән уларға карашым нисек булыуы мө им. Гармунсы Фәүзи ише өзәп езлеккә мин бер қасан да бара алмақ инем. Тик шуны аңлай алманым: ни өзөн хаслыҡ шул тиклем укыр? Мин бит бер кемгә қарата ла насарлыҡ қылманым, берәүзе лә қыйыр ытманым. Ауылдаштарым өзөн бейенем генә. Бәлки, башқаларҙан оғтарак булғанмындыр. Бынын өзөн хаслыҡ қылырғамы?

Гөмүмән, ул йылдарҙа әм унан уң да ауылдаштарымдың байтағы минә қарата аңлайыш ыз насар мөнәсәбәттә, хатта дошманырақ та булды. Қай ы берәүзәре был тойго он асықтан-асық белдәреүҙән дә тартынманы. Минән көнләшкәндәүзәр, тип уйлайым. Үсә килә мин өзүземлек, эш өйөүсәнлек, тегене-быны уйлап табыу буйынса төрлө оғталық күр әтә башланым. Былар көндәлек тормошта сағылыш тапты. Мәсәлән, магазиндан ике кирза сумка атып алдым да үземә итек тегеп кейзем. Төрлө материал қиәктәрәнән кейем- алым: күлдәк, салбар, кепка тектем. Ул сакта миңә ни бары ун ике йәш ине. Ун дүртем тулғас, олатайымдың үзебәз йәшәгән исеке өйөн үтеп ташланым да шул ук материалдарҙан яңы ын өйзөм. Атайым миңә қулынан қилгәнсә ярзамлашты. Металл көнкүреш әйберзәрәнән дә күп нәмәләр я ай торғайным. Төбә төшкән исеке бизрәләүзе йыйып алып төплөнөм. ынған көрәктәрзе ап қуйырлыҡ урын я ап рәткәл килтерзем. Борайҙан хужалық магазинынан тимер қалай атып алып, мейестәр өзөн торба я аным.

Қырк беренсе йылдың қышында беззәң өйзә Ленинградтан уғыштан қасып қилгән кешеләр торзо. Язын улар қайтып китергә мәжбүр булды, сөнки ауылыбызға йәшәү өзөн шарттар самалы ине. Уларҙан ихатала өс төгәрмәсле, йөрөй алмақлыҡ булып ватылған велосипед қына тороп қалды. Бер ниндәй запас частар, қулайламалар булмауға қарамастан, мин был велосипедты йүнәттем. Йүнәтеп тә бөттөм, ихатаға Мөжип қарттың ак ак укытыусы қызынын ире қилеп инде лә, бер үз зә әйтмәйенсә, велосипедты алып сығып та қитте. Гөмәлдә кеше милкен тарып алды, Енәйәт кодексы теле менән быны талау тип ба аларға мөмкин. Был әшлек өз вак жуликтың исемен дә телгә алғы қилмәй.

Бынан тыш, мин қағыз языуға ла оғталық қазандым. Ауыл кешеләрәнә ғариза язып бирзем, төрлө акттар төзөнөм, теге йәки был эш қағыздарын күсереп яздым. Кем ярзам орап қилә, шуға ярзам иттем. Атайым ғарип булғас, миңәң бындай дәрәжәлә ақыллы әм әшлекле булыуым, күрә ең, қай ы бер ауылдаштарымдың аңына икенсе төрләрәк еңгән. Тәкәббер, үзе хақында юғары фекерзә булған кешеләргә, хатта был бәләкәй ауылда булған сүрәттә лә, күрә ең, уларҙан да ақыллырақ тағы ла кемдәндәр булыуы мөмкин түгел. Ата-әсә е кем булыуға қарамастан. Ауылдаштарым миңәң әләтемә, оғталығыма ышанырға теләмәнә, сөнки үззәрәнәң сикләнгәнлегә арқа ында шәхәсемдәң шундай булыуына аңлатма таба алмай ине. Үззәрәнәң назанлығын, аң ызлығын улар мине хурлай торған үззәр менән компенсацияларға тырышты. Ул барыбер ата ы кеүек буласак, ата ынан уззыра алмаясақ, уны ла ата ы Кәрәметдиндеке кеүек язмыш көтә, тигән үззәр ишетелде. Ауылыбызға миңәң азаш – Сәләхетдин исемлә тағы ла бер өзәм бар ине. Шул миңәң турала, уның (миңәң – **С.К.**) исеме генә минеке кеүек, ә үзе и ә буш қыуық, тип өйләнгән. Күрә ең, ул бәндә үзәнәң яратқан шәхәсенә ба а биргән. Тормошта кемгә ниндәй файза қилтергән ул? Ауылда берәй е қасандыр ошонда Сәләхетдин тигән кеше йәшәгәнән хәтерләйме? Юк ундай кешеләр! Юкка сықты ул, ямғыр селәүсенә кеүек. Буш қыуық, мактансық бәндәләр халық күңелендә озак ақланмай. Үз тәртибемә үзем ғәжәпләнә башланым: миңәң хакта насар хәбәрзәр күберәк таралған, қысқырыбырақ әйтәләгән айын мин кешеләргә игелекте күберәк килтерзем, намыслы кешеләргә, оғта қулдарға ихтирамлырақ қараным.

Эйтергә кәрәк, миңең турала алама хәбәрзәр тараткан бәндәләр ара ында миңе туган тейешлеләр зә булды. Был хәл миңе ысын-ысындан яфала а ла, айлаған юлымдан сигендерә алманы. Улар ара ында ла таланттар юк бит. Бары ы ла төс өз, эшлек өз, йәлләүгә генә мохтаж бәндәләр.

Үземде хурлаусыларга бер ниндәй зә ә әмиәт бирмәнем. Үземә ышанып, эшемде дауам иттем: укыным, эшләнем, эшләнем, укыным. Язмыш миңә үсмер сакта ла, йәшлек йылдарында ла, өлгөрөп еткәс тә, картлыкта ла шундай миссия йөкмәткәйне. Тормошта ең ызғанып эшләү, йәмғиәт, кешеләр өсөн игелек эшләүзән дә юғарырак тойғо юктыр ул...

Хәзер мәктәпкә әйләнеп кайтайык. Документтарын алып, Роза сығып китте.

– Мин дә китәмен инде,– тинем, хушлашып. – Бары ы ла аңлашылды. Әйткәндәрегеззе үтәргә тырышырмын.

– Бик якшы. – Рәхмәй абый шатланды. – ин калаға кит тә укырға кер.

Бик яғымлы хушлаштык, ә миңе урамда Роза көтөп тора. Был миңе канатландырып ебәрзе. Етмә ә, Роза йылмая. Бик йылы өйләшә башланы. үзгә әм бер-березгә әүрәп, алға атланык. Кемдәрзәр эргәнән үтеп кит ә, кай ы ылып иҗәнләш ә лә, уларзы күрмәй инек. Безең күптән инде ошоләй өйләшкән юк ине. Бергә булыу, бер-бере енә карата битараф булмаған кешеләрзең ошондай унайлы шарттарза әс серзәрен уртаклашыуы, әлбиттә,– зур кыуаныс. Ә бит мин Розаны шашып өйәм, үзенә әйтергә кыйыулык кына етенкерәмәй. Әлбиттә, уның миңе яратыуы, бөгөн ошо хакта әйтәсәге тура ында күз алдына ла килтермәнем...

Ул арала кис тә якынлашты. Тәүзә без күлдә уратып йөрөнөк, унан ауыл ситенә килеп сыктык. өйләшеп үзәбез бөтмәнә.

– Роза, әйт әле, киткең килмәйме? – Мин орауыма яғымлылыкты мөмкин тиклем күберәк өстәргә тырыштым.

– Нисек әйтергә? Әс бошоп тора инде ул. Бәлки, кабат кайтып та булмаҗ. Бары ы ла ихтимал. Тик мө име ул түгел. Кабат дуҗтар менән бергә була алмабыз.

– ин хаклы. Кластарыбыз таралышты. Рәйеф – Урта Азияла, Вафа – Уралда. Ә ин кайза укырға самалай ың?

– Шазы мәктәбенә барам. Ә инең укыу яғы нисек уң?

– Башкаларзыкы кеүек инде. Тик кайза барырға ла белмәйем. Рәхмәй абый калаға китергә кәңәш бирзе. Шулайтырмын, ахыры, тик укыузы дауам итәсәкмен. Укыу ыз йәшәүзе күз алдына ла килтерә алмайым. Бик күпте эшләргә уй бар, тик был хакта нисек өйләргә белмәйем.

– Миңә өйләр еңме?

– Әлбиттә. иңә бигерәк тә.

– Ниңә?

– Ниңә икәнән үзең белә ең...

– Беләм! Ышанам да, сөнки...

Роза әйтеп бөтөрмәнә. Хәйер, бының кәрәге лә юк ине. Без бер-березбеззе ярты үззән үк аңлай инек. Шулай өйләшә- өйләшә, без ауылдың көньяк сигенә лә килеп еткәнбез. Роза миңе култыклап алды ла ышаныслы азымдар менән йылға буйына алып китте.

– Кем белә, касан да бер был гүзәл ерзәр буйлап йөрөгә тура килер. Был кис беззекә, әм уны бер кем дә беззән тартып ала алмаҗ, – тине ул серле итеп.

Йылғала без балаларса ыу сәсрәтештек, көлөштөк, шаярзык. Күнелдәрзә бер касан да булмағанса әйтеп бөтөргә өз рәхәт. Беренсе тапкыр Розаны өйүемде, уның хакына бары ың да эшләйәсәгемде, ул миңең йөрөгемдә сакта бары ы ла кулымдан киләсәген әм был донъяла кешеләр, йәмғиәт өсөн игелектәр генә кыла сағымды тойзом.

Йылға аръяғындағы кайынлыкта ялан сәскәләре йыйзык. Мин уларзы бергә бөйләнем дә Розаға букет итеп тотгорзом. Бер кыуаклык янына еткәс, икебез зә

йәшел үләнгә ултырып ял итергә булдык. үз күп нәмә хакында, шул исәптән йәштәр әм үзәбез хакында ла барзы. Бына әңер төшә башланы. Шундай йылы йәй кисе. Кәйеф шундай күтәрәнке, күнелдәрзә быгаса бер қасан да кисерелмәгән иләслек. Тирә-йүн тып -тын, тик қай ы берзә қайын япрактарының әқрен генә искән елгә қыштырзауы ғына боза был тынлыкты..

Роза миңә яқынырақ ултырзы ла қосаклап уқ алды. Мин уның тәненең еңелсә қалтыраныуын тойзом.

– Қосакла, нинә йән ез кеше кеуек ултыра ың? – тип шелтәлене ул. Мин албырғап қалдым әм, бер ни тиклем қыйыуланып, қыззы нык итеп қосағыма алдым. Бер үз зә әйтмәйенсә, Роза миңә табан ауышты әм ирендәре менән ирендәремә үрелде. Үзем яратқан кеше қосағында булыу, қайнар улышын тойоу шундай көслә тәҗир итте – үземде ниндәйзер қисәлә әсеп исергән кешеләй хис итем. Розаның йөрәге нисек тибеуенә сақлы ишетелде миңә. Үземдең әм қыззын был минуттарза ни эшләуен мин томанлы ғына аңланым. Ул тиз генә өстөмдәге күлдәгемде ызырып алды, үзенең кейемен сисеп ыргытты... Мин уны тағы ла қосакланым, уның қыззарға ғына хас тығыз күкрәгенә йылы ын тойзом.

Роза миңә ирендәремдән үбә, үзе өйләнә: “Уқыған сақтарза мин әр вақыт ошо минуттар тура ында уйлана инем. Нисек рәхәт миңә... Кәзерлем миңә, әйгәнем... Оңотма, мин инеке, инең өсөн үскәнмен. Был миңә беренсе тапқыр...” Роза, қызып китеп, күкрәгемде еңелсә тешләне лә тештәрен муйыныма батырзы...

Без икәүләп енси бәйел езлеккә бирелдек. Үзәбез менән ни булғанын, моғайын, аңлап та еткермәгәнбездер. Донъя қайзальыр ситтә, без уны бөтөнләй измәйбезд. Ниндәйзер татлы исерткес арбаныу беззе икенсе, кеше ақылы етмәслек донъяға алып киткән. Тойғолар ақылыбызға буй онмай, донъяның асты-өскә килгән. Без қайзальыр осабыз...

...Бынан уң күп йылдар узасак. Инде олоғайып бөткәс, ауылға қайтқанда мин ошо ергә киләм. Ниндәйзер билдә ез тойго миңә был урынга әйзәй. Әлекке исерткес минуттарзы уйлаузыр, моғайын. Күз алдына қилтерегез: мин ул урынды таба алмайым. Ул урын үзгәргән. Әлекке қайындар, қыуаклыктар хәзер юк. Тәбиғәт бөтөнләй икенсе сүрәткә ингән. Вақыт бары ын да үзгәртә шул.

Барыс йылға ы яры буйында үләнгә ултырып уйға сумам. Тағы ла үткәндәр искә төшә. Әлеге қистең әр бер қисәге хәтеремдә. Телдә йырсы Александр Малиндың “На том берегу” тигән йырының үззәре урала:

*А на том берегу не забудки цветут,
На том берегу все было в первый раз.
На том берегу я от счастья был глуп...
...и это никогда забыть не смогу.*

Был көн мин буш инем. Қайзальыр ашығырға түгел. Мин тәбиғәт қосағында хәтирәләргә бирелдем.

Роза менән миңә тормош төрлә тарафтарға озатты. Мөхәббәтебезгә оло хискә әйләнергә насип булмаған. Қызғаныс. Тәүзә без хат алыштык. Уларзың йөкмәтке е мөхәббәт менән тулы. Уларзы ақланым. Был хаттар бер повеска торошло, шуға күрә бында қыстырып тормайым. Егерме йөшем тулыу айқанлы қотлап язған хатындағы шиғри юлдарзы қилтермәй булдыра алмайым:

*Ниндәй бүләк бирәйем икән
инең тыуған көнөң?
Пион-сәскә бирер инем,
Ул сәскә лә тиз шиңә.*

Юк донъяла матур әйбер

*иңә бүләк булырлык.
ин йәмләгән был тормоштоң
Ер йөзөндә тиңе юк!*

*Окшар, бәлки, бүләк ит әм
Кайнар йөрәк күңелен,
Ысын хистәрзең саф сәскә ен,
Шиңә торған түгелен.*

Бына шундай тәрән мөгәнәле, ябай әм күнел түренән ағылган хистәр. Уларзын эскер езлегендә шик юк, мин был юлдарзы ысын күнелдән кабул иттем. әр сак үзем менән йөрөттөм, эстән генә кабатланым. Хатта көйгә лә алып карарга иткәйнем, килеп сыкманы.

Әх, мөхәббәт, мөхәббәт! Кемдәрзең генә башын катырмай ул. Ул ысынлап та укыр ғына түгел, еңеп булмаҗлык, хатта үзгәрүсән дә тойго. Беззең мөхәббәт менән дә шулайырак килеп сыткы. Кызыу хатлашыу бер сак туктаны. Байтак вақыт узғас, өйгәнөмдән мине шақ катырған шундай йөкмәткеле хат килде:

“Кәзерле Сәләхи! Тормошомда кай ы бер үзгәрештәр булып алды. Мин, әсәйөмдең өгөтөнә күнөп, кейдүгә сыгам. Ул кеше минән өлкән, инженер булып эшләй. Файзалы бәйләнештәре күп. Юғары белем алыу өсөн миңә матди гарантия ла бирә. Каршы килмәс ен, тигән өмөт менән язам да инде был юлдарзы. Зин ар, яуап ебәр”.

Бер аз ышанмай торзом, бәлки, был шаярыузыр. Юк икән шул. Хат мине бөтөнләй “үлтерзе”. Баштарак мин бер ни зә аңламай торзом. Артабан үземә урын таба алманым. Асыуымдан хатты киҗәктәргә йырткыланым. Өс көн буйы иҗерек кеше кеүек йөрөнөм. Йыртып ташлаған хат киҗәктәрен йыйзым да тағы укып сыктым.

Дүртенсе тәүлектә бер аз тынысландым. Был хәлдә мин бер нәмәнә лә үзгәртә алмаясағымды аңланым. Роза минән йыракта. Язмышка, телә әм-теләмә әм дә, буй онорға тура килде. Тамам тынысланғас, хәлдә тулы ынса төшөнгәс, хатты тағы укыным. Көтмәгәндә бары ы ла аңлашылды. Минең өсөн үтә мө им фекерзәр юл ара ына йәшеренгән икән. Бына нимә хақында әйтә ине улар: “файзалы бәйләнештәре булған инженер” тигәнән генә алайык. Ошо юлдар ара ынан ук миңә: “Ә ин кем уң?” – тигән орау ишетелгәндәй булды. Әлеге вақытта мин, ысынлап та, бер кем дә түгел. әм был – ысынбарлык! Хаттағы икенсе фекергә лә игтибар итәйек: “Юғары белем алыу өсөн матди гарантия бирә”. Шул ук юлдарзан “Ә ин, ыштан ыз сибәр малай, миңә ниндәй гарантия бирә ала ың?” тигән ораузы табырға мөмкин. Быны ы ла хәкикәт. Бөгөн мин уға бер ниндәй зә гарантия бирә алмайым. Юлдар ара ынан уйландырырлык башка фекерзәр зә таптым. Мө им, тормоштоң өсе абағы булды был хат.

Җәһәп, мин үземдә бер ниндәй зә асыу тойманым. Катын-кызын тәртибенә төшөнөү ауыр. Был – бер. Икенсенән, әр кем үз юлын эзләй әм отошло он. Үзеңә бик яқын кешене хөкөм итеү минең өсөн кабул ителге ез, хатта әхлак ызлык кеүек тойолдо. Елгә каршы төкөрөргә ярамай. Был вақытта башымда тик бер төрлө уй урала ине: “Тойғоларымды тыйып тота алырмынмы?” Эсемдән, булдыра алырмын, ис шик ез тотормон, тигән яуап килде. Әгәр зә булдыра ал ам, мин тормош юлында осраған барлык каршылыктарзы ла психик тетрәнөү ез үткәрөп, әхлаки йөзөмдә ақлап қаласақмын. Был уй мине тынысландырзы, өмөт саткылары өстәнә.

Шул ук вақытта икенсе уй за килде әм ул мине айнытыбырак ебәрзе: тимәк, уның мине яратыуы вақытлы, ялған күренеш булған. Гәмәлдә эскер ез, тормошта үз урынын табырға тырышқан, әхлаки йә әттән саф кеше үзенең тормошсан карашын қапыл үзгәртә, мөхәббәтенән, әгәр зә ул ысын тойго бул а, баш тарта ал-

май. Бәлки, уның мөхәббәте эскер ез, ысын булмагандыр. Ул ләззәткә иҗергән теге мәлдә ашыгып ант итеүгә карамастан, мин уның тәүге мөхәббәте булмаганын-дыр. Әлбиттә, юк! Мин аңлай башланым: кайзан килгән уға ундай тәжрибә?

Әйе, был вакиға әле миңең ныгынып та бөтмәгән холком өсөн көтөлмәгән, бик каты удар булды.

Бер тәүлек узғас, мин Розаға телеграмма уктым: *“Килешәм. Ғаилә бәхетте теләйем. Тик миңең иң булган мөхәббәтемде бер кем дә тартып ала алмас. инең мәңгелек була алмаган дуңың”*.

Ләкин был йөкмәтке миңә бигүк окшап етмәне. Ул бөгөн миңең мөхәббәткә мохтажмы ни? Бер аз уйланып торғандан уң, артык үзәрзе ызып ташлап, дүрт кенә үз калдырзым: *“иң ғаилә бәхетте теләйем”*. Ошо телеграмма китте. Элекке нескә хистәргә королған хаттарзы ғына калдырып, башкаларын сығарып ташланым.

Бер азна сама ы узғас, унан калын ғына конверт килде. Бер аз тотоп ултырзым, әммә асып укырға теләк юк ине, сөнки унда миңең өсөн кыуаныслы булмаган юлдар барлығын изендем. Хатта ышандым. Әйзә, ул хәтеремдә миңе яратқан, тоғро катын-кыз булып кал ын, тинем эстән генә. Хатты укый кал ам, был тойғоларзың селпәрәмә килеүе ихтимал.

Ул сакта мин шулай уйланым. Хатты асып укымай ғына яндырзым...

Ул сакта мин был укылмаған хаттың анымда әм йөрөгемдә ниндәй эз калдырасағын уйлап еткермәгәнмен. Байтак йылдар узғас кына төшөндөм мин быға. Ә бит хат, бәлки, тормошомдо үзгәртер, уға бөтөнләй башка йүнәләш бирер ине. Бәлки, юктыр. орау әр хәлдә яуап ыз калды.

Укылмаған хат миңе даими эзәрлекләне: нишләп тискәреләндем, укыманым икән? Бер нисә йылдан уң, армиялә хезмәт иткәндә, башыма шундай уй килде: бәлки, тәүге хат миңең тойғоларымды ынап карау өсөн генә ебәрелгәндер? Сөнки әр катын-кыз иң элек өйгәненең үзенә тоғролого хакында уйлай. Әммә мин был тойғоға ышанып етмәнем. Белеүемсә, ул бындай хәйләгә бара торған кыз түгел. Тимәк, мин юк менән баш ватам.

Институтта укыған йылдарза мин тағы ла ошо хат тура ында уйландым. Феке-рем үзгәрзе. Ул, миңең телеграмманы алыу менән, асыуы килеп хат язырға ултыра: мин иңә ғашик булып хаталанғанмын икән, ин буш кыуык, бер нигә ярамаған бәндә, яратам, тип миңе алдап йөрөгән ең, ә үзән минән еңел генә баш тарта-ын. Хуш, мин ине башкаса яратмайым...

Институтты тамаглап, үз аллы әм матди яктан етеш кеше булып киткәс, бер ниндәй зә мохтажлык кисермәй башлагас әм үзем был донъяла ниндәйзер файзалы, ә әмиәтле эш башкарырлык булып етешкәс, укылмаған хаттың йөкмәтке е икенсе төрләрәк булып күз алдына басты. Бәлки, хатта ул ярзам орағандыр: коткар миңе был ғәзел езлектән! Мөхәббәт ез тормош – тамук. Миңең инән башка бер кемдә юк әм ин генә миңә ярзам кулы уза ала ың. Алып кит миңе бынан. инең менән хатта ер сигенә лә китергә әзермен...

Хаттың йөкмәтке ең ошолар кабул итеү тыңгы ыз йөнәмдә тағы ла ныгырак телгеләне. Әгәр зә шулай була кал а, мин ниндәй иҗәр! Әммә икенсе бер феке-р шунда ук каршы төштә: тәүге хатта ғәзел езлек, ярзам орау тура ында бер ниндәй зә ишара юк ине бит...

Әлбиттә, артабан миңе гүмер буйы әхлаки үкенес эзәрлекләне: үзем ғәйепле! Сөнки мөхәббәтем, бәхетем өсөн көрәшеу тура ында уйламаным да бит. Тормош безгә, әр уныш, шул иҗәптән ғаилә тормошондағы бәхет өсөн дә, көрәшергә көрәк, тип өйрәтә. Ә мин и ә был йә әттән кул каушырып калдым. Ошоноң өсөн үземдә ғәфү итә алманым. Ошо тойго әр сак йөрөгемдә телгеләне. Эштә генә ниндәйзер дәрәжәлә йыуаныс, онотолоу таба инем.

Эйе, юрист өнәре кызык әм ылыктырғыс. Ул йәш сактағы шәхси тәҗсиратта-рзан арындыра. Тик укылмаган хат бер қасан да онотолманы...

Ә вакыт аяу ыз уза бирзе. Мөхәббәт ез генә гаилә корзом. Қатын менән татыу йәшмәненк. Балалар ғына йбуаныс бирә ине. Шулар хакына йәшәнем. Үземсә бәхетле лә кеүекмен. Ғүмеремдә башка қатындарзы өйә алманым, сөнки тәүге мөхәббәтем йөрәгемде тулы ынса биләгәйне. Шулаймын инде: берәгәйле өйәм. Енелсә шаярыузар булды, ә өйөү – юк.

Әле бына йылға буйындағы қыуаклықтар янында ултырам. Ошо килеш мин бер зә уйламаған қылық қылып ташланым. Тоттом да Алла ы Тәғәләгә, күктәге көстәргә мәрәжәгәт итем:

– Эй Аллам, эй Күк али әләре! – тип үтендем мин. – Әгәр зә ез бар икән, көзрәтегезән килә икән, шәфқәтлелек күр әтегез: мөхәббәтемде, Розаны, ниндәй сүрәттә бул а ла қайтарығыз. Үтенеп орайым!

Йы ан миңә яуап қайтарманы...

Көнә буйы йөрөүзән, тойғолар ауырлығынан арып, йәшлекте уйлап, мин қуйы үлән ара ына яттым. Йылы ел бит-қулдарзы иркәләй, ә күз алдымда – саф, сик ез күк йөзө. Унда, Йы андың сик ез кинлектәрендә, башка тормош, башка донъялар. Беззәге кеүек аңлы тормош итеүселәр зә бар. Күккә қарап ята торғас, онотолғанмын...

... Нимә был? Мин ултырған ерзән йырак түгел қиң автомобиль юлы әм унан ялтырауық лимузиндар үтеп тора. Бере е миңә якында туктай за, машинанан бик карт қарсық сыға. Ул миңә табан атлай әм килеп етеү менән: “Исәнме, Сәләхи? Был инме?” – ти. “Әйе, мин”, – тип яуаплайым. “Мин Роза, инең йәшлек мөхәббәтең”. “Булмас, тим, мин инең кеүек қарсық менән таныш түгел”. “Мин дә бындай карт менән таныш түгелмен. Мин йәш, қайнар мөхәббәтле Сәләхизе генә беләм”. “Әгәр ин Роза икән, исбат ит”. “Роза икәнлегемде исбатлап тормайым. Йәш сағыма қайтып, алдына килеп басам”.

Қарсық қулы менән ізәп ебәргәйне, мөгжизә хасил булды. Минең алда йәш Роза, теге иртәлә озатып ебәргән Роза тора ине. “Бына хәзер мин ине танийым. Қайзарза йөрөнөң ин, ни эшләп без озақ осрашманьк?” “Мин дә инән шул хакта оларға теләйем: қайза юғалдың ин, нишләп белгертмәнең?” “Мин укыным да, эшләнәм дә, әммә ине әр сак исқә алдым,” – тим. “Миңә был ғына етмәй, ин миңә бөтә барлығың менән кәрәк. Тоттошлай. Аңлай ыңмы?” “Әйе, аңлайым... Қайза китә ең?” “Мине машинала дұсым көтә”, – ти зә ул, әбейгә әүерелеп, китеп бара.

“Туктале, Роза. Әйт әле, уңғы хатыңда ин нимәләр тура ында язғайның?” “ ин уны укыманыңмы ни?” “Юк, нимә язғайның уң?” “Минең хатты укыманыңмы? Тимәк, теләмәгән ең. Ә үзең, яратам, тигәйнең... Интернеттан укы ин уны. Мөхәббәт хаттары янмай за, юғалмай за. Укымаған ың, шуға күрә беззән мөхәббәт ғүмер ез булды. Хуш, йәшлек мөхәббәтем!..”

Мин тертләйем әм тороп басам. Бер ниндәй машина ла, қиң юл да юк. Яныма қилгән қарсық та күренмәй. Нимә булды уң әле был? Төшмә, әллә күземә генә күрендеме? Әллә был Алла ы Тәғәләнең ярзамымы? Әллә ул минең үтенесемде башқарзымы? Тимәк, Алла ы бар, безгә таныш булмаған донъя ла бар. Бар, Аллаға шөкәр. Бында мин тикмәгә генә қилмәгәнмен икән.

Йәш сактарзы исқә алайық әле.

Иртәгә ен иртә менән Роза китеп барзы. Үзен озатып йөрәмәүемде үтенде.

Уның артынан кырандаска ат егеп олата ы килгәйне. Шулай за мин ауылдың ул китә е як осона сыгып, артынан карап калырға булдым. Кырандастың ауылдан бик шәп сыгып, Яңы Карагош ягына китеүен күзәтеп торзом. Роза мине күреп калды ла кул болганы. Мин и ә, шатлыгымдан үземде онотоп, ике кулымды ла болгайым. Әлегәсә күз алдымда уның кырандаста китеп барыуы. Ак ыл йөз, шундай ук кабарыңкы сәстәр, бер аз тулышкан озонса бит, йоморо танау. әм ул кул болгай за болгай...

“Юнона” спектакленән:

*“Я тебя никогда-никогда не увижу,
Я тебя никогда-никогда не забуду”*

– тигән үзәр нисек исенә төшмә ен!? Тик ул сакта мин был әсәр менән таныш түгел инем. Ә бит спектакль геройы хаклы: мин Розаны кабат бер қасан да күрмәнем. Бына шундай моң оу тарих...

Бер нисә көндән мин дә ауылдан киттем. Укырға тип уйлағайным, бөтөнләйгә булган. Тормош шундай көтөлмәгән хәлдәргә лә юлыктыра икән.

Шул ук көндә район үзәге Борайға килеп еттем. Безгә якын туған Ғилми ағай юлга сыгыр алдынан үзен күрәргә кушқайны, шуға күрә ашыға-ашыға Вострецов урамындағы иске йортта урынлашқан район гәзите редакция ына атланым. Икенсе қатқа күтәрелдем. Ишмәтов урынында, ниндәйзер мәзәк гәзит қарап ултыра. Мәзәклегә шунда: қай ы бер битәрәндә бер нәмә лә басылмаған. Артабан гәзит әшенәң қай ы бер үзенсәлектәрән төшөндөм. Ғилми ағай сыгып килгән номерзың хаталарын төзәтеп ултырған икән. Мине күреү менән ул шатланды. Без озак қына өйләшеп ултырзық. Тормошта күпте күргән, үз башынан кисергән ағайым миңә өгөт-нәсихәт укыны, кәнәштәр бирзе. Шунан әйтә куйзы:

– Ә мин инә сюрприз әзерләнем.

Ул әске кеңә енән бер нисә қағыз ақса сығарып исәпләнә лә миңә уззы:

– Бында йөз ум. Ал. Ул инә бик көрәгер.

Көтөлмәгән хәлдән аптырашта қалдым. Ақса тура ында үз булманы бит. Шуға күрә мин баш тарттым, хатта артқа сигенә биреп куйзым. Баштан әллә ниндәй уй-зар тезелеп үттә. Ундай ақса миңә қулға кергәнә лә юк.

– Ақса ыз бер ни зә қыла алмаң ың, – тип ныкышты Ғилми ағай. – Ал. Пажалыста...

– Юк, – тинем мин, тулкынланып. – Миңә ақса көрәкмәй. Хушлашырға ғына кергәйнем.

Ғилми ағай унай ыз хәлдә қалды. Күрә ең, ул ауыл малайынан бындай әскер е-злек көтмәгән. Ул ни әшләргә лә белмәнә. Ақсаны өстәлгә алды ла эргәмә қилде. Моғайын, ул мине, хәзер тотор за тышқа сыгып йүгерер, тип уйлағандыр. Минен қулдарзан тотто ла, өстәл янына ултырғысқа ултыртып, ағайым бүлмә буйлап йөрөргә тотондо.

– Туғанқайым, ин шуны аңла, – тип мөмкин тиклем яғымлырақ булырға тырышты. – Мин инәң қалаға барып урынлашыуыңды теләйем. инән якшы кеше сығасағына ышанам. Укыр ың да зур кеше булып китер ең.

– Ақсаны барыбер алмайым, – тинем кире қакмаңлық тауыш менән. – Минен үз ақсам бар. Әсәйем бирзе.

Ғилми ағай ныкыш кеше булып сықты. Ақса ын алды ла, яныма қилеп, тиз генә кеңәмә алып та куйзы. Шундай тиз әм көтөлмәгәндә булды был, мин қаршылық күр әтә алмай за қалдым. Башыма қилгән беренсе уй шул булды: был ауыр хәлдән сығыу өсөн ин уңайлы ы, әм миңә үз аллы йәшәй башлағанға тиклем бары ы ла ыңғай қилеп тора. Әммә бер нисә секундтан қапма-қаршы икенсе уй мейенә еңкетте: мин бит кеше ақса ын, үзем әшләп тапмағанды алам!

әр хәлдә мин бүлмәнән ақса ыз ғына сыгып китәсәгемде хәл қылғайным инде.

Тик быны нисек эшлөргә? Китергә ашыгманым. Филми ағай за тынлык акланы. Өндәшмәй күпме торор инек, билдә ез, шул сакта телефон шылтыраны. Филми ағай трубканы алды ла өйләшә башланы. Күрә ең, танышы булгандыр, унын кәйефе күтәрелеп китте: көлдө, өстәлгә уккылап алды. Бер аzzан урынынан торзо ла тәзрә ягына, минә арты менән тороп өйләшә башланы. Ошонан файзаланып, мин тиз генә кеcәмдәге аксаларзы өстәлдәге кайтармалы календарь биттәре ара ына тыгып куйзым. Ошонан уң үземден дә кәйеф бер аз күтәрелеп китте. өйләшеуен тамамлап минә табан боролғас, Филми ағай за шатланды.

– Ну, туғанкай, – тине ул. – Мин инә бик күп өйлөнөм. Бары ын да хәтерендә тоталмаc ың. Тик бер нәмәнә онотома: кеше булыу еңел түгел! Әзәм актыктары, ком оззар был донъяла аяк тибеп йөшөй. Был кешеләрcә түгел! Үз аллы әм атылмаc булғанда ғына кеше үзенең асылында кала. Калғанын тормош үзе бирер әле...

– Филми ағай, бары ы өсөн дә рәхмәт, – тинем мин. – Айырыуса акыллы кәнәштәрең өсөн. Мин уларзы бер касан да онотмам.

Ишмәтов менән осрашыузан бик кәнәгәт булып сыгып киттем. Намысымды төшөрмәнәм, кеше байлығын кеcәгә алманым. Әлбиттә, был хакта ағайымдын күзенә тура карап әйтә алманым. Бәлә түгел, язып ебәрермен әле.

Редакциянан сыгканда мин хатта үз-үземә шундай үз бирзем: бер касан да, иc ниндәй хәлдә лә кеше акса ына кул узмаясакмын. Ә әйткән үззә торорға кәрәк.

Ишмәтов мине үзәк урамға саклы озата килде.

– Хәйерле юл, туғанкай, – тине ул. – Тормош юлын уныштарға бай бул ын.

Без хушлаштык. Мин ауылдың Янауыл касаба ы ягына илткән юлын табан атланым. Юл ыңғай машинаға ултырзым. Элек, хәзергеләй, автобустар йөрөмәй ине. Йөк машина ының кузовында бер үзем. Машина мине тыуған яктарымдан торған айын йырағырак алып китә.

Матур, кояшлы көн. Ә уйзарым бутала ла бутала. Бере енән-бере е “текәрәк” уйзарға сумып киләм. Торзом да кабинаға кулдарзы терәп, каршы елгә битемде куйзым. Көслә машина еле миңә якшы тәбсир итте, ахыры, рәхәтерәк булып китте. Тирә-ягыма карандым.

Башкорт дала ы ик ез-сик ез булып йәйелгән. Күззәремде ауырттырырзай итеп йыракка караш ташланым. Унда – урмандар, бейек булмаған калкыулыктар. Тағы ла арырак – урман, кескәй саукалыктар. Тирә-йүн ысынлап та мөгжизә. Якты әм зур, ә мин унда бер ком киcәге генә. Тик был мине куркытмай, сөнки югалып калмаcымды якшы беләм.

Борай, тыуган ауылым Иске Карағош, өзөлөп өйгән мөхәббәтем тороп кала. Юк, калмай, улар әр сак миңә менән, йөрөгемдә.

Алда – билдә езлек. Шул турала баш ваттым. Кешенең киләсәге – сер, кешегә уны күрә белеү әләте бирелмәгән. Алда нимә көтә? Был аяу ыз донъя кемдәр менән осраштырыр? Кайза, кем булып эшләрмен?

Билдә езлеккә каршы барам. Мине кызыклы көрөш, драматик хәлдәр менән тулы тормош көтә. Унда ижади уныштар за буласак...

Ул хакта әлегә белмәйәм. Әммә шуны ы якшы билдәле: идеалдарым, хыялым өсөн бар көсөм менән азагынаса саклы көрөшәсәкмен.

Сәләхетдин КАРАМОВ.

БАЗАР ШӨҮЛӨ Е

Донъя иктисады тәрән кризис кисерә. Уның эзэмтәләрен белгестәр АКШ-та 70 йыл элек башланган Бөйөк торғонлоқ менән сағыштыра.

Кем ғәйепле? Кризиска юлыктырған сәбәптәрзең тамырлары тәрәндә булыуы тура ында “Совершенно секретно” азналығының быйылғы 2-се сығарылышында басылған “Аксаны ул нинә уйлап тапты” тигән мөкәләлә кыска, әр кемгә аңлайышлы яуап бар. Азналыгк, күптән түгел Бөйөк Британияла донъя күргән “Аксалар батшалығы. Донъяның финансы тарихы” тигән китап авторы, инглиз тарихсы ы Н. Фергюсонға ылтанып, түбәндәгеләрзе яза. 2006 йылда тулайым иктисади продукт 47 триллион доллар, ә фонд базарзарында әйләнештә йөрөгән киммәтле кағыззар 473 триллион доллар тәшкил итте. Был әйләнештәге әр ун долларзың тик бере е генә атып алыу әләтенә эйә, калғандары и ә буш кыуык икәнәнә ишаралай. Финанс кризисына хәл иткес дәрәжәлә булышыгк иткән әле исән кешеләрзең бере е – АКШ гражданы А. Гринспен. Ул Федераль резерв система ына етәкселек иткән осорза киммәтле кағыззар хәтәр ташкынға әүерелеп, АКШ-тын дәүләт бурысы 11 триллион долларға еткерелде.

Рәсәй Федерация ы Президенты Д. Медведев та, былтыр Федераль Йыйылыш депутаттары алдына 2009 йылға бурыстар куйғанда, кризистың барлыкка килеүендә төп ғәйепте АКШ-тың финансы әм эшлекле даирәләренә аузарзы. Донъя базарында катнашкан башка илдәр иктисады менән исәпләшмәйенсә, акса кыуығын саманан тыш өрөп, тине ул, Кушма Штаттар бөгә донъя иктисадын кризис упкынына өйрәнә. Швейцарияның Давос кала ында үткән быйылғы иктисади форумда Кушма Штаттар яғынан катнашкан элекке президент Б. Клинтон ошо фекергә бер аз асыклык индереп, кризистың тәүге билдәләрен 2001 йылда ук төсмөрләп була ине, тине. Фонд базарына киммәтле кағыззар иктисад мөмкинлектәрен исәпкә алмай сығарылды. Ан ат табыш алыуға исәп тотоусыларзың нәфсе ен киммәтле кағыззар ағымының көслөлөгө, рәсми Вашингтондың анык кына иктисади стратегия ының юклығы тағы ла үстөрөп ебәрзе.

“Көнбайыш байтак вакыт үз мөмкинлектәрен инкар итеп, гәмәлдә бурыска йөшәнә”, – был Германия канцлеры А. Меркелдең фекере.

Ләкин кай ы бер белгестәр кризисты АКШ-тың эшлекле даирәләренә генә яп арыу гәзел түгеллеген искәртә. Мәскәүзә нәшер ителгән “Ведомости” гәзитендә донъя күргән “Кризиска каршы тәкдимдәр”гә кул куйған бер төркөм (улар ара ында элеккеләр: СССР Президенты М. Горбачев, Дәүләт Дума ы депутаты В. Рыжков, финансы министры урынбасары С. Алексашенко .б. бар) фекеренсә, кризис иктисадтың сеймал йөкмәткеле булыуы, унда монополистик тенденциялар көсәйеүе, сит ил капиталын туранан-тура индереүгә камасаулау, эре корпорацияларзың сит ил банктарынан күпләп кредит алыуы арка ында килеп тыузы. Ошондайырак фекерзе Рәсәй Хөкүмәтенен Финансы министры А. Кудриндың февраль баштарында “Известия” гәзитенә биргән мәлүмәттәре лә дөрөсләй. Мәсәлән, 2007 йылда ук федераль казна сығымдары тулайым эске продукт үсешенән 24,9 процентка күбәрәк арткан. Сит ил банктарынан алған кредиты

(Рәсәйҙә ставкалар юғары тип, хәтәр байзар кредитты сит ил банктарынан алырға күнеккән – **М.Х.**) буйынса бурысы 417,2 миллиард долларға еткән, йәғни дүрт тапкырға арткан.

Рәсәй Хөкүмәте Рәйесе В. Путин Давос форумында төп доклад менән сығыш я аны. «Кризис капитализм донъя ын хезмәтлөндөргән финанс система ының ярак ызылығын, уның көйләүгә бирелмәүен, финанс тәүәккәллөктәренә хәуефлеген күр өттө», – тине ул. В. Путин фекеренсә, киммәтле кағыздар операцияларында активтар, кредит сәйәсәтендә уның сығанактарын тәьмин итеү бөтөнләй иһәпкә алынмай. Бынан тыш донъя иктисадына бер үзәктән (АКШ-тан – **М.Х.**) тороп идара итеү зә үзен акламай.

Ни эшләрәгә? Рәсәй Хөкүмәте башлығы донъя сауза ының тулы азатлығын тәьмин итергә, капитал юлына көртөләр куймаһса (кооперация) тәкдим итә. Шулу вакытта Путин, дәүләт әр сак һаклы, көслө була алмай, тигән принциптан сығып, иктисади эшмәкәрлеккә (эшкыуарлыкка – **М.Х.**) сама ыз кыһылмаһса сакырзы. Журналистар менән осрашыуза Хөкүмәт башлығы Рәсәй йәмәғәтселәген һыклы борсоуға алырлык мәғлүмәт тә килтерзе: 2008 йылда Рәсәйҙән 128 миллиард доллар капитал үзәнә кулайлы урынды сит ил иктисадында тапкан. Был гәйәт зур сығанак сит ил (Көнбайыш тип аңларға кәрәк – **М.Х.**) иктисадын үстөрөгә, унда яңы эш урындары булдырыуға хезмәт итәсәк. Әйе, был – Путиндың, капитал ирекле хәрәкәт итергә тейеш, тигән тәкдименә ышаныслы башланғыс. Фекер, бәлки, Давоста урынлы яңғырағандыр, әммә беззәң өсөн шатлыклы була алмай. Рәсәйгә Б. Ельцин идара иткән уңғы йылдарза ла “аякланған” капитал күләме 25 миллиард доллардан артманы. Тимәк, илдә уңғы ун йылда иктисади хәл тағы ла катмарлаша төшкән. Былтыр Рәсәй иктисадына алынған сит ил капиталының 87 миллиард доллардан артмауы был фекерзә кеүәтләй генә.

Кризис эзәтләрен еңеү буйынса үрзә телгә алынған “Кризиска каршы инициатива” тәкдимдәре һыклы уйланған, иң мөиме – ил өсөн файзалы күренеүе менән иғтибарзы йәлеп итә. Мәсәлән, чиновниктарға дәүләт сығымдарын 15, ә үззәренәң дәйөм иһәбән 25 процентка көметеү, компаниялар бурысы өсөн уларзың акциялары менән иһәпләшеү, иктисадта структур үзгәрештәр (сеймал сығанағы булуыдан туктап, донъя базарында үткән продукция етештерөгә күсеү – **М.Х.**), тәбиғи монополияларзың тарифын элекке кимәлдә калдырыу, банктарға ентөкле аудит үткәреү, автомобиль сәнәғәтен һосуси секторға биреү отошло булмаксы.

Кризис менән бәйле Рәсәй властарын иң һык борсоғаны – финанс ойошмалары эшмәкәрлеге. уңғы йылдарза үрсеп киткән банктар кредитты сама ыз биреп, проценттарзы мулырак туплау өсөн бары ын да файзаланды. Ә беззә кеше биргәндән бер һасан да баш тартмай, йәғни инеренән алда сығырын уйламай. 2006 йылдың йәйендә “Известия” гәзитендә халықтың бер һасан да булмағанса – 2 триллион умдан ашыу – кредит алыуы менән бәйле борсоулы мәкәлә лә донъя күргәйне. өзөмтәлә торлак, машина өсөн кредит алып та түләргә әләт еззәр күбәйзе. Хәзер улар менән армияға әүерелә барған суд приставтары шөгөллөнә. Банктарзың үз мәнфәғәттәренә сығымдарзы иһәпләп бармауы сер түгел. “Аргументы и факты” азналығы мәғлүмәттәре буйынса, былтыр тармакта уртаса эш һакы 36794 умға менгән. Был яғыулык-энергетика комплексынан кала икенсе күр өткес. Февраль урталарында АКШ президенты Б. Обаманың банкта эшләүселәрзән уртаса йыллык эш килемән 500 мең доллар менән сикләүе беззәң өсөн өлгө була алып ине.

Рәсәй Президентының күр өтмә е буйынса былтыр банктарға 1,5 триллион ум финанс ярзамы күр өтелмә ә, улар 2008 йылды 450 миллиард ум килем менән тамамлай алып инеме икән? Әлбиттә, юк, әммә был ярзам буһса түгел, финанс ойошмалары акрынлап уларзы кайтарырға бурыслы. Ярзам кулы узып, ил башлығы, үз сиратында, банктарзың кредит биреүзе туктатмай, эште әүземерәк алып баруына иһәп тоткайны. Ләкин ул яңылышты, финанс ойошмалары дәүләт акса –

ын долларзар атып алыуға тотондо. Тимәк, был аксалар елгә осто, ум түбән тәгәрәне.

Банктарзың быйыл ауыр хәлдә калыу ихтималлығы аклана. Бигерәк тә торлак кредиты өлкә ендә. Сөнки, йыл урталарына торлак базарында ихтыяждың қырка кәмеуе сәбәпле, кредит түләүселәр алдында проценттар өсөн иҗәпләшеу проблема ы килеп бәсуы бар. Дөрөс, хәкүмәт финанс ойошмаларында дәүләт акцияларын арттырып, улар өсөн яуаплылыкты үз өлкә енә алырға ынтыла, ләкин уның мөмкинлектәре лә сик ез түгел икәнән оноторға ярамай.

Йәмғиәт социаль-иктисади ауырлықтар кисергәндә енәйәтсел көстәрзән әүземләшә төшөуе әр сак күзәтелә. РФ Эске эштәр министры Р. Нурғәлиевтың мәғлүмәтәрәнә карағанда, 2008 йылда бөтә е 3,2 миллион енәйәт теркәл ә, шуларзың ярты ы тиерлек иктисад өлкә енә қағыла. Банктарға бүленгән дәүләт ярзамын үзләштерәүселәргә карата былтыр ғына 99 мең енәйәт эше асылған. Дөрөс, министр күпме урланғанын атап әйтмәнә, ә бына дәүләткә қайтарылғаны – 20 миллиард ум. РФ Прокуратура ы карамағындағы Тәфтиш комитеты етәксе е А. Бастрыкин да узған йыл йомғақтары буйынса дәүләт органдарын бизәмәгән мәғлүмәттәре менән уртақлашты. Былтыр төрлө кимәлдәге чиновниктар дәүләттен 900 миллион умына хужа булып алған. Бындай “озон қуллылар”зың иң күбе е – милиция, прокуратура, таможня, муниципалитет хезмәткәрзәре сафында. Иң гәжәбе: казна акса ын үзләштерәүселәр ара ында РФ Хәкүмәтенән финанс министрының элекке, хәзәрге урынбасарзары ла бар. Тимәк, РФ Президентының казна акса ын урлауға қаршы көрәшкә Федераль именлек хезмәткәрзәрен дә әүзем қушылырға сақырыуы тиктәскә түгел.

Кризисты алдан күзаллап була инеме? Әлбиттә, бында “юк” тигән яуап урын ыз. әр хәлдә финанс белгестәре уны иземләргә бурыслы. АКШ-та финанс кризисы былтыр мартта ук моронлай башлап, беззә уның донъя базарында нефткә хактар котолго оз түбән тәгәрәу менән генә беленеуе ошо хакта өйләй. Тоторокландыруу фондына бер нисә триллион ум туплап та, Федераль Хәкүмәт уны матди етештерәу тармақтарын үстәрәүгә йүнәлтмәнә. Был хәл кризиска үз ауырлығын өстәнә.

Тағы ла бер миҗал. Кремль күр әтмә енә ярашлы, былтыр йәй А. Кудрин етәкселегендәге төркөм федераль казнаның өс йыллык проектын әзерләне. Документ буйынса 2009 йылда казна килеме 11 триллион умға етергә тейшә ине. Дөрөс, донъя базарында бер баррель нефттен хақы 95 долларзан да түбән төшмә ә. Ә ул декабрзә үк 40 доллар кимәленә тәгәрәнә. Тимәк, финанс белгестәренән фаразы нигезле булмаған. Хәзәр казнаның килем өлөшә қайтанан каралып, ул йәй урталарына ғына билдәле буласак. Яқынса күзаллаузар буйынса, федераль казна килеме быйыл 6,5 триллион ум менән генә сикләнеп калыуы ихтимал. Тимәк, дәүләттен социаль бурыстарын үтәуе лә шик астында.

Донъя базарында нефть баш әйләнерлек хактар менән үскән йылдарза Тоторокландыруу (хәзәр ул Резерв тип атала – М.Х.) фондына бер нисә триллион ум туплап қалған Федераль Хәкүмәт тәүзә кризиска енел қараны. Резерв фондында сығымдар кризисты ауырлық ыз үтергә етерлек, тине А. Кудрин. Ә бына февраль баштарында ошо ук кеше кризис эземтәләрен бөтөрөү федераль казнаға 2 триллион умға төшәсөгән әйтте. Йәғни, тулайым эске продукттың 5 проценты. Министр тағы ла хәкикәтте йәшермәйме икән?

Эш езлек – кризистың котолго оз юлдашы, әм был – граждандар өсөн ин яманы. Быйыл илдә ундайзарзың 2 миллионға етеуе ихтимал. Башқортостанда әле үк 30 меңдән ашыу эш ез бар. Федераль Хәкүмәт был йә өтгән ниндәй саралар күрә? В. Путин йыл башында ук эш езлек буйынса пособиеның 4900 умға еткерелеуе тура ында белдергәйне. Эш езлекте кәметәүгә (бөтөрөү тура ында үз бармай – М.Х.) тәүзә Федераль Хәкүмәт 43 миллиард ум бүл ә, февралдә тағы ла 34 миллиард ум өстәлдә. Был сығымдарзы яны эш урындары булдыруы, йәмәгәт эштәрә

ойоштороу, эш ездәрзе эшле урындарға күсерәү кеүек сараларға тотонасактар. Шул ук вақытта кай ы бер эш ездәрзе яңы өнәргә өйрәтеү зә күләмлерәк дауам итәсәк. Төбәктәргә ошо йүнәлештә үз програмаларын, айырыуса яңы эш урындары булдырыу буйынса, эшләргә кушыла. Федераль Хөкүмәт эш биреүселәргә туды булмаған эш азна ына күсеү, түләү ез отпуск биреү кеүек сараларзы ла әүзем кулланырға кәрәклеген искәртә.

Башкортостанда, иктисади үсеш министры Е.Евтушенконың мәғлүмәттәре буйынса, кризистан иң әлек төзөлөш, сауза әм машиналар эшләү тармактары зыян күрзе. Ләкин ситтән кредитты самалап алыу ыңғай өзөмтәләр бирә, башка өлкәләрзәге кеүек бурыстар юк. Яқын арала республикала 500 миллиард умлык 70-кә яқын проект гәмәлгә ашырылып, яңы эш урындары барлыкка килергә тора. Быйыл Башкортостан Хөкүмәте вак предприятиеларға 2,5–3 миллиард умлык финанс ярзамы күр өтергә ниәтләй. Бынан тыш, вак кәсеп менән шөгәлләнәүселәргә 1,5 миллиард ум бүлеү қаралған. Министр шулай ук, қазнанан эш хақы алыусыларға ақса вақытында түләнәсәк, тигән фекерзә.

Кризис қасанға тиклем дауам итәсәк? Оптимистар фекеренсә – ошо йылдың йәйенә, пессимистарса и ә – 2011 йылғаса. Абрыйлы финанс белгесе М. Хазиндың “Комсомольская правда” гәзитенә интервью ында, кризис апрелдә үзенен ин юғары нөктә енә етәсәк, тигән фекер әйтелә. Әгәр зә Федераль Хөкүмәт дөрөс эш ит ә, йылды 5–6 процент үсеш менән тамамларға мөмкин. Хазиндың фаразынса, апрелдә доллар 40–45, ә йыл азағында 50–55 умғаса күтәрелеүе ихтимал. Рәсми булмаған даирәләрзән ишетелеүенсә, Мәскәүзә умдың курсы билдәләү буйынса ике қараш бар. Хөкүмәт Рәйесе В. Путин, мәсәлән, долларзы әлеге ише “коридорза тототу”зы яқлай, ә РФ Президенты яғындағылар и ә уны ирекле әйләнәшкә ебәрәүзе хуп күрә. Кем өстөнлөк алыр – вақыт күр өтер.

Мәскәүзәң либераль даирәләре гөмүмән, финанс тоторок озлоғо АКШ-тың иктисады ауыққанса дауам итер, тигән қарашта. Был фекерзә лә хәкикәт бар кеүек, сөнки, беренсенән, донъя иктисады долларға қорол а, икенсенән, Рәсәй әлегә донъя базарына сеймалдан башка етди тауар тәқдим итергә әлөт ез. АКШ был йә әтгән – иң күп қуллаңыусы. Ил башлығы Бөйөк депрессия осорондағы Ф. Рузвельт курсың дауам итмәксә. Конгреста сығыш я ап, Б. Обама хосуси сектор хәл ездәнгәндә бөтә ауырлык федераль хөкүмәткә төшкөнән аңғартты. АКШ хақимиәте фонд базарында ақса уйнатыуан матди етештерәүгә күсергә ниәтләй.

Президент планы буйынса, илдә 4 миллион эш урыны булдырыу қарала. Банктарзың хәл ездәрән дәүләт үз қарамағына алырға йыйына. Юлдар, күперзәр йүнәтеү, больницалар төзөү кеүек йәмәғәт эштәре лә киң қолас алмақсы. Обама Конгрестан 800 миллиард доллар ярзам ораны. Ләкин Қушма Штаттар парламенты Рәсәй депутаттары кеүек ашықмай, былтыр бирелгән ярзамды нисек тотонозары тура ында байтақ банкирзарзы сақырып ентәкле орау алды. Был да аңлашыла, сөнки, Қушма Штаттарзың қазна дефициты быйыл 1,2 триллион долларға етер, тип көтөлә. Әйткәндәй, американдар, беззән айырмалы, кризистан сығыу өсөн бары ын да эшләй кеүек. Байзар шәхси самолеттан, эш хақынан баш тарта. Күптәр вақытын эштә үткәрәргә тырышып, хезмәт етештерәүсәнлеген артыра.

Бындай башланғысты Рәсәйзә лә күрәргә мәжбүр булдылар. Д. Медведев Президент хақимиәтендә эш урындарын қәметәү буйынса тәқдимдәр әзерләргә қушты. Дәүләт Дума ы Рәйесе Б. Грызлов әйтеүенсә, 2009 йылда аппарат сығымдарын 25 процентқа қәметәсәктәр. Оборона министрлығында эш машиналарын файзаланыузы (?) сикләргә қарар иткәндәр. Д. Медведев Кремль әм Ақ йорт чиновниктарың сит илгә ял итергә йөрөүзән тыйылырға сақырзы .б.

Дәүләт Дума ы вәкилдәре лә үз фекерзәрән еткерзе. Либералдар, коммунистар өстәлгән хаққа (НДС) алымды бөтөрөргә йәки сикләргә тәқдим итә. Коммунистар етәксә е Г. Зюгановты ауыл хужалығы язмышы борсой. Ул дәүләттен

крәстиэндәрзән 15 миллион тонна иген атып алырға йыйынып та, 7 миллиондан узмауын әйтте. Ипотека кредитына дәүләт ярзаы, коммуналь хезмәттәргә хакты 2008 йыл кимәлендә калдырыу кеүек тәкдимдәр зә бар.

Рәсәй Президентының парламентка куйған бурыстарында янғыраған илде төбәк валюта ы (үз ум тура ында – **М.Х.**) үзәгенә әүерелдерәү хакындағы фекерен дауам итеп, В. Путин февралдә ошо идеяны гәмәлгә ашырыу буйынса компетентлы вазифаларға биш йыл вакыт бирзе. Алдан күзаллау буйынса, Рәсәй ысынлап та элекке СССР республикалары ара ында (Балтик буйы дәүләттәрен исәпкә алмайынса – **М.Х.**) бындай ролде үтәй алырына шик тыузырырлык дәлилдәр юк кеүек. Қазақстан, Белоруссия, Кыргызстан, Тажикстан .б. кеүек дәүләттәр Рәсәй менән тыгыз иктисади бәйләнештә. Быға хатта Иран менән Монголияның дә кушылыуы ихтимал.

Казна килемдәрен арттырыу йә әтенән әлегә файзаланылмаған ике сыганақ бар: физик шәхестәр килемәнә прогрессив әм күсмәс милеккә алым индерәү. Был гәмәл демократия ереккән илдәр конституцияларында ныгытылған. Эш хакын йөзәр менләп алғандар, билдәле, алымды ла күберәк түләргә бурыслы. Был – демократик дәүләт кануны. Укенескә каршы, Рәсәйзә аман 90-сы йылдарза индерелгән 13 процент алым гәмәле йәшәп килә. Ә инде зур калаларза гына түгел, касабаларза ла куқырайып ултырған бер нисә катлы йорттар хужаларынан милек алымы алмау бөтөнләй аңлашылмай. Ошо ике гәмәлде индергәндә, ил казна ы Рәсәй Конституция ында ныгытылған, Рәсәй – социаль дәүләт, тигән ығымтаның буш үз түгеллегенә ышандыра алыр ине.

Кризис тура ында өйләгәндә югары дәрәжәле чиновниктарзың халық алдында яуаплылык тоймауын да әйтәп үтергә кәрәк. Улар ара ында нык таралған үзаллы карар кабул итеүзән куркыу, югарырак вазифа артына ышыккланып эшләү зә ниндәйзәр дәрәжәлә котолго оз кризис билдәләрен күрмәүгә сәбәп булды.

Марксизм-ленинизм тәғлимәтен нигезләүселәр даими кабатланып торған кризис – капиталистик йәмгиәттен төп сифаттарының бере е икәнлеген күптән язып калдырған. Уның сәбәбе – базар мөнәсәбәттәрендә, сөнки базар шарттарында төп этәргес көс булып ихтыяж әм тәкдим тора. Был стихиялы көс бер яктан, шул исәптән хөкүмәттәр тарафынан да, көйләнмәй, көйләнә лә алмай, сөнки базар мөнәсәбәттәре өсөн иң мөиме – алыш-биреш итеү азатлығы. Социализм быға үзенсә сик куйырга маташып, яны дәүләт институты – планлаштырыузы индергәйне. Был алым артыгын етештерәүгә юл куймай, әммә, төрлө сәбәптәр арка ында, қытлықтан арына алманы. Ә бына уның өстөнлөктәрен Икенсе донъя угышынан уң япондар ошта файзаланды әм әле лә шуның игелеген күрә.

Яман эштәрзә яманлык ла юк түгел, тигән кеүек, кризис илдең сәләмәтләнеүенә килтерәсәк, тигән фекерзәр зә ишетелә. Иң элек белгестәр сит илдәрзән индерелгән тауарзар, шул исәптән азык-түлек, кырка кәмеп, уларзы илдә етештерәү артасагын күзаллай. Алып атарзарға ла – ә улар торлак төзөлөшө, сауза .б. тармактарза хәтәр нык үрсенә – көн бөтәсәк, имеш. Гөмүмән, кешеләр үз сығымдары исәбенә йәшәргә күнегәсәк. Ә “яңы байзар”, имеш, үлеп бөтәсәк. Хәйер, ундай өлгө күр өтеүселәр бар. Донъяның артына тибеп, үзен бер низә лә сикләмәй йәшәргә күнеккәндәр исәпләп тотонузы үз енмәй.

Рәсәй Президенты йәмгәтселекте кризис йә әтенән шау-шыу күтәрмәскә сақырып, бының өсөн бер ниндәй зә сәбәптәр юк, илдә 1998 йылғы дефолт көтөлмәй, Рәсәй үзенә бурыстарын үтәрлек хәлдә, тип белдерзе. Эш хакы, халықтың килеме кәмемәйәсәк, пенсиялар, кире енсә, артасак. Был иң мөиме, тигән Д. Медведев.

**Вакытлы матбуғат мәғлүмәттәрен
файзаланып, Мәхмүт ХУЖИН өзәрләне.**

**Марат
КӘРИМОВ**

КЫЗЫЛ КАЛЕЙДОСКОП

Тәбиғәттә әллә күпме төс бар. Уларзың бөтә е лә үзенсә төс бар ине — ул кызыл төс. Байрағыбыз за кызыл, үзөбез зә кызыл. Был ғына етмәгән, бар донъяны кызыл итергә тырыштык.

Әле хәтерем калейдоскобын әйләндереп ултырғанда, уның быяла ватыктарында шул замандар сағылып калды. Ә ниңә эле ул күренештәрзә хәзерге быуынға ла күр әтмәскә? Сатира алымы менән күпертеп, әлбиттә. Әммә уларзың нигезендә барыбер ысынбарлык ята.

Шулай итеп, укыусылар иғтибарына — калейдоскоптағы сағылыштарзың өсәү е.

Беренсе сағылыш

Гәзит редакция ына кыйыр-кыймас кына йәш автор керзе.

— Шиғыр алып килгән булдыңмы?— тип каршыланы уны редактор.

— Минен шиғыр килтергәнәме кайзан белдегез?— тип гәжәпләнде йәш автор.

— Нисек белмәскә. Безгә шиғыр языусыларзан башка бер кем дә йөрәмәй,— тип был мәсьәләгә асыклык индерзе редактор.— Йә, язманды укып ебәр.

Йәш автор кеңә енен кағыз сығарзы ла дәртләнеп укый башланы:

Зәңгәр күктә ак болоттар йөзә...

— Стоп!— тип шунда ук уны бүлдерзе редактор.— Беззең совет система ында кызыл байрактан башлап бөтә нәмә кызыл, йәғни революцион төстә булырға тейеш. “Ак” тигән үз барлығын онот, уны “кызыл”ға алыштырырға кәрәк булыр. Күк тө зәңгәр түгел, ә кызыл булырға тейеш... Ә зәңгәр тип әйтеү икенсе төрлө ассоциация тыузыра. Быуыны катмаған йәш быуынды юлдан яззырыуы бик ихтимал. Ары китәйек. “Йөзә” үзе лә шиғырға бармай. Ул батыуға ишара. Берәй буржуй, мәсәлән, йөзә, ти. Ул йөзә-йөзә хәле бөтөп, мотлак батырға тейеш. Ә беззең совет кешеләрен капиталистар менән сағыштырырға ярамай. Беззекеләр утта янмай, ыуза батмай. Улар горур атлай. Тәбиғәт тө уларзан үрнәк алырға тейеш.

Автор шиғырын үзгәртеп укыуға күсте:

Кызыл күктә кызыл болоттар горур атлай...

— Стоп!

- Тағы ни булды?
- Уйлап еткерелмәгән. Күктә нисек атларға мөмкин? Ерзә генә атлап була. Шуға күрә...

Әйтелеп бөтмәгән фекерзе йөш автор шунда ук тотоп алды:

*Кызыл ерзән кызыл болоттар зорур атлай,
Кызыл ергә төшә ак кар бөртөгә...*

– Стоп! Ул ниндәй бөтмәгән “ак” тағы? Акты кызылға әйләндерәү тура ында үз булды бит инде. Унан уң “төшә” үзе лә урынлы түгел. Ул нимәнә аңлата? Асқа тәгәрәүзе аңлата. Ә был – совет кешеләренә күрәләтә яла яғыу. Беззә совет халкы юғарынан-юғарыға күтәреләүзе максат итеп куя. әм шулай итә лә. Бөртөк тигән үзән дә беззәң бәхетлә әм якты ысынбарлыгыбызға тура килмәй. Ул ярлылыкты күрәтә. Ишеткәнәң юкмы ни, бер бөртөк тә иген үсмәнә, тип өйләй халык. Ә юлбашсыбыз ана нимә ти: “Жить стало лучше, жить стало веселее”. Тимәк, без якшы йөшәйбәз, тигән үз был. Беззәң илебәззә бөтә нәмә мул. Муллыкты анау берәмеге, миңсә, вагон. Әйе, муллыктар вагон-вагон. Шулай булғас...

Йөш автор шифырзы йөнә үзгәртте:

*Кызыл ерзән кызыл болоттар зорур атлай,
Кызыл ерзән юғарыға күтәрелә вагон-вагон кызыл карзәр...*

Редактор, ни әйәт, шифырзан кәнәгәт калды.

– Бына хәзәр был шифырға “идеологик яктан невыдержанный” тип бәйләнәп кара ындар!

Мактаузан йөш авторзың башы әйләнде.

– Агай, уны қасан гәзиткә бақа ығыз?

Яуап қысқа булды:

– Кызыл кар яуғас, кусты. Кызыл кар яуғас...

Икенсе сағылыш

Яз. Игенселәрзе қыуандырып, көндәр зә сыуак тора. Сөгәлдәр сәсергә бик унайлы вақыт. Агроном басыуға алып барыу өсөн сөгәлдәр орлоктарын арбаға тейәтеп ятқанда, юғарынан уполномоченный киләп төштә. Ул арбалағы токтарға ымлап:

– Сәсергә йыйына ығызмы?– тип ораны.

– Әйе, сәсергә.

– Бик әйбәт. Бына миңе шул язғы сәсеү кампания ын унышлы үткәрттерәү өсөн, гәзит эшенән айырылып, езгә ебәрзәләр. – Ул токтарзы капшап караны. – Нимә сәсә егез?

– Сөгәлдәр. Ак сөгәлдәр.

Уполномоченный курқышынан тирә-яғына қарап алды:

– Тсс... Ишетеп калма ындар! инең менән миңең өштән донос язып ебәр әләр, нишләрбәз? Уйламаған-нитмәгән ерзән “илле игезенсе” статьяны сәпәп, ултыртып куйзылар булып.

– Ә уны ы ниндәй статья тағы?

Уполномоченный, был ниндәй аңғыра зат тигәндәй, агрономдың қолағына бышылданы:

– Ул, белгең кил ә, Уголовный кодекстың иң дә шәтлә статья ы... инең менән миңе халык дошманы итә торған статья...

Агроном сөгәлдәр менән был дә шәтлә статья ара ындағы бәйләнеште аман да төшөнмәй ине әлә.

– Беззәң ул статьяға ниндәй қысылышыбыз бар?

Уполноменный түзем езләнеп мәсәләнен асылын аңлатып бирзе:

– Нисек бар әле! Ак сөгәлдәр сәстеләр, тиәсәктәр. Аңлай ынмы? Ак! Ак!– Ул уңғы үзгә айырыса нык басым я аны. – Тимәк, қай берәүзәргә “былар актәр заманын ағына икән” тигән ығымта я арға урын қала.

Быны ишетеп, агроном койолдо ла төштә.

– Улай а, сәсмәйбәзме ни?

– Сәсмәйенсә лә ярамай, – тине нимә эшләргә лә белмәгән уполномоченный. – Ул вақытта, яуыз ниәт менән сәсеү кампания ын өззәләр, тип йәнә әлеге статьяны сәпә-йәсәктәр.

Уның күз алдынан бер-бер артлы Колыма шахталарында күмер казыузар, Себер тайгаларында урман кыркуузар, конвой эттәренән талануу күренештәре үтте. Маңлайына шыбыр тир бәрәп сықты, күлдәге арка ына йәбеште.

Шул сак агрономдың кыйыу ыз ғына әйтелгән тәкдима ишетелде:

– Ә ак сөгәлдәр урынына... кызыл сөгәлдәр сәс әк?

Уполномоченныйзың күзенә күрәнгән әлеге иләм ез күренештәр минут эсендә юк булдылар.

– Ундай сөгәлдәр зә бармы ни?

– Бар, бар.

– Нишләп уны, телендә йотоп, баштан ук әйтмәнен? – Ул бөтөнләй йәнләнеп китте. – е. Кызыл тиген, ә? Был бит – беззәң система идеология ына тура килә торған тамыр азык! Сәсергә кәрәк уны, непременно сәсергә! Бөтә майзандарзы тултырып сәсергә! Унан көзән урожайзы элеваторға кызыл ылаузар менән озатырбыз. Бының өсөн беззә республиканың кызыл такта ына индерәсәктәр. Кызыл вымпел бирәсәктәр. Күсмә кызыл байрак та тапшырыузары бик ихтимал.

Дәртле телмәрзә агроном бүлдерзә:

– Сәсер инек тә, беззәң хужалыкта ул идейный тамыр азыктың орлого юк бит әле.

Күрше колхоздан алып торма ак...

Уполномоченный үзенә етәкселек форма ына тамам кереп бөткәйне инде:

– Нимә катып калдың? Бар тизерәк. ораш! Эзлә! Тап!

Атка атланған агроном елтәргә тип күтәргән камсы ын кире төшөрзә:

– Ә-ә-ә... без редиска ла сәскәйнек бит әле, иптәш уполномоченный. Шытып та сыккан.

– Уны ы нимә тағы?

– Уның кабығы кызыл, ә эсе ак. Нишләтәргә бойора ығыз?

Уполномоченный уйға калды. Йолкоп ташлатыр инен, тышы кызыл булған өсөн йолоктәрзә, ти әләр... Йолокторма аң, эсе ак булған өсөн үстәргә рәхсәт итте, тиәсәктәр... Тегеләй ит әң дә – әлеге статья, былай ит әң дә – әлеге статья. Нишләргә? Хозайзың хикмәте, көтмәгәндә уның зи ене эшкә егелеп, иң кәрәкле карарзы теленә күсерзә:

– Ярар, калдырығыз. Тик әрсәп, кабығын ғына ашар ығыз. Ә эсен кәзәләргә ташларға тура киләсәк. Бәлә енән баш-аяк...

Өсөнсә сағылыш

Гәзит редакторына уға тәғәйенләнгән колхозда язғы сәсеү кампания ын юғары кимәлдә үткәргәнә өсөн юғары ойошмала рәхмәт белдерзәләр зә көзгә урып-йыйыу кампания ын тағы ла юғарырак кимәлдә үткәргә йәнә шул колхозға ебәрзәләр.

Юғары вәкәләтле уполномоченный эште ферманы караузан башланы. (Язын унда барырга форсаты сыкмағайны.) Фермала, әйе, ыйырзарзың төрлө төстә булуы ла уға окшаманы.

– Кызыл ыйырзарзы ғына калдырығыз, калғандарын иткә тапшырығыз, – тигән күрәтмә бирзә ул. – Оппортунистик ала ыйырзарзы ла йәлләмәгез, уларға ышаныс юк.

Уполномоченныйзы озатып йөрөгән парторг шунда ук уның менән килешеуен белдерзә:

– Дөрәс. Ул идея миндә күптән йөрөй ине.

өйләшеү идарала дауам итте.

– Колхозығыззың исеме окшамай. Язғы кампанияла ла уға игтибар иткәйнем: “Ак шишмә”... Кем тәкдима менән куштығыз уны?

Парторг хәтерләп башын кашыны:

– Йыйылышта уны Акмал тигән ағай тәкдим иткәйне шикелле. Әйткәндәй, бына үзе лә килеп инде.

Ишектә скотник Акмал, былларзын үзен бүлмәйем тип, тапанып тора ине, уполномоченный уға тексәйзе:

– Колхозды “Ак шишмә” тип атарға ин тәкдим индерзеңме?

– Мин. Ауыл оsonда бына тигән саф ыулы шишмәбез бар. Ауыл халкы уны Ак шишмә тип йөрөтә. Шуға әйттем инде.

– Бөгөндән ундай шишмә юк. Танауыңа киртеп куй. Ул Кызыл шишмә тип йөрөтөлөргә тейеш.

Парторг был тәкдимде лә хупланы:-

– Дөрөс! Миндә лә шундай идея бар ине.

– Колхозығыз за бынан уң “Кызыл шишмә” тип аталасак. Йыйылыш карарын үзгәртеп язырға тура килер.

– Миндә лә ошо идея...

Уполномоченныйның игтибары йәнә скотникка күсте:

– Исеменде Акмал тиненме әле?

Акмал ауызын асып өлгөрмәне, парторг уны мактап алды:

– Беззең алдыңғы мал караусы ул. Тапшырған эште әр сак еренә еткереп үтәй. Йөзгә кызыллык килтергәнә юк.

Уполномоченный парторгга шелтәле караны:

– Нисек инде “кызыллык килтермәй”? Улай тип мактарға ашыгма әле. Кызыл төстә анға укмау була бит был. Кире енсә, “кызыллык килтерә” тип мактарға кәрәк.

– Әйе, әйе, тапшырған эште еренә еткереп үтәй, йөзбөзгә кызыллык килтерә.— Парторг тиз генә үз үзенә төзәтмә индерзе.

Уполномоченный фекерләүен дауам итте:

– ем... Исеме Акмал икән. Ак... Мал... Беззең илдә актарзың малы юк. Бөтә мал да кызылдарзыкы. Был контрреволюцион исемен бөгөндән Кызылмал тип алыштырың. Революцияға каршы агитация таратып йөрөмә ен.— Ул Акмалға ишара я аны.— Бар, силсәүиткә барып, алыштырып кил!

Акмал сыгып китергә ашыгманы.

– Йомошом бар ине бит әле.

– Ниндәй йомош?

– Малайымды өйләндерергә ине.

Парторг менән уполномоченныйның күззәренә йылылык бөркөлдө:

– Бик әйбәт! Каршылыгыбыз юк. Коммунистик идеялар менән угарылған яны совет семья ы барлыкка килеүен без хуплайбыз ғына. Туйзы нисек үткәергә уйлай ың?

– Ата-баба йола ы буйынса инде...

– Ярамай. Боронго йолаларзы оноторға вакыт. Совет власы яңы йолалар уйлап сыгарзы. Туйзарзы ла хәзер яныса узгаралар. “Кызыл туй” тигәнде ишеткәнәң бармы?

– Ишеткән нәмәм түгел шул. Уны нисек узгаралар?

Кызыл туй тип өйлә ә лә, уполномоченныйның был өлкәлә мәғлүмәте юк ине, бугай, ул парторгга караны:

– Өйрәтеп бир шуға.

Парторгтың да белгән нәмә е түгел ине “кызыл туй”, шуға уполномоченный алдында белмәгәнәң белдермәскә теләп, үзенсә упалаштырзы:

– Нисек тип... э-э... Иң беренсе, йәштәр кунактар алдына кызыл галстук тагып сык ындар. Унан мәжлестә мотлак кызылды ғына эсергә кәрәк. Күп түгел түлке. Уны кызыл эремсек менән закусувать итәләр. Унан э-э... кызыл катык ашайзар. Катык кызыл бул ын өсөн уға ойотор алдынан кызыл сөгөлдөр телеме алалар. Ә өстәлгә кызыл ашъяулык йәйәләр.— Парторгтың фантазия ы шунан ары китә алманы. Шуға үзен икенсе ятка борзо.— Малайыңдың исеме Вил бит әле?

– Әйе. Владимир Ильич Лениндың беренсе хәрәфтәренән алып кушкайным.

Был үззәрзе ишеткәс, уполномоченный Акмалдың арка ынан өйзө.

– Бик әйбәт! Идеиный исем. Был беззең сәйәсәткә бик тура килә. Тем более үзеңдең контрреволюцион исеменде немедленно алыштырырға кәрәк.

– Уны ын ғына булдырырбыз за ул, тик бына туй үткәергә он кәрәк ине бит әле. Шуны бер-ике кило язырып алып булмаҫмы тип председателгә килгәйнем дә, уры-

нында юк икән,— Акмал, ни айәт, үтенесен әйтергә мөмкинселек тапты.

Парторг, был кызыл туй үткәрәү мәсьәлә е шулай енел генә үтеп киткәнгә шатланып:

— Ярар, борсолма, председателгә үзем әйтермен,— тип ярзам итергә әзерлеген белдерзе.

Акмал рәхмәт әйтеп сыгып барганда, уполномоченный уны туктатты, орауы калган икән:

— Ә буласак килененден исеме кем уң?

— Люция. Ата-әсә е революция үзенән алып кушкандар.

— Революцияның башы юк икән,— тип үкенес белдерзе уполномоченный. — Төшөп калган.

— Нисауа,— тине парторг.— Катын-кызга баш әллә ни кәрәк тө түгел, уйлап караганда. Калганы ла еткән. Бына, мәсәлән, минең катын... — Нимәлер өйләй башлағайны ла, гаилә серзәрен асыуын изеп, телен тешлене.

Шулай итеп, Акмал малайына кызыл туй үткәрзе. Кейәү егете менән кәләш кунактар янына галстук тагып сықты, кызыл шарап әсте, кызыл эремсек менән кызыл катык ашаны. Бөтә е лә парторг әйткәнсә эшләнде. Тик өстәлгә йәйгән ашъяулык кына йөшел ине. Ауыл буйлап йөрөп эзләп кара алар за, таба алманылар шул кызылын.

... Бөтә бәлә ана шул йөшел ашъяулыктан сықты.

Кыйыш атлаган әр азымды күзәтеп барыу әм уны тейешле органдарга еткереп тороу бурьсы йөкмәтелгән йөшерен агенттар юк ти еңме ни ауылда! Әлеге йөшел ашъяулык уларзың игтибарынан ситтә калманы. Икенсе көндө үк югарыга сабата киндерә е озонлого сигнал осто. Уның қысқаса йөкмәтке е былай: “Ауылыбызза Акмал тигән кеше Рәсәйзе таркатып, унда йөшәгән мосолмандарзан айырым дәүләт төзөү тура ында хыяллана. андыгында ислам диненең йөшел байрағын йөшереп ақлай. Был уның панисламистар платформа ында тороуын раслаусы дәлил булып тора. Шул байрағын ул демонстратив рәүештә улының туйында килтереп сығарзы. Был факт, ни айәт, уның ысын йөзөн күр әтте — битлеге асылды. Был азымга барырга уның үзенен генә кыйбулығы етмәс ине, уны рухландырыусы көстәр бар. Ул көстәр — колхоздың парторгы менән өлкәнән килгән уполномоченный. Туй алдынан улар өсәүләп идарала йөшерен кәңәшмә лә үткәрзеләр. Унда ниндәй план короузары билдәле: нисек тө Рәсәйзе тизерәк таркатып, ислам дәүләте төзөү. Уларзың мәкерле пландары бының менән генә сикләнмәй, өйөклә юлбашсыбыззың гүмерен өзөргә уйлайзар улар. Беззең арала халык дошмандарына урын булма ын!”

Акмал исемен алыштырырга өлгөрә алмай қалды. Шул төндө үк наганлы кешеләр килеп, уның өйөндә тентеү үткәрзеләр әм иске андыктан әлеге йөшел ашъяулыкты кармап сығарзылар:

— Бына ул панисламистар байрағы!

Шунда ук хужаның кулына бығау кейзерзеләр зә парторг менән уполномоченныйзы кулга алырга киттеләр.

... Гәзел суд көтөп ақ астында ятқан уполномоченный кулга алыныуына әллә ни борсолмай ине. Судта уның гәйеп ез икәнлеге ис шик ез асыкланыр. Был ниндәйзер аңлашылмаусылык кына. Уны көзгә урып-йыйыу кампания ын ахыргаса үткөрә алмауы нығырак борсой. Был юлы ул рәхмәт кенә түгел, орден алырмын тип өмөт итә ине. Ә парторг и ә бисә е тура ында уйлана. Ире юктан файзаланып, әхлак рамкаларына быймаған берәй төрлө ярамаған эш эшләмәс тимә. Ул баш ыззан булыр... Тоткандарзың ике е лә кызыл қапқанға бер килеп эләккәс, унан ыскынып булмаясағын баштарына ла килтермәйзәр ине. Ул қапқанға бары ы ла бер: үтә кызылмы ин, акмы, йөшелме. Карап тормай.

Акмал и ә яңы өйләнешкән йөштәргә бөхет теләй ине...

Өфө, 2008 йыл.

Без йәшәгән кала: Нефтекама

НЕФТТЕ КАМАЛАЙ АҒЫЗЫ

1955 йылдың декабрдә Краснокама районының Арлан ауылынан алыс түгел турында мастер Шәрифйән Сәхәпов бригада ы быраулаған 3-сө скважинанан нефть бәрәп сыға. Рәсәйзә иң зур Волга-Урал нефть-газ төбәгендә күләме буйынса икенсе бай нефть яткылығы асылып, яңы яғыулык районын үзләштерәү башлана. 1958 йылдың йәйенә Күтәрәм-Өфө магистраль нефть үткәргесе төзөлөп, файзаланыуға тапшырыла. Ә июлдә Арлан нефте Өфө нефть эшкәртәү заводына кыуыла.

әр каланың – үз тарихы. Былтыр 45 йәшен тултырған Нефтекаманың донъя карта ында барлыкка килеүенә үрзә бәйән ителгән вакиғалар сәбәп була. Был тарафтарға нефтселәр артынан төзөүселәр зә килә, әм ике йылда киң яланда зур эшселәр касаба ы калкып сыға. Кисә генә палаткалар ултырған ерзә барактар, берике катлы өйзәр барлыкка килә. 1963 йылдың февралендә БАССР Юғары Советы Президиумының карары менән Нефтекама эшселәр касаба ы республика буй о-ноуындағы кала итеп үзгәртелә. Ул төзөлә, үсә, зур сәнәгәт предприятиелары менән бергә мәктәп, дауахана, мәзәниәт учреждениелары биналары алына.

Мул ыулы Кама йылға ынан йырак түгел урынлашқан Нефтекама – Башкортостандың Өфөнән 250 сакрымда яткан төньяк-көнбайыш төбәгенен зур сәнәгәт, мәзәниәт әм мәғариф үзәге. Бөгөн был калала 128 мең кеше йәшәй. Нык үсәшкән автомобиль юлдары селтәре уны Өфө, Бөрө, Яңауыл, Ағизел, Октябрьский, Ижевск, Пермь, Казан, ә йылға транспорты и ә тағы ла Сарапул, Чайковский, Воткинск, Яр Саллы калалары менән бәйләй.

Нефтекамала сәнәгәт әм торлак зоналары айырым булып, уларзы автомобиль юлы, ағаслыктар бүлә. Нефтселәр кала ы – республикала иң таза, йәшеллеккә күмелгән калаларзың бере е. 2006 йылда “Рәсәйзең иң төзөк калалары” конкурсында катнашып, ул кала мөхитенә инвестицияларзы әүзем йәлеп итеү буйынса махсус бүләк яуланы. Башкортостан Республика ы Президенты әм Хөкүмәте ярзамында кала иктисадын артабан үстәреү, инвесторзар йәлеп итеү өсөн ыңғай шарттар тыузырыла. “НефАЗ” асык акционерзар йәмғиәтендә төп капиталға зур инвестициялар йәлеп итеү әүзем бара. “Я алма күн етештерәү берекмә е”ндә лә уңғы йылдарза етештерәү корамалдарын яңыртыуға байтак сығымдар бүленде. Берекмәненә эштән бушаған майзандарында “Тукылмаған материалдар заводы” урынлашты. Проекттың инвестиция сығымдары 1,6 миллиард ум тәшкит итеп, уны гәмәлгә ашырыу инвесторзар сығымдарына булып, тип күзаллана. Якын йылдарза был завод Рәсәйзә “спанбонд” технология ы буйынса тукылмаған материалдар етештерәүсе иң зур предприятиеға әүерелмәксә.

“НефАЗ” – КамАЗ шассизарына махсус өқорма етештерәү буйынса Рәсәйзә иң зур предприятие. Уның төп конвейеры 1977 йылда эшкә кушылып, 1993 йылда завод асык акционерзар йәмғиәте булып китте. “НефАЗ”да быға тиклем йылына 10 миллиард умлык продукция эшләп сығарылды. Илден башка предприятиелары кеүек үк, автомобилдәр заводының да иктисади кыйынлыктар кисергән дәүере 90-сы йылдарға кайтып кала. 1998 йылда бында ни бары

200 миллион умлык тауар етештерелеп, заводтың бурсы 450 миллион умға барып етте. Уны көрсөктән сығару өсөн иң якшы матди етештереү әм финанс белгестәрен йәлеп итеп, 10 йылға үеш планы эшләнә. Пассажи́рлар автобусы сығару предприятияның төп проектына әүерелә. уңғы игез йылда бында етештереү күләме 40 тапқырға артып, “НефАЗ”да хәзер 11 мең кеше эшләй. Рәсәйзә етештерелгән 80-дән алып 35 кубометрға тиклем ййзырышлы яғыулык ташығыстарзың ярты ы Нефтекама автомобилдәр заводында ййыла. Рәсәйзәң әр өсөнсә автобусы ошо конвейерзан сыға. Пассажи́рлар транспорты етештереүзәң күп кенә алдыңғы технологиялары илдә тәүгеләрзән булып Нефтекамала индерелде. “НефАЗ” маркалы 5 мен ярым автобус, Рәсәйзән тыш, Қазақстан, Үзбәкстан, Украина әм Яқын Көнсығыш илдәрәндә йолаусылар хезмәтләндрә. Туристарға тәғәйенләнгән әм аз кеше ййзырышлы автобустар Мәскәүзә халык-ара автосалонда үзенәң класында ин якшы ы тип табыла. 2007 йылдан алып предприятияла Европаның VDL корпорация ы менән берлектә уның шассизарында автобустар етештереү проекты гәмәлгә ашырыла. VDL-НефАЗ-52997 кала автобусы 2007 йылда “Рәсәйзәң ин якшы 100 тауары программа ы” лауреаты исемәнә лайык булды. VDL корпорация ы вице-президенты Маринус Фермелендың фекеренсә, уларзың “НефАЗ” йәмғиәте менән берлектә эшләүенәң сәбәбе шунда: унда етештереү культура ы, менеджмент якшы, продукцияның сифаты ла тел тейзерерлек түгел.

Нефть промыслалары корамалдары заводы Башкортостандың зур әм тоторок-ло эшләгән предприятияларынан анала. “Башнефть” компания ы ерлегендә барлыкка килгән был заводка нигез 1975 йылда алынып, уға нефть промыслаларын әм быраулау корамалдарын йүнәтеүзә, прокатлаузы үзләштереү йөкмәтелә. Предприятие тиз арала “аякка баса”, партнерлар әм кулланыусылар ара ында абруй яулай, заманса алдыңғы технологиялар индереп, яны етештереү урындары асып, башқарылған эштәр сифатын камиллаштырып, хезмәтләндрәү тармактарын киңәйтә башланы. Юғары күр әткестәрә өсөн коллектив “Башнефть” компания ы тарафынан бер нисә тапқыр бүләкләндрә, Бөтә Союз Халык хужалығы қазаныштары күргәзмә е мизалдарын яуланы, Нефть сәнәгәте министрлығы әм Тармак профсоюздары үзәк комитетының Мактау грамоталарына, “Юғары мәзәниәтле етештереү предприятие ы” тигән абруйлы исемгә лайык булды. Завод коллективы Башкортостан нефтселәрә менән генә түгел, ә “Белкамнефть”, “Преображенскнефть”, “Лукойл-Пермь” йәмғиәттәрә әм “Южуралнефть” предприятие ы менән дә хезмәттәшлек итә. 2006 йыл азағында бында заманса автоматлаштырылған күтәрә королма ы файзаланыуға тапшырылды. Ул тирә-як мөхиткә зыян килтермәүе менән ә әмиәтле.

АҚШ-тың “Butler-tech” компания ы менән эшлекле бәйләнәштәр урынлаштырыу за – предприятие өсөн ыңғай күренеш. Сит илдәрзәгә коллегаларының, завод белгестәрәненәң берлектәгә уйлап табузары нефть торбаларының эсен әм тышын тутығыузан аклау буйынса яңы технологиялар индерергә, яны етештереү кеүәттәрә асырға мөмкинлек бирзә. 2007 йылда предприятияла полимер торбаларзы файзаланыу вақытын бер ярым-ике йылға арттырырға мөмкинлек биреүсә технология үзләштерелде.

“Нефтекама машиналар эшләү заводы” яуаплылығы сикләнгән йәмғиәт тә 2002 йылдан эшләп килә. Уның төп йүнәлештәрәненәң берә е – нефть әм газ скважиналарында продуктлы қатламдарзы асыу өсөн тәғәйенләнгән перфораторлар әзәрлән етештереү. Бер тапқыр ғына кулланылыусы был перфораторлар АҚШ нефть институты стандартына ярашлы ынаузы унышлы үтте, тейешле сертификат алды, ә ынау өзәмтәләрә АРЛ интернет-сайтында донья күрзә. “КЛИН” сериялы перфораторлар иң ышаныслылары тип табылды әм шартлатыу өсөн тәғәйенләнгән корамалдар ил базарында алдыңғы урындарзы тотә. Предприятие юғары технологик станоктар атып алыу, булған корамалдарзы яңыртыуға байтақ сығымдар тотона. уңғы йылда ғына перфораторлар корпустарын әзәрләү өсөн

анлы программа буйынса идара ителгән корамалдар алынған. Германияның “Тубематик” фирма ынан торбаларзы лазер ярзамында эшкәртеүсе станоктар кайтарып куйыу за сифатты якшыртыуға булышлык итә.

“Интеграл” асык акционерзар йәмғиәтенә нигез Рәсәйзә эшкыуарлык аякка басып килгән 90-сы йылдарза алына. Ошо йылдар эсендә ул бөләкәй предприя-тиенан күп тармаклы холдингга әүерелеп, бөгөн уның карамағында 14 үзаллы предприятие исәпләнә. Бөтә е лә компьютерзар менән атыу итеүзән башланды. Йәмғиәттең генераль директоры Әлфәт Нәжмиев исқә алыуынса, Ленин урамындағы бер йортта биш энтузиастан башланған коллективта бөгөн 3 меңдән күберәк кеше эшләй. Холдингтың филиалдары Өфө, Стәрлетамак, Октябрьский, Янауыл, Агизел калаларында ла бар. Инвестициялар менән ярзам итеп, “Интеграл” кала-лағы бер нисә предприятиеға үзен аклап калырға ярзам итте. Улар ара ында Неф-текаманың икмәк комбинаты, өт, тимер-бетон әйберзәр заводтары бар.

Кала хакамиәте, тармак министрлыктары тарафынан бирелгән дипломдар, Мактау грамоталары – уларзың уңышлы эшмәкәрлегенә оло ба а. Холдингтың 14 предприятие ының туғызы кала үсешенә үзенең тос өлөшөн индерә. “Интеграл” яуаплылығы сикләнгән ширкәт төзөлөш тармағында 2002 йылдан билдәле. Был арала төзүселәр яны күп фатирлы йорттар, социаль-мәзәни, сәнәгәт объекта-рын файзаланыуға тапшырзы. Коллектив емерелергә торған кала кинотеатры би-на ы урынында дөйөм майзаны 4,6 мең квадрат метрлы “Маяк” сауза-мәзәни үзәген төзөп бирзе. “Интегралжилстрой” төзөлөш эштәре күләмен йылдан-йыл арттыра барып, Нефтекаманан тыш, Агизел, Янауыл калаларында, Үрге Йәркәй ауылында ла заказдар үтәй.

Касандыр зыян күреп эшләгән тимер-бетон әйберзәр заводы хәзер 300-зән ашыу төрзәге продукция етештереп, уларзы Башкортостандан ситтә: Удмуртия-ла, Татарстанда, Ямал-Ненец әм Ханты-Манси автономиялы округтарында, Пермь крайында, Төмән өлкә ендә лә теләп атып алалар. 2006 йыл йомғактары буйынса иң якшы төзөлөш сәнәгәте предприятие ы исеменә II Бөтә Рәсәй кон-курсында коллектив өсөнсә урын яуланы. Икмәк комбинаты калала иң исқе предприятелиарзың бере е булып, 1959 йылдан бирле халык ихтыяждарын кәнәгәтләндерә. Уның, икмәк, булка-керәндил әм шәрбәтле ашамлыктар беше-реү цехынан тыш, “Хлебосольный” сауза селтәре әм йөз урынлык кафе ы ла бар. Комбинатта 200 исемле ризык етештерелеп, шуларзың 18-е Рәсәйзән иң якшы азык-түлеге исемлендә көмөш, бронза мизалдарга лайык булды, 33-ө респуб-ликаның сифат конкурстарында енде, 10-ы “Башкортостандың иң якшы 100 та-уары”, туғызы “Рәсәйзән иң якшы 100 тауары” конкурстары лауреаттары әм дип-ломанттары исемен яуланы.

Атап үтелгәндәрзән тыш, “Интеграл” ширкәтенәң автомобиль яғыулығы койоу станциялары, дарыуханалар селтәре, проектлау предприятие ы, сервис ой-ошмалары, сауза бүлеге әм үз гәзите лә бар. Ширкәт шулай ук халыкка социаль ярзам күр әтеү менән дә шөгөлләнә, спорт саралары, абантуйзар узғара.

“Я алма күн” асык акционерзар йәмғиәте – Рәсәйзә иң зур предприятелиар исебәндә. 1970 йылда нигез алынған фабрика күп йылдар автомобиль, трактор сәнәгәте, авиация, ауыл хужалығы өсөн машиналар, мебель эшләү, аяк кейемдәре предприятелиары, күн-галантерея, тегеү, трикотаж фабрикалары өсөн я алма күн тышлыктар әм көпләүсә материалдар – бөтә е бер мең төрлө продукция етеш-терә. Йәмғиәт бик күп дипломдарға, бүләктәргә, шулай ук продукция сифаты өсөн халык-ара призға лайык булды. Ул атып алыусыларға юғары сифатлы, күп төрлө продукция тәкдим итеүгә тулы гарантия бирә, сәнки әр тауар төрөнәң сифат паспорты, гигиена сертификаты бар. Предприятиеның Нефтекама иктиса-дына, Башкортостандың социаль-иктисади үсешенә өлөшө ярай ы тос. 2005 йыл-да йәмғиәт БР Сауза-сәнәгәт палата ы ойошторған сараларза әүзем катнашқан өсөн диплом менән бүләкләнде.

Кала урамдарының матурлығы, тазалығы — хәзерге тормоштон мө им сифаттарының бере е. Был үз калаңа, иленә өйөү тойго о тәрбиәләй. “Төзөкләндерәү” яуаплылығы сикләнгән ширкәткә йөкмәтелгән был бурис. Юлдар, тротуарзарзы йүнәтеүгә ширкәт тиңтәләрсә миллион ум тотона. әр етди предприятие коллективы традицияларға, ветерендар тәжибә енә таяна. Кай ы бер юл эшселәре, йәшелләндерәүселәр, асфальт кайнатыуылар, шоферзар .б. бында тиңтәләрсә йыл эшләй. Нәзифә Солтанова, Флорид Хажиуллин, Зә рә Ғәлиева, Соня Әдиева, Кәрим Ғәлиәхмәтов, Рузилә Сәфиуллина әм Вәзих Локманов — шундайзарзан. Бөгән ширкәткә йәштәр зә килә, был уның үсеше, абруйы тура ында өйләй.

2007 йылда 40 йыллығын билдәләгән “Нефтекамскводоканал” предприятие ы йылызма ы кала тарихы менән туранан-тура бәйле. Ул 1962 йылда “Арланнефть” нефть әм газ сығарыу идаралығының торлак-коммуналь участка ы составында ойошторолоп, биш йылдан уң ыу үткәргес-канализация хужалығы етештерәү идаралығы булып китә. Бөгән предприятие Нефтекама, Ағизел калалары, Әмзә, Ташкин, Николо-Березовка, Ивановка, Иске әм Яңы Уразай, шулай ук Краснокама районының башка ауылдары халкын ыу менән тәьмин итеү, ыу йүнәлдерәү буйынса хезмәттәр күр әтә. Әлбиттә, халыкты эсәр ыу менән тәьмин итеү — предприятиең беренсе сираттағы бурисы.

Алдыңғы технологиялар, материалдар файзаланыу исәбенә предприятие торба үткәргестәрзә ышаныслылығын, файзаланыу вакытын озайтыу буйынса якшы өзөмтәләргә өлгәшә. уңғы йылдарза бында полиэтилен торбаларзан 20 сакрымға якын ыу селтәре алынды, искәргән торбалар алмаштырылды. Кама йылға ына ағзылган ыузың сифатын якшыртуу за әүзем бара. Предприятиела хезмәтте аклау, хәуеф езлек техника ы, социаль ихтыяждарзы хәстәрләү мәсьәләләренә лә зур игтибар бирелә. Эшселәр өсөн көнкүреш бина ы бар, медицина пункты эшләй. Хезмәткәрзәр өсөн шифаханаларға, уларзың мәктәпкәсә йәштәге балаларына балалар учреждениеларына, спорт- ауықтырыу лагерзарына юлламалар бирелә. 1986 йылда кала Советы башкарма комитетында капитал төзөлөш бүлегәнән башланып киткән “Нефтекамскстройзаказчик” муниципаль унитар предприятие ы — төзөлөш тармағында алдыңғыларзың бере е. Ул заказсы-төзөүсе вазифа ын ғына алып бармай, бәлки, объекттар төзөү, үзгәртеп короу, йүнәтеүгә техник күзәтеү зә ойштора, генераль подрядсы ролен үтәй әм үз көсө менән дейөм төзөлөш, бизәкләү, сантехника, электр-монтажлау эштәрән дә башкара. Бында шулай ук заказ, шәхси проекттар буйынса халык кулланыуы тауарзары эшләтеп алырға мөмкин, төзөлөш өсөн төрлө конструкциялар за етештерелә. Предприятиенң проект-конструкторлык бүлеге, төзөлөш-монтаж, бизәкләү участкалары, машина-трактор паркы .б. бар. Торлак йорттарзан тыш, ул социаль объекттар за төзөй. Шулар исәбенә каланың Ротково микрорайонында балалар бакса ын, башлангыс мәктәпте индерергә мөмкин. Башкортостанда беренселәрзән булып, предприятие әр фатирза “аристон” казанлыктары менән газ йылылығы система ын кулланды, полиэтилен торбалар эшләп файзаланыуға индерзе. Бизәкләү сифатын якшыртуу өсөн яңы технологиялар даими үзләштерелә, йылы изәндәр түшәү .б. эштәр аткарыла. Фатир алыусылар эш сифатынан да, хактарзан да кәнәгәт.

“Автосбыт” яуаплылығы сикләнгән ширкәт тә автомобиль базарындагы уныштары менән хаклы рәүештә ғорурулана ала. 1999 йылда “НефАЗ” предприятие ының рәсми дилеры сифатында ойошторолған ширкәткә “НефАЗ”, “КамАЗ” заводтары етештергән автомобилдергә кушып “УралАЗ”, “ГАЗ”, “ЗИЛ”, “МАЗ” машиналарын да күмәртәләп атыу бурисы йөкмәтелә. Артабан ширкәт тағылма техника, шул исәптән вагон-йорттар етештерәүзе үзләштереп, хәзер 43 төрзәге вагон-йорттар эшләп сығара. Бөтә унайлыктары ла булған был продукция хәзер Рәсәй базарында ғына түгел, сит илдәрзә лә ихтыяж менән файзалана. 2006, 2007 йылдарза үткәрелгән “Газ. Нефть. Технология” күргәзмә ендә “Автосбыт” ширкәте Мактау грамота ына лайык булды.

Нефтекама – үсешкән сәнәгәт, көслә социаль сәйәсәт кенә түгел, ә мәгариф өлкәсіндә лә алға киткән қала. 2000 йылдан бында Башкорт дәүләт университеты филиалы эшләй. Уны асыу был төбәктә бер генә укыу йорто ла булмау, шул аркала йәштәрзән сит өлкәләргә китеп белем алырға мәжбүр ителеүе әм шунда төплөнәп қалыуы менән бәйлә ине. Нефтекама, Ағизел, Янауыл қалалары, Қалтасы, Краснокама, Тәтешле райондары һакимиәттәре филиал астырыузы башлап йөрөүселәр әм бағымсылар булды. Хәзәр был укыу йортонда һоқуқ, финанс, математика әм информатика белгестәре, телселәр әм тарихсылар әзерләнә. Башкортостандан тыш, бында Пермь крайынан, Коми Республикасы әм Төмән өлкәсінән барлығы ике мең ярым самаы студент белем ала. Төплә белгестәр әзерләү өсөн филиалда барлық шарттар за бар: дүрт корпусы (өсө ө – укыу корпуслары) өсенә алған әйбәт матди база, Интернетка тоташтырылған 10 компьютер класы, мәглүмәт технологиялары үзәге, нәшриәт бүлөгә, ике спорт әм бер тренажер залы, йәштәр клубы әм ашхана эшләй. Китапханала 95 мең дана қитап исәпләнә, дүрт укыу залы бар, шуларзың берәе – электрон зал.

Филиал акрынлап мәглүмәт технологиялары әм фән үзәгенә лә әүерелә бара. 2004 йылда үткән Бөтә Рәсәй гилми-ғәмәли конференциясында (ул гуманизм темаына арналды) төрлө қалаларзан 500-зән ашыу педагог қатнашты. 2005 йылда филиалға тәҗрибә уртақлашыу өсөн Қытай Халық Республикасынан да вәкилдәр килде. Шул йылда ук фән әм мәгариф буйынса узғарылған форумда Рәсәй, Украина, Беларусь, Әзербайжан, Қазақстан республикаларынан 300-зән ашыу вәкил қатнашты. Бындай саралар филиалда йыл айын ойшторолоп, уның абруйы күтәреләүе һакында өйләй. Ғалимдар шулай ук зур гилми үзәктәрзә: Мәскәү, Санкт-Петербург, Өфө .б. қалаларза ойшторолған конференцияларза қатнашып, белем биреүзә камиллаштырыу тәҗрибәен өйрәнә. Филиалда гилми эшмәкәрлек менән шөгөлләнгән аспиранттарзы, студенттарзы берләштергән йәш ғалимдар советы, студенттарзың гилми йәмғиәте әм йәш педагог мәктәбе эшләй. Ете йыллык эш дәүерендә филиалда 14 кандидатлык диссертациясы яқланған, 40-лап кеше аспирантура белем ала.

Филиал студенттарынан Салауат Әхмәтов (һоқуқ фәндәре), Әлмира Мостафина (иктисад) Гүзәл Шәмсиәхмәтова (филология) 2007 йылда Өфө қалаында узған студент эштәре конкурсында тәүге өс урынды яуланы. Ә йәш ғалим А. Йәнгировтың хезмәте Бөтә Рәсәй конкурсы “Гилми қитап-2006”ла иктисад фәндәре буйынса иң яқшыларзан тип табылыуы коллектив өсөн оло шатлык.

Филология факультеты студенттары йыл айын фольклор әм диалектология ғәмәле буйынса райондарға сығып, материал туплай. Улар Краснокама, Янауыл, Қаризел, Қалтасы, Дүртөйлә, Балтас райондарында йөрөп қайтты ла инде. Студенттар XIX быуаттың күренекле әзибе Ғәли Соқоройзон тыуған ерендә булды, шағирзәр Назар Нәҗми, Әнғәм Атнабаевтарзың йорт-музейзарын қараны. Ғөмүмән, филиал студенттары бай йөкмәткеле тормошта йәшәй: төрлө түнәрәктәрзә үззәренә сәхнә оқталығын камиллаштыра, КВН фестивалдәрендә қатнаша, спорт менән шөгөлләнә.

Қалалағы икенсе укыу йорто – Машина эшләүселәр техникумы. Тармақка белгестәр әзерләү йә өтенән ул 23 йылда 7,5 меңдән ашыу белгескә диплом биреп сығарған. Бында укытыу 15 белем биреу программаы буйынса алып барыла. 2006 йыл йомғактары буйынса коллектив “Рәсәйзән иң яқшы 100 махсус урта укыу йорто” өсемәндә “Европа сифаты алтын мизалы” конкурсы лауреаты итеп танылған. Укыусыларзың өнәри белемен камиллаштырыу мақсатында, уларға “НефАЗ” йәмғиәтендә практика үтеүгә айырыуса иғтибар бирелә. Техникум студентының Бөтә Рәсәй профессиональ оқталық олимпиадаында иретеп йәбештереу өнәрендә тәүге урынды яулауы үзә үк бында белемдәң сифаты юғары булыуы тураында өйләй.

Мәгариф учреждениеларының төп бурысы — укытыу әм тәрбиә биреүзен юғары өзөмтәлелегенә өлгәшәп, шәхес менән йәмғиәттең мәнфәгәттәрен берләштерәү. Калалағы 24 мәктәптә 16 меңдән ашыу бала укый. 2006 йылда Нефтекамала Башкорт гимназия ы асылды. Ротковола үзенсәлекле башланғыс мәктәп-балалар бакса ы эшләй башланы. 1-се лицейза физика әм математика дәрестәрен укытыу буйынса зур тәҗрибә тупланған, әм уны тамамлаусыларзың байтағы Мәскәү дәүләт университеты студенттары булып китте. 1-се гимназияла укыу гуманитар йүнәләштә булып, укыусылар ошо фәндәр буйынса Рәсәй, Башкортостан олимпиадаларында юғары өзөмтәләргә өлгәшә. 2006-2007 укыу йылында фән олимпиадалары буйынса кала укыусылары өсөнсә урынға сықты. Укыусылар республика олимпиадаларында 13, Рәсәйзекендә ике призы урындар яуланы. Был йәтгән 1-се лицей, 1-се гимназия әм 6-сы мәктәптәр алда бара. Башкорт гимназия ында төбәк компоненттары программаларын үстәрәү үзәге эшләй. 10-сы мәктәптә кадет кластары үззәрен әйбәт яктан күр әтеп, укыусыларға хәрби-патриотик тәрбиә биреү буйынса ресурс үзәге кимәленә күтәрелде. 13-се мәктәптә икенсә йыл инде белем биреү- ауықтырыу үзәге эшләп килә.

Шуны ла әйтәп үтеү мө им: уңғы игез йылда кала мәктәптәрен 52 бала — алтын, 663-ө көмөш мизалға тамамлаган. Нефтекама укыусыларын Мәскәүзән юғары укыу йорттарында ла беләләр. Мәсәлән, 6-сы мәктәпте алтын мизалға тамамлаган Лиана Мәксүтова Мәскәү дәүләт халык-ара мөнәсәбәттәр институтын тамамлап, Голландияла эшләгән. 1-се лицейзы тамамлаган 700-зән ашыу егет әм кыз Мәскәү әм Санкт-Петербург калаларының юғары укыу йорттарында белем ала. Алексей Горяев Голландияла диссертация яклап, әле Мәскәүзә Юғары иктисад мәктәбендә англиз теленән укыта.

Нефтекама хаклы рәүештә Башкортостандың төньяк-көнбайыш төбәгендә мәзәниәт үзәге исәпләнә. Бында 80-гә якын иҗади коллектив эшләп, уларзың 18-е “халык” йәки “өлгөлә” исемән йөрөтә. 400 белгестән 24-нә Башкортостан Республика ының әм Рәсәй Федерация ының атказанған артисы йәки мәзәниәт хезмәткәре исемә бирелгән. Балалар менән үсмерзәрзә нәфис-әстетик тәрбиәләү буйынса Нефтекама республиканың иң якшы өс кала ы исәбендә. Музыка, нәфис, сәнғәт мәктәптәрендә 2 меңдән ашыу бала укый. Нефтекама фестивалдәр үзәге буларак та билдәле. “Турғай” өлгөлә балалар музыка театры, “Виктория” өлгөлә заманса бал әм эстрада-спорт бейеүзәре ансамблдәре әм башка коллективтарзың иҗади кеүә е, башкарыу оҫталығы республиканан ситтә лә билдәле. “Виктория” ансамбле 2007 йылда Мәскәүзә Бөтә донъя бейеү олимпиада ы сиктәрендә үткәрелгән бейеү тамаша ы буйынса Рәсәй беренсәлегендә алтын кубок яуланы.

Калала бейеү сәнғәтен айырыуса яраталар. Халыктың дүрттән бер өлөшә халык, эстрада, заманса бал әм эстрада-спорт бейеүзәре, шулай ук “модерн” стилендәге бейеү менән шөгәлләнә. “Зур Урал ритмдары” фестиваленең бында үткәреләүе озраклы түгел, сөнки был сара Урал әм Изел буйы төбәктәренән килгән катнашыусылар, тамашасылар ара ында ла популярлык қазанды. Нефтекамала 22 вокал әм хор коллективы уңышлы эшләй, бише е “үзешмәкәр халык коллективы” тигән мақтаулы исем менән йөрөтөлә. Башкорт, славян, татар, ма-ри мәзәни үзәктәренәң әүзем эшмәкәрлеге өзөмтә ендә, төрлө милли байрамдар күп халык катнашлығында әм юғары кимәлдә үтә. Нефтекамала дәүләт филармония ы, башкорт-татар халык театры, балалар сәнғәт мәктәбенәң милли бүлектәре уларға зур ярзам күр әтә.

Мәгсүм ФӘЙРУШИН.

Халык шағирын тәбрикләү

Башкорт дәүләт опера әм балет театрында Башкортостандың халык шағиры, күренекле публицист әм йәмәғәт эшмәкәре Рауил Бикбаевтың 70 йәшлек юбилей кисә е уззы. Тантанала Президенттыбыз Мортаза Рәхимов уға “Башкортостан Республика ы алдындағы хезмәттәре өсөн” орденын тапшырзы әм, әзиптең башкорт әзәбиәте үсешенә индергән өзәмтәле гилми, сәйәси әм ижтимағи эшмәкәрлеген билдәләп, талантына оклануыун белдерзе:

— үз оҗта ы булузыан тыш, ез — илдәге ин зур языусылар ойошма ының абруйлы етәксе е лә. 1995 йылда Башкортостан Языусылар союзы идара ы рәйесе итеп айланған сағыгызза башка төбәктәрзә әзәби ойошмаларзың ниндәй хәлдә булуыун якшы хәтерләйбәз. Мәғәр еззең тырышлык менән без мәсәдәләрзе ыңғай хәл итә алдык. БР Дәүләт Йыйылышы — Королтайзың Мәғариф, фән, мәзәниәт, спорт әм йәштәр эштәре комитетына етәкселек итеп, хоқуки нигеҙзәрзе булдырыуға әм камиллаштырыуға әлмәк өләш индерәгез. Йәнә Башкортостан Дәүләт гимнының үззәре еззең өзәм катнашлығыгызза ижад ителде әм расланды. Башкортостан Республика ының Президент Советы ағза ы бурыстарын да оло яуаплылык әм намыс менән үтәй егез: бөгөн дә халык ғәме менән янаығыз, үзегеҙе уның айырылгы ыз өләшә кеүек хис итеп, намыслы хезмәт итә егез. езгә тәрән ақылығыз әм күнел йомартлығыгыз өсөн зур рәхмәт!

Рауил Бикбаев Ырымбур тупрағында тыуып үскән. Юбилярға өлкә хақимиәте вәкиле Федор Чеботарев етәкселегендәге делегация ағзалары ихлас дала сәләмен күндергәс, оло бүләк — икмәк әм яқташтары тарафынан сығарылған китабын тотторзо.

Шағирыбыз ижадын туған халқы ғына түгел, бүтән милләт вәкилдәре лә ололай. Быны төрлә тарафтан йыйылған қунак-

тар за расланы. Рәсәй Языусылар союзы идара ы рәйесе, Йәмәғәтселек палата ы ағза ы, БР Президенты тарафынан булдырылған Сергей Аксаков исемендәге премия лауреаты Валерий Ганичев коллега ын «Сәнғәткә хезмәте өсөн» ордены менән бүләкләне.

Татарстан Языусылар союзы идара ы рәйесе Илфак Ибра имов әм Татарстандыҗ халык шағиры, ТР Дәүләт Советы депутаты Роберт Миңнуллин юбилярзы туғандаш халык исеменән котланы. Улар Рауил Бикбаевтың Казанда яны сығарылған мөхәббәт лирика ы йыйынтығын алып килгәйне. Қазақстан Языусылар союзы идара ы рәйесенә беренсе урынбасары Ғалым Жайлыбаев менән Дағстандыҗ халык шағиры, Дағстан Языусылар союзы идара ы рәйесе Мағомед Ахмедов Рауил Бикбаевты бөгөнгә әзәби донъяла ин мәртәбәле милли шағирларзын бере е, халықтар дуслығын нығытыусы шәхес, тип атаны.

Шағирзы қәләмдәштәре — Башкортостандың халык шағирлары Тимер Йосопов, Александр Филиппов, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премия ы лауреаттары Хәсән Назар, Кәзим Аралбай, Факи а Туғызбаева бағышлаузар менән тәбрикләне.

Республикабыззың танылған сәнғәт коллективтары әм сәхнә оҗталары, шулай ук юбиляр биография ын сағылдырған кадрлар кисә барышына йәм өстәне.

Тантаналы кисә алдынан хөрмәтле қунактарға баш қалабыззың иҗтәлекле урындарын күр әтеу программа ы лә тәкдим ителде. Бер төркәм башкорт әзиптәре озатыуында улар Мостай Кәрим кәберенә зыярат қылып, сәскәләр алды, милли геройыбыз Салауат Юлаев, М. Акмулла исемендәге Башкорт дәүләт педагогия университеты алдындағы Акмулла әйкәлдәренә шулай ук сәскә гәлләмәләре алды, Башкортостандың беренсе халык шағиры Мәжит Ғафуризын йорт-музейын қараны әм хөрмәтле

қунактар кенәгә ендә иҫтәлекле язмалар калдырзы.

...Иҫтәлекле юбилейы алдынан ғына Рауил Төхвәт улы Бикбаев БР Фәндәр академия ы ағза-корреспонденты итеп айланды. Котлайбыз!

“Башкорт языусы ы Баязит Бикбайзың тығуыуына 100 йыл!” – февраль башында Көйөргәзе районының Баязит Бикбай исемендәге Мораптал урта мәктәбәндә уҙғарылған республика филми-ғәмәли конференция ы шулай тип аталды. Конференцияла Башкортостан райондары мәктәптәрендә башкорт теле әм әзәбиәтен, Башкортостан мәзәниәтен укытыусы 86 педагог катнашты.

Көйөргәзе районы мәктәптәрендә Башкортостандың атқазанған сәнғәт эшмәкәре, Салауат Юлаев исемендәге премия лауреаты, Хезмәт Қызыл Байрақ, “Почет Билдә е” ордендары кавалеры, күренекле әзип Баязит Бикбайзың ижадына арналған асық дәрестәр, улар буйынса фекер алышыулар уҙғарылды. Мәктәптәрзә яқташ языусылар ижады буйынса күргәзмәләр ойшошторолдо. Башкортостан мәғариф министры урынбасары Артур Сурина, бүлек начальнигы Рәйсә Күзбәкова укытыусылар алдында эш йомғактары буйынса сығыш я аны.

Ике кән дауамында барған конференция эшенә Башкортостан языусылары, Баязит Бикбайзың қызы Элиза Бикбаева, Өфә қала ы мэры урынбасары СынTIMER Баязитов килеп қушылды. Башкортостан Языусылар союзы идара ы рәйесе урынбасары шағир Риф Тойгонов, шағирзәр Тамара Ғәниева, Кәзим Аралбай, Зәрә Котлогилдина, Минлегөл Хисамова, Фәрзәнә Ғөбәйзуллина, Зөбәржәт Йәнбирзина, Бөгә донья башкорттары королтайының президиум ағза ы Румил Азнабаев, скульптор Өлфәт Кобағошовтар укыусылар әм укытыусылар, Мораптал халқы алдында сығыш я апа, әзиптән әзәби мирасының киммәте хакындағы фекерзәрән әйтте, шығырзарын укып ишеттерзе.

– Баязит Бикбай – Көйөргәзе языусы ы ғына түгәл, Башкортостаныбыззың билдәле шәхесе, уның иҫтәлеген мәңгеләштереу эшен без дауам итәбез. Баязит Бикбай исемендәге премия булдырзық, уның әйкәлен я атыу хыялыбыз за бар, –

тине халық алдында сығыш я ап Көйөргәзе районы муниципаль районы хақимиәте башлығы Әхәт Котләхмәтов. – Быйыл без Баязит Бикбай исемендәге Мораптал урта мәктәбәндә уның музейын ойшоштороуға өлгәштек. Йәйгә әзиптән тыуған ауылы Калтала “аумы ығыз, ауылдаштар!” байрамы уҙғарыласак.

Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премия ы лауреаты шағир Хәсән Назар менән “Ағизел” журналының баш мөхәррире языусы Әмир Әминов февраль башында Ейәнсура районында булып, Яңыбай, Сирғол, Трушин мәктәптәрендә, Иҫәнғол башкорт гимназия ында укыусы балалар, укытыусылар, район үзәк китапхана ында, шулай ук Яны Себенле, Кужанак, Таулықай ауылдары клубтарында халық менән орашыулар үткәрзе. үз, нигеззә, Хәсән Назарзың яны ғына сыққан “Ғүмер әм дәуер” исеMLE китабы, ғөмүмән, уның ижады, “Ағизел” журналында донья күргән әсәрзәр, редакция эшмәкәрлеге, алдағы пландары хакында барзы.

Әзиптәргә бөгәнгә әзәбиәткә, үз ижадтарына қағылышы ораулар бирелде, Хәсән Назар шығырзарын укыны, мәктәп укыусылары уның әсәрзәрән яттан өйләнә, концерт номерзары күр әтте. Орашыулар әр қайза ла юғары рухи күтәрәлеккә, халықсан ауадашлықта үтте.

Әзиптәрзе Ейәнсура районы муниципаль районы хақимиәте башлығы Ә. С. Байсурина қабул итте.

Татарстандыҫ халық шағиры, Ғабдулла Тукай, Муса Йәлил исемендәге премиялар лауреаты, драматург Илдар Юзевтың (1933–2004) тыуған яғы Янауыл районы Ямазы ауылында әзиптән мемориаль музейы асылды. Тантанала уның ауылдаштары, ижадташ дустары, қунактар катнашты. “Түңөрәк өстәл”дә Қазан дәүләт педагогия гуманитар институты проректоры Фираз Харисов, Янауыл районы муниципаль районы хақимиәтенән мәзәниәт бүлеге етәксе е Рима Фазылова, Янауыл языусылар ойшошма ы етәксе е Фәрит Суфияров .б. шағир тура ында йылы иҫтәлектәре менән уртақлашып, ижадын әм тормош юлын байқаны.

